

راقدهى
سى بنچينده كان
(ثلاثة الأصول)

نوسيني
شيخ محمد بن صالح العثيمين

وه رگيراني
لقمان أمين شاربارثيري

ناروت

منتدى اقرأ الثقافي

www.igra.ahsamonfada.com

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نازنین

پرفہی
سی بنچینہ کان
(ثلاثة الأصول)

ماڻي له چاپداني پاريزراوه بو ودرگير

نـاوى كـتـيـب رافهـى سـى بـنـجـيـنـهـكـان (ثـلاـثـة الـاصـول)
نـوسـيـنى شـيـخ مـحـمـد بـن صـالـح العـثـيـمـيـن
وـهـرگـيـر اـنـسى لـقـمـان اـمـيـن شـارـيـاـزـيـرى
نـهـخـشـهـسـازى نـاـوهـوه كـؤمـپـيـوتـهـرى نـارـيـن (مـحـمـد عـلى)
نـؤـره و سـالى چـاپ يـهـكـه م ۲۰۱۳ ز
ژـمـارهـى سـپـارـدن (۱۴۸۸) ي سالى ۲۰۱۳ ي پـيـدراوه

هـولـيـر: بازاى زانست بو كتيب و چاپه مهنى
website: www.nareenpub.com
E-mail: info@nareenpub.com
nareenpub@gmail.com
تـهـلـفـون: ۲۵۱۱۹۸۲ ۶۶ (۰۰۹۶۴)
مؤبايل: ۰۰۹۶۴ ۷۵۰۴۰۶۴۶۱۰

رِاقِہی
سیّ بنچینہ کان
(ثلاثة الأصول)

نووسینی

شیخ محمد بن صالح العثیمین

وہرگیّرانی

لقمان أمين شارباڑی

ناریت

کورتە‌ی ژیاننامە‌ی دانەری (مەتن‌ی) (ثلاثة الأصول)
زانای پایە بەرز و نوێخواز (المجدد) محمدی کوری عبدالوهاب
(په‌حه‌تی خوای لی بیّت)

ناوی پیشه‌وا شیخ (محمد کوری عبدالوهاب کوری سلیمان کوری عه‌لی کوری محمد کوری ئەحمەد کوری راشد کوری برید کوری محمد کوری مشرف کوری عومەر) ه و له وه‌چه‌ی (بنی تمیم) ه.

ئەم زانایە سالی (۱۱۱۵) ی کۆچی له شارۆچکە‌ی (العینة) له بنه‌ماله‌یه‌کی زانستخواز و شه‌ره‌فمه‌ند و نایین په‌روه‌ر له دایک بووه، باوکیشی زانایه‌کی گه‌وره بووه، هه‌روه‌ها بایری- سلیمان - له کاتی خۆیدا زانای (نه‌جد) بووه. پیش نه‌وه‌ی ته‌مه‌نی بگاته (۱۰) ده سالی قورنانی له‌به‌ر کردووه، له (فیه) دا خۆیندوو‌یه‌تی هه‌تا ناستیکی باشی بریوه و به‌هیزی توانای له‌به‌ر کردنی سه‌رنجی باوکی پراکیشاوه و دلخۆشی کردووه.

له کتیبه‌کانی ته‌فسیر و فه‌رمووده‌دا خۆیندنه‌وه‌ی زۆر بووه. شه‌و و رۆژ هه‌ولتی به‌ده‌سه‌ته‌ینانی زانستی داوه و مه‌تنی زانسته جو‌زبه‌جو‌زه‌کانی له‌به‌ر کردووه و له ده‌ورو به‌ری (نه‌جد) و (مه‌ککه) به‌ دوا‌ی زانستدا گه‌راوه و لای زانایانی نه‌ویش خۆیندوو‌یه‌تی، له‌وانه زانای ناودار (عبدالله بن ابراهیم الشمري)، هه‌روه‌ها لای کوره‌که‌ی- میراتناسی به‌ ناوبانگ- (ابراهیم الشمري) دانەری کتیبی (العذب الفاضل فی شرح ألفية الفرائض) خۆیندوو‌یه‌تی، ئەمانیش ناساندوو‌یانه به‌ زانای فه‌رمووده‌ناسی به‌ ناوبانگ (محمد حیاة السندی) و زانستی فه‌رمووده و (علم الرجال) ی له‌لا خۆیندوووه و له زانسته بنچینه‌یه‌کان (الأمهات) دا مۆله‌تی پێداوه.

شیخ (محمد کوری عبد الوهاب) - په‌حه‌تی خوای لی بیّت - خوای گه‌وره تیگه‌یشتنکی ساغ و زیره‌کیه‌کی له‌را‌دده‌ به‌ده‌ری بێ به‌خشبوو، زۆر به‌ خۆیندنه‌وه و

لیکۆلینه‌وه و کتیب دانانه‌وه خه‌ریک ده‌بوو و له‌کاتی خویندنه‌وه و لیکۆلینه‌وه‌دا هه‌ر شتیکی گرنگی به‌رچاو که‌وتایه‌یاداشتی ده‌کرد و له‌نووسین بێزار نه‌ده‌بوو، چه‌ندین کتیبی له‌سه‌ر دانراوه‌کانی (ابن تیمیة) و (ابن القیم) - ره‌حه‌تی خویان لی‌بیت - نووسیوه، نێستاش هه‌ندی ده‌ستوسی به‌نرخ - به‌خامه‌ به‌ پرشته‌که‌ی - له‌ کتیبخانه‌کاندا ماوه‌ته‌وه.

کاتیک باوکی کۆچی دوا‌یی کرد نێر به‌ ئاشکرا بانگه‌شه‌ی بۆ بانگه‌وازی پیشین (السلفية) ده‌ست پێکرد، بانگه‌شه‌ی بۆ یه‌ک‌په‌رستی و نکۆلیکردن له‌ خراپه‌ ده‌کرد و هێرش ده‌کرده‌ سه‌ر بیدعه‌چی و گۆرپه‌رسته‌کان، میرنشینه‌کانی بنه‌ماله‌ی (سعود) یش بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ پش‌ت‌گه‌ریان لێکرد، بۆیه‌ ده‌سه‌لاتی په‌ره‌ی سه‌ند و هه‌والی بلا و بووه‌وه.

شیخ - ره‌حه‌تی خوی لی‌بیت - چه‌ندان دانراوی به‌نرخ‌ی هه‌یه، که‌ لێره‌دا هه‌ندیکیان باس ده‌که‌ین، له‌وانه‌: کتیبی به‌نرخ‌ی (کتاب التوحید) که‌ زۆر جار له‌ چاپ دراوه‌ و هه‌رکات چاپ‌ئێکیان ته‌واو بووبیت، سه‌رله‌نوێ چاپ‌کراوه‌ته‌وه، هه‌روه‌ها کتیبه‌کانی (کشف الشبهات) و (الکبائر) و (مختصر الانصاف) و (شرح الکبیر) و (مختصر زاد المعاد) و چه‌نده‌ها فه‌توا و په‌یامی تریش که‌ به‌ ناو‌نیشانی (سه‌رجه‌می دانراوه‌کانی پیشه‌وا - محمد کوری عبدالوه‌اب) له‌ژێر چاودێری زانکۆی پیشه‌وا (محمد بن سعود) دا کۆکراونه‌ته‌وه.

سالی (١٢٠٦) ی کۆچی مالتاوا‌یی له‌ دنیا کردوه، خوی گه‌وره‌ به‌ر ره‌حه‌تی فراوانی خۆی بخت و له‌سه‌ر ئیسلام و موسو‌لمانان به‌ چاک‌ترین شیوه‌ پاداشتی بداته‌وه، که‌ هه‌ر خۆی بیسه‌ره‌ و وه‌لامی نزا‌کان ده‌داته‌وه ... والحمد لله رب العالمین، وصلى الله على نبينا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين.

به‌ پێنوسی (فهد بن ناصر السليمان)

ڪورته يهڪ له ڙياننامهي زاناي پايه بهرز

(مُحَمَّدُ بْنُ صَالِحِ الْعَثِيمِينَ) رَهْمَتِي خَوَاي لِي بَيْتِ

رَهْمَتِي لِي: ناوي (أبو عبدالله، محمد ڪوري صالح ڪوري العثيمين) ي وههبي ته ميميه.

له دايت بووني: له (۲۷) ي رهمه زاني پيروزي سالي (۱۳۴۷) ي ڪوچي، له شاري (عزيمة) له دايت بووه.

پينگه يشتني:

قورثاني پيروزي لاي باپري - باوڪي دايتي - خويندووه، كه ناوي (عبدالرحمن بن سليمان) و له بنه مالهي (دامغ) بووه، قورثاني له بهر ڪردووه، پاشان پروي ڪردووه ته ڪوشش و زانست و فيري خوشنوسوي و بيرڪاري و هه نديڪ له هونه ره ڪاني ويڙه بووه، شيخ (عبدالرحمن السعدي) - رهمه تي خواي لي بيت - دووان له قوتايه به توانا ڪاني لاي خوي هشتبووه و بونه وي به قوتايه بچو ڪه ڪان بخوينن، يه ڪيڪيان شيخ (محمد ابن عبدالعزيز المطوع) بوو، كه شيخ ڪيتي (مختصر العقيدة الواسطية) و (منهاج السالڪين في الفقه) ي شيخ عبدالرحمن السعدي و (الآجرومية) و (ألفية) ي له لا خويندووه.

وه لاي شيخ (عبدالرحمن بن علي بن عودان) له ميراتناسي و فقيهدا خويندوويه تي. ههروه ها لاي شيخ (عبدالرحمن بن ناصر السعدي) خويندوويه تي كه به ماموستاي يه ڪهي داده نريت چونكه زور په يوه ستي بووه و عقيده و ته فسير و فهرمووده و فيقه و (اصول الفقه) و ميراتناسي و زاراهي فهرمووده و (نحو) و (صرف) ي له لا خويندووه، وه شيخ - رهمه تي خواي لي بيت - لاي ماموستا ڪهي ريتيڪي تايه تي هه بووه، چونكه ڪاتيڪ باوڪي له سه ره تاي پينگه يشتني ماتي گواسته وه بو (رياض)، ههزي ده ڪرد ڪوره ڪهي - واته: شيخ - له گه ليدا بچيت، به لام شيخ (عبدالرحمن السعدي) -

په‌جه‌تی خوای لیّ بیّت - بۆی نووسی (به‌راستی ئەم کاره گونجاو نیه، ده‌مانه‌وی - محمد - لی‌ره بمی‌تیته‌وه تا‌کو سوودمه‌ند بی‌ت).

شیخی به‌پۆز (العظیمین) ده‌لیت: (شیخ عبدالرحمن به شیوازی وانه ووتنه‌وه و گه‌یاندنی زانست و ئاسانکردنی بۆ قوتابیان به نموونه و واتای جو‌راو جو‌ر زۆر سه‌رنجی پراکیشام و کاری تیکردم، هه‌روه‌ها له‌ رپووی رپه‌ووشته‌وه پی‌وه‌ی کاریگه‌ر بووم، چونکه شیخ عبدالرحمن - په‌جه‌تی خوای لیّ بیّت - له‌ ئاستیکی به‌رزدا بوو، وه‌ له‌ پله‌یه‌کی بالا‌ی زانست و خوا په‌رستیدا بوو، گالته و گه‌پی له‌ گه‌ل مندا‌ل‌اندا ده‌کرد و به‌رپووی گه‌وره‌وه پی‌ ده‌که‌نی و باش‌ترین که‌سیک که له‌ لایه‌نی رپه‌ووشته‌وه بینییتم ئەو بووه).

وه‌ له‌لای شیخی پایه‌ به‌رز (عبدالعزیز بن باز) خویندوویه‌تی که به‌ مامۆستای دووه‌می داده‌نریت، وه‌ به‌ خویندنی (صحيح البخاري) و هه‌ندیک له‌ په‌یامه‌کانی شیخ الإسلام (ابن تیمیة) و هه‌ندیک کتییی فیهی له‌لای ده‌ستی به‌ خویندن کردوه، شیخ ده‌لیت: (له‌رپووی گرنگیدان به‌ فه‌رموده‌وه، هه‌روه‌ها له‌رپووی رپه‌ووشت جوانی و کراوه‌یه‌وه له‌ گه‌ل خه‌لکیدا به‌ شیخ - عبدالعزیز بن باز - وه‌ کاریگه‌ر بووم).

له‌ سالی (۱۳۷۱) ی کۆچیه‌وه به‌رده‌وام له‌مزگه‌وت وانه‌ی ده‌ووته‌وه، کاتیکیش له‌ سالی (۱۳۷۲) دا په‌یمانگه‌ زانسته‌کان له‌ (ریاض) کرایه‌وه په‌یوه‌ندی پی‌وه‌کردن، شیخ ده‌لیت: (له‌ سالی دووه‌مه‌وه چوومه په‌یمانگه‌ی زانستی، وه‌ به‌ راپۆزێ شیخ - علي الصالحي - و پاش ئەوه‌ی مؤلته‌م له‌ شیخ - عبدالرحمن السعدي - وه‌رگرت په‌یوه‌ندیم پی‌وه‌کرد، په‌یمانگه‌ی زانستی له‌و کاته‌دا ده‌کرا به‌ دوو به‌شه‌وه، تابه‌تی و گشتی، من له‌ به‌شه‌ تابه‌تیه‌که‌ی بووم، هه‌روه‌ها له‌و کاته‌دا هه‌رکس بیویستایه‌ - وه‌ک پی‌ ده‌لیت: (قفز) - ده‌یتوانی خویندن به‌خیرایی بریت، واته‌ ئەو که‌سه له‌ کاتی پشوودا ده‌خوینیت بۆ سالی داهاتووی، پاشان له‌ سه‌ره‌تای سالی دووه‌مه‌وه تاقیکردنه‌وی تیدا ده‌کات، ئەگه‌ر ده‌رچوو ئەوا ده‌چیته‌ ئەو قوناغه‌ی به‌دوایدا دیت، نا به‌م شیوه‌یه‌ کام بۆ کورت بووه‌وه).

دوای دورو سالّ خویندنی په‌یمانگه‌ی ته‌واو کرد و به ناویشانی ماموستا له په‌یمانگه‌ی (عنیزه)ی زانستی دامه‌زرا، له گه‌لّ نه‌وه‌شدا به (انتساب) له کۆلیژی شهریه هر دریزه‌ی به خویندندا و له‌سه‌ر ده‌ستی شیخ (عبدالرحمن السعدي) له هه‌ول‌دان بۆ زانست بهره‌وام بوو، کاتیکیش ریژدار (شیخ عبدالرحمن السعدي) - په‌حه‌تی خوای لیّ بیت - کۆچی دوایی کرد ئه‌رکی پیش نوپزی مزگه‌وتی گه‌وره‌ی (عنیزه) و وانه بیژی له کتیبخانه‌ی (عنیزه)ی نیشتمانی گرت‌ده‌ست، له گه‌لّ نه‌وه‌شدا له په‌یمانگه‌ی زانستیش ده‌رسی ده‌ووت‌ه‌وه، پاشان بۆ وانه ووتنه‌وه له هه‌ردوو کۆلیژی (شریعه) و (أصول الدین) له لقی زانکۆی پیشه‌وا (محمد بن سعود)ی ئیسلامی له (قصیم) دامه‌زرا، سه‌ره‌رای نه‌ندامیه‌تی رپکخراوی گه‌وره‌ی زانایانی شانیشینی عه‌ره‌بی سعودی (هیئة کبار علماء المملكة العربية السعودية)، وه ماموستای به‌ریژ چالاکی گه‌وره‌ی له بانگه‌واز کردن بۆ رپبازی خوای گه‌وره و رپنیشاندانی بانگخووازان له هه‌موو جینگه‌یه‌ک هه‌بووه.

شایانی باسه که پایه‌به‌رز (محمد بن ابراهیم) - په‌حه‌تی خوای لیّ بیت - پینشپاری کرد، به‌لکو زۆریشی له ماموستای به‌ریژ کرد که دادپرسی بکریته ده‌ست، هه‌تا له لایه‌ن خۆیه‌وه برپاریشی به دامه‌زاندنی به سه‌رۆکی دادگای شه‌ری (إحساء) ده‌ر کرد به‌لام شیخ داوای لیکرد که ده‌ستبه‌رداری بیت، دوای چه‌ند سه‌ردان و په‌یوه‌ندی دۆستانه له‌لایه‌ن ماموستای به‌ریژه‌وه ئنجا - په‌حه‌تی خوای لیّ بیت - لیی گه‌را که له‌پایه‌ی دادپرسی واز به‌ییت.

دافراوه‌کافی:

گه‌لیک دانراوی به نرخه‌ی هه‌یه که ده‌گه‌نه (٤٠) کتیب و نامیلکه، خوا یار بیت له داهاتوودا به‌ناوی (مجموع الفتاوی والرسائل) هه‌وه کۆده‌کریته‌وه^(١).

(١) سه‌رجه‌میان به‌و ناویشانه کۆکراونه‌تموه و له‌به‌ر دیدی خوینه‌راندايه.

بِسْمِ (۱) اَللّٰهِ (۲) الرَّحْمٰنِ (۳) الرَّحِیْمِ (۴)

به ناوی خوای به خشنده‌ی میهره‌بان

(۱) دانه‌ر - په‌جه‌تی خوای لی بیّت - به ناوی خوا (البسملة) کتیبه‌که‌ی ده‌ست پیکردووه، به‌مه‌ش په‌یره‌وی و یقیتیدای به قورئان کرده که به ناوی خوا ده‌ست پیده‌کات، هه‌روه‌ها گوتراپه‌لی فه‌رمووده‌ی: « کُلُّ اَمْرِ ذِي بَالٍ لَا يُبْدَأُ فِيهِ بِبِسْمِ اللّٰهِ فَهُوَ اَبْتَرٌ » (۲) ی کردووه، واته (هه‌ر کاریکی به‌ه‌ادار به - بسم الله - ده‌ست پینه‌کریت نه‌وه دواپراوه). هه‌روه‌ها شوین سوونه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ که‌وتوووه و نووسراوه‌که‌ی به ناوی خوا ده‌ست‌پیکردوه.

وشه‌ی (بِسْمِ) که (جار و مجرور) ه‌په‌یوه‌سته به فرمان (فعل) یکی دواکه‌وتووی لابراو (محذوف) ه‌وه که بز نه‌و جینگه‌یه له‌بار و گونجاوه و به (بسم الله اکتب أو اصنف) ته‌قدیر ده‌کریت. واته: (به ناوی خواوه ده‌نووسم یاخود کتیبه‌که‌م داده‌نیم).

❀ بویه به (فعل) مان دانا، چونکه بناغه و ریشه‌ی کردار (فعل) ه‌.

❀ وه بویه به (دواکه‌وتوو) مان دانا، له‌به‌ر دوو سوود (فائده):

یه‌که‌میان: پرۆزی ده‌ست پیکردن به ناوی خوای گه‌وره‌وه.

دوومیان: مانای (حصر) ده‌به‌خشیت، چونکه پیشکه‌وتنی (متعلق) مانای

تیدا (حصر) بوون ده‌به‌خشیت.

❀ به گونجاو (مناسب) یشمان دانا، چونکه زیاتر مه‌به‌سته که ده‌پیکتی، به‌لام بز

نمونه نه‌گه‌ر بمانووتایه (بسم الله ابدی) واته: (به ناوی خواوه ده‌ست پیده‌که‌م)

له‌کاتیکدا ده‌مانویست کتیبیک بخوئینه‌وه نه‌ده‌زانرا ده‌ست به‌چی ده‌که‌ین.

(۲) أخرجه الخطيب في (الجامع) وعزاه السيوطي في (الجامع الصغير) للرهاوي، وهو ضعيف.

(۲) الله: ناوی خوای به‌دیهنه‌ره، نهو ناویه که هه‌موو ناوه‌کانی تر ده‌بنه (تابع) بۆی، هه‌تا لهو نایه‌ته‌شدا که خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ * اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ﴾ (إبراهيم: ۱-۲)، واته: (قورئان کتیبیکه بۆمان دابه‌زاندوویت هه‌تا خه‌لکی - به‌خواستی په‌روه‌دگاربان - له‌تاریکیه‌کانی نه‌فامی ده‌ربه‌ینیت بۆ روناکی باوه‌ر، بۆ ریبازی - خوای شکۆمه‌ندی زان و خاوه‌ن ده‌سه‌لات و سوپاسکراو، نهو خوایه‌ی که‌هه‌رچی له‌ناسمانه‌کان و زه‌ویدا به‌مولکی خو‌یه‌تی).

نالین وشه‌ی پیروزی (الله) (صفة) یه، به‌لکو ده‌لین (عطف بیان) ه، بۆ شه‌وه‌ی وشه‌ی پیروزی (الله) نه‌بیته شوینکه‌وته (تابع) وه‌ک شوینکه‌وته‌ی سیفه‌ت بۆ وه‌سفکراو. (۳) به‌خشنده (الرَّحْمَن): ناویکه تاییه‌ته به‌خوای گه‌وره‌وه و به‌که‌سی تر ناووتریت، واته: به‌زه‌ی فراوان.

(۴) میهره‌بان (الرَّحِيم): ناویکه بۆ خوای گه‌وره، بۆ بیجگه‌له‌خواش به‌کاردیت، به‌واتای: (به‌زه‌ی به‌رده‌وام).

بهم بییه (الرَّحْمَن) خاوه‌نی به‌زه‌ی فرانیه (الرَّحِيم) یش خاوه‌نی به‌زه‌ی به‌رده‌وامه، نه‌گه‌ر لیکیش بدرین شه‌وه مه‌به‌ست بی زاتیکه میهره‌بانیه و په‌جه‌تی خو‌ی ده‌گه‌یه‌نیته هه‌ر به‌نده‌یه‌ک له‌به‌نده‌کانی که خو‌ی بیه‌ویت، هه‌روه‌ک ده‌فه‌رمویت: ﴿ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ﴾ (العنكبوت: ۲۱)، واته: (سزای هه‌ر که‌سێک ده‌دات خو‌ی ویستی بیته و په‌هیش به‌هه‌ر که‌س ده‌کات که خو‌ی بیه‌وی سه‌ره‌نه‌نجام هه‌ر بۆلای خو‌شی ده‌گه‌رینه‌وه).

إِعْلَمُ^(۵) رَحِمَكَ اللهُ^(۶) أَنَّهُ يَجِبُ عَلَيْنَا تَعَلُّمُ أَرْبَعِ مَسَائِلٍ^(۷)

په حمه تی خوات لی بی: بزانه فیربوونی چوار مهسه له سه رمان واجب و پیوسته:

(۵) زانین په بر دنه بهشت به شیوهی راسته قینهی خوئی، په بر دنیکی به کالاً (جازم).
پله کانی په بر دنیس شهشن:

یه کهم: زانین: په بر دنه به شت به شیوهی راسته قینهی خوئی، په بر دنیکی به کالاً ته واور.
دوهم: نه زانینی ساده (الجهل البسیط): نه ویه به هیچ جوئی پهی به شته که نه بهیت.
سیهم: نه زانی چروپر (الجهل المركب): پهی بر دنه به شت به پیچه وانهی شیوهی
راسته قینهی خوئی وه.

چوارهم: خایله (الوهم): پهی بر دنه به شت له گه ل بونی نه گهر (احتمال) یکی دزه په سه ند
(ضد الراجح) دا.

پنجهم: شک کردن (الشک): پهی بر دنه به شت له گه ل نه گهر یکی یه کسان بو دروستی و
نادروستی.

ششم: گومان بردن (الظن): پهی بر دنه به شت له گه ل نه گهر یکی دزه ناپه سه ند (ضد
المرجوح).

زانینش ده کریت به دوو به شهوه: به لگه نه ویست (ضروری) و تیوری (نظری).

۱- زانینی به لگه نه ویست (العلم ضروری): نهو زانسته یه که پهی پی بردنی پیوستی به به لگه
یه، چونکه مرؤف به بی تیرامان و وورد بوونه وه دهیزانیت، وهک زانینی نه وهی ناگر گهرمه.

۲- زانینی تیوری (العلم النظری): نهو زانسته یه له ریگه ی به لگه هیتانه وه و سه رنجه وه
دهزانریت، وهک زانینی پیوستیه تی نه تهیتان له ده ستویردا.

(۶) رَحِمَكَ اللهُ: واته خوا رهجت بي بکات، ره چيک که خواسته کانت بيتتهدي و لهو شتانه دهر بازت بکات که خويان لينده پاريزيت، بهو واتايهي خوا له گوناهاه کاني رابوردووت خوش بيي و له بهرامبر نهو گوناهاه شدا سهر فراز و پاريزراوت بکات که توشيان ديت، نهمه نه گهر له پارانهوه که دا ره حمت له ليخوشبون جيا کردهوه.

به لام نه گهر له گهل ليخوشبوندا دهرت بري، نهوا: ليخوشبونه که بو گوناهاه کاني رابوردووه و ره حمته که ش سقامگرييه له سهر چاکه کردن و سه لامهت بوونه لهو گوناهاهي له داهاتوودا دينه ريت.

نهم کارهي دانهر - ره حمتي خوي لي بيت - به لگهيه له سهر گرنگي دان و بهزه بي هاتنهوه و خواستني چاکه بو دويتراو (المخاطب).

(۷) نهم مهسه لانهي که دانهر (ره حمتي خوي لي بيت) باسي کردوون هممو ناييني نيسلام ده گر نهوه و له بهر سوودي زوريان شاياني گرنگي پيدانن.

الأولى: العِلْمُ: وهو معرفة الله (۸) ومعرفة نبيه (۹)

یه که میان: زانینه، که بریتیه له ناسینی خوا و ناسینی پیغه مبهره کهی ﷺ

(۸) واته ناسینی خوی گهوره به دل، ناسینیک که داخوازی قبولکردن و ملکهچی و پابه نندبوون بهو بهرنامه یهوه بیت که به شهرعی داناره و حوکمکردن بهو شهر یهته ی پیغه مبهری خوا ﷺ هیناویه تی پیوست بکات. بهنده کان به سهرنجگرتن لهو نایهته شهرعیانه ی که له کتیبه کهی خوی گهوره و سونه تی پیغه مبهردا ﷺ باسکراون و به وردبوونهوه له نایهت و نیشانه بوونهوه ریه کان - که دروستکراوه کانن - پهروهردگاریان دهناسن، وه ههر کاتیک مرؤف سهرنج لهو نایهتانه بگریت نهوا زانستی دهرباره ی کردگار و پهرسزاره کهی پتر ده بیت، خوی گهوره دهفرمویت: ﴿ وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِلْمُوقِنِينَ * وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴾ (الذاریات: ۲۰-۲۱)، واته: (له زهویدا بهلگهی زور لهسهر دهسهلاتی خوا بو نهوانه ههیه که دلنیا، وه له خودی خوشتاندا، نایا نابینن؟).

(۹) واته ناسینی پیغه مبهره کهی (محمد) ﷺ، ناسینیک که داخوازی قایلبوون بهو ریتمای و نایینه راسته بیت که پی هاتووه و باوهرکردن بهوهی که ههوالی پتداوه و گوپراه لیکردنی فرمانی لهو شتهدا که فرمانی پیکردووه و دوورکهوتنهوه لهو کارهی رینگری و جلّهوگیری لیکردووه و فرمان رهوایی کردن به شهر یهته کهی و رازیبوون به دادوه ریه کهی پیوست بکات، خوی گهوره دهفرمویت: ﴿ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴾ (النساء: ۶۵)، واته: (نه خیر سویند به پهروهردگارت باوهریان نابی تا کو لهو

گرفتانه‌دا که کهوتووته نیوانیان ده‌تکن به دادوهر، پاشان سه‌بارت به‌وه‌ی بۆت به‌کلا کردوونه‌توه له دهروونیاندا هه‌ست به‌هیچ‌ته‌نگاوی و له‌روو دامانیک نه‌کن و به‌ملکه‌چکردن ملکه‌چی بین).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (النور: ۵۱)، واته: (باوه‌رداران – نه‌گه‌ر بانگ‌کران بۆته‌وه‌ی خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ دادوهری نیوانیان بکات – هه‌ر نه‌وه‌یان بۆه‌یه‌ که‌ بلین: بیستمان و گوێ‌پرایه‌لین، نا‌ئه‌وانه‌ سه‌رفراز و به‌خته‌وه‌رن).

یاخود ده‌فه‌رمویت: ﴿فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ (النساء: ۵۹)، واته: (نه‌گه‌ر له‌شتیکدا کیشه‌و ده‌مه‌قالیتان کرد، نه‌وا بیگێر نه‌وه‌ بۆلای خوا و پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌گه‌ر ئیوه‌ باوه‌رداران به‌خوا و به‌پۆژی دوا‌ی، نه‌وه‌ چاک‌ترین و باش‌ترین چاره‌سه‌ره).

وه‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (النور: ۶۳)، واته: (با‌ئه‌وانه‌ی سه‌ری‌چی فه‌رمانی خوا ده‌کن له‌وه‌ به‌رسن که‌ تووشی نه‌گه‌تیه‌ک بین، یان تووشی سزایه‌کی به‌سوێ بین).

پیشه‌وا نه‌حه‌مد – ره‌حه‌تی خوا‌ی لی‌بیت – ده‌یفه‌رموو: (نایا ده‌زانیت نه‌گه‌تی – فتنه – چیه؟ نه‌گه‌تی هاوبه‌شدانانه، چونکه‌ ره‌نگه‌ نه‌گه‌ر ووته‌یه‌کی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ره‌ت بکاته‌وه، شتیک له‌گومان بکه‌وێته‌ دلێه‌وه‌ و تیا به‌جیت).

ومعرفة دين الإسلام^(۱۰) بالأدلة^(۱۱)

هروه‌ها ناسینی نایینی ئیسلام به پئی به‌لگه شه‌عییه‌کان

(۱۰) که ده‌لّیت ناسینی نایینی ئیسلام: ئیسلام به‌واتا گشتیه‌که‌ی، که بریتیه له به‌ندایه‌تیکردن بۆ خوا به پئی ئهو به‌رنامه‌یه‌ی دایناوه، له‌وکاته‌وه که نیراوه‌کانی ره‌وانه‌کردوه تا ئه‌وکاته‌ی رۆژی دوا‌یی دیت، هه‌روه‌ک خ‌وای گه‌وره له زۆر نایه‌تدا باسی لێ‌وه‌کردوه و هه‌موویان ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نن که په‌یامه پێش‌وه‌کان به تیکرا ته‌سلیم بوونن به خ‌وای گه‌وره.

په‌روه‌دگار ده‌رباره‌ی ئیبراهیم پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمَنْ ذُرِّيَّتَنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ﴾ (البقرة: ۱۲۸). واته‌: (ئه‌ی په‌روه‌دگارمان – من و کوره‌که‌م – بگه‌ی‌ره به‌ دوو موسولمان و ملکه‌چی خ‌ۆت و له‌ نه‌وه‌کانی‌شماندا کۆمه‌لێک بکه‌ به‌ موسولمان و ملکه‌چی خ‌ۆت).

به‌لام ئیسلام به‌ واتا تایه‌تیه‌که‌ی له‌ دوا‌ی ناردنی پێغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ تایه‌ت ده‌بیت به‌و په‌یامه‌وه که موحه‌مه‌دی ﷺ پئی ره‌وانه‌کراوه. چونکه ئهو په‌یامه‌ی پێغه‌مبه‌ری ﷺ پئی ره‌وانه‌کراوه هه‌موو نایینه پێش‌وه‌کانی سه‌ری‌وه‌ته‌وه، ئنجا هه‌رکس شوینی بکه‌هو‌یت موسولمانه و هه‌رکه‌شیش سه‌ری‌تچی بکات موسولمان نه‌.

به‌م پێیه شوینکه‌ه‌توانی پێغه‌مبه‌ران له‌سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ره‌کانی‌اندا موسولمان بوون، جوله‌که له‌سه‌رده‌می موسادا موسولمان بوون ﷺ و دیانه‌کان له‌سه‌رده‌می عیسا‌دا موسولمان بوون، به‌لام کاتیک پێغه‌مبه‌ر ﷺ ره‌وانه‌کراو بیا‌وه‌بوون پئی ئیتر دوا‌ی ئه‌وه موسولمان نین.

وه ٺهه ٽاينِي ٽيسلامه ٺهو ٽاينيهه ڪه له لاي خوا وهر گيراهه و بؤ خواهه نه ڪهي به سووده، خواهي گهوره دهه فرمويٽ: ﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ﴾ (آل عمران: ۱۹)، واته: (به راسقي ٽاين و بهرنامه له لاي خوا ههر ٽيسلامه).

ههروهه دهه فرمويٽ: ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (آل عمران: ۸۵)، واته: (ههر ڪمس بيجهه له ٽيسلام ٽاينِي ڪي تر هه لٽيرِي ٺهوه لِي وهر ناگيرِيٽ و ٺهوه ڪسه له رُوڙِي دواييدا له زيان ليڪه وهتروانه).

وه ٺهه ٽيسلامه ٺهو ٽيسلاميهه ڪه خواهي گهوره بهه هويوهه منتهي بهه سر پيغه مبهه ﷺ و ٺهوه ته ڪهيدا ڪردوهه، وهه دهه فرمويٽ: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ (المائدة: ۳)، واته: (ٺهه رُوڙِي ٽاينيهه ڪه تاهم بؤ ڪامل و تهواو ڪردن و بهه رهه و نيعمهتي تهواوي خُوْم بهه سر دا رِشْتَن و رازي هوم ڪه ٽيسلام ٽاين و بهرنامه تان بيت).

(۱۱) ڪه ده لِيٽ: (بالأدلة) ڪوِي (دليل) هه، واته: بهه لگهه. ڪه بريته لهوهي ريتيشاندهره بؤ گهيشتن بهه مه بهه ست.

بهه لگهه ڪاني ناسيني ٽيسلام يان لهه رِيگهه شهرعهه وهه، يان لهه رِيگهه عهده وهه وهه: بهه لگهه شهرعي ٺهوهيه بهه سر وهه — ڪه قورٽان و سونهته — ساغ بوويته وهه. بهه لگهه عهده ليش ٺهوهيه بهه سه رنجدان و تيرامان ساغ بوويته وهه.

خواهي گهوره له قورٽاندا زور باسي ٺهه جوڙهي ڪردوهه، له جهندهه ٺاهته دا خواهي گهوره دهه فرمويٽ: (ومن آياته كذا وكذا)، واته: (له نيشانه ڪاني دهه سه لاتي خوا ٺهوه و ٺهوهيه). (سياق) ي بهه لگهه ژيرييه ڪان لهه سر دهه سه لاتي خواهي گهوره بهه جوڙهيه.

ناسيني پيغه مبهه ﷺ لهه رِي بهه لگهه شهرعهه وهه، وهه ٺهوهي خواهي گهوره دهه فرمويٽ: ﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ...﴾ (الفتح: ۲۹)، واته: (محمد ﷺ نيرراوي خواهيه...).

ہر وہا دہ فرموت: ﴿ وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ ﴾ (آل عمران: ۱۴۴)، واتہ: (محمد ﷺ) تہنہا نیراوی خواہ و چہندہا نیراویش لہ پیشیہ وہ رہوانہ کراون).

ہر وہا لہ پتی بہ لگہ عہ قلیہ کانہ وہیہ کہ بریتین لہ :
 سہرنجدان و رامان لہو نایہ تہ دیارو ناشکرایانہی ہیٹاونی، مہزنتزینیشیان قورٹانہ
 کہ ہوائی راست و بہ کہ لک و حوکمی چاکساز و دادگہری لہ خوگر تہ وہ.
 وہ تہو بہ لگہ نائاسای (خوارق العادات) سانہیہ کہ لہ سہر دہستی پرویان داوہ.
 ہر وہا تہو فرمانہ نادیارانہیہ کہ لہ وہ حیہ وہ نہی سہرچاوہ ناگرن و تہو ہی کہ
 راستی و دروستیان دہ سہلیت تہوانہن کہ ہاتونہ تہدی.

* * *

الثانية: العمل به (۱۲). الثالثة: الدعوة إليه (۱۳)

دووه‌م: کرده‌وه پیکردنی. سینه‌م: بانگه‌واز بو کردنی.

(۱۲) که ده‌لایت: کرده‌وه پیکردنی، واته کار کردن بهو پی‌یه‌ی ئەم ناسینه ده‌یخوازیت، له باوه‌ره‌ینان به خوا و هه‌ستان به گو‌پرايه‌لیکردنی، به جیه‌جی کردنی فرمانه‌کانی و دوور که‌وتنه‌وه لهو شتانه‌ی رینگری لیکردوون، له پهرسته تابه‌ته‌کان و پهرسته تیه‌ره‌کان (المُتَعَدِّيَّة). پهرسته تابه‌ته‌کان، وه‌ك: نوێژ و رۆژو و حج و پهرسته تیه‌ره‌کانیش، وه‌ك: فرمان به‌چاکه و رینگری له‌خراپه و جهاد کردن له‌پیتاوی خوا‌دا و نموونه‌ی ئەوانه.

له‌راستیدا کرده‌وه به‌ره‌می زانینه، ئنجا هه‌ر کس به‌بی زانیاری کرده‌وه ئەنجام بدات ئەوه له‌دیانه‌کان ده‌چیت و هه‌ر که‌سیش بزانی و کرده‌وه‌ی پینه‌کات ئەوه له‌جوله‌که‌کان ده‌چیت.

(۱۳) واته: بانگه‌واز کردن بو ئەو شه‌ریعه‌ته‌ خوایه‌ی پی‌عه‌مبه‌ر ﴿بیت هاتوو به پی ئەو سنی پله‌یه‌یان ئەو چوار پله‌یه‌ی که‌ خوی گه‌وره له‌ نایه‌تی: ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ (النحل: ۱۲۵) باسی کردوون، واته: (به‌دانایی و نامۆزگاری جوان بانگه‌واز بو ریبازی په‌روه‌ر دگارت بکه‌و به‌جوانترین و چاکترین شیوه و توو‌یژیان له‌گه‌لدا بکه‌).

چواره‌میش ئەوه‌یه که‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ﴾ (العنکبوت: ۴۶)، واته: (به‌جوانترین و چاکترین شیواز نه‌بیئت و توو‌یژ له‌گه‌ل‌خواه‌ن په‌یامه‌کاندا مه‌که‌ن بی‌جگه له‌وانه‌ی که‌ سته‌میان کردوو‌ه).

حه‌تمه‌ن ئەم بانگه‌وازه‌ش پی‌ویستی به‌زانیاری ده‌رباره‌ی شه‌ریعه‌تی خوا هه‌یه تا‌کو بانگه‌واز کردنه‌که به‌ پی زانیاری و چاو‌روونی بیت، چونکه خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (یوسف: ۱۰۸)، واته: (ئەه‌ی محمد ﷺ بئێ ئەمەیه رێبازە‌که‌م، به پێی چارو‌رونی بانگه‌واز بۆ رێبازی خوا ده‌که‌م من و ئەوانه‌ی شوێنم که‌وتوون، پاک و ینگه‌ردی بۆ خ‌وای گه‌وره، وه من له ه‌اوبه‌ش‌دان‌ه‌ران نيم).

چاو روونیش له‌و فرمانه‌دا ده‌بیت که بانگه‌وازی بۆ ده‌کریت، به‌وه‌ی بانگه‌خواز شاره‌زای حوکمی شه‌رعی و چۆنه‌تی بانگه‌واز کردن و حالێ بانگه‌کراوه‌که‌ بیت. بواره‌کانی بانگه‌وازی زۆرن، له‌وانه:

● بانگه‌واز کردن بۆلای خ‌وای گه‌وره به‌ووتاردان و وانه‌ووتنه‌وه، هه‌روه‌ها به‌بابه‌ت نو‌سین، یاخ‌ود به‌گرته‌ی کۆری زانستی، وه بانگه‌واز کردن بۆ رێبازی خوا به‌کتیب دانان و بلاوکردنه‌وه‌ی ناین له‌ رێی کتیب دانانه‌وه!

هه‌روه‌ها بانگه‌واز کردن بۆ رێبازی خوا له‌ دانیشه‌ تابه‌تیه‌کاندا، بۆ نمونه‌ ئە‌گه‌ر که‌سێک له‌ مه‌جلیسێکدا دانیشه‌ و بانگه‌هێشت کرابوو، ئە‌وه‌ بواری بانگه‌واز کردنه‌ بۆ رێبازی خ‌وای گه‌وره.

به‌لام پێ‌ویسته‌ به‌جۆرێک بیت که‌ هیچ بێ‌ تاقه‌تکردن و زۆر کاریه‌کی تێدا نه‌بێ، ئە‌مه‌ش به‌وه‌ ده‌سته‌به‌ر ده‌بیت که‌ بانگه‌خواز مه‌سه‌له‌یه‌کی زانستی بۆ دانیشه‌وان به‌هێتیه‌ پێشه‌وه، پاشان گه‌توگۆی له‌سه‌ر بکات، ئاشکرایه‌ که‌ گه‌توگۆ و پرسیار و وه‌لام رۆتیکێ گه‌وره‌ی هه‌یه‌ له‌ تێگه‌یاندن و گه‌یاندنی ئە‌و په‌یامه‌دا که‌خوا ناردوویه‌تی بۆ پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ، ئاشکرایه‌ جاری وا هه‌یه‌ زۆر کاریگه‌رت‌ره‌ له‌ ووتاردانی یان وانه‌ووتنه‌وه‌یه‌ک که‌ به‌ره‌مه‌کی بیت.

بانگه‌واز کردن بۆ رێبازی خ‌وای گه‌وره‌ ئه‌رکی پێغه‌مبه‌رانه‌ (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) هه‌روه‌ها رێبازی ئە‌وانه‌یه‌ که‌ به‌ چاک‌ی شوێنیان که‌وتوون، ئنجا ئە‌گه‌ر م‌رؤف په‌رس‌تر‌اوی خ‌وی و پێغه‌مبه‌ری خ‌وی ﷺ و ناینی خ‌وی ناسی و خوا به‌ یارمه‌تیدانی بۆسه‌ر ئە‌و رێبه

منه‌تباری کرد، نجا نه‌میش له‌سه‌ریه‌تی بو‌رزگار کردنی براكانى هه‌ول بدات، به بانگکردنیان بو‌لای خوای گه‌وره، نه‌وکسه‌ مژده‌ی لی بیت، چونکه پیغمبهر ﷺ له‌رۆژی غه‌زای (خیر) به (علي كورپی ابی طالب) ی ﷺ فه‌رموو: « انْفَذْ عَلَي رِسْلِكَ حَتَّى تَنْزَلَ بِسَاحَتِهِمْ ثُمَّ ادْعُهُمْ إِلَى الْإِسْلَامِ وَأَخْبِرْهُمْ بِمَا يَجِبُ عَلَيْهِمْ مِنْ حَقِّ اللَّهِ فِيهِ فَوَاللَّهِ لَأَنْ يَهْدِيَ اللَّهُ بِكَ رَجُلًا وَاحِدًا خَيْرٌ لَكَ مِنْ أَنْ يَكُونَ لَكَ حُمْرُ النَّعَمِ » (متفق علی صحته)، واته: (له‌سه‌رخۆ لییان برۆره پيش تاكو ده‌چيته گۆره‌پانی رۆبه‌رۆو بوونه‌ه‌یان، پاشان بانگیان بکه بو‌ئیسلامو ده‌رباره‌ی نه‌و مافه‌ی له‌ئیسلامدا پتویسته له‌سه‌ریان بو‌خوای گه‌وره هه‌والیان پینده، سویند به‌خوا نه‌گه‌ر خوا يه‌ك كه‌ست پى ریتمايى بکات له‌ووشترى سوور چاکره بو‌ت) (۳).

وه له‌و فه‌رمووده‌یه‌شدا که (مسلم) گپراویه‌ته‌وه پیغمبهر ﷺ ده‌فه‌رمویت: « مَنْ دَعَا إِلَى هُدَى كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أُجُورِ مَنْ تَبِعَهُ لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئًا وَمَنْ دَعَا إِلَى ضَلَالَةٍ كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلُ آثَامِ مَنْ تَبِعَهُ لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ آثَامِهِمْ شَيْئًا » واته: (هه‌رکس بانگه‌واز بو‌رینگه‌ی راست بکات خیری وه‌ك خیری نه‌وانه‌یه که شویتى ده‌که‌ون نه‌وش هه‌چ له‌خیری نه‌وان کهم ناکاته‌وه، وه هه‌رکس بانگه‌واز بو‌گومرايى بکات تاوانبار ده‌بیت و گوناھى ده‌گات وه‌ك گوناھى نه‌وانه‌ی شویتى ده‌که‌ون، نه‌وش هه‌چ له‌گوناھى نه‌وان کهم ناکاته‌وه).

هه‌روه‌ها له‌فه‌رمووده‌یه‌کدا که هه‌ر پيشه‌وا (مسلم) گپراویه‌ته‌وه پیغمبهر ﷺ ده‌فه‌رمویت: « مَنْ دَلَّ عَلَى خَيْرٍ فَلَهُ مِثْلُ أَجْرِ فَاعِلِهِ » واته: (هه‌رکس چاکه‌یه‌ك نیشان خه‌لکی بدات نه‌وه وه‌ك نه‌و کهسه‌ی نه‌نجامی ده‌دات خیری پى ده‌بریت).

* * *

(۳) که له‌وکاته‌دا به‌نرخه‌ین سامان بوو (وه‌رگپى).

الرابعة: الصبر على الأذى فيه^(۱۴)

چوارهم: نارامگرتن له‌سه‌ر نازار له پیناویدا

(۱۴) نارامگرتن به‌ندکردنی نه‌فسه له‌سه‌ر گوپرایه‌لیکردنی خوا و گپرانه‌وه‌یه‌تی له بیقه‌رمانی خوا و له بیزاری دهربرین له‌ده‌ست قه‌ده‌ره‌کانی خوا. هه‌روه‌ها نه‌فس له بیزاری دهربرین و سه‌غله‌تبولون و بیتاقه‌تبولون به‌ند بکری و هه‌میشه له بانگه‌واز کردن بۆ نایینی خوادا چوست و چالاک بیّ نه‌گه‌رچی نازاریش بدریت، چونکه نازاردانی نه‌وانه‌ی بانگه‌واز بۆ چاکه ده‌که‌ن له سروشتی مروفه‌که‌نه، مه‌گه‌ر که‌سینک که خوا پینمایی بکات. خوای گه‌وره به پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولًا مِنْ قَبْلِكَ فَصَبِرُوا عَلٰی مَا كُذِّبُوا وَأُوذُوا حَتَّىٰ أَتَاهُمْ نَصْرُنَا﴾ (الأنعام: ۳۴)، واته: (بیگومان چه‌ندین پیغه‌مبه‌ر له پیش تودا به‌درۆ خراونه‌تسه‌وه و نه‌وانیش له‌سه‌ر نه‌وه به‌درۆ خراونه‌وه‌یان نارامیان گرتسه‌وه و نازاریش دراون تا‌کو سه‌رکه‌وتنی ئیمه‌یان بۆ هاتسه‌وه).

هه‌ر کاتیک نازار توندوتیژ بیت سه‌رکه‌وتن نزیکتر ده‌بیتسه‌وه، سه‌رکه‌وتیش تاییه‌ت نیه به‌وه‌وه که مروف له ژیانیدا سه‌رکه‌وی و بینیت نه‌نجامی بانگه‌وازه‌که‌ی هاتسه‌وه‌ته‌دی، به‌لکو گه‌رچی دوای مردنیشی بیّ سه‌رکه‌وتن به‌ده‌ست دینیت به‌وه‌ی خوا دلّی خه‌لکی والیده‌کات نه‌وه‌ په‌یامه‌ قبول بکه‌ن که بانگه‌وازی بۆ کردسه‌وه و ئیشی پینکه‌ن و په‌یسه‌ست بن پینسه‌وه، چونکه نه‌وه‌ش به سه‌رکه‌وتن داده‌نریت بۆ ئهم بانگه‌خوازه گه‌رچی مردبیتیش، که‌وابوو پینسته له‌سه‌ر بانگه‌خواز نارامگر بیت له‌سه‌ر نه‌وه‌ په‌یامه‌ی بانگه‌وازی بۆده‌کات، که نایینی خوای گه‌وره‌یه، نارامگر بیت له‌سه‌ر نه‌وه‌ی دیته‌رپنی بانگه‌وازه‌که‌ی، نارامگر بیت له‌سه‌ر نه‌وه‌ نازاره‌ی دیته‌رپنی خوی، نه‌وه‌تا پیغه‌مبه‌رانیش (دروودو سلّوی خویان لی بیت) به‌قسه و به‌کردار نازاردراون، خوای گه‌وره

ده فہرمویت: ﴿كَذَلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ
مَجْنُونٌ﴾ (الذاریات: ۵۲)، واتہ: (ہہروہا ہیچ کام لہ پیغہمبہران بؤلای ئەوانہی پیش
نہمان نہہاتورہ کہ پینان نہووتیبت جادوگر - ساحر - ہ یان شیتہ).

وہ خورای گہورہ دہ فہرمویت: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ
الْمُجْرِمِينَ﴾ (الفرقان: ۳۱)، واتہ: (ہہروہا بؤ ہہموو پیغہمبہرینک دوزمنیکمان لہ
تاوانباران بہر پکر دووہ، بہلام پیویستہ لہسہر بانگخواز کہ بہنارامگری روبہرووی ئەوانہ
بیئہوہ، بروانہ بؤ ئەو فہرمایشتہی کہ خورای گہورہ بہ پیغہمبہرہ کہی ﴿﴾ دہ فہرمویت:
﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا﴾ (الإنسان: ۲۳)، واتہ: (ئیمہ خویمان قورناتمان بؤ
رہوانہ کردوویت بہرہوانہ کردن).

ئہوہی چاوەروان دہ کرا ئەوہبوو کہ بووترایہ: سوپاسگوزاری بہہرہ و نیعمہتی
پہروہردگارت بکہ، بہلام خورای گہورہ پی فہرموو: ﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ﴾ (الإنسان:
۲۴)، واتہ: (نارام بگرہ بؤحوکمی پہروہردگارت).

ئەمە ناماژہی تیداہی بؤ ئەوہی ہەر کہسینک پیادہی ئەم قورناتنہ بکات حەتەن دہبی
ئەو ناخۆشیہی تووش بیبت کہ دیتہرپی و پیویستی بہ نارامگرتنہ.

ہہروہا بروانہ بؤ حالی پیغہمبہر ﴿﴾ کاتیک گەلہ کہی لیاندا و خویناوییان کرد،
ئەویش خوینتہ کہی لہ رووی خۆی دەسری و دەیفہرموو: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِقَوْمِي فَإِنَّهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ» (رواہ البخاری و مسلم) واتہ: (ئەی خوایہ لہ گەلہ کہم خۆش بیہ چونکہ
نازانن). کہوابوو پیویستہ لہسہر بانگخوازیش کہ نارامگر بی و چاوەروانی پاداشتی
پہروہردگاری بکات. نارامگریش سی بہشہ:

۱- نارامگریہ کیان لہسہر گوپراہەتی خواہی .

۲- نارامگریہ کیش لہسہر نہ کردنی حەرمامکراوہ کانی خواہی.

۳- وە نارامگریہک لہسہر ئەو قەدەرانہیہ کہ خوا بہرپیان دہکات، ئنجا لہوانہبی کہ
دەستی بەندە کانی تیدا نیہ، یاخود لہوانہ بیبت کہ خوا لہسہر دەستی ہەندیک بەندەدا
بہرپیان دہکات لہ نازاردان و دەستدریژی کردن.

والدلیل قوله تعالى: ﴿ وَالْعَصْرِ * إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ * إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ ﴾ (۱۵).

به نكش نهويه خوی گوره ده فهرمویت: ﴿ وَالْعَصْرِ * إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ * إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ ﴾ واته: (سویند به سردهم-واته کات- به راستی مرؤف له زیانمندیایه بیجگه لهوانه ی باوه پریان هیناوه و کرده وهی چاکیان کردوه و له نیوانیاندا ناموزگاری به کترین کردوه دهرباره ی نایینی راست و ناموزگاری به کترین کردوه به وهی نارامگر بن).

(۱۵) که ده لیت (والدلیل) واته: به لگه له سر نهو چوار پلهیه، نهويه که خوی گوره ده فهرمویت: ﴿ وَالْعَصْرِ ﴾ واته: (سویند به سردهم).
خوی گوره له سورته دا سویندی به سردهم خواردوه که روزگاره و جیگه ی رووداوه کانه به چاک و خراپه وه.
په روه ردگاری مه زن سویندی پی خواردوه له سر نهوه ی مرؤف، هموو مرؤف، له زیانمندیان، بیجگه لهو که سه ی که بهم چوار سیفته وه سف کراییت: باوه ر و کرده وه ی چاک و ناموزگاری کردن به نایینی راست و ناموزگاری کردن به نارامگرتن.
(ابن القیم) - ره همتی خوی لی بیت - ده فهرمویت: جیهادی نفس چوار پلهیه:
یه که میان: نهويه مرؤف بو فیربونی ریگه ی حق و نایینی راست کوشی له گه لدا بکات که به وه یوه نه بی سهر فزازی و به خته وه ری دنیا و دوارؤژ به ده ست ناهیتیت.
دووه م: بو نهوه کوش له گه ل نه فسیدا بکات که دوی فیربون کرده وه ی پی بکات.

سیهه‌م: بۆنهوه کۆششی له‌گه‌لدا بکات که بانگه‌وازی بۆ بکات و نه‌و که‌سانه
فیربکات که نایزانن.

چواره‌م: له‌سه‌ر ئارامگرتن له به‌رامبه‌ر ناڕه‌حه‌تییه‌کانی بانگه‌واز کردن بۆ لای خوا و
نازاری خه‌لکی کۆششی له‌گه‌لدا بکات تا‌کو له‌به‌ر خوا خۆی بۆ هه‌موو نه‌وانه
رابگریت. ئنجا نه‌گه‌ر ئه‌م چوار پله‌یه‌ی به‌ ته‌واوی ئه‌نجامدا ئه‌وه ده‌بی‌ت به‌یه‌کی‌ک له
خواریستان.

خوای گه‌وره له‌م سو‌ره‌ته‌دا سو‌پندی به‌سه‌رده‌م خواریدوو له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی هه‌موو
مرۆفیک له‌ زیانمه‌دی و مه‌ینه‌تیدایه هه‌رچه‌نده دارایی و وه‌چه‌ی زۆر بی و پێزو پایه‌ی
مه‌زن بی‌ت، بی‌جگه له‌ که‌سی‌ک که ئه‌م چوار سیفه‌ته‌ی له‌خۆیدا کۆکردبێته‌وه.
به‌که‌میان: باوه‌ره‌یتان :

هه‌موو شتی‌ک ده‌گرێته‌وه که مرۆف له‌خوای گه‌وره نزی‌ک بخاته‌وه، له‌ بیروباوه‌ری
راست و زانیاری به‌سوود.

دووهم: کرده‌وه‌ی چاک:

بریتییه له‌ هه‌موو ووتیه‌ک یان کرده‌وه‌یه‌ک که مرۆف له‌خوا نزی‌ک بخاته‌وه، به‌وه‌ی
ئه‌نجامده‌ره‌که‌ی نیازپاک بی‌ت بۆ خوا، وه‌ شوێنکه‌وتووی محمد ﷺ بی‌ت.

سیهه‌م: ئامۆزگاری یه‌که‌ر کردن ده‌رباره‌ی ئایینی راست:

که ئامۆزگاری کردنه له‌سه‌ر کردنی چاکه و هاندان و هه‌لتان بۆ ئه‌نجامدانی.

چواره‌م: ئامۆزگاریکردن به‌ ئارامگرتن:

به‌وه‌ی هه‌ندیکیان ئامۆزگاری هه‌ندیکێ تریان بکه‌ن، که‌وا له‌سه‌ر جیه‌ه‌جی کردنی
فه‌رمانه‌کانی خوای گه‌وره و وازه‌یتان له‌ سه‌رامکراوه‌کانی و خۆراگرتن له‌ به‌رامبه‌ر
قه‌ده‌ره‌کانی خوادا ئارامگر بن.

ناموژگاریکردن به نایینی راست و ناموژگاریکردن به نارامگرتن فرمان به چاکه و ریگری له خراپهش ده گریته وه، نهو دوانه ی که سه رده سته یی و چاکیه تی و سه رکه وتن و ده سته وتنی پایه ی نومته تی ئیسلامیان پیّ فراهه م دیت، خوای گه وره ده فهرمویت:

﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ (آل عمران: ۱۱۰)، واته: (ئیوه چاکترین نومته تیکن که بو خه لکی هینراونه ته کایه وه، فرمان به چاکه ده کهن و ریگری له خراپه ده کهن و باوه ر به خوا ده هینن).

* * *

قال الشافعي رحمه الله تعالى^(۱۶): « لَوْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ حُجَّةً عَلَيَّ خَلَقَهُ إِلَّا هَذِهِ السُّورَةَ لَكَفَّتْهُمْ »^(۱۷).

(شافعی) - په‌حه‌تی خوای لی بیت - ده‌فه‌رمویت: (نه‌گه‌ر خوا هیج به‌لگه‌یه‌کی بیجگه‌ له‌م سورته‌ نه‌ناردایه‌ بو‌ به‌نده‌کانی نه‌وا به‌سیان بوو).

(۱۶) شافعی: باوکی عه‌دولتلا، موحه‌مه‌د کوری ئیدریس کوری عه‌باس کوری عوسمان کوری (شافیع)ی هاشمی قوره‌یشییه، سالی (۱۵۰)ی کۆچی له‌ (غه‌ززه‌) له‌دایک بووه‌ و سالی (۲۰۴ کۆچی) له‌ (میسر) کۆچی دوایی کردوووه‌ و یه‌کیکه‌ له‌ چوار پیشه‌واکان په‌حه‌تی خوای گه‌وره‌ له‌سه‌ر هه‌موویان بیت.

(۱۷) (شافعی) - په‌حه‌تی خوای لی بیت - مه‌به‌ستی نه‌وه‌یه‌ که‌ نه‌م سورته‌ به‌سه‌ بو‌نه‌وه‌ی خه‌لکی هانبدات بو‌ پابه‌ندبوون به‌ ئایینی خواوه‌، به‌باوه‌ره‌هینان و کرده‌وه‌ی چاک و بانگه‌واز کردن بۆلای خوا و نارامگرتن له‌سه‌ر نه‌وانه‌، مه‌به‌ستی نه‌وه‌ نیه‌ که‌ نه‌م سورته‌ به‌سه‌ بو‌ خه‌لکی له‌ هه‌موو شه‌ریعه‌تدا.

که‌ ده‌فه‌رمویت: (نه‌گه‌ر خوا هیج به‌لگه‌یه‌کی بیجگه‌ له‌م سورته‌ نه‌ناردایه‌ بو‌به‌نده‌کانی نه‌وا به‌سیان بوو) چونکه‌ مروّفی ژیری چاو‌کراوه‌ نه‌گه‌ر نه‌م سورته‌ی بیست یان خویندیه‌وه‌ حه‌تمه‌ن ده‌بی هه‌ولتی خو‌قوتار کردن بدات له‌وه‌ی زیانمه‌ند و سه‌رگه‌ردان بیت، نه‌ویش به‌وه‌ی نه‌م چوار سیفه‌ته‌ له‌خویدا به‌یته‌دی:

باوه‌ره‌هینان، کرده‌وه‌ی چاک، نامۆزگاری کردن ده‌رباره‌ی ئایینی راست، نامۆزگاری کردن به‌ نارامگرتن.

وقال البخاري رحمه الله ^(۱۸): « بَابُ الْعِلْمِ قَبْلَ الْقَوْلِ وَالْعَمَلِ »، والدليل قوله تعالى: ﴿ فَاعْلَمُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ ﴾ (سورة محمد: ۱۹). فبدأ بالعلم قبل القول والعمل ^(۱۹).

بوخاریش - رحمه‌تی خوای لی بیت - ده‌فهرمویت: « بَابُ الْعِلْمِ قَبْلَ الْقَوْلِ وَالْعَمَلِ » واته: (باسی زانین پیش ووته و کرده‌وه). به‌نگه‌ش نه‌وه‌یه خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿ فَاعْلَمُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ ﴾ واته: (بزانه که هیچ په‌ستر اویتک نیه بیجگه له خوا، وه داوای لی‌خوشبوون بو گونا‌هه کانت بکه). به زانین ده‌ستی بی‌کر دووه پیش ووته و کرده‌وه.

(۱۸) بوخاری: باوکی عه‌بدوللا، موحه‌مه‌د کوری ئیسماعیل کوری ئیبراهیم کوری موغه‌یره‌ی بوخاریه، له شه‌والی سالی سه‌د و نه‌وه‌د و چوار له بوخارا له‌دایک بووه و به‌هه‌تیوی له‌باوه‌شی دایکیدا پی‌گه‌یشتووه.
له (خهرته‌نک) که شاروچکه‌یه که دوو فهرسه‌خ له سه‌مه‌رقه‌نده‌وه دووره شه‌وی جه‌زنی قوربانی سالی دوو سه‌د و په‌نجا و شه‌ش (په‌حه‌تی خوای لی بیت) کوچی دوابی کردووه.

(۱۹) بوخاری (په‌حه‌تی خوای لی بیت) به‌م نایه‌ته به‌لگه‌ی له‌سه‌ر پی‌ویستی ده‌ستی‌کردن به‌زانست پیش ووته و کرده‌وه هیناوه‌ته‌وه، نه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌کی فهرمووده‌یه، نه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت که‌مرؤف یه‌که‌مجار ده‌بی بزانی ئنجا دووه‌مجار نه‌نجامی بدات.

هه‌روه‌ها به‌لگه‌یه‌کی زیری تیوری (عقلي نظري) یش هه‌یه نه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت که زانین پیش ووته و کرده‌وه‌یه، چونکه ووته یاخود کرده‌وه راست و وه‌رگراو نابی تا‌کو به

بى شەرىعت نەبىت، مرۆفېش ناتوانى بزانىت كرده وەكەى به بى شەرىعتە بەزانىارى نەبىت، بەلام چەند شتىك ھەبە كە مرۆف بە (فطرة)ى خوى دەبزانىت وەك زانىنى ئەوھى كە خوا ھەر يەك خواو ھەندە، چونكە ئەمە بەندەى لەسەر پىسكاوہ، لەبەر ئەوہ پىوستى بە ماندوو بوونىكى زۆر نىہ بو فېر بوونى، بەلام مەسەلە ھەندەكى (جزئىہ)بە بلاوہكان پىوستيان بە فېر بوون و بەخەر جدانى ھەولتەكان ھەبە.

* * *

اعلم رحمك الله أنه يجب على كل مسلم ومسلمة تعلم ثلاث هذه المسائل والعمل بهن، الاولى: أن الله خلقنا^(۲۰).

په‌همه‌تی خوات لی بی بزانه که‌وا فی‌ربوونی نه‌م سیّ مه‌سه‌له‌یه و کرده‌وه
بیکردنیان له‌سه‌ر هه‌موو پیاو و ئافره‌تیکی موسلمان پیویسته. یه‌که‌م: بزانه
که‌خوا دروستی کردووین.

(۲۰) به‌لگه‌ی نه‌وه‌ش که‌خوا دروستی کردوین شهرع و عه‌قله‌:

● به‌لگه‌ی شهرعیش زۆرن، له‌وانه:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّىٰ
عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ﴾ (الانعام: ۲). واته: (نه‌و خواجه‌یه که‌له‌قور دروستی کردوون و
پاشان ساتیکی برپار داوه - بو مردن - وه ساتیکی ناوبراویش لای خو‌به‌تی - بو
زیندوبوونه‌وه - پاشان ئیوه هه‌ر گومانان هه‌یه له‌زیندوکرانه‌وه).

وه ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ﴾ (الاعراف: ۱۱)، واته: (به‌راستی ئیمه
دروستمان کردون پاشان شیوه‌مان کیشاون).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ﴾ (الحجر:
۱۵)، واته: (بیگومان ئیمه مرۆفمان له‌قورپکی ووشکه‌وه‌بووی زرنگاو دروست
کردوه، له‌قورپکی په‌شی گۆراو).

وه ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ﴾ (الروم:
۲۶)، واته: (له‌نیشانه‌کانی ده‌سه‌لاتی خوا نه‌وه‌یه که‌له‌خۆل دروستی کردون، پاشان
ئیوه په‌ره‌تان سه‌ندوه و بوونه‌ته ئاده‌میزاد و بلا‌وبوونه‌ته‌وه).

یان ده فہرمویت: ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ﴾ (الرحمن: ۱۴)،
واتہ: (مرزقی له قوری ووشکوه بوی زرنگاوهی وهک قوری سووره وه کراو دروست
کردوه).

هروهه ده فہرمویت: ﴿اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ﴾ (الزمر: ۶۲)، واتہ: (خوا کردگاری
هموو شتیکه).

وه ده فہرمویت: ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ (الصفات: ۹۶)، واتہ: (خوا نیوہش و
نو کرده وانہشی دروست کردوه که ده یکن).

وه ده فہرمویت: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (الذاریات: ۵۶)، واتہ: (من
جنوکه و ناده میزادم بو هیچ سہرئہ نجامتیک دروست نہ کردوه، تہنہا ئہوہ نہ بیت
بہندایہ تیم بو بکن). ئەمانہ و چہندہہا نایہ تی تریش.

● هروهه به لگهی عقلی له سہر ئہوہی خوا دروستی کردوین، لهو نایہ تہدا
ناماژہی بو کراوه کہ خوای گہوره ده فہرمویت: ﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ
الْخَالِقُونَ﴾ (الطور: ۳۵)، واتہ: (تایا له هیچہوہ دروستکراون؟ یان خویمان
دروستکەرن؟).

مرزف خوئی دروست نہ کردوه چونکہ له پیش بوونیدا نہ بوونہ و نہ بوونیش شت
نہ، وه ئہوہی شت نہ بی هیچیش بەدی ناہیتیت، هروهه نہ باوکی دروستی کردوه و
نہ دایکی و نہ کەسی تر له خەلکی، و نہ له خوہوہ بہرێکەوت، بہ بی بہدیہینەر بہدی
ہاتووہ، لەبەرئەوہی هہوو بہدیہینراوێک حەقەن دەبی بہدیہینەرێکی ہەبیت، وه
لەبەرئەوہی بوونی ئەم دروستکراوانہ لەسەر ئەم رژیہہ جوانکاریہیہ و ئەم تەرزہ
تیکہہ لکیشہ، بہ تہواوی ریئ لہوہ دەگریت کہ بہرێکەوت بہدیہاتبن، چونکہ ئہو شتہی
بہرێکەوت بہدیہاتبن، وه لەبەرئەتہی بوونیدا لەسەر رژیہمیک نہ بووی ئیتر چون لەحالتہی
مانوہ و پەرہسەندنیدا ریکوینیک دەبیت؟ لەمہوہ دەرہہ کەوت کہ کردگار بہتہنہا ہەر
نہو خواہیہو ہیچ کردگار و فەرمانرہواہک نہ بیجگہ لہ خوا، خوای گہورہ

ده‌فهرمویت: ﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ﴾ (الأعراف: ۵۴)، واته: (تایا دروستکردن و فه‌مانکردن بوّ خوا ناگه‌ریته‌وه؟).

نه‌شزانراوه که هیچ که‌سیک له خه‌لکی نکولتی په‌روه‌ردگاریه‌تی خوای به‌رز و بی‌هاوتای کردبیت مه‌گه‌ر له پرووی خو‌به‌زل زانینه‌وه، هه‌روه‌ک له‌فیرعه‌ون پروویداوه.

کاتیک (جُبیری کورپی مُطعم) گوئی لیبوو پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ سوره‌تی (الطور)ی ده‌خوینده‌وه و گه‌یشته‌ئو نایه‌ته‌ی خوای گه‌وره‌ده‌فهرمویت: ﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ * أَمْ خَلَقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ * أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَتِ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُضْطَرُّونَ﴾ (الطور: ۳۵-۳۷)، واته: (تایا له‌هیچه‌وه دروستکراون؟ یان خو‌یان دروستکه‌رن؟ یان ناسمانه‌کان و زه‌وییان دروست کردووه؟ به‌لکو خوا ناسن و بی‌اوه‌رن!! یان گه‌نجینه‌ی په‌روه‌ردگاریان له‌لایه؟ یان هه‌ر نه‌وان زال و ده‌سه‌لاتدارن؟).

(جُبیر) له‌و رۆژه‌دا بته‌رست بوو، ده‌فهرمویت: «كَادَ قَلْبِي أَنْ يَطِيرَ، وَذَلِكَ أَوْلَ مَا وَقَرَ الْإِيمَانَ فِي قَلْبِي» (رواه البخاري)، واته: (خه‌ریک بوو دلّم ده‌فری - مه‌به‌ستی نه‌وه‌یه ده‌ستی به‌لیدان کرد - و نه‌وه‌یه که‌م جار بوو باوه‌ر له‌دلّمدا جیگیر بوو).

و رزقنا (۲۱)

پۆزیشی داوین

(۲۱) بەلگەکانی ئەم مەسەلەبە لە قورئان و سوننەت و عەقڵدا زۆرن:

● بەلگەى قورئان ئەوەبە خوای گەورە دەفەرمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ﴾ (الذاریات: ۵۸)، واتە: (ئەو خوایە هەر خۆی پۆزیدەرە و خاوەنى ھیزی پتەوہ).

یان دەفەرمویت: ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ﴾ (سبأ: ۳۴)، واتە: ئەى محمد ﷺ بلى: كى لە ئاسمانەکان و زەویەوہ پۆزیتان دەدات؟ بلى: خوا).

ھەر وھا دەفەرمویت: ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ﴾ (يونس: ۳۱)، واتە: بلى: كى لە ئاسمان و زەویەوہ پۆزیتان دەدات؟ یان كىبە یست و بینەکانی بەدەستە و خاوەنیانە؟ یاخود كىبە زیندو لەمردو دەخاتەوہ و مردوش لەزیندو دەخاتەوہ؟ وە كىبە كاروبار ھەلەدەسوورپى؟ ئەوا دەلین: خوایە. نایەتى تریش لەم بارەبەوہ زۆرن.

● ھەر وھا بەلگە لە سوننەتدا زۆرن، لەوانە: پیغەمبەر ﷺ دەبارەى كۆرپەلە دەفەرمویت: « يُبْعَثُ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيُؤَمِّرُ بِكُتُبِ أَرْبَعِ كَلِمَاتٍ: عَمَلِهِ وَرِزْقِهِ وَأَجَلِهِ وَشَقِيٍّ أَوْ سَعِيدٍ » (رواه البخاري و مسلم)، واتە: (فریشتەبەك بۆلای پەوانە دەكریت و فەرمانى بەنوسینی چوار ووشە پێدەكریت: بەنوسینی پۆزی و ساتى مردنى و كردهوى و سەرگەردانە یان بەختەوہرە).

● ههروه‌ها به‌لگه‌ی عه‌قلی له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی خوا رۆزی داوین ئه‌مه‌یه: چونکه له‌سه‌ر خواردن و خواردنه‌وه نه‌بیت ناژین و خواردن و خواردنه‌وه‌ش خوای گه‌وره دروستی کردوه، وه‌ک ده‌فه‌رمویت: ﴿ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ * أَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ * لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ * إِنَّا لَمَغْرُمُونَ * بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ * أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ * أَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنزِلُونَ * لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ﴾ (الواقعة: ۶۳-۷۰)، واته: (ئایا سه‌رنجتان داوه‌ته ئه‌وه‌ی ده‌یکیلن و ته‌ماشاتان کردوه؟ ئایا ئیوه ده‌پروینن یان ئیمه ده‌یان‌روینن و دروستیان ده‌که‌ین؟ گه‌ر بمانویستایه ده‌مانکرده گه‌رد و تۆز و به‌ دیاریه‌وه واقتان و پرده‌ما و ده‌تانووت: ئیمه مال و یرانین! به‌لکو ئیمه له‌ کشتو‌کاله‌که‌مان ناو‌می‌دین!! ئایا ئه‌و ئاو‌ه‌تان بینوه‌ که ده‌یخۆ‌نه‌وه؟ ئایا ئیوه له‌ گه‌واله‌ هه‌وره‌که‌نه‌وه باراندووتانه یان ئیمه ده‌بیارینن؟ گه‌ر بمانویستایه ده‌مانکرده سو‌پراوی تال، ئه‌وه بو سو‌پاس گوزاری خوا ناکه‌ن؟).

له‌م ئایه‌تانه‌دا ئه‌وه روون ده‌بیته‌وه که رۆزیمان - به‌خواردن و خواردنه‌وه‌وه له‌ لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه‌یه.

ولم یترکنا هملأ^(۲۲) بل أرسل إلینا رسولاً^(۲۳)

به‌فهرامۆشکراوی وازی لینه‌هیناوین، به‌لکو بیغه‌مبه‌ریکی بو ره‌وانه
کردووین

(۲۲) ئەمه‌ ئەو واقیعه‌یه‌ که به‌لگه‌ی شه‌رعی و عه‌قلی ده‌یسه‌لینن:

﴿ به‌لگه‌ی شه‌رعیش وه‌ک ئەوه‌ی خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا
خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ * فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ﴾
(المؤمنین: ۱۱۵-۱۱۶)، واته: (نایا واتان زانیوه‌ که به‌ بیه‌وده و بیه‌ۆ دروستمان
کردون و ئیوه‌ ناگه‌رینه‌وه‌ بو لامان؟ به‌رز و پیروزی بو خوای پادشای حه‌ق که بیجگه
نمو خوایه‌ هیچ په‌رستراویکی تر نیه‌).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿ أَيْحَسِبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُشْرَكَ سُدًى * أَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِنْ مَنِيٍّ
يُمْتَى * ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّى * فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى * أَلَيْسَ ذَلِكَ
بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يُخَيِّ الْمَوْتَى ﴾ (القيامة: ۳۶-۴۰)، واته: (نایا مروؤف— وا ده‌زانسی
به‌مه‌وانته و بی لپی‌رسینه‌وه‌ وازی لی ده‌هینریت؟ نایا تنۆکیک تۆو— مه‌نی— نه‌بووه‌ و
تکاوه‌ته‌ ناو ره‌حه‌مه‌وه‌؟ پاشان بووه‌ به‌پارچه‌یه‌ک خوین و خوا دروستی کردوووه‌ و پرک و
پنکی کردوووه‌ و جووته‌ی نیر و می لیه‌ به‌دی هیناوه‌؟ نایا ئەو خوایه‌ توانای نیه‌ که
مردوووه‌ کان زیندو بکاته‌وه‌؟).

﴿ هه‌روه‌ها به‌لگه‌ی عه‌قلیش ئەوه‌یه: له‌به‌رئه‌وه‌ی بوونی ئەم ئاده‌میزاده‌ بو ئەوه‌ی
بژی، ئنجا وه‌ک چۆن ئازهل راده‌بویری ئەمیش رابویریت، پاشان بمریت— به‌بی ئەوه‌ی
زیندو بکریته‌وه‌ بو لپی‌رسینه‌وه‌ و پاداشت—، فرمانیکه‌ شایسته‌ی حیکمه‌تی خوای گه‌وره
نیه‌، به‌لکو گالته‌یه‌کی رووته‌ و له‌ خوای گه‌وره‌ ناوه‌شیته‌وه‌ ئەم دروستکراوه‌ دروست

بکات و پیغمبهری بۆ ره‌وانه بکات و خویتی نه‌یاران و سه‌ریپنجیکه‌رانی پیغمبهران‌مان
(عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) بۆ ره‌وا بکات، پاشان ئه‌نجامه‌که‌ی هیچ ده‌ربجیّت، ئه‌مه
سه‌بارت به‌حیکمه‌تی خوای کاربه‌جی مه‌حاله.

(۲۳) واته: خوای گه‌وره پیغمبهریکی بۆ ئیمه‌ی ئاپۆره‌ی ئه‌م ئومه‌ته ره‌وانه کردوه،
ئومه‌تی محمد ﷺ، ئایه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگارمان به‌سه‌ردا ده‌خوینیته‌وه و خاوینمان
ده‌کاته‌وه و فیری قورئان و سونه‌تمان ده‌کات، هه‌روه‌ک پیغمبهر بۆ نه‌وانه‌ی پشوو
ره‌وانه‌کراوه، په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویت: ﴿وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾ (فاطر:
۲۴)، واته: (هیچ ئومه‌تیک نیه که پیغمبهریکی ترسیته‌ری تیدا هه‌ل نه‌بژیرا بیّت).

وه حه‌تمه‌ن ده‌بیّ خوا پیغمبهران بۆ خه‌لکی ره‌وانه بکات هه‌تا به‌لگه‌یان له‌سه‌ر ساغ
بیته‌وه و به‌و جوّره‌ی په‌روه‌ردگار بیّ خوشه و بیّ رازیه‌ خواپه‌رستن، خوای گه‌وره
ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ
وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَآتَيْنَا
دَاوُدَ زَبُورًا * وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ
مُوسَى تَكْلِيمًا * رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ
اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ (النساء: ۱۶۳-۱۶۵)، واته: (ئیمه‌ سروش و نیگامان بۆ تو کردوه
هه‌روه‌ک سروشمان بۆ نوح و پیغمبهرانی پاش نه‌و کردوه، هه‌روه‌ها سروشمان بۆ
ئیراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یه‌عقوب و هه‌جه‌کانی یه‌عقوب و عیسا و ئه‌یوب و یونس و
هارون و سوله‌یمان کردوه و زه‌بویشمان بۆ داود ناردوه، وه پیغمبهرانی‌ک له‌پیشدا
به‌سه‌ره‌اتیانمان بۆ گێراوینته‌وه و پیغمبهرانی‌کیش هه‌بوون که به‌سه‌ره‌اتیانمان بۆ
نه‌گێراوینته‌وه و خوا به‌قسه‌کردن قسه‌ی له‌گه‌ل موسادا کردوه، ئه‌وانه پیغمبهرانی‌ک
بوون که مژده‌ده‌ر و ترسیته‌ر بوون، بۆ نه‌وه‌ی خه‌لکی پاش هاتی پیغمبهران بیانویان
له‌لای خوا نه‌بیّت، هه‌ر خواپه‌ که به‌ ده‌سه‌لات و کاربه‌جیه‌).

ناتوانین بهوجزری خوای گهوره پیی رازییه خوا پهرستی بکهین له پئی پیغهمبرانهوه نهبی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) لهبهرئسهوهی نهوانن کهبویان روونکردووینهتهوه خوا چی پیخوشه و بهچی رازییه و چی لهخوای گهوره مان نزیك دهخاتهوه.

بهم پییه له کاربهجیی خواوهیه کهپیغهمبرانی بۆلای خه لکی رهوانه کردوه، مژدهدهر و ترسینهرن.

به لگهش نهوهیه کهخوای گهوره دهفرمویت: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا * فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلاً﴾ (المزمل: ۱۵-۱۶)، واته: (ئیمه پیغهمبریکمان بۆ رهوانه کردوون کهچاودیره بهسهرتانهوه، ههروهک پیغهمبرمان بۆلای فیرعهون رهوانه کرد، ئنجا فیرعهون سه ریچی پیغهمبره کهی کرد، ئیمهش تووشی تیاچوونمان کرد، تیاچوونیکي سهخت).

فمن أطاعه دخل الجنة^(۲۴) ومن عصاه دخل النار^(۲۵) والدليل قوله تعالى:
﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا * فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلاً﴾ (المزمل: ۱۵-۱۶).

ئنجنا هه‌رکەس گوێرایه‌تی بکات ده‌چینه به‌هه‌شته‌وه، وه هه‌رکەس سه‌رینچی بکات ده‌چینه ئاگره‌وه، به‌لگه‌ش ئه‌وه‌یه که خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا * فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلاً﴾، واته: (ئیمه پیتغه‌مبه‌ریکمان بو ره‌وانه‌کردون که چاودیره به‌سه‌رتانه‌وه، هه‌روه‌ک پیتغه‌مبه‌رمان بو لای فیرعه‌ون ره‌وانه‌کرد، ئنجنا فیرعه‌ون سه‌رینچی پیتغه‌مبه‌ره‌که‌ی کرد، ئیمه‌ش تووشی تیاچوونمان کرد، به‌تیاچوونیکه‌ی سه‌خت).

(۲۴) ئه‌مه‌ مافیکه‌ له‌و نایه‌ته‌ ده‌فامریته‌وه که‌خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ، وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَحَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ﴾ (آل عمران: ۱۳۲-۱۳۳)، واته: (گوێرایه‌تی خوای پیتغه‌مبه‌ره‌که‌ی بکه‌ن به‌لکو - له‌لایه‌ن خواوه - ره‌حمتان پینکریت و په‌له‌بکه‌ن بو لیخوشبوون له‌په‌روه‌ردگارتانه‌وه و بو به‌هه‌شتیکه‌ پانتاییه‌که‌ی به‌قه‌د ئاسمانه‌کان و زه‌وییه، ئاماده‌کراوه بو ئه‌وانه‌ی پارێزکارن).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ (النساء: ۱۳)، واته: (هه‌رکەس گوێرایه‌تی خوا و پیتغه‌مبه‌ره‌که‌ی بکات خوا ده‌یخاته به‌هه‌شتانیکه‌وه که‌چه‌ن‌دین رو‌بار به‌ژیریاندا ده‌روون و به‌نهمری و هه‌تا هه‌تای تیاندا ده‌مینه‌وه، ئا ئه‌وه سه‌رکه‌وتی مه‌زنه).

هروه‌ها له‌وائتوه که په‌روه‌دگار ده‌فرمویت: ﴿وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشِ اللَّهَ﴾
وَيَتَّقِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾ (النور: ۵۲)، واته: (هه‌رکس گوپرایه‌لی خوا و
پتغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ بکات و له‌خوای مه‌زن بترسی و خوی له‌سزادانی بیاریزی، نه‌وا نه‌و
جوړه‌که‌سانه‌سهر‌فراز و براوه‌ن).

وه له‌نایه‌تی: ﴿وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ
وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا﴾ (النساء: ۶۹)، واته: (هه‌رکس
گوپرایه‌لی خوا و پتغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ بکات، نا‌ئوانه‌له‌گه‌ل‌ئو که‌سانه‌ن که‌خوا به‌ره‌ی
بمه‌ردا رشتون، له‌پتغه‌مبه‌ره‌ان و راست‌گو‌یان و شهیدان و پیاوچاکان، نه‌وانه‌ش
چاکترین هاوه‌لن).

یان ده‌فرمویت ﴿وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ (الأحزاب: ۷۱)،
واته: (هه‌رکس گوپرایه‌لی خوا و پتغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ بکات نه‌وه براوه‌یه و
سرکه‌وتینکی مه‌زنی بده‌سته‌یناوه). نایه‌تی تریش له‌م باره‌یه‌وه زوره.

به‌لگه‌یه‌کی تریش نه‌و فرمووده‌یه که پتغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ ده‌فرمویت: «كُلُّ أُمَّتِي يَدْخُلُونَ
الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ أَبَى» قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَمَنْ يَأْبَى؟ قَالَ: «مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ وَمَنْ
عَصَانِي فَقَدْ أَبَى» (رواه البخاري)، واته: (هه‌موو نومته‌تی من ده‌چنه به‌هسته‌وه بیتجگه
له‌وه‌ی نایه‌وی، ووتیان کی نایه‌وی نه‌ی پتغه‌مبه‌ری خوا؟ فرموی: (نه‌وه‌ی گوپرایه‌لیم
بکات ده‌چیته به‌هسته‌وه و نه‌وه‌ی سه‌ری‌چیم بکات ده‌چیته ناگروه‌ه).

(۲۵) هه‌روه‌ها نه‌مه‌ش ما‌فیکه‌له‌و نایه‌ته‌وه ده‌فامریته‌وه که‌خوای گه‌وره
ده‌فرمویت: ﴿وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ
مُهِينٌ﴾ (النساء: ۱۴)، واته: (هه‌رکس سه‌ری‌چی خوا و پتغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ بکات و
سنوره‌کانی خوا بشکینیت ده‌بخاته ناگرنکه‌وه که به‌ه‌میشه‌ی تیدا ده‌مینیته‌وه و
سزای رسواکهری پنده‌بریت).

یان دہ فرمویت ﴿ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَالًّا مُبِينًا ﴾ (الأحزاب: ٣٦)،
 واتہ: (ہر کہس سہریچی خوا و پیغمبرہ کہی ﷺ بکات نہوہ بہ گومرایہ کی ناشکرا
 گومرا بووہ).

ہر وہا دہ فرمویت: ﴿ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا
 أَبَدًا ﴾ (الجن: ٢٣)، واتہ: (ہر کہس سہریچی خوا و پیغمبرہ کہی ﷺ بکات نہوہ
 ناگری دوزخہ پی دہ بریت و بہ نہمری و ہتا ہتای دہ مینیتہوہ.
 وہ لہو فرمودہی پتہوہوہ کہ پیغمبر ﷺ فرموی: « وَمَنْ عَصَانِي دَخَلَ النَّارَ »،
 واتہ: (نہوہی سہریچیم بکات دہ چیتہ ناگرہوہ).

والثانية: (۲۶) أن الله لا يرضى أن يشرك معه أحد في عبادته لا ملك مقرب، ولا نبي مرسل، والدليل قوله تعالى: ﴿ وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴾ (الجن: ۱۸).

مهسهلهی دووهم: نهوهیه خوا رازی نابیت هیچ کس بکریته هاوبهشی لهپه‌رستیدا، نه‌فریشتهی نزیک و نه‌پیغه‌مبهری په‌وانه‌کراو، به‌لگه‌ش نه‌وهیه که خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿ وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴾، واته: مزگه‌وته‌کان خانهی په‌رستنی خودان، له‌گه‌ل خوادا که‌سی تر مه‌په‌رستن و لینی مه‌پارینه‌وه).

(۲۶) واته: مهسهلهی دووهم لهو مهسه‌لانهی پیوسته له‌سهرمان بیان‌زاین نه‌وهیه که خوای به‌رز و بیهاوتا رازی نابی که‌س له‌گه‌لیدا بکریته هاوبه‌ش له‌په‌رستیدا. به‌لکو هر تنها خوی شایستهی په‌رستنه، به‌لگه‌که‌شی نه‌و نایه‌ته‌به‌دانه‌ر (په‌جه‌تی خوای لی‌نیت) باسی کردووه که خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿ وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴾ (الجن: ۱۸). خوای گه‌وره ریگری له‌وه کردووه که مروّف له‌گه‌ل خوادا نه‌که‌سی تر پپارینه‌وه.

خوا ری له‌هیچ شتیک ناگریت بیجگه له‌وهی خوی ﴿ لَیْسَ بِرِزْقٍ لَّكَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شَيْءٌ وَإِنْ تُؤْتَوْا مِنْ دُونِ اللَّهِ شَيْءٌ فَمَا تَدْرِي لِمَ تُؤْتَوْنَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ نَكْمُ ﴾ (الزمر: ۷)، واته: (نه‌گه‌ر ئیوه بی پروا بن نه‌وا خوا هیچ پیوستی به‌ئیوه نیه و نیتان بیتیازه، وه به بی پروایی به‌نده‌کانی رازی نابیت و نه‌گه‌ر سوپاس‌گوزاری بکه‌ن نیتان رازی ده‌بیت).

وه پهروه دگار ده فهرمویت: ﴿ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴾ (التوبة: ۹)، واته: (ئه گهر لیثیان رازی بن ئەوا خوا له کۆمه لای لاری و سهر کەش رازی نابیّت).

خوا ﷺ به بیباوه‌ری و هاوه‌لدانان رازی نابیّت، به لکو پیغمبرانی په‌وانه کردوه و کتیبه‌کانی بو به‌ره‌نگار بوونه‌وه‌ی بیباوه‌ری و هاوه‌شدانان و زالبون به‌سهریاندا ناردوه.

خوا‌ی گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِئْتَةً وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ ﴾ (الأنفال: ۳۹)، واته: (جه‌نگیان له‌گه‌لدا بکه‌ن تا کو فیتنه - واته بی باوه‌ری و هاوه‌شدانان - نه‌میڼی و بلا و نه‌بی و دینداری و ملکه‌چی ته‌واو بو خوا بیّت).

ئه‌گهر خوا به‌بیباوه‌ری و هاوه‌شدانان رازی نه‌بی، ئەوا پیوسته له‌سهر باوه‌رداریش بیان رازی نه‌بیّت، له‌به‌رئه‌وه‌ی باوه‌ردار په‌زامه‌ندی و تووره بوونی به‌بی په‌زامه‌ندی و تووره بوونی خوا‌یه، به‌شتیک تووره ده‌بی که خوا بی تووره ده‌بیّت، وه به‌شتیک رازی ده‌بی که خوا بی رازی ده‌بیّت، هه‌روه‌ها ئه‌گهر خوا به‌بیباوه‌ری و هاوه‌شدانان رازی نه‌بی، ئەوا شایسته‌ی باوه‌رداریش نه که بیان رازی بیّت.

هاوه‌شدانان سهر نه‌نجامی ترسناکه، چونکه خوا‌ی گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ﴾ (النساء: ۴۸)، واته: (خوا له‌وه خوش نابی که هاوه‌شی بو دابنریّت، به‌لام بیجگه له‌وه له هه‌ر شتیکی تر خوش ده‌بی بو هه‌ر که‌سیک خو‌ی بیه‌ویّت).

هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: ﴿ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴾ (المائدة: ۷۲)، واته: (ئه‌وه که‌سه‌ی هاوه‌ش بو خوا دابنریّت ئەوه خوا به‌هه‌شتی لی حه‌رام کردوه و جیگه‌ی جه‌وانه‌وه‌ی ناگه‌ره و سته‌مکاران هه‌یج پشتیوانیکیان نه سهریان بخات).

والثالثة: (۲۷) أن من أطاع الرسول و وحّد الله لا يجوز له موالة من حاد الله ورسوله ولو كان أقرب قريب، والدليل قوله تعالى: ﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (المجادلة: ۲۲).

سینه م: هر کس گوید یا نه بی‌غیر بکات و خوا به‌ت‌ها بناسیت، بوی دروست نیه دوستایه‌تی که سیک بکات که دوژمنایه‌تی خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بکات، که رچی نزیکترین خزمیشی بیت، به‌لگش نه‌ویه‌خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾، واته: (خه‌لکانیکت ده‌ست ناکه‌وی که باوه‌پریان به‌خوا و به‌روژی دواپی مه‌بیت له‌گه‌ل نه‌و باوه‌پداریه‌دا دوستایه‌تی نه‌وانه بکه‌ن که دوژمنایه‌تی خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌که‌ن، نه‌گه‌رچی نه‌وانه باوکیشیان بن، یان کور و برا و خزم و هوزیشیان بن، نه‌وانه خوا بروای له‌دلایاندا نووسیوه و به‌پشتیوانیبه‌ک له‌لایه‌ن خویره‌وه پشتیوانی لیگردوون و ده‌یانخاته به‌ه‌شانیکه‌وه که‌چه‌ندین رووبار به‌ژیریاندا ده‌پوات، به‌نه‌مری تیایاندا ده‌میئنه‌وه، خوا لییان پازی بووه و نه‌وانیش به‌به‌شی نه‌و پازی بوون، نه‌وانه ده‌سته‌ی خوان، بزانی که هر ده‌سته‌ی خوا سه‌رفراز و براوه‌ن).

(۲۷) واته: مهسه لهي سڀيٰهه له وانهي پڙيسته له سه رمان بيانن دؤستايه تي و
خؤبه ريكردنه، واته: (الولاء والبراء) ۵.

دؤستايه تي و خؤبه ريكردن بنچينه هه ڪي مهزنه و ده قي زؤري له باره وه هاتوره، وه ڪ
خو اي گه وره ده فهر مويٽ: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةٍ مِّنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ
خَبَالًا ﴾ (آل عمران: ۱۱۸)، واته: (نه ي نه وانهي باوره رتان هيناوه دهسته هه ڪي جيا
له خؤتان مه ڪن به دؤست ڪه دريغي له ده ست ليوره شانددتان ناڪن).

يان ده فهر مويٽ: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَغْضَهُمْ
أَوْلِيَاءَ بَغْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴾ (المائدة:
۵۱)، واته: (نه ي نه وانهي باوره رتان هيناوه جوله ڪه و ديانه ڪان مه ڪن به دؤستي خؤتان،
نه وانه هه نديڪيان دؤستي هه نديڪي تريانن، وه هه رڪهس له ئي وه بيانڪاته دؤستي خؤي
نه وانه ئه ويش له وانه، به پراستي خوا رينمائي گه ليڪ ناڪات ڪه سته مڪارن).

هه روه ها خو اي ڪار به جي ده فهر مويٽ: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا
دِينَكُمْ هُزُؤًا وَلَعِبًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكَفَّارَ أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُتُوبَ
مُؤْمِنِينَ ﴾ (المائدة: ۵۷) واته: (نه ي نه وانهي باوره رتان هيناوه، نه وانه مه ڪن به دؤستي
خؤتان ڪه نايينه ڪه تانين به گالته و ياري گرتوره، له وانهي پيش ئي وه ڪه په ياميان بؤ
هاتوره و نه وانهش ڪه بيباورن، خؤتان له سزاي خوا پيارن ته گهر ئي وه باوره دارن).

يان ده فهر مويٽ: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا
الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ * قُلْ إِن كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ
وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ
تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴾ (التوبة: ۲۳-۲۴)، واته: (نه ي نه وانهي باوره رتان هيناوه
باوان و برايانتان مه ڪن به دؤست و پشتيوان ته گهر بيباور پريان به سه ر باوره ردا هه لبرارد،

هەر که سیش له ئیوه بیانکاته دۆست ئه‌وه له‌وانه‌یه که سه‌مه‌کارن، ئه‌ی محمد ﷺ بلی: ئه‌گه‌ر باوانتان و پۆله‌کانتان و براکانتان و هاوسه‌ره‌کانتان و هۆزه‌کانتان و ئه‌و داراییانه‌ی به‌ده‌ستتان هی‌ناون و بازرگانیه‌ک که ده‌ترسن پرمینی نه‌مینیت و ئه‌و مه‌نزله‌گانه‌تان که پیمان دلخۆشن، خۆشه‌ویست ترن لاتان له‌خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ و جیهادکردن له‌پیتاویدا چاره‌پێ بن تاکو خوا فرمان و سزای خۆیتان بۆ دینیت، خواش پیتماپی ئه‌و خه‌لکانه‌ ناکات که سه‌ره‌کش و لاپین).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿ قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَاءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَخَدَّهٗ... ﴾ (الممتحنة: ۴)، واته: (به‌راستی سه‌رمه‌شقی چاک بۆ ئیوه له‌ئیه‌راهم و ئه‌وانه‌دا ده‌بیرته‌وه که له‌گه‌لیدا بوون، کاتیک به‌گه‌له‌که‌یان ووت: ئیمه به‌رین له‌ئیوه و له‌وانه‌ی که بیجگه له‌خوا ده‌یانپه‌رستن، بیپروا بووین پیتان، وه له‌نیوانی ئیمه و ئیوه‌دا دوژمنایه‌تی و رقه‌به‌رایه‌تی بۆ هه‌تا هه‌تایه‌ ده‌رکه‌وتوووه و ده‌ستی پیکردوووه، تاکو بروا به‌خوای تاکو ته‌نها دین).

وه له‌به‌رئه‌وه‌ی دۆستایه‌تیکردنی که‌سی که‌دژایه‌تی خوا ده‌کات و خۆگه‌نجاندن له‌گه‌لیدا به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی هه‌رچی له‌دلی مرۆفدایه له‌باوه‌پوون به‌خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی لاوازه، چونکه ژیرانه‌یه مرۆف شتیکی خۆشبوی که‌دوژمنی خۆشه‌ویسته‌که‌ی پیت.

دۆستایه‌تیکردنی بیپاوه‌پان به‌وه‌ ده‌بی سه‌ریان بخه‌یت و له‌سه‌ر ئه‌و بیپاوه‌پری و گومراییه‌ی گرتووایانه‌ته به‌ر یارمه‌تیان بده‌یت، خۆشویستیشیان به‌وه‌ ده‌بی ئه‌و هۆکارانه ئه‌نجام بده‌یت که ده‌بیته‌مایه‌ی به‌ده‌سته‌یتانی خۆشه‌ویستیان، هه‌ر که‌سیک وابی ده‌بینی هه‌ول ده‌دات خۆشه‌ویستیان بۆ ده‌رپریت، واته ده‌یه‌وی له‌هه‌موو رینگه‌یه‌که‌وه خۆشه‌ویستیان مسۆگه‌ر بکات، بیگومان ئه‌وه پیچه‌وانه‌ی هه‌موو باوه‌ر

یاخود ته‌واویه‌تی باوه‌ره، ئنجا ئه‌وه‌ی پیویست بیټ له‌سه‌ر باوه‌ردار ئه‌وه‌یه دوزمنایه‌تی که‌سیک بکات که‌دوزمنایه‌تی خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ ده‌کات ئه‌گه‌رچی نزیک‌ترین خزمیش بیټ لییه‌وه و رقه‌به‌رایه‌تی بکات و لئی دوور بکه‌ویته‌وه، به‌لام ئه‌مه‌ش ریگه‌ له‌ نامۆزگار یکردن و بانگ‌کردنی بۆ نایینی راستی خوا ناگریت.

* * *

إعلم (۲۸) أرشدك الله (۲۹) لطاعته (۳۰) أن الحنيفية (۳۱) ملة (۳۲) ابراهيم (۳۳) أن
تعبد الله وحده (۳۴) مخلصا له الدين (۳۵)

بزانه - خوا رینیشاندەرت بئ بو گوێرپایه ئیکردنی خوێ - که‌وا ئایینی پاک و بیگەرد، واتە رێبازی ئیبراهیم، ئەو‌ه‌یه که بەتەنها خوا بپەرستی و بە نیازپاکی ملکه‌چی بو دەربەری و سەری بو دانەوینیت.

(۲۸) پێشتر قسه له‌سەر زانین کرا، لێره‌دا پێویست به دووباره بوونه‌وه ناکات.

(۲۹) (الرشد) واتە: دامەزراوی له‌سەر رینگه‌ی راست.

(۳۰) (الطاعة) واتە: خوگۆرناجاندن له‌گه‌ڵ ویستی خوا و پێغه‌مبه‌ردا ﷺ،

له‌ئه‌نجامدانی فرمانپێکراو و ازه‌یتان له‌ قه‌ده‌غه‌ کراوه‌کانیاندا.

(۳۱) حەنەفیه‌ت: ئەو رێبازە‌ی که له‌ هاوبه‌شدانان لایداوه و له‌سەر نیاز پاکی

بو‌خوا‌ی گه‌وره‌ دامەزراوه.

(۳۲) واتە ئەو رێباز و ئایینه‌ی له‌سەری دەرویشت ﷺ.

(۳۳) ئیبراهیم خۆشه‌ویستی خوا‌ی به‌خ‌ش‌نده‌یه، وه‌ك ده‌فرمویت: ﴿وَاتَّخَذَ اللَّهُ

إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا﴾ (النساء: ۱۲۵) واتە: (خوا ئیبراهیمی به‌دۆست و خۆشه‌ویستی

هه‌لبێژارد) که باوکی پێغه‌مبه‌رانه و له‌زۆر شوێندا باسی به‌رنامه‌که‌ی کراوه بو‌ئه‌وه‌ی

چاوی لێبکریت.

(۳۴) ده‌سته‌واژه‌ی (أن تعبد الله) گوزاره‌(خبری) (أن)یه له‌ ده‌سته‌واژه‌ی (أن

الحنيفية)دا. پەرستیش به‌ چه‌مکه‌ گشتیه‌که‌ی بریتیه‌ له‌: (ملکه‌چکردن بو‌ خوا له‌رووی

خۆشویستن و به‌گه‌وره‌ زانینه‌وه، به‌ئه‌نجامدانی فرمانه‌کانی و دوور که‌وتنه‌وه

له‌حه‌رامکراوه‌کانی به‌و جو‌ره‌ی له‌ شه‌ریعه‌ته‌که‌یدا هاتووه‌).

به لام چه مکی تاییه تی پهرستن نه وهیه که شیخ الاسلام (ابن تیمیة) - ره هه تی خوی لی بیت - دهر باره ی فرمویه تی: « پهرستن: ناویکی کویه بو هه موئه وانه ی خوا خوشی دهوین و بیان رازییه له ووته و کرده وه ناشکراو پنهانه کان، وهک ترسان و خه شییه و پشتبهستن و نوپژ و پروژو و بیجگه له مانهش له فرمانه کانی ئیسلام).

(۳۵) نیازپاکی (إخلاص): بریتییه له پالفته کردن، لیره شدا مه بهست له وهیه که (بهنده) له پهرستن که پیدا مه بهستی ره زامه ندی خوی گه وره و گه یشتن به به هشت بیت، به شیوه یه که له گه لیدا که سی تر نه پهرستیت، نه فریشته ی نریک و نه پیغه مبهری ره وانه کراو، خوی گه وره ده فرمویت: ﴿ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (النحل: ۱۲۳)، واته: (پاشان وه حیمان بو کردی و پیمان را گه یاندی که وا به خاوینی و دور له هاوبه شدانان شوین ریازی ئیبراهیم بکه وه، نمیش له هاوبه شدانهران نه بو).

ههروه ها خوی گه وره ده فرمویت: ﴿وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ * إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ * وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (البقرة: ۱۳۰-۱۳۲)، واته: (کی له ریازی ئیبراهیم لاده دات که سیک نه بی که خوی گه وج بکات، به راستی له دنیا دا هه لمان بژاردوه و له پروژی دوا ییشدا له وانیه که پیاوچاکن، چونکه کاتیک پهروه ردگاری پی فرموو ملکه چ به، وتی: ملکه چم بو پهروه ردگاری جیهانیان، ئیبراهیم به هه مان بیروباوه و هه سیه تی بو کوره کانی کرد، ههروه ها به عقوبیش وه سیه تی بو کوره کانی کرد و پی وتن: روله کانم به راستی خوا هم ناینه ی بو هه لبژاردوون، ده ئیوهش پهیره وی بکه ن بو نه وه ی به موسولمانیه تی نه بی نه من).

وبذلك (۳۶) أمر الله جميع الناس وخلقهم لها كما قال الله تعالى: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (الذاريات: ۵۶)، ومعنى يعبدون: يوحدون (۳۷)

خوا فه‌رمانی به هه‌موو خه‌لکی کردوو هه‌مان ریناز بگرنه بهر و بوئوه‌شی دروست کردوون، وه‌ک خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾، واته: (جنوکه و مروّفم ته‌نها بوئوه‌ه دروستکردوه که فه‌رمانیان پیکه‌م بمپه‌رستن)، به واتای به ته‌نها بمپه‌رستن دیت.

(۳۶) واته: (به حه‌نیفه‌ت) که بریتیه له‌په‌رستی خوا به‌جوړیک به‌نیاز پاکیه‌وه مل که‌چی بو‌ده‌رپریت، خوای گه‌وره فه‌رمانی به‌تیکرای خه‌لکی کردوه که‌بپه‌رستن و بوئوه‌شی دروست کردون، هه‌روه‌ک ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ (الأنبياء: ۲۵)، واته: (هر پیغه‌مبه‌رینکمان له‌پیش تووه ناردیت سروشمان بو‌کردوو که‌هیچ په‌رستراویک نیه شیای په‌رستن بیت بیجگه له‌من، ده‌ئیوه‌ش بمپه‌رستن). هه‌روه‌ها خوای گه‌وره له‌قورئانه‌که‌یدا پرونی کردوه ته‌وه که‌خه‌لکی ته‌نها بوئوه‌ه دروستکراون و ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (الذاريات: ۵۶).

(۳۷) واته یه‌کتابه‌رستی له‌مانای په‌رسته نه‌گه‌ر نا له‌پیشدا مانای په‌رستمان بو‌باسکردی که به‌چی ده‌ووتریت، وه‌گشتی تریشه له‌به‌کتابه‌رستی رووت. هه‌روه‌ها بزانه که‌په‌رستن دوو جوړه:

یه‌که‌م: په‌رستنیکی قه‌ده‌ری (کوئی): که بریتیه له‌ملکه‌چکردن بو‌فه‌رمانی قه‌ده‌ری (کوئی) خوای گه‌وره، نه‌مه‌ش هه‌موو دروستکراوان ده‌گریته‌وه و هیچانی لی‌ده‌رناچیت، چونکه ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَنِ عَبْدًا﴾ (مریم: ۹۳)، واته: (هیچ کس نیه له‌وانه‌ی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدان به‌ملکه‌چی

بهره و خوای به‌خشنده نه‌یت و به‌نده‌ی نه‌بی) نه‌وش باوهر‌دار و بی‌اوهر و چاکه‌کارو تاوانبار ده‌گریته‌وه.

دووهمیش: په‌رستنیکی شه‌رعیه: که بریتیه له‌ملکه‌چکردن بو‌فه‌رمانی شه‌رعی خوا ﷺ، نه‌میدان تایه‌ته به‌که‌سیکه‌وه که گوپ‌رایه‌لی په‌روه‌ردگار بی و شوین نه‌و په‌یامانه بکه‌ویت که پیغه‌مبه‌ران هیناویانه، وه‌ک خوای گوره‌ده‌فه‌رمویت: ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا...﴾ (الفرقان: ۶۳)، واته: (به‌نده‌کانی خوای به‌خشنده نه‌وانه‌ن که له‌سه‌رخو به‌سه‌ر زه‌ویدا ده‌رون).

جو‌ری به‌که‌میان مروّف له‌سه‌ری پاداشت نادریته‌وه له‌به‌رته‌وه‌ی به‌بی کرده‌وه‌ی خو‌یه‌تی، به‌لام جاری وایه له‌سه‌ر نه‌و سوپاس گوزاریه‌ی که‌له‌کاتی خو‌شیدا ده‌ری ده‌بری و نه‌و نارامگریه‌ی له‌کاتی ناخو‌شیدا ده‌گری پاداشت ده‌دریته‌وه، به‌پیچه‌وانه‌ی جو‌ری دووهمه‌وه که له‌سه‌ری پاداشت ده‌دریته‌وه.

وأعظم ما أمر الله به التوحيد، وهو أفراد الله بالعبادة^(۳۸).

مه‌زنترين شتیش که خوا فرماني بيگردوه به کتابه‌رستیه، نه‌ویش به‌ته‌نها به‌رستنی خواجه.

(۳۸) (التوحيد) له زمانه‌وانيدا چاروگی (وَحَدَّ، يُوَحِّدُ) وه، واته: کردنی شت به‌یه کیك، نه‌مه‌ش سه‌بارت به‌خوا به‌ره‌تکردنه‌وه (نفي) و چه‌سپاندن (الثبات) نه‌بی نایه‌ته‌دی، ره‌تکردنه‌وی حوكم له‌مه‌موو کس و شتیک بیجگه له‌و خواجه‌ی به‌ته‌نها ده‌به‌رستی و چه‌سپاندنی بو نه‌و.

بو نمورنه ده‌لین: به‌کتابه‌رستی بو مروّف ده‌سته‌به‌ر نابی و ته‌واو نابی تا‌کو شایه‌تی نه‌دات که هیچ په‌رستراویك نه‌ بیجگه له‌خوا که شایسته‌ی په‌رستن بیت و په‌رستراویه‌تی له‌مه‌رچی هدی به‌رته بکاته‌وه بیجگه له‌خوای گه‌وره و به‌ته‌نها بو خوای بچه‌سپینیت).

له‌زاراوه‌شدا دانهر به‌وه پیناسه‌ی کردوه که ده‌لیت: (به‌کتابه‌رستی به‌ته‌نها زانینی خواجه له‌په‌رستندا)، واته: ده‌بی به‌ته‌نها خوا به‌رستی و هیچ هاوه‌لی بو دانه‌نیت، نه‌هیچ پیغه‌مبه‌ریکی نیراوا بکه‌پته هاوه‌لی و نه‌هیچ فریشته‌یه‌کی نریک و نه‌هیچ سه‌روکیک و نه‌هیچ پادشایه‌ک و نه‌هیچ که‌سیک له‌خه‌لکی، به‌لکو به‌ته‌نها بزانیت له‌په‌رستندا، به‌خوشویستن و به‌گه‌وره‌زانین و به‌(رغبة) و (رهبة) وه.

مه‌به‌ستی شیخ - ره‌مه‌تی خوای لی بیت - نه‌و به‌کتابه‌رستیه‌یه که پیغه‌مبه‌ران بو به‌دیه‌نانی ره‌وانه‌کراون، چونکه هه‌ر نه‌بوونی نه‌و به‌کتابه‌رستیه بووه چه‌وتی و نارپکی له‌ناو گه‌له‌کانی‌اندا دروستکردوه.

پیناسه‌یه‌کی گشتی تریش بو به‌کتابه‌رستی هدی که بریتیه له: (به‌ته‌نها زانینی خوای گه‌وره له‌و شتانه‌دا که تابه‌تن به‌خویه‌وه). جو‌ره‌کانی به‌کتابه‌رستیش سیانن:

یه کهم: یه کتاپهرستی په‌روهر دگاریه‌تی:

بریتیه له (به‌ته‌نھا زانینی خوای به‌رز و بی‌هاوتا له‌دروستکردن و خاوه‌نیه‌تی و هه‌لسووراندنی کاروباردا). خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ...﴾ (الزمر: ۶۲)، واته: (خوای دروستکهری هه‌موو شتیکه).

وه ده‌فهرمویت: ﴿هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ...﴾ (فاطر: ۳)، واته: (نایا بیجگه له‌خوای دروستکهریکی تر هه‌یه له‌ناسمان و زه‌ویدا رۆزیتان بدات؟ هه‌یچ په‌رستراویک نیه ئه‌و خاویه نه‌بیته).

یان ده‌فهرمویت: ﴿تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (الملک: ۱)، واته: (پاک و په‌رۆزی بۆ ئه‌و خاویه‌ی که‌دارایی به‌ده‌سته و ئه‌ویش به‌سه‌ر هه‌موو شتیکه‌دا تو‌نایه).

هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: ﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (الأعراف: ۵۴)، واته: (نایا دروستکردن و فه‌رمانکردن بۆ ئه‌و خاویه نیه؟ پاک و په‌رۆزی بۆ ئه‌و خاویه‌ی په‌روهر دگاری جیهانه).

دوه‌م: یه کتاپهرستی په‌رستراویه‌تی:

بریتیه له: (به‌ته‌نھا زانینی خوای مه‌زن له‌په‌رستندا به‌وه‌ی مرۆڤ له‌گه‌ل خوادا هه‌یچ هاوه‌لیک دانه‌نی، بی‌ه‌رستیت و خۆی لی‌نزیک بخاته‌وه و هه‌ک ئه‌وه‌ی خوای گه‌وره ده‌په‌رستیت و خۆی لی‌نزیک ده‌خاته‌وه).

سێه‌م: یه کتاپهرستی ناو و سیفه‌ته‌کان:

بریتیه له (به‌ته‌نھا زانینی په‌روهر دگار له‌وناوانه‌دا که له‌کتیبه‌که‌یدا یاخود له‌سه‌ر زمانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ خۆی پی‌ناوانون و خۆی پی‌وه‌سفکردون، ئه‌وه‌ش به‌چه‌سپاندنی هه‌رناوی که‌چه‌سپاندوویه‌تی و په‌تکردنه‌وه‌ی هه‌رناویک ده‌بیته که په‌تیکردو‌ته‌وه، به‌بی‌شواندن و له‌کارخستن و به‌بی‌چۆنایه‌تی - تکییف - و لی‌چواندن - تمثیل -)، مه‌به‌ستی دانهر لی‌ره‌دا یه کتاپهرستی په‌رستراویه‌تیه، چونکه ئه‌م جوړه‌یه ئه‌و هاوبه‌شدانه‌رانه‌ی تیدا

گومر ابیون که پیغمبر ﷺ کوشتاری له گهل ده کردن و خوین و دارایی و خاک و ناوچه‌یانی به خه لال دادنا و دهستی به سهر خاو و خیزانیاندا ده گرت.

وه زوربه‌ی نه‌وه‌ی پیغمبران له‌ناو گه‌له‌کانیاندا چاره‌سهریان ده‌کرد له‌سهر نهم جوړه به‌کتابه‌رستیه بووه، خوای گه‌وره ده‌فهرموت: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ ادْعُوا اللَّهَ...﴾ (النحل: ۲۹)، واته: (له هموو گه‌لیکدا پیغمبریکمان ره‌وانه کردووه که بیان رابگه‌یه‌نیت خوا به‌رستن).

به‌رستن بو خوای گه‌وره نه‌بی بو که‌سی تر دروست نیه، نجا ههر که‌سینک له‌م به‌کتابه‌رستیه‌دا کم و کورتی هه‌بیت نه‌وه هاوبه‌شدانهر و بیاه‌ره‌وه نه‌گه‌ر چی دانیش به‌یه‌کتابه‌رستی په‌روه‌دگاربه‌تی و ناو و سیفه‌ته‌کاندا بنیت، وه نه‌گه‌ر وا دانرا که‌سینک به‌ته‌واوه‌تی دان به‌یه‌کتابه‌رستی په‌روه‌دگاربه‌تی و ناو و سیفه‌ته‌کاندا بنیت به‌لام بجی بو سهر گور و مردووه که به‌رستی یان قوربانیه‌کی بو بریار بدات و به‌هویه‌وه خوی لی نریک بخاته‌وه، نه‌وه هاوبه‌شدانهر و بیاه‌ره‌وه و به‌نمیری له‌ناگردا ده‌میتته‌وه.

خوای گه‌وره ده‌فهرموت: ﴿إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ (المائدة: ۷۲)، واته: (به راستی ههر که‌س هاوبه‌ش بو خوا دابنیت نه‌وا خوا به‌هه‌شتی لی حهرامکردووه و په‌ناگه‌کی ناگره و نه‌وانه‌ی سته‌مکارن هیچ پشتیوانیکیان نیه)، له‌به‌رته‌وه‌ی به‌کتابه‌رستی گه‌وره‌ترین فرمانه که خوا فه‌رمانی پیکردووه، چونکه بنچینه‌یه که هموو تاینی خوای له‌سهر بنیاد ده‌نریت، ههر بو‌یه پیغمبریش ﷺ له بانگه‌واز کردنیدا بولای خوا به‌یه‌کتابه‌رستی ده‌ستی پیکرد و فه‌رمانی به‌وه‌که‌سه‌ش ده‌کرد که ده‌ینارد بو بانگه‌واز کردن به‌وه ده‌ست پیکات.

وأعظم ما نهى عنه الشرك، وهو دعوة غيره معه (۳۹) والدليل قوله تعالى:
﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾ (النساء: ۳۵).

مہزنترین شتیش کہ خوا نہ ہی لیکردوہ ہاوبہ شدانانہ، کہ بریتہ لہوہی
کہ سیک لہ گہل خوادا لہ غیری ئہویش بیاریتہوہ . بہ لگہش ئہوہیہ خواہی
گہورہ دہ فہرمویت: ﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾ واتہ: (خوابہ رستن و
ھیج شتیک مہ کہ نہ ہاوبہ شی).

(۳۹) مہزنترین شتیک کہ خوا ریگری لیکردوہ ہاوبہ شدانانہ، لہ برئہوہی کہ
گہورہ ترین حق حقی خواہی گہورہیہ، ئنجا ئہ گہر مرؤف کہ متہرخمی تیدا بکات ئہوہ
کہ متہرخمی لہ گہورہ ترین حقدہ کردوہ ئہویش یہ کتابہ رستی خواہی گہورہیہ، و ہک
دہ فہرمویت: ﴿إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ (لقمان: ۱۳)، واتہ: (بہ راستی ہاوبہ شدانان
ستہمیکی گہورہیہ).

یان دہ فہرمویت: ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا﴾ (النساء: ۴۸)، واتہ:
(ہر کہس ہاوبہش بؤ خوا دابنیت ئہوہ تاوانیکی مہزنی ہلہ ستروہ).

ہرورہا خواہی گہورہ دہ فہرمویت: ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا
بَعِيدًا﴾ (النساء: ۱۱۶)، واتہ: (ہر کہس ہاوبہش بؤ خوا دابنیت ئہوہ بہ گومراییہ کی
دور لہ رینمایہی گومرا بوہ).

یا خود دہ فہرمویت: ﴿إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا
لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ (المائدة: ۷۲)، واتہ: (بہ راستی ہر کہس ہاوبہش بؤ خوا دابنیت
ئہوہ خوا بہ ہشتی لی حہرام کردوہ و پہ ناگہ کہی ناگرہ و ئہوانہی ستہ مکارن ہیج
پشتیوانیکیان نیہ).

هدروها دهفهرمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ (النساء: ۴۸)، واته: (خوا لهوه خویش نابی که هاوبهشی بو دابنریت، به لام ههرچی گوناھیک له خوار نهوه وه بیت بو ههرکس که بیهویت لی خویش ده بیت).
 پیغمبریش ﷺ دهفهرمویت: «أَعْظَمُ الذَّنْبِ أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدَاءً وَهُوَ خَلَقَكَ» (رواه البخاري ومسلم)، واته: (گه وره ترین تاوان نهوه به هاوهل بو خوا دابنیت له حالیکدا که تنها نهو دروستی کردویت).

وه لهفهرمودهیه کی تر دا هاتوه، پیشهوا (مسلم) دهیگرپته وه که دهفهرمویت: «مَنْ لَقِيَ اللَّهَ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ وَمَنْ لَقِيَهِ يُشْرِكُ بِهِ دَخَلَ النَّارِ» (رواه مسلم)، واته: (ههرکس بگه رپته وه لای خوا و هیچ شتیکی نه کردیته هاوبهشی ده چیته به ههشته وه، وه ههرکس بگه رپته وه بو لای خوا و شتیکی کردیته هاوبهشی ده چیته ناگره وه).

وه لهفهرمودهیه کی تر دا دهفهرمویت: «مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو لِلَّهِ نِدَاءً دَخَلَ النَّارَ» (رواه البخاري)، واته: (ههرکس بمری و هاوهلی بو خوا دابنیت ده چیته ناگره وه).
 دانهر - ره جهتی خوی لی بیت - به لگهی له سهر نهوهی خوا فه رمانی به په رستن کردوه و ریگری له هاوبه شدانان کردوه، بهو نایه ته هیناوه ته وه که دهفهرمویت: ﴿وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾ (النساء: ۳۶).

خوی په روه ردگار فه رمانی به په رستی خوی کردوه و ریگری له هاوبه شدانان کردوه، نه مهش چه سپاندنی په رستی خوا به تنها له خو ده گریت، بهم پیه ههرکس خوا نه په رستیته نهوه بیباوه و خو به زلزانه، وه ههرکس خوا په رستیته و کهسی تریشی له گه لدا په رستیته نهوه بیباوه و هاوبه شدانهره، وه ههرکس به تنها خوا په رستیته نهوه موسولمانی نیاز پاک و دل سوژه.

هاوبه شدانانیش دوو جوړه: هاوبه شدانانی گه وره و هاوبه شدانانی بچووک.

جۆری یہ کہم: ہاوبہ شدانانی گہورہیہ: بریتیہ لہہموو ہاوبہ شدانانیک کہ خواہن شرع باسی کردیّت و دەرچوونی مرؤف لہ ناینہ کہی بگریتہوہ.

جۆری دووہم: ہاوبہ شدانانی بچو کہ: بریتیہ لہہموو کاریکی ووتہیی یان کردہوہیی کہ شرع وەسفی ہاوبہ شدانانی بەسەردا بریبت بەلام کہس لہریبازی نیسلام دەرناکات، پیویستہ لہسەر مرؤف خۆی لہ ہاوبہ شدانان – بەگہورہ و بچوو کییہوہ – پاریزیت، خوای گہورہ دہفەرمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ...﴾ (النساء: ۴۸).

ہەندیک لہتەہلی عیلم فەرموویانہ: ئەم ھەرەشەہیہ ھەموو ہاوبہ شدانانیک دہ گریتہوہ نەگەرچی بچو کیش بیّت.

فإذا قيل لك ما الأصول (٤٠) الثلاثة التي يجب على الإنسان معرفتها (٤١)

ئجنا نه گهر پٽيان ووتی: نهو سڙي بنچينهانه چين كه پٽويسته له سره مروڦ
بيانزائيت؟

(٤٠) بنچينه کان (أصول) کوی بنچينه و (أصله) و بریتيه لهو شتهی شتی تری
له سره بنیاد بریت، بهم واتایه دهووتریت: بناغهی دیوار که بنچينه که بهتی، وه
دهووتریت قه دی درهخت (أصل الشجرة) که په لویو کانی لیده بیته وه، خوی گه وره
ده فرموت: ﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ
وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ﴾ (إبراهيم: ٢٤). واته: (نایا نابینی چوَن خوا نمونهی ووشهی
جوان و پاکي - که (لا إله إلا الله) به - به درهختی جوان و شیرین هینا وه وه، ریشهی
به ناخی زه ویدا دا کوتاوه و پهل و پوی به ناسماندا هه لچروه؟).

نهم سڙي بنچينه به دانه ر نامازهيان پیده کات بو نهو بنچينهانهی که مروڦ له گوره که ویدا
ده بارهيان پرسیاری لیده کرت: په روه ردگارت کیسه؟ ناینت چیه؟ پتغه مبهرت کیسه؟
(٤١) دانه ر - ره همتی خوی لی بیت - نهم مهسه له یه به شیوازی پرسیار هینا وه،
بو نه وهی مروڦ لی به ناگا بیت، چونکه مهسه له یه مهزن و بنچينهی گه وره، هه ربویه
ده فرموت: نهمانه نهو سڙي بنچينهانه که پٽويسته له سره مروڦ بیانزائيت، چونکه نهو
بنچينهانه که به بنده له گوره که ویدا ده بارهيان پرسیاری لیده کرت، کاتیک
نه سپرده کراو هاوه له کانی جیان هیش دوو فرشته دینه لای و دایده نیشین و پرسیاری
لیده کن: په روه ردگارت کیسه؟ ناینت چیه؟ پتغه مبهرت کیسه؟ ئجنا باوه ردار ده لیت:
په روه ردگارم خوی و ناینم ئسلامه و پتغه مبهرم محمده ﷺ به لام دورو ده لیت: ها..
ها.. نازانم، گویم له خه لکی بوو شتیکیان دهووت و منیش ده مگوت.

فقل: معرفة العبد ربه (۴۲)

بلى: نهويه بهنده پهروه‌ردگارى بناسيت

(۴۲) ناسینی خوا به‌چهند هو کاریک ده‌بیت: له‌وانه سه‌رنجدان و بیر کردنه‌وه له دروستکراوه‌کانی خوای گه‌وره، چونکه نهو سه‌رنجدان و بیر کردنه‌وه‌یه ده‌بیته مایه‌ی ناسینی په‌روه‌ردگار و زانینی گه‌وره‌یی ده‌سه‌لاتی و توانای ته‌واوی و کاربه‌جیسی و په‌حه‌تی، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ﴾ (الأعراف: ۱۸۵).

واته: (نایا بو سه‌رنج له‌مولکی ناسمانه‌کان و زه‌وی و هه‌رشیتیک ناگرن که‌خوا دروستی کردوه).

یان ده‌فه‌رمویت: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَعْظَمُكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مِثْلَىٰ خِزْفٍ﴾ (سبأ: ۴۶)، واته: (ته‌نها به‌یه‌ک وته فه‌رمانتان پیده‌که‌م و ناموزگاریتان ده‌که‌م نه‌ویش نه‌وه‌یه: دوان دوان و یه‌ک یه‌ک به‌نیازپاکی و به‌بی‌ئاره‌زووکاری ته‌نها له‌به‌رخوا هه‌ستن و له‌یه‌کتر پیرسن نایا محمد ﷺ شیتته؟ پاشان پیکه‌وه بیرکه‌نه‌وه).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ آيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ (آل عمران: ۱۹۰). واته: (به‌راستی له‌گورانی شه‌و و روژ و نه‌وانه‌ی خوا له‌ناسمانه‌کان و زه‌ویدا دروستی کردوون، چه‌نده‌ها به‌لگه و نیشانه هه‌یه بو نه‌وانه‌ی خاوه‌نی عه‌قلی ساغن).

یاخود خوای مه‌زن ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَبَّتْ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ

السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿البقرة: ١٦٤﴾. واته: (به‌راستی له دروستکرانی ناسمانه‌کان و زهوی و گۆرانی شهو و رۆژ و نهو که‌شیهی به‌ناو دهریادا بۆ گۆرینه‌وهی نهو که‌لوپه‌لانه‌ی سوودی خه‌لکیان تیدایه دهروات و نهو ئاوه‌ی خوا له‌ناسمانه‌وه باراندوو‌یه‌تی و زهوی بیّ زیندو کرده‌ته‌وه پاش مردن و ووشک بوونی، وه هه‌موو گیانله‌به‌ریکی تیدا بلاو کرده‌ته‌وه، وه له‌هه‌لکردنی با و زریانه‌کان و نهو هه‌وران‌ه‌ی له‌نیوان ناسمان و زهویدا ده‌سته‌به‌ر کراون چه‌نده‌ها به‌لگه و نیشانه هه‌یه بۆ گه‌لیک که‌ژیربن و به‌عقل بیرکه‌نه‌وه).

وه له‌و هۆکارانه‌ی که‌به‌نده په‌روه‌ردگاری خۆی پتده‌ناسیّت سه‌رنجگرتنه له‌ئایه‌ته شه‌ریه‌کانی خوا، که‌به‌ریتین له‌و وه‌حیه‌ی پیغه‌مبه‌ران هیناویانه - درودو سلاوی خویان له‌سه‌ر بیّت - و له‌و به‌رژه‌وه‌ندیه مه‌زنانه‌ی تییاندایه رامینیت - که‌ژیانی خه‌لکی به‌وانه نه‌بی نه له‌دنیا‌دا و نه له‌دوارۆژدا به‌رپۆه ناچیت، ئنجا نه‌گه‌ر سه‌رنجی لیگرتن و تیان پاما و زانی چ زانیاری و داناییه‌کیان له‌خۆگرتوه و چه‌نده به‌ری و جین و له‌گه‌ل به‌رژه‌وه‌ندی به‌نده‌کاندا گونجاون، به‌و تیرامانه په‌روه‌ردگاری ده‌ناسیّت، هه‌روه‌ک خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾ (النساء: ٨٢)، واته: (ئه‌وه بۆ سه‌رنج له‌قورئان ناگرن، نه‌گه‌ر له‌لایه‌ن غه‌یری خواوه ره‌وانه بکرایه جیاوازی زۆریان تیدا به‌دی ده‌کرد).

وه له‌ هۆکاره‌کانی ناسینی خوا نهو خواناسیه‌یه که‌ په‌روه‌ردگار ده‌یخاته دلی باوه‌رداره‌وه هه‌تا وه‌ک نه‌وه‌ی لیدیت که‌ په‌روه‌ردگاری به‌چاو بینیت.

کاتیک (جبریل عليه السلام) په‌سیاری له پیغه‌مبه‌ر ﷺ کرد: ئیحسان چیه؟ فه‌رموی: ﴿أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ﴾ (أخرجه الشيخان)، واته: (ئه‌وه‌یه خوا په‌رستی وه‌ک نه‌وه‌ی بیسینیت، نه‌گه‌ر تۆش نهو نه‌بینی ئه‌وا نهو تۆ ده‌بینیت).

 ودینه (۴۳)

وه نایینه کهی بناست

(۴۳) واته: زاینی بنچینهی دووهم، که برتیه لهو ناینهی خوا به ئه رکی داناره کاری پیکریت و نهوی له دانایی و رحمت و بهرزه و نندی خه لکی له خو گرتووهر هرچی ناپه سه ندیشه لئی دووره، وه هرکس به چاکی و به راستی له ناینی ئیسلام وورد بیته وه، وورد بوونه وه یه که له قورئان و سونه ته وه سهرچاوهی گرتبی ده زانیت که ناینی ئیسلام ناینیکی راسته و ناینیکه به هویه وه نه بی بهرزه و نندی خه لکی بهرپوه ناچیت، وه نابی ئیسلام بهو بارودوخه پیوانه بکهین که ئه مرؤ موسلمانانی تیدان، چونکه موسلمانان له زور شتدا که مته رخمییان کردووه و به ئه نجامدانی چه ندین سهرینچی مه زینش هه ستاون، به جوریک نهوی له هه ندی وولاتی ئیسلامیدا له ناویاندا ده زی وه که نه وه وایه له که شیکي نایسلامیدا بژی .

ناینی ئیسلام – سوپاس بو خوای گهوره – تیکرای نهو بهرزه و نندیانهی له خو گرتووهر که ناینه پيشووهر کان له خو یان گرتوو، تاییه تمه ند تریشه له وان به وهی بو هموو کات و شوین و ئومه تیک گونجاوه، واتای گونجاویشی بو هموو کات و شوین و ئومه تیک نه وه یه: پابند بوون پیه وه له هه ر کات و شویتیکدا بیت پچه وانهی بهرزه و نندیه کانی ئومه ت نیه به لکو مایه ی خوشگوزهرانیه تی، وه مانای وانیه ده که ویته ژیر کاریگه ری هموو کات و شوین و ئومه تیکه وه.

ناینی ئیسلام فه رمان به هموو کارینکی چا که ده کات و رینگری له هموو کارینکی خراپه ده کات، وه فه رمان به هموو ره ووشتیکی بهرز ده کات و رینگری له هموو ره ووشتیکی نزم ده کات.

و نبيہ محمداً (۴۴)

وه ڀڻغه مبهره ڪهي موحه مهه ﷺ بنا سڀت

(۴۴) ٺهه بنچينه سيهه مهه، ڪه برتيه له وهي مرڙف ڀڻغه مبهره ڪهي موحه مهه ﷺ بنا سڀت، ٺهه وهش به خوڻدن و موتالا ڪرڻي ڙياني ڀڻغه مبهه ﷺ و ٺهه خواپه رستي و ره ووشتهي ڪه له سهري بووه و شيوازي بانگه واز ڪرڻي بڙاي خواهي گهوره و جهاد ڪرڻي له پٽاويدا و بيڱه له مانهش له لايه نه ڪاني تري ڙياني ڀڻغه مبهه ﷺ به دست ڏيٽ.

له بهر ٺهه پيوسته له سهه هر مرڙفيڪ ڪه به وٽ زياتر ڀڻغه مبهره ڪهي بنا سڀي و باوهري پيڙهنيٽ چهندي بڙهه خسا موتالاي ڙيانامه ي بڪات، له جهنگ و ناشتي ڪرڻيدا و له ناخوشي و خوشيدا و له هموو باروڏو خيڪيدا، داوا ڪارين له خواهي گهوره ڪه بمانگيرت له شونڪه و تواني ڀڻغه مبهره ڪهي ﷺ له په نهان و ناشڪرادا و له سهه ٺهه وهش بمانمريٽ، هر خوشي سهه ربه رشتيار و به توانايه.

فإذا قيل لك: من ربك؟^(۴۵) فقل: ربي الله الذي رباني وربي جميع العالمين
بنعمته^(۴۶) وهو معبودي، ليس لي معبود سواه^(۴۷)

ئەگەر پێیان ووتی پەروەردگارت کییه؟ بلی: پەروەردگارم ئەو خواپەییە که پەروەردەوی کردووم و تیکرایی دروستکراوانی جیهانیشی بە نێعمەتەکانی پەروەردەکردوو و هەر ئەویش پەرستراومە و بیجگە لەو خواپەییە هیچ پەرستراویکم نیە.

(۴۵) واتە کییه ئەو پەروەردگاری دروستی کردووی و پەروەردەوی کردووی و پێی گەیانندووی و رزق و پۆزی داویت.

(۴۶) پەروەردە: بریتیه لەو چاودێرییە که پەروەردەکراوە کهی پێ چاک و ریکریتیک دەبیت.

ووتە کهی دانەر - رەحمەتی خوای لی بیت - ئەو دەگەینێ که پەروەردگار لە پەروەردەو وەرگیراوە، چونکه فەرمووی: (ئەووی پەروەردەوی کردووم و هەموو دروستکراوانی جیهانیشی بە نێعمەتەکانی پەروەردە کردوو) هەموو جیهانیانی بە نێعمەتەکانی پەروەردە کردو و بۆ ئەو فەرمانە بۆی دروستکراون باری هێناون و بە پۆزی خۆی دەستگیرویی کردون.

خوای گەورە - دەربارە ی فیرعون - دەفەرمویت: ﴿قَالَ فَمَنْ رَّبُّكُمْ يَا مُوسَى * قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى﴾ (طه: ۴۹-۵۰)، واتە: (فیرعون ووتی: پەروەردگارتان کییه ئەی موسا؟ فەرمووی: پەروەردگارمان ئەو خواپەییە که ژیان و دروستکرانی بە هەموو شتیک داوە، پاشان رێنماییشی کردوو).

خوای گەورە بە نێعمەتەکانی خۆی هەریەک لە جیهانیانی پەروەردە کردوو، نێعمەت و بەهرەکانی خوای گەورە بەسەر بەندەکانیو و زۆرن و لە ژمارە نایەن، پەروەردگار

ده فہرمويت: ﴿وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا﴾ (النحل: ۱۸) واتہ: (تہ گہر بہرہ و نيعمہ تي خوا بڑميړن بۆتان ژمارہ ناکريت).

ہر خوايہ کہ دروستي کردوي و پي گہ ياندوي و کومہ کي کردوي و روي داويت، ہر بہ تہنہا تہويش شايستہي پهرستہ.

(۴۷) واتہ: تہو خوايہيہ کہ دہ پهرستم و بہ ملکہ چکر دن و خوشويستن و بہ گورہ زانينہوہ زہليلي بۆ دہر دہ برم، تہوي فہرمانم پيدہ کات تہنجامي دہدم و تہوي ريگرشم لي دہ کات وزي ليديتم، وہ بيچگہ لہ خواي گورہ کہسي ديکہم نيہ بيہرستم، پەروردگار دہ فہرمويت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ (الانباء: ۲۵). واتہ: (لہ پيش توره ہر پيغہمبہر تیکمان نارديت و ہ حيمان بۆ کردوہ ہتا رايگہ يہ نيټ بہ نوم تہ تہ کهي کہ بيچگہ لہ خوا هيچ پهرستراويک نيہ، تپوش بم بيہرستن).

ہر و ہا دہ فہرمويت: ﴿وَمَا أَمُرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ﴾ (البينة: ۵)، واتہ: (فہرمانيان پينہ کرابو بہوہ نہ بيت کہ بہ نياز پاكي و ملکہ چيہوہ خوا بہرستن، بہ پيخهوشي - دور لہ ہاوبہ شدانان - و نوپڑ تہنجام بدن و زہ کات دہر بکن، تہوش تاييني راست و بہ ہادارہ).

وفي كُلِّ شَيْءٍ لَهُ آيَةٌ تَدُلُّ عَلَى أَنَّهُ وَاحِدٌ

واتہ: (ہموو شتيک بہ لگہ يہ کي تيدايہ، لہ سہر تہوي پەروردگار تہنہايہ).

ومن آياته الليل والنهار والشمس والقمر، ومن مخلوقاته السموات السبع والأرضون السبع ومن فيهن وما بينهما^(٥٢) والدليل^(٥٣) قوله تعالى: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾ (فصلت: ٣٧)

له نيشانه كانی دهسه لاتی خوا شهو و پوژ و خوړ و مانگه، وه له دروسکراوه کانی جهوت ناسمانه کان و جهوت چینه زهوییه کان و نهوانه ی له ناویانندان و نهو شتانه ی له نیوانیشیانندان. به لگه ش نهویه خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾ واته: (له نيشانه کانی دهسه لاتی خوا شهو و پوژ و خوړ و مانگه، نه کړنوش بو خوړ بهرن و نه بو مانگ به لکو کړنوش بو نهو خوی بهرن که نهوانه ی دروسکردووه نه گهر نیوه نهو ده په رستن).

(٥٢) هه موو نه مانه له نيشانه کانی دهسه لاتی خوان که به لگه ن له سر ته وای توانا و ته وای کار به جی و ته وای به زه ی، خوړیش نيشانه یه که له نيشانه کانی دهسه لاتی خوی گه وره، له بهر نه وه ی له و کاته وه که خوا دروستی کردووه هه تا نه و کاته ی خوی گه وره ریگه به تی که چوونی جهان ده دات به شیوه یه کی ری کویک و جوان به خولگه ی خویدا ده روات، په روه ردگار ده فهرمویت: ﴿وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ (یس: ٣٨)، واته: (خوړیش به خولگه ی جیگری خویدا ده روات، نه وه نمندازه گیری خوی شکومند و زانایه).

هه روه ها به پی قه باره و شوینه واریشی یه کی که له نيشانه کانی دهسه لاتی خوی گه وره چونکه قه باره ی مه زن و گه وره یه، به پی شوینه واریش: له بهر نهو سوودانه ی بو لاشه و

ته‌نه‌کان و دره‌خته‌کان و پروباره‌کان و ده‌ریاکان و بیجگه له‌وانیش لیبی ده‌ست ده‌که‌ویت، ئنجا نه‌گه‌ر بروانین بۆ خۆر، نه‌و نیشانه مه‌زنه، ئایا ماوه‌ی دووری نیوان ئیمه‌و نه‌و چه‌نده، له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا ئیمه‌ گه‌رمیه‌که‌ی - نه‌و گه‌رمیه مه‌زن و زۆره - مان بێ ده‌گات، پاشان بروانه چ پروناکیه‌کی مه‌زنی لیده‌که‌وینه‌وه که فه‌راهه‌مبوونی سامانیکی زۆر بۆ خه‌لکی ده‌سته‌به‌ر ده‌کات، چونکه خه‌لکی له‌پروژدا له‌هه‌موو رۆشنامه‌ک بیتیاز ده‌بن، به‌مه‌ش به‌رژه‌وه‌ندیه‌کی گه‌وره بۆ خه‌لکی له‌ فه‌راهه‌مبوونی سامانیاندا ده‌سته‌به‌ر ده‌بیت، ئه‌مه‌ش له‌و نیشانه‌ ده‌ژمی‌ریت که‌ته‌نها تو‌زیک نه‌بی هیچی تر ده‌باره‌ی نازانین.

هه‌روه‌ها مانگ له‌نیشانه‌کانی ده‌سه‌لاتی خوای گه‌وره‌یه به‌جۆرێک نه‌ندازه‌ی کردووه به‌چه‌ند بار و قوناغیکه‌وه بۆ هه‌ر شه‌وه و قوناغیک: ﴿وَالْقَمَرَ قَدَرْنَا مِنْ مَنَازِلٍ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ﴾ (یس: ٣٩)، واته: (مانگیشمان نه‌ندازه‌گیر کردووه به‌چه‌ند بار و قوناغیکه‌وه تا‌کو وه‌ک عرجونی کۆن - واته: په‌لی چه‌ماوه‌ی خورما - ی لیدیته‌وه) که به‌بجۆرێکی ده‌رده‌که‌ویت، پاشان وورده وورده گه‌وره ده‌بی، تا‌کو خه‌رمانه ده‌دات، پاشان به‌ره و که‌مبوونه‌وه ده‌گه‌رپته‌وه و له‌و پرووه‌وه له‌مروّف ده‌چیت که به‌لاوازی دروست ده‌بیت، ئنجا به‌رده‌وام له‌به‌هیزیه‌وه بۆ به‌هیزی په‌ره ده‌سه‌نیت، تا‌کو جارێکی تر به‌ره‌و لاوازی ده‌گه‌رپته‌وه، پاک و پیرۆزی هه‌ر بۆ خوايه که‌چاکترین و به‌تواناترین کرد‌گاره !!

(٥٣) واته به‌لگه‌ش له‌سه‌ر نه‌وه‌ی شه‌و و رۆژ و خۆر و مانگ له‌نیشانه‌کانی ده‌سه‌لاتی خوای گه‌وره‌ن، نه‌وه‌یه په‌روه‌ر‌دگار ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ...﴾ و تادوایی، واته له‌و نیشانه‌ ئاشکرایانه‌ی به‌لگه‌ی پروون: به‌که‌م: شه‌و و رۆژن له‌خودی خۆیان و گۆرانیان و نه‌و به‌رژه‌وه‌ندی و ئالوگۆره‌ی که‌خوای کاربه‌جی تیانداندا بۆ به‌نده‌کانی ره‌خساندوه.

دووهم: هه‌روه‌ها خۆر و مانگه له‌خودی خۆیان و رۆشتیان و رێکوپێکیاندا و ئه‌وه‌ی له‌ ده‌رئه‌نجامی ئه‌و سیفه‌تانه‌وه له‌ به‌رژه‌وه‌ندی به‌نده‌کان و دوورخسته‌وه‌ی زیان لێان ده‌سته‌به‌ر ده‌بێت، پاشان خوای گه‌وره‌ رێگری له‌به‌نده‌کان ده‌کات که کړنوش بۆ خۆر یان بۆ مانگ به‌رن، ئه‌گه‌ر چی له‌ ناخه‌وه هه‌ست به‌گه‌وره‌ییشیان بکه‌ن له‌به‌ر ئه‌وه‌ی مافی په‌رستیان نیه، چونکه دروستکراون و ته‌نها زاتیکیش که شایسته‌ی په‌رستن بێت هه‌ر ئه‌و خوایه‌ گه‌وره‌یه که دروستی کردوین.

سێههم: ئه‌وه‌یه‌ شه‌و به‌سه‌ر رۆژدا دادیت، که شه‌و ده‌بێت به‌په‌رده بۆ رۆژ، واته: وه‌ک جل ده‌بێته پۆشاک‌ی و به‌سه‌ر تیشکی رۆژدا داده‌دریته‌وه و دایده‌پۆشیت.

چوارهم: ئه‌وه‌یه‌ به‌ فه‌رمانی خۆی ﷺ خۆر و مانگ و ئه‌ستیره‌کانی ملکه‌ج کردووه‌و به‌جۆره‌ی ویستی له‌سه‌ری بێت بۆ به‌رژه‌وه‌ندی به‌نده‌کان فه‌رمانیان پێده‌کات.

پنجهم: گشتگیری مولکی خوا و ته‌واویدی ده‌سه‌لاتی، به‌جۆرێک که دروستکردن و فه‌رمانکردن هه‌ر بۆ ئه‌وه نه‌ک بۆ که‌سی تر.

شه‌شهم: گشتگیری په‌روه‌ردگاریه‌تی خوا بۆ هه‌موو جیهانیان.

وقوله (۵۴) تعالی: ﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَيْثُ وَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (الأعراف: ۵۴). والرَبُّ هو المعبود (۵۵) والدليل (۵۶) قوله تعالی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ (۵۸) وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (۵۹) الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا (۶۰) وَالسَّمَاءَ بِنَاءً (۶۱) وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً (۶۲) فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ (۶۳) فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا (۶۴) وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ (۶۵)﴾ (البقرة: ۲۲). قال ابن كثير رحمه الله تعالی: (۶۶) الخالق لهذه الأشياء هو المستحق للعبادة.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَيْثُ وَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾، واته: (په‌روه‌ردگار تان نه‌و خواجه‌یه که ناسمانه‌کان و زهوی له‌شه‌ش پوژدا دروستکردووه پاشان - استوا سی کردووه به‌سه‌ر عه‌رشدا، شه‌و به‌سه‌ر پوژدا دادیت و به‌جه‌خته‌وه به‌کیشی ده‌کات و خور و مانگ و نه‌ستی‌ره‌کان به‌فه‌رمانی نه‌و خواجه‌ ده‌سته‌به‌ر و ملکه‌چن، نایا دروستکردن و فه‌رمانکردن هه‌ر له‌ده‌سه‌لاتی نه‌و خواجه‌دا نیه؟ پاک و پیروزی بو خوای په‌روه‌ردگاری جیهانیان).

نه‌نجا په‌روه‌ردگاره‌ مافی په‌رستنی هه‌یه، به‌ به‌لگه‌ی نه‌وه‌ی خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ * الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾، واته: (نه‌ی خه‌لکینه، نه‌و په‌روه‌ردگار تان به‌رستن که دروستی کردون و نه‌وانه‌ی پیش نیه‌وه‌شی دروستکردووه بو نه‌وه‌ی له‌سزا و تو‌له‌ی بترسن، نه‌و په‌روه‌ردگاره‌ی زهوی بو

کردون به پايه خ و ناسمانی بنیادناوه و له ناسمانه وه ئاوی بارانی باراندووه و به هویه وه له بهروبوو مه کان پۆزی و بژیوی بو دابینکردون، ده ئیوهش هاوه ل بو خوا دامه نین چونکه ده زانن که هه رئه وه دروستی کردون و زهوی بو کردوونه پاخه ر و ناسمانی کردو ته سه قف و هیچ هاوه لی نیه).

(ابن کثیر) - رحمه تي خواي لی بیت - ده فه رمویت: (هه ر دروستکه ری نه م شتانه شایسته ی په رسته نه).

(٥٤) (وقوله) واته ده رباره ی نهو به لگانه ی له سه ر کردگاری خوا بو ناسمانه کان و زهوی هه تراونه ته وه نهویه که ده فه رمویت: ﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ...﴾ و هه تا دواپی، که چه ند نیشانه یه کی ده سه لاتی خوا ی تیدایه:

یه که م: نهویه خوا نه م دروستکه راه مه زاننه ی له شهش رۆژدا دروستکه ردووه، خو نه گه ر بیویسته یه له چه اوترو کاندنیکدا دروستی ده کردن، به لام خوا ده ر نه نجامه کان (المسببات) ی به هۆ کاره کانیانه وه به ستووه ته وه وه ک دانایی و کار به جیی خۆی ده یخوازیت.

دوو هه م: نهویه (استواء) ی کردووه به سه ر عه رشدا، واته به جیگیر بوونیکی تاییه ت به خۆی له سه ر عه رش جیگیر بووه، به وجزه ی شایسته ی شکۆ و مه زانیه تی خۆیه تی، نه مهش نیشانه ی خاوه نداری و ده سه لاتی ته واو و کاملیه تی.

(٥٥) دانه ر - رحمه تي خواي لی بیت - نماژه بو نهوه ده کات که خوا ی گه و ره ده فه رمویت: ﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَيْثُ وَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنَّجْمُ مَسْخَرَاتٍ بِأَمْرِهٖ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (الأعراف: ٥٤).

په روه ردگاریش په رسراوه، واته هه رئه وه که مافی په رسته ی هه یه، یان نه وه که ده په رسریت چونکه مافی په رسته ی هه یه و شایسته ی په رسته نه، نه مهش مانای وا نیه هه ر

ڪهس پهريون ڀيرو ڀروهر ڊگاره، چونڪه ٿو پهريون ڀيرو ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ و
پهريون ڀيرو ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ
پهريون ڀيرو ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ
ڪاروبار ڪانه.

(۵۶) واته: بهنگه لاهه ٿو ههري ڀروهر ڊگاره شايسته ٿي پهريون.

(۵۷) بانگه ڪه ٿو ڀروهر ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ
پهريون ڀيرو ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ
ڪه ههري ٿو مافي پهريون ڀيرو ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ

(۵۸) ڪه ڊهه فرموت: ﴿الَّذِي خَلَقَكُمْ﴾ ٿو ڀروهر ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ
ههري ڀروهر ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ
پهريون ڀيرو ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ
ٻئي ڀيرو ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ

(۵۹) واته لهه ڀروهر ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ

ٿو ڀروهر ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ
ڀروهر ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ

(۶۰) واته ڪرڊو ويهتي بهرايهه ڪرڊو ويهتي بهرايهه ڪرڊو ويهتي بهرايهه ڪرڊو ويهتي بهرايهه ڪرڊو ويهتي
وهڪ چوڻ مرڙف لاهه ٿو ههري ڀروهر ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ

(۶۱) واته لهه ڀروهر ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ
خه لڪي سهريون ڀروهر ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ لاءِ ڀروهر ڊگاره ٿيڻ
ڊهه فرموت: ﴿وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَّحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرَضُونَ﴾ (الانباء: ۳۲)،

واته: (ناسمانمان کردوه بهسه قفیککی پاریرا و نهوان ههر پشت له نایه ته کانن هملده کن).

(۶۲) واته له بهرزیه وه و له هوره کانه وه ناویکی خاوینی بو ئیوه باراندوه وه ک خاوی گه و ره ده فهرمویت: ﴿... لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ﴾ (النحل: ۱۰)، واته: (خواردنه وه لی به ده ست دیت و دره ختی پی ده رویت و مهر و مالاتی پی ناو ده دریت).

(۶۳) واته خه لاته بو ئیوه، له نایه تیکی تریشدا هاتوه: ﴿مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ﴾ (النزعات: ۳۳)، واته: (بژیویه بو ئیوه و بو نازه له کانیشان).

(۶۴) واته بو نهو خاوییه بریار مه ده ن که دروستیکردون و نهوانه ی پیش ئیوه شی دروستکردوه و زهوی بو کردون به رایه خ و ناسمانی بو کردون به سه قف و له ناسمانیشه وه ناوی باراندوه که چهننن به روبومی پی رواندوه و رۆزی ئیوه ی پنداوه، ده نیوهش هاوه لی بو دامه نین و بیهرستن وه ک چون خوا ده پرستن، یان خوشتان بو وه ک چون خواتان خوشده ویت، چونکه نه وه نه به حوکی زیری و نه به حوکی شهرعی شایسته ی ئیوه نه.

(۶۵) واته ده زانن که هاوه لی نه و دروستکردن و رۆزیدان و هه لسوورانن به دهستی خۆیه تی، ئیوهش هاوبه شی بو دامه نین له په رستندا.

(۶۶) ناوی (عماد الدین، أبو الفداء) ئیسماعیل کوری عومهری قوره ی شی دیمه شقیبه که (حافظ) ی به ناوبانگه له (فهرمووده دا) و خاوه نی ته فسیر و میژوه، به کیکه له قوتابیه کانن شیخ الاسلام (ئین ته یمییه)، سالی ههوت سه د و هه فتا و جوازی کۆچی له دنیا ده رچوه.

وأَنواع العبادة التي أمر الله بها^(٦٧) مثل الإسلام، والإيمان، والإحسان، ومنه: الدعاء، والخوف، والرجاء، والتوكل، والرغبة، والرغبة، والخشوع، والخشية، والإنابة، والإستعانة، والإستعاذة، والإستغاثة، والذبح، والنذر وغير ذلك من أنواع العبادة التي أمر الله بها كلها الله تعالى^(٦٨).

جوړه‌کانی نهو په‌رسته‌ش که‌خوا فه‌رمانی پیکردوون وهک: نیسلام و باوه‌ر و نیحسان، هه‌روه‌ها: پارانه‌وه و ترسان و (رَجَاء) و پښت به‌ستن و (رغبة) و (رهبة) و (خشوع) و (خشية) و (إنابة) و داوای یارمه‌تیکردن و په‌ناپيگرتن و هانا‌بوږدن و سه‌رېړین و نه‌زکردن و بیجگه‌له‌مانه‌ش له جوړه‌کانی نهو په‌رستنه‌ی خوا فه‌رمانی پیکردوون که‌هه‌موویان بو‌خوای که‌وره‌بکړین.

(٦٧) کاتیک دانهر - په‌حه‌تی‌خوای لی‌بی‌ت - روونی کرده‌وه که‌ پیوسته له‌سه‌رمان خوا به‌ته‌نهما به‌ی هاو‌به‌ش په‌رستین، به‌دوای نه‌وه‌شدا شتیک له‌ جوړه‌کانی په‌رستنی روونکردووه‌ته‌وه و ده‌فه‌رمویت: جوړه‌کانی په‌رستیش، وهک: نیسلام و باوه‌رو نیحسان.

نهم سیانه‌ش - نیسلام و باوه‌ر و نیحسان - هه‌موو نایینن، وهک له‌ریوایه‌تی (مسلم) دا له‌فه‌رمووده‌که‌ی (عمری کوری خطاب) دا - خوای لی‌رازی بی‌ت - هاتوره که‌ ده‌فه‌رمویت: (بَيْنَمَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ذَاتَ يَوْمٍ إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ شَدِيدُ بَيَاضِ الثِّيَابِ شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعْرِ لَا يُرَى عَلَيْهِ أَثَرُ السَّفَرِ وَلَا يَعْرِفُهُ مِنَّا أَحَدٌ حَتَّى جَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَأَسْنَدَ رُكْبَتَيْهِ إِلَى رُكْبَتَيْهِ وَوَضَعَ كَفَّيْهِ عَلَى فَخْذَيْهِ وَقَالَ يَا مُحَمَّدُ أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِسْلَامِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الْإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَتَقِيمَ الصَّلَاةَ وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ وَتَصُومَ رَمَضَانَ وَتَحُجَّ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا قَالَ: صَدَقْتَ. قَالَ: فَعَجِبْنَا لَهُ يَسْأَلُهُ وَيُصَدِّقُهُ. قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ. قَالَ: أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ

وَمَلَأَتْكِيهِ وَكُتِبَ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَتُؤْمِنُ بِالْقَدْرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ قَالَ صَدَقْتَ قَالَ فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِحْسَانِ قَالَ أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ قَالَ فَأَخْبِرْنِي عَنِ السَّاعَةِ قَالَ مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنْ أَمَارَتِهَا قَالَ: أَنْ تَلِدَ الْأُمَّةَ رَبَّتَهَا وَأَنْ تَرَى الْحَفَاةَ الْعُرَاةَ الْعَالَةَ رِعَاءَ الشَّاءِ يَتَطَاوَلُونَ فِي الْبُنْيَانِ قَالَ ثُمَّ انْطَلَقَ فَلَبِثْتُ مَلِيًّا ثُمَّ قَالَ لِي: يَا عُمَرُ، أَتَدْرِي مَنْ السَّائِلُ؟ قُلْتُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ: فَإِنَّهُ جَبْرِيلُ أَتَاكُمْ يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ (أخرجه مسلم)، واته: (تیمه رپوژیکیان لای پیغمبهری خوا بووین ﷺ له پر پیاویکمان لیده رکهوت، جله کانی زور سبی بوو، مووی زور رهش بوو، شوینه‌واری گه‌رانی پیوه نه‌ده‌بینرا و که‌سیش له‌تیمه نه‌یده‌ناسی، هات تاکو لای پیغمبهر ﷺ دانیش، نجا نه‌ژنوی نا به‌نه‌ژنویهوه و هه‌ردوو له‌پیده‌ستی خسته سهر هه‌ردوو رانی، فه‌رمووی: نه‌ی محمد ﷺ ده‌باره‌ی نی‌سلام هه‌والم پیج بده؟ پیغمبهری خواش ﷺ فه‌رمووی: (نی‌سلام نه‌ویه: شایه‌تی بده‌یت که‌هیج په‌رس‌راویک نیه مافی په‌رستنی هه‌بی‌ت بیجگه له‌خوا، وه موحه‌مه‌دیش نیراوی خوایه و نوپژ بکه‌ی و زه‌کات بده‌ی و رهمه‌زان به‌رپوژوو بیت و سه‌ردان و حه‌جی مالی خوا بکه‌یت نه‌گه‌ر توانای چوونت هه‌بوو). فه‌رمووی: راسته‌که‌یت. (عمر) ده‌فه‌رموویت: پیمان سه‌یر بوو په‌رسیاری لی‌ده‌کرد و پیشی ده‌ووت: راسته‌که‌یت !! فه‌رمووی: نجا ده‌باره‌ی باوه‌ر هه‌والم پی‌بده؟ فه‌رمووی: (نه‌ویه باوه‌ر به‌ینی به‌خوا و به‌فریشته‌کانی و کتیبه‌کانی و نیراوه‌کانی و رپوژی دوا‌یی و باوه‌ر به‌ینی به‌قه‌ده‌ر به‌خوش و ناخوشیه‌وه). فه‌رمووی: راسته‌که‌یت. فه‌رمووی: نجا ده‌باره‌ی نی‌حسان هه‌والم پی‌بده؟ فه‌رمووی: (نه‌ویه وه‌ک نه‌وه‌خوا په‌رستی که‌ده‌بینی، نه‌گه‌ر تو نه‌بینی نه‌و تو ده‌بینی)، فه‌رمووی: نجا ده‌باره‌ی ساتی روودانی قیامت هه‌والم پی‌بده؟ فه‌رمووی: (په‌سیار لی‌کراو زانتر نیه له‌خواه‌ن په‌رسیار). فه‌رمووی: ده‌باره‌ی نیشانه‌کانی هه‌والم پیج بده! فه‌رمووی: (نه‌ویه کویله گه‌وره‌ی خوی بخاته‌وه و بینیت پی‌ه‌تی و رووت و هه‌ژاره‌کان نه‌وانه‌ی شوانی نازهلن خانوبه‌ره‌کانیان به‌رز بکه‌نه‌وه). پاشان رپویش و ماوه‌یه‌ک مامه‌وه، نجا پی فه‌رمووم:

(ئە‌ی عومەر ئایا دە‌زانیت ئە‌وه‌ی پرسیاری کرد ک‌ی بوو؟) ووت‌م: خوا و پیغمبەرە‌که‌ی دە‌زانن! فەرمووی: (ئە‌وه جبریل بوو هاته لاتان بۆ ئە‌وه‌ی ئاینه‌که‌تان فیر بکات).
 لیره‌دا پیغمبەر ﷺ ئە‌و شتانه‌ی به‌ ئاین داناو له‌بەرئە‌وه‌ی هە‌موو ئاین ده‌گره‌وه.
 (٦٨) واته هە‌موو جووره‌کانی پەرستن له‌وانه‌ی باسکراون و بیجگه له‌وانه‌ش به‌ته‌نها بۆ خوايه و هاوبه‌شی نیه و دروست نیه بۆ بیجگه له‌خوای گه‌وره ئە‌نجام بدرین.

* * *

والدليل قوله تعالى: ﴿ وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴾ (الجن: ۱۸).
 فمن صرف منها شيئاً لغير الله فهو مشرك كافر والدليل قوله تعالى: ﴿ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
 الْكَافِرُونَ ﴾ (المؤمنون: ۱۱۷).

به لگهش نهويه خواي گهوره ده فهرمويٽ: ﴿ وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ
 اللَّهِ أَحَدًا ﴾، واته: (مزگهوتہ کان مائي خوان بؤ شهوي تهنا خوايان تيدا
 بپه سترى، ئيوهش له گه ل خوادا له كه سي تر مه پارينه وه). نجا هه ركهس
 شتيك لهو په رستانه بؤ بيچگه له خوا نه نجام بدات نه وه هاوبه شدانه ر و
 بيناوه ره، به به لگهي نهويه په روه ردگار ده فهرمويٽ: ﴿ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا
 آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴾، واته: (هه ركهس
 له گه ل خوادا له په ستر او يكي تر بپارينه وه له خويه وه نه نجامي ده دات و
 له لايه ن خواوه هيچ به لگهي به ده سته وه نيه له سه ري، ليٽر سينه وه شي هه ر
 لاي په روه ردگاريه تي، بيگومان بيناوه ران سه رفراز نابن).

(۶۹) دانه ر - په جمه تي خواي لي بيٽ - باسي هه نديك له جوړه كاني بپه رستن
 كردووه، هه روه ها باسي نهويه كردووه كه هه ركهس په كيټ له وانه بؤ بيچگه له خوا
 نه نجام بدات نه وه هاوبه شدانه ر و بيناوه ره، به لگه شي به وه هيناوه ته وه كه خواي گهوره
 ده فهرمويٽ: ﴿ وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴾.
 وه ده فهرمويٽ: ﴿ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ
 لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴾.

به لگه هيناوه وي به نايه تي په كه م لهو رووه ويه خواي گهوره هه واليداره
 مزگهوته كان - كه شويٽي كرنوش بردن، يان شويٽي نه دنامه كرنوش به ره كان - مالي

خوان، له ده‌رئه‌نجامی ئەمه‌شه‌وه ده‌فه‌رمویت: ﴿فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾ واته: له‌گه‌ڵ خوادا که‌سی تر مه‌په‌رستن و کړنوشی بۆ به‌رن، هه‌روه‌ها به‌لگه‌هێنانه‌وه‌ی به‌ نایه‌تی دووهم له‌و رووه‌وه‌یه که‌خوای تا‌کو ته‌نها روونی کردووه‌ته‌وه نه‌گه‌ر هه‌ر که‌س له‌گه‌ڵ خوادا له‌ په‌رستراویکی تر بپارێته‌وه نه‌وه بێ‌باوه‌ر، چونکه ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ﴾.

ده‌سته‌واژه‌ی ﴿لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ﴾ ئاماژه‌یه بۆ نه‌وه‌ی که‌ ناشی به‌لگه‌ له‌سه‌ر فره‌په‌رستراوی هه‌بیت، چونکه ئەم سیفه‌ته: ﴿لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ﴾ سیفه‌تیکی ده‌رخه‌ری روونکه‌ره‌وه‌یه بۆ فه‌رمانه‌که نه‌وه‌ك سیفه‌تیکی سنووربه‌ند(مقیده)، هه‌تا‌کو نه‌وه‌ی لێ‌ده‌ربکات که به‌لگه‌ی له‌سه‌ره، چونکه ناشی به‌لگه‌ له‌سه‌ر نه‌وه هه‌بیت که له‌گه‌ڵ خوای گه‌وره‌دا په‌رستراوی تر هه‌یه.

وفي الْحَدِيثِ: «الدُّعَاءُ مُخُّ الْعِبَادَةِ» (أخرجه الترمذي، وقال: غريب من هذا الوجه).
والدليل قوله تعالى: ﴿ وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ
عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴾ (٧٠) (غافر: ٦٠).

له فەر مووده شدا هاتووہ: (پارانہوہ منیشکی پەرستنه)، بەلگہ کەى ئەوہ یە
خوای گەورە دە فەر مویت: ﴿ وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ
عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴾، واتە: (پەر وەردگار تان فەر مووی: ئیوہ لیم
بپارینەوہ منیش بە دەنگتانەوہ دیم، ئەوانەى کە خویمان بە گەورە دە زانن
لە پەرستندا و خویمان بە گەورە دە زانن لە بەرامبەر پەرستندا، ئەوانە
بەرسوایی دە چنە دۆزەخەوہ).

(٧٠) ئەمە لە دانەرەوہ - ڕەحمەتى خوای لى بيت - دەستکردنە بە هینانەوہى
بەلگەى جوڑە کانی پەرستن، کە لەووتەى: (وأنواع العبادة التي أمر الله بها مثل
الإسلام والإيمان والإحسان ومنه الدعاء).. هتدەوہ دەردە کەویت.
شیخ - ڕەحمەتى خوای لى بيت - دەستى بە باسکردنى بەلگە کان لە سەر پارانەوہ
کردوہ.

دانەر - ڕەحمەتى خوای لى بيت - بەلگەى بەو فەر موودەىە هیناوتەوہ کە
دەگیرنەوہ پیغمبەر ﷺ فەر موویەتى: «الدُّعَاءُ مُخُّ الْعِبَادَةِ».
هەر وەها بەلگەشى بەو هیناوتەوہ کە خوای گەورە دە فەر مویت: ﴿ وَقَالَ رَبُّكُمْ
ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴾. نایەتە
بیروژە کە بەلگەىە لە سەر ئەوہى پارانەوہ بەشیکە لە پەرستن، ئە گەر وانەبوایە
نەیدە فەر موو: ﴿ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي ﴾.

وه هرڪس له غيبي خوي گهوره ٻڌه سٽڪه وٺي شٽڪ پاريته وه تنها له تواني
 خوادا بيت نه وه هاوبه شدانهر و پياوهره، نجا داواليڪراو زيندوبيت يان مردو وه
 يهڪه، وه هرڪس داوا له زيندويهڪ بڪات ٻڙ شٽڪ كه له توانايدايه، وهڪ نه وه ي بلڙي:
 نه ي فلان خواردم بدهري، نه ي فلان ناوم بدهري، نه وه هيچي تيدا نيه، وه هرڪس
 داوا له مردويهڪ يان ناديارنيڪ ٻڙ نه م جوهره شتانه بڪات نه وه هاوبه شدانهره،
 له بدهري نه وه مردو يان (غائب) ناتوانيٽ بهم جوهره شتانه ههستيٽ، چونكه
 داواليڪر نه كه ي نه وه ده گهيه نيٽ باوهري وايه كه دهستيڪي له ٺال وگوري بوونه وهردا
 هيه، بهوش ده بيته هاوبه شدانهر، وه بزانه كه پارانه وه دوو جوهره: پارانه وه داخواري
 و پارانه وه پهرستن.

● پارانه وه داخواري: بريته له پارانه وه داواڪردن، اته: داواڪردني
 پيوستيه کان كه هانا ٻڙ هيتاني ده گهيه نيٽ و باهر بوونه به وه به توانايه و به خشنديه
 و بههره و بهزه ي فراوانه، ههروهه نه گهر داواڪردن له بنده وه ٻڙ هاو وينه ي خوي له
 دروستڪراوان بوو نه گهر بانگڪراو له داواڪاريه كه بگات و تواناي به دهنگه وه هاتي
 ههبيٽ وهڪ له پشدا له ووتهي كه سٽڪدا كه بلڙي: (نه ي فلان خواردم به) باسمان
 كرد.

● پارانه وه پهرستن: نه وه به بنديه تي ٻڙ بانگڪراو پي بڪري و داواي پاداشتي
 لي بڪري و ترسي سزاي لي بڪريٽ، نه م ش ٻڙ بيجهه له خوا دروست نيه و نه نجامداني
 ٻڙ بيجهه له خوا هاوبه شداناني گهوره يه و بنده له پريازي ئي سلام دهرده كات و لهو
 نايه ته شدا هه ره شه ي له سره كه خوي گهوره ده فهرمويٽ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ
 عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾.

ودلیل الخوف^(۷۱) قوله تعالى: ﴿فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (آل عمران: ۱۷۵).

به‌لگه‌ی ترسانیش نه‌ویه خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾، واته: (ئیوه له‌وان مه‌ترسن، به‌لگو له‌من بترسن نه‌گه‌ر بلاوه‌پردارن).

(۷۱) ترسان: بریتیه له‌په‌شوکان، په‌شوکانیش هه‌لچونیکه به‌چاوه‌روانکردنی شتیک دروست ده‌بیت که تیاچوون یان زیان یان نازاری تیدا بیت، خوای به‌رز و بیتاوتا ریگری له‌ترسان له‌دۆستانی شه‌یتان کردوو و فه‌رمانی به‌ترسان له‌خوی به‌ته‌نها کردوو. ترسانیش سئ جۆره:

جۆری یه‌که‌م: ترسی سروشتی: وه‌ک ترسانی مروّف له‌درنده و ناگر و خنکان، ئەم جۆره سه‌رزه‌نشتی به‌نده‌ی له‌سه‌ر ناگریت، خوای گه‌وره ده‌باره‌ی موسا عليه السلام ده‌فهرمویت: ﴿فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ﴾ (القصص: ۱۸)، واته: (وای لی‌هات له‌شاره‌که‌دا ده‌ترسا و چاوه‌نواری ده‌کرد).

به‌لام نه‌گه‌ر ئەم ترسه - وه‌کو شیخ باسی کردوو - هۆیه‌ک بیت بو وازه‌یتان له‌واجبیک یاخود کردنی حه‌رامیک نه‌وه حه‌رامه، چونکه هه‌رشتیک هۆیه‌ک بیت بو وازه‌یتان له‌واجبیک یان نه‌نجامدانی حه‌رامیک نه‌وه حه‌رامه، به‌لگه‌ش له‌سه‌ری نه‌ویه خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾.

ترسان له‌خوای گه‌وره‌ش په‌سه‌ندی هه‌یه و ناپه‌سه‌ندی هه‌یه، په‌سه‌ند نه‌ویه مه‌به‌ست بی جیا‌کردنه‌وه‌ی نیوانی تو و سه‌ری‌چیکردنی خوا بیت، به‌جۆری که هه‌لتبئی بو نه‌نجامدانی نه‌رکه‌کان و وازه‌یتان له‌حهرامکراوه‌کان، نه‌گه‌ر ئەم مه‌به‌سته ده‌سته‌کوت

ئەوا دل دادەمەزرى و ئۆقرە دەگرى و شادومان بوون بەنعەمت و خواستى پاداشتى
 خوا بالتى بەسەردا دەكىشىت، ناپەسەندىش ئەوئەبە بەندە ھەل بنى بۆ بېھىوابوون
 لەمىھەربانى خوا و رەش بنى، ئەوكاتە بەندە ناخ ھەلدەخوазى و بەخویدا دەشكىتەوہ و
 زۆر جار — لە بېھىواى توندىئەوہ — لەبىقەرمانىدا رۆدەچىت.

جۆرى دووہم: قوسى بەندايەقى: ئەوئەبە مرؤف — لەيەكىك بىرسى، بەو ترسانەش
 ئەوكەسە بېرستىت، ئەم جۆرەيان بۆ خوای گەورە نەبىت دروست نى، ئەنجامدانىشى بۆ
 بىجگە لەخوا ھاوبەشدانانى گەورەبە.

جۆرى سېھم: قوسى نەئىنى: وەك ئەوئەبە لەمردووبەكى ناو گۆر بىرسى، يان
 لە(وہلى) يەك بىرسى كە لى دوورە و ھىچ گارىگەرى نى، بەلام ئەم بەترسانىكى نەئىنى
 لى بىرسىت، زانايان بەھەمان شىوہ ئەم جۆرەشيان بەھاوبەشدانان داناوہ.

* * *

دلیل الرجاء قوله تعالى: ﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾^(۷۲) (الكهف: ۱۱۰). و دلیل التوکل قوله تعالى: ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنَّ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (المائدة: ۲۳). وقال: ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾^(۷۳) (الطلاق: ۳).

به لگه‌ی ناواته‌خواییش نه‌ویه‌خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾، واته: (هه‌رک‌ه‌س نومیده‌واری گه‌یشتن و شادبوونه به‌په‌روه‌ردگاری نه‌وا با کرده‌وه‌ی چات بکات و له‌په‌رستنی په‌روه‌ردگاریدا هیچ ک‌ه‌س به‌هاوبه‌ش دانه‌نیت). به لگه‌ی پشتبه‌ستنیش نه‌ویه‌خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنَّ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾، واته: (پشت به‌خوا ببه‌ستن نه‌گر نیه‌وا به‌په‌ردارن). هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾، واته: (هه‌رک‌ه‌س پشت به‌خوا ببه‌ستیت هه‌ر نه‌وی به‌سه).

(۷۲) (الرجاء): بریتیه له‌وه‌ی مرؤف نومیدی به‌شتیک هه‌بی که ده‌ستکه‌وتنی نزیک بیت، ده‌شگونجی بؤ شتیک بی که ده‌ستکه‌وتنی دوره‌و وا دابنریت ده‌ستکه‌وتنی نزیکه.

(رجاء) یت که ده‌سته‌وسانی و ملکه‌چی له‌خوبگری ته‌نها بؤ خوای گه‌وره دروسته، وه نه‌جامدانی بؤ غه‌یری خوای گه‌وره هاوبه‌شدانانه، ئنجا یان هاوبه‌شدانانی بچوکه یاخود گه‌وره‌یه، به‌گویره‌ی نه‌وه‌ی له‌دلی تکا‌کاردا جیده‌گریت. دانه‌ریش به‌لگه‌ی له‌سه‌ری به‌وه هیناوه‌ته‌وه که خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾.

هه‌روه‌ها بزانه (رَجَاء) ی په‌سه‌ند بۆ که‌سیک نه‌بێ که ئیش به‌گوێپرايه‌لی خوا بکات و چاوه‌روانی پاداڤتی لى بکات، یان ته‌وبه‌ی له‌سه‌ر پێچیکردنی خوا کردبى و ئاوا ته‌خوای وه‌رگیرانی ته‌وبه‌که‌ی بێت، بۆ که‌سیکی ئاوا نه‌بێ دروست نیه، به‌لام (رَجَاء) ی که‌سی پیکردار له‌خوایى بوونه و خواستیکی بێراوه.

(۷۳) پشتبه‌ستن: به‌هه‌رشتيك پالپیه‌دان و ئومید پێبوونه‌تی.

پشتبه‌ستن به‌خوای گه‌وره‌ش ئومیدبوونه به‌وه‌ی که تا که پشتیوان و ته‌نها ئومیده له‌ ده‌سته‌به‌رکردنی قازانجه‌کان و لادانی زیانه‌کاندا، ئه‌وه‌ش له‌ته‌واو په‌تی باوه‌ر و نیشانه‌کانیه‌تی، چونکه‌ خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾. وه‌ نه‌ گه‌ر به‌نده‌ راست بکات له‌ئومیدبوونی به‌ خوای گه‌وره‌دا، ئه‌وا خوای گه‌وره‌ی به‌سه‌ له‌هه‌رشتيكدا که به‌لایه‌وه‌ گرنگ بێت، چونکه‌ خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾، واته‌: هه‌ر که‌س پشت به‌خوا به‌هستی ئه‌وه‌ خوای به‌سه‌ بۆ ئه‌وه‌ی نیاز و مه‌به‌سته‌کانی بێته‌جى. پاشان خوا که‌سی پشت پێبه‌ستوو دلتیا ده‌کات به‌وه‌ی ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ﴾ (الطلاق: ۳)، واته‌: (به‌راستی خوا فه‌رمانی خوێ به‌جى ده‌گه‌یه‌نیت). وه‌ نه‌ گه‌ر به‌هوى هیچ شتيکی له‌ده‌ست ده‌رناچیت.

بشزانه که پشت به‌ستن ده‌کریت به‌چهند جوړیکه‌وه:

یه‌که‌م: پشت به‌ستن به‌ خوای گه‌وره: ئه‌ویش له‌ته‌واو په‌تی باوه‌ر و نیشانه‌کانی راست بوونه‌تی و واجیبه، چونکه‌ به‌بێ ئه‌و پشت به‌سته‌ باوه‌ر ته‌واو ناییت و به‌لگه‌ که‌شى له‌پیشه‌وه‌ باسکرا.

دووهم: پشت به‌ستنی نه‌ینی: به‌وه‌ی له‌ده‌سته‌به‌رکردنی قازانجی‌کدا یان وه‌لادانی زیانی‌کدا پشت به‌مردوویه‌ك به‌ستیت، ئه‌مه‌ هاو به‌شدانانی گه‌وره‌یه، له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌م جوړه پشت به‌سته‌ ته‌نها له‌که‌سیک ده‌وه‌شیته‌وه‌ که بیروباوه‌ری و ابیت ئه‌م مردوه

دهستيڪي نهڻي له نالو گوري بوونه وهردا ههيه، جياوازيش له نيوان نه وهدا نيه كه نهو مردوه پيغهمبر ﷺ بيٰ يان پياوچاك بيٰ يان تاغوتيڪي دوزمن به خواي گهوره بيت.

سڀيٰ يهه: پشتبهستن به كه سيڪي تر له كاريڪدا كه نهو كه سه ته صهروفي تيدا ده كات: له گهل هه ستردن به به رزي پله و پايه پشٽ پيٰ به سراو و نزمي پله و پايه پشتبهستوو، وهك نهوهي له ده سته و تني بزيوي و شتي وادا نوميدى پيٰ هه بيت. نهمه جورنيكه له هاوبه شداناني بچووك له بهر زوري په يوه ستوروني دلتي و نوميد بووني بهو كه سه.

به لام نه گهر بهو پييه پشتي پييه ست كه نهو هزيه كه و ههر خواي گهوره نهو رزيه يه له سهر دهستي نهو بريوه تهوه بوي، نهوه هيچي تيدا نيه نه گهر پشت پييه سراو كاريگه ريه كي راسته قينه له به ده سته پيانيدا هه بيت.

چوارهه: پشتبهستن به كه سي تر له كاريڪدا كه پشتبهستوو ته صهروفي تيدا ده كات: به جورنيك كه سيڪي تر بكا ته جيگري له كاريڪدا كه جيگري تيدا دروست بيت، نه ممش به به لگه ي قورنان و سونهت و كودهنگي (الإجماع) هيچي تيدا نيه.

يه عقوب ﷺ به كوره كاني فهموو: ﴿ يَا بَنِيَّ اذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَأَخِيهِ ﴾ (يوسف: ۸۷)، واته: (كوره كام، برؤن و سوراخي يوسف و براكه ي بكن). پيغهمبريش ﷺ كاريكار و پاريزهري له سهر مالي خير ده كرده بريكار (وه كيل)، وه بريڪاري له چه سپاندي سزاكان (حدود) و نه نجامداناندا داده نا، ههروهه (عهلي كوري نه بي طالب) يشي ﷺ بو قورباني سهر برين له حهجي مالئاواييدا كرده بريڪاري خوي، كهوا پيسته كه يان بكات به خير، ههروهه باقي سه د سهره كه سهر برپيت، دواي نهوهي شهست و سڀيٰ سهر ي به دهستي خوي ﷺ سهر بري.

ههروهه به شيويه كي گشتي كودهنگي له سهر دروستي نهو جوره پشت به سته ناشكرايه.

ودلیل الرغبة^(۷۴) و الرهبة^(۷۵) و الخشوع^(۷۶) قوله تعالى: ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ﴾^(۷۷) (الأنبياء: ۹۰).
ودلیل الخشية قوله تعالى: ﴿فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنَ﴾^(۷۸) (البقرة: ۱۵۰).

مه‌روه‌ها به لگه‌ی (رَغْبَةً) و (رَهْبَةً) و (خُشُوع) یش نه‌ویه خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ﴾، واته: (نه‌وان بوون له‌ئه‌نجامدانی چاکه کافدا په‌له‌یان ده‌کرد و به‌(رَغْبَةً و رَهْبَةً)ه‌وه لیمان ده‌پاران‌ه‌وه و له‌به‌رامبه‌ر ئی‌مه‌دا خشوعیان مه‌بوو). به لگه‌ی (خَشِيَّةً)ش نه‌ویه خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنَ﴾، واته: (خه‌شیه و ترستان له‌بیئاوه‌ران نه‌بی)، به لگو خه‌شیه و ترستان له‌من هه‌بیّت).

(۷۴) (الرغبة): خو‌شه‌ویستی گه‌یشتنه به هه‌رشتیك خو‌شو‌یستراو بیّت.

(۷۵) (الرهبة): نه‌و ترسانه‌یه که را‌کردن له ترسلی‌کراوی لی‌ده‌که‌ویته‌وه، واته ترسیکه کرده‌وی له‌گه‌ل‌دایه.

(۷۶) (الخشوع): زه‌لیلی و بی‌ده‌سه‌ل‌اتی‌یه له‌به‌رامبه‌ر گه‌وره‌یی و مه‌زنیه‌تی خو‌ادا، به‌جوړتیك مرؤف بو حوكم و بریاره فه‌ده‌ری و شه‌ریه‌کانی ملکه‌چ بیّت.
(۷۷) له‌م نایه‌ته پی‌رۆزه‌دا خوای گه‌وره به‌وه وه‌سفی به‌نده دل‌سۆزه‌کانی کردووه که به‌(رغبة) و (خشوع)ه‌وه له‌خوای مه‌زن ده‌پارینه‌وه.

لی‌ره‌دا پارانه‌وه که پارانه‌وه‌ی په‌رستن و پارانه‌وه‌ی داخو‌ا‌زیش ده‌گریته‌وه، چونکه نه‌وان له پی‌دوانگی هه‌ز کردنیان به‌و نیعمه‌ت و خو‌شیانه‌ی لای په‌روه‌رد‌گاره و به‌ته‌مای لی‌خو‌شبوونی، له‌گه‌ل ترسانیان له‌سزای سه‌ختی و ده‌رئه‌نجامی گونا‌هه‌کانیان له‌خوای مه‌زن ده‌پارینه‌وه.

پۆیسته باوهردار به‌ره‌و خوای گه‌وره له نیوانی (رغبة) و (رهبة) دا کۆشش بکات و له‌لایه‌نی گوێراپه‌لییه‌وه (رغبة) که زال بکات بۆ ئه‌وه‌ی له‌سه‌ری چالاکتر بێ و هیوای به‌وه‌رگیرانی هه‌بیت، وه نه‌گه‌ر وستی بیفهرمانیه‌ک بکات (رهبة) که زال بکات بۆ ئه‌وه‌ی لیبی رابکات و له‌سزاکه‌ی ده‌رباز بێت، هه‌ندیک له‌زانایان فهرموویانه: له‌کاتی نه‌خۆشیدا لایه‌نی (رغبة) زالدە‌کری و له‌کاتی له‌شساغیدا لایه‌نی (رهبة)، له‌به‌رئه‌وه‌ی نه‌خۆش د‌لشکاو و ده‌روون لاوازه و په‌نگه‌ سه‌ره‌مه‌رگی نزیك بووبیته‌وه و بمریت، با گومانی باش به‌خوای گه‌وره به‌ریت، وه له‌ حاله‌تی له‌شساغیدا چوست و چالاکه و هیوای به‌مانه‌وه‌ی درێژه له‌ژياندا و (رغبة) که بۆ خراپه‌کاری و لووت به‌رزی هه‌لی ده‌نیت، له‌به‌رئه‌وه‌ ده‌بی لایه‌نی (رهبة) که زال بکات بۆ ئه‌وه‌ی له‌و حاله‌ته‌دا بیه‌وی و سه‌لامه‌ت ده‌رباز بێت، گو‌ترایشه‌ ده‌بیت (رغبة) و (رهبة) که‌ی وه‌کو یه‌ک بێ و یه‌کسان بن بۆ ئه‌وه‌ی (رهبة) که‌ی هه‌لی نه‌نیت بۆ بیباکی له‌ (مه‌کری خوا، وه (رهبة) که‌ی هه‌لی نه‌نیت بۆ بیه‌یوا بوون له‌ به‌زه‌ی خوا و هه‌ردوو کیشیان - بیباکی و بیه‌یوایی - بیزراون و خاوه‌نه‌که‌یان له‌ناو ده‌بن.

(۷۸) (الخشية): ئەو ترسه‌یه که له‌سه‌ر زانیاری بوون - به‌مه‌زنیه‌تی ئه‌و که‌سه‌ی س‌لی لیده‌کریته‌وه و ده‌سه‌لاتی کامل ته‌واوی هه‌یه - بنیاد نرا بێت، چونکه‌ خوای گه‌وره‌ ده‌فهرمویت: ﴿ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ ﴾ (فاطر: ۲۸)، واته‌: (هه‌ر ئه‌و به‌ندانه‌ خه‌شیه و ترسیان له‌خوا هه‌یه که‌ زانان). به‌و واتایه‌ی ئه‌وانه‌ی زانان ده‌رباره‌ی مه‌زنیه‌تی و ده‌سه‌لاتی ته‌واوی خوا. ئەم سیفه‌ته‌ تابه‌ت تره‌ له‌ترسان، جیاوازی نیوانیشیان به‌م نمونه‌یه‌ روون ده‌بیته‌وه: نه‌گه‌ر له‌که‌سیک بزسی و نه‌زانی ئایا توانای به‌سه‌رتدا هه‌یه یان نا! ئه‌وه‌ ترسانه، به‌لام نه‌گه‌ر له‌که‌سیک بزسی که‌ بزانیته‌ توانای به‌سه‌رتدا هه‌یه ئه‌وه (خشية) یه. وه ئه‌وه‌ی ده‌رباره‌ی به‌شه‌کانی حوکمی ترسان ووترا، هه‌مان شتیش ده‌رباره‌ی به‌شه‌کانی حوکمی (خشية) ده‌ووتریت.

و دليل الإنابة^(۷۹) قوله تعالى: ﴿ وَأَنْبِئُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ ﴾ (الزمر: ۵۴)،
 و دليل الإستعانة قوله تعالى: ﴿ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴾ (الفاتحة: ۵)، وفي
 الْحَدِيثِ: « وَإِذَا اسْتَعْنَتْ فَاسْتَعِنِ بِاللَّهِ »^(۸۰) (أخرجه أحمد والترمذي).

به لگهي گه ڀرانهوه (إنابة) نهويه خواهي گه وره ده فهرمويت: ﴿ وَأَنْبِئُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ
 وَأَسْلِمُوا لَهُ ﴾، واته: (بؤلاي پهروه ردگار تان بگه ڀرينهوه و ملڪه جي بن). به لگهش
 له سر داوا ڪرڻي يارمه تي نهويه خواهي گه وره ده فهرمويت: ﴿ إِيَّاكَ نَعْبُدُ
 وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴾، واته: (تهنھا توڏه په رستين و تهنھا داواي يارمه تي له تو
 ده ڪهين). له فهرمووده شدا هاتووه: « وَإِذَا اسْتَعْنَتْ فَاسْتَعِنِ بِاللَّهِ »، واته: (نه گهر
 داواي يارمه تيت ڪرد نهوا يارمه تيت هر له خوا بويت).

(۷۹) (الإنابة): واته گه ڀرانهوه بؤلاي خواهي گه وره بههستان به گوڙيا په لڪرڻي
 و دور ڪهوتنهوه له سر پيڇي ڪرڻي و لهواتاي ته و بهوه نزيڪه، نه وهنده نهيت ڪه پلهي
 نه له ته و به بهر زتره، بهوهي ههست ڪرڻ به پشت به خوا به ستو په ناپيگرتني تيدا بهدي
 ده ڪريت. وه بؤ خواهي گه و رهش نه بي بؤ ڪه سي تر نه انجام نادرست، به لگهش له سهري
 نهويه خواهي گه و ره ده فهرمويت: ﴿ وَأَنْبِئُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ ﴾. مه بهست
 له دهسته واژهي ﴿ وَأَسْلِمُوا لَهُ ﴾ موسولمانيه تي شرعيه، ڪه بريته له ملڪه چڪرڻ بؤ
 حوڪمه شرعيه کان، چونڪه ملڪه چڪرڻ بؤ پهروه ردگار دوو جوڙه:

يه ڪم: ملڪه چيووني قدهري (الکوني): بريته له ملڪه چڪرڻ بؤ حوڪمه
 قدهريه کان، نهه جوڙهش گشتيه بؤ هه موو نهو دروست ڪرا وانهي له ناسمانه کان و
 زهويدان له باوه ڀدار و بيباوه و چاڪه ڪار و ناله بار، وه هيچ ڪس بؤي نيه له ناستيدا
 خوي به گه و ره بگريت، به لگهش له سهري نهويه خواهي گه و ره ده فهرمويت: ﴿ وَ لَهُ
 أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴾ (آل عمران: ۸۳)، واته:

(هەرچى له ئاسمانه كان و زه ويدايه بهويستى خويان بيت يان به زور ملكه چى خوا بوون و بولاي نهويش ده گهرينه وه).

دروهم: ملكه چكر دلى شرعى: واته ملكه چكر دن بۆ حوكمه شرعىيه كان و ئهم جوره تاييه ته به كه سيكه وه كه به گوپرايه لى كردنى پيغه مبهران و شوينكه وتوره چا كه كانيان هستيت، به لگمش له سهرى له قورناندا زوره له وانمش ئهم تايه تهى دانهر - ره جمتهى خواى لى بيت - هيناويه ته وه.

(۸۰) داواى يارمه تى كردن (الاستعانة): داوا كردنى هاريكاريه، چهند جور نيكيشه: يه كه م: داواى يارمه تى كردن له خوا: برتبه له و داوا كردنهى كه نه و پهرى زه لىلى و دهسته و سانى له بنده وه بۆ پهروه ردگار له خو بگريت و كاروبارى پى بسپيرى و بيروباوه پى و ابى كه تنه نا خواى به سه يارمه تيدهرى بيت. ئهمهش بۆ خوا نه بيت بۆ كه سى تر دروست نيه، به لگمش نه وه يه خواى گهوره بهر كار (معمول) كه كهى پيش خستوره كه (اياك) هيه و ريزمانى زمانى عه ره بيش - كه قورنانى پى هاتوو ته خواره وه - وايه پيشخستى شتيك كه جتى خوى بيت و دوابخرت ماناى (حصر) و تايه تمه ندى ده به خشيت، به م پييه نه نجامدانى ئهم جوره په رسته بۆ غه يرى خواى گهوره هاوبه شدانانى كه مروقى موسولمان له بازنهى ئىسلام ده كاته ده ره وه.

دروهم: داواى يارمه تى كردن له دروستكارا بۆ كارئك كه تواناى به سه ريدا هه بيت: ئهمهش به گوپرهى ئه و فرمانه يه كه داواى يارمه تى بۆ ده كريت، ئه گه ر له سه ر چا كه بوو نه وه بۆ داواكاريش و يارمه تى ده ريش دروسته، چونكه خواى گهوره ده فه رمويت: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَىٰ الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ﴾ (المائدة: ۲)، واته: (يارمه تى و هاوكارى يه كترى بكه ن له سه ر چا كه و له خواترسان).

به لام ئه گه ر له سه ر تاوان بوو نه وه بۆ داواكاريش و يارمه تى ده ريش حه رامه، چونكه خواى گهوره ده فه رمويت: ﴿وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَىٰ الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾ (المائدة: ۲)، واته:

(هاوکاری یه کتر مه کن له سهر تاوان و دوژمنایه تی)، به لَام نه گهر له سهر رِپِیْتدراو (مباح) بوو نهوه بو داواکاریش و یارمه تی دهریش دروسته، به لَام یارمه تیدهر له سهری - به پاداشتی چاکه کردن له گهل کهسانی تردا - پاداشت دهریتهوه، پاش نهوش ههر له خویدا دروسته له بهر نهوه ی خوای گهوره ده فره مویت: ﴿وَأَخْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُخْسِنِينَ﴾ (البقرة: ۱۹۵)، واته: (چاکه بکن، به راستی خوا چاکه کارانی خوش دهویت).

سییم: داوای یارمه تیکردن له دروستکارو یکی زیندووی ناماده ی بیوانا: نهو داواکردنه به تاله و هیچی له باردا نیه، وهك نهوه ی بو هه لگرتنی شتیکی قورس داوای یارمه تی له که سیک ی لاواز بکات.

چوارهم: داوای یارمه تیکردن به ره های له مردو یان له زیندو بو کاریکی نادیار و بزر که ناتوانی له صهر و فی تدا بکات: نهو داواکردنش هاوبه شدانانه، چونکه تنهها له که سیک ده وه شتهوه که بیرو باوه ری و ایبت نهوانه ده ستیکی په نهانیان له بوونه وه ردا ههیه.

پنجم: یارمه تی خواستن بهو کردهوه و حاله تانه ی لای خوای گهوره خوشه ویستن: نهوش به فره مان ی پهروه ر دگار دروسته که ده فره مویت: ﴿وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ﴾ (البقرة: ۱۵۳)، واته: (به نارامگری و نویژ کردن داوای یارمه تی بکن).

دانهر - ره همتی خوای لی بیت - به لگهی بو جو ری یه کم بهوه هیناوه تهوه که خوای گهوره ده فره مویت: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ (الفاتحة: ۴)، ههروه ها بهوه ی پیغمبر ﷺ ده فره مویت: « وَإِذَا اسْتَعْنَتْ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ ».

ودلیل الاستعاذة قوله تعالى: ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴾ (الفلق: ۱) و ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴾ ^(۸۱) (الناس: ۱). ودلیل الاستغاثة قوله تعالى: ﴿ إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ ﴾ ^(۸۲) (الأنفال: ۹). ودلیل الذبح قوله تعالى: ﴿ قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ * لَا شَرِيكَ لَهُ ﴾ (الأنعام: ۱۶۲-۱۶۳) الآية، ومن السنة: « لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ » ^(۸۲) (أخرجه مسلم).

به لگهی په ناگرتنیش نه و به خوای گه و ره ده فهرمویت: ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴾، واته: (بلی: په نا به و په روه دگاره ده گرم له تووی په ق پوهه کی ناسک دینینه ده و له شهوی قاریک شه به قی به یانی ده کاته وه)، و ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴾، واته: (بلی: په نا به په روه ردگاری خه لکی ده گرم).

به لگش له سر داوای فریا که وتن نه و به خوای گه و ره ده فهرمویت: ﴿ إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ ﴾، واته: (کاتیک داوای فریا که وفتنان له په روه ردگارتان کرد، نه ویش به ده دگتانه وه هات).

به لگهی قوربانی سه ربینیش نه و به خوای گه و ره ده فهرمویت: ﴿ قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ * لَا شَرِيكَ لَهُ ﴾، واته: (نهی موحه مه د ﷻ، بلی: به راستی نویژ و قوربانی سه ربین و ژیان و مردن بو خوای په روه ردگاری جیهانه) تا کوتایسی نایه ته که، وه له سوننه تیشدا هاتوه: « لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ »، واته: (خوا نه فرینی له که سیک کردوه که قوربانی بو بیجگه له خوا سه ربیت).

(۸۱) په‌ناگرتن (الاستعاذة): داوای په‌نادانه و په‌نادانیش پاریزرانه له‌ناخوشی، په‌ناگرتووش به‌وه پاریزراوه که په‌نای پیگرتووه و دالده‌ی ده‌دات، په‌نای پیگرتیش چه‌ند جوړیکه:

یه‌که‌م: په‌ناگرتن به‌خوای گه‌وره:

بریتیه له‌وه په‌ناگرتنه‌ی که نه‌وپه‌ری ناتاجی و دالده‌خوای بگریته‌وه و پروابوون به‌وه‌ی تیداویت که هر خوای به‌سه‌و پاریزگاری ته‌واوی له‌هه‌موو شتیکی نیستا یان داهاتوو، بچووک یان گه‌وره، ئاده‌میزاد یان بیجگه ئاده‌میزاد لیده‌کات، به‌لگه‌ش له‌سه‌ری نه‌وه‌یه خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ واته: (بلی: په‌نا به‌و په‌روه‌دگار ده‌گرم له‌تووی ره‌ق رووه‌کی ناسک دینیته‌ده‌ر و له‌شهو‌ی تاریک شه‌به‌قی به‌یانی ده‌کاته‌وه)، وه ده‌فهرمویت: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ * مَلِكِ النَّاسِ * إِلَهِ النَّاسِ * مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ﴾ واته: (بلی: په‌ناده‌گرم به‌په‌روه‌دگاری خه‌لکی، پاشای خه‌لکی، په‌رستراوی خه‌لکی، له‌زیانی وه‌سوه‌سه‌که‌ری پاشه‌کسه‌که‌ر که شه‌یتانه).

دووه‌م: په‌ناگرتن به‌سیفه‌تیک له‌سیفه‌ته‌کانی:

وه‌ک قسه‌کردن (کلام) ی و مه‌زنايه‌تی (عظمة) ی و شکو‌مه‌ندی (عزة) ی و له‌وه جوړه سیفه‌تانه، به‌لگه‌ش له‌سه‌ری نه‌وه‌یه پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فهرمویت: «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ» (أخرجه مسلم)، واته: (په‌ناده‌گرم به‌ووته ته‌واوه‌کانی خوا له‌زیانی نه‌وه‌ی دروستی کردووه)، هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: «وَأَعُوذُ بِعِظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَخْتِي» (أخرجه أحمد والنسائي)، واته: (په‌نا به‌مه‌زنیته‌ی و گه‌وره‌یت ده‌گرم له‌وه‌ی له‌ژیریمه‌وه رو‌بچم)، هه‌روه‌ها ده‌رباره‌ی نزا‌ی کاتی نازار ده‌فهرمویت: «أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَحْدَثَ وَأَحَادِرُ» (أخرجه أحمد و أبو داود و ابن ماجه)، واته: (په‌نا به‌شکو‌مه‌ندی و توانایی خوا ده‌گرم له‌زیانی نه‌وه‌ی هه‌یه و خو‌می لی لاده‌ده‌م)، وه

ده فہر مویت: « أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ » (أخرجہ مسلم)، واتہ: (پہنا بہرہ زامہ ندیت
 ده گرم له تورہ بیت)، وہ کاتیک ئەم نایہ تہ ہاتہ خوارہ وہ: ﴿ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ
 عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ ﴾ (الأنعام: ۶۵)، واتہ: (بلیٰ ئەو خواہہ توانای ہدیہ بہوہی
 لہ سہرتانہ وہ سزایہ کتان بۆرہ وانہ بکات)، پیغہ مہریش ﷺ دہ فہر مویت: « أَعُوذُ
 بِوَجْهِكَ » (أخرجہ البخاری)، واتہ: (پہنا بہ پرووی پروزت ده گرم).

سینم: پہنا گرتن بہ مردو یان بہ زیندووی غائب کہ لہ حازریدا توانای دالده دانی
 ہمیت:

نم جوڑہ ہاوبہ شدانانہ و لہ بارہیہ وہ خوی گہورہ دہ فہر مویت: ﴿ وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ
 الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ﴾ (الجن: ۶)، واتہ: (نہوہ بوو کہ سانیک
 لہ مروؤف پہنایان بہ کہ سانیک لہ پیری ده گرت و زیاتر گو مریان کردن و سہریان
 لیشیواندن).

چوارہم: پہنا گرتن بہوہی ده کریٰ پہنای پی بگریت لہ دروستکراوالدا:

مروؤف بی یان شوین بیت یان ہہر شتیکی تر، نہوہ دروستہ و بہ لگہ کہشی نہوہیہ
 پیغہ مہر ﷺ لہ باسی نازاوه و فیتنہ دا دہ فہر مویت: « مَنْ تَشَرَّفَ لَهَا تَسْتَشْرِفُهُ فَمَنْ وَجَدَ
 فِيهَا مَلَجًا أَوْ مَعَاذًا فَلْيَعُذْ بِهِ » (متفق علیہ). واتہ: (ہہر کہس بوی پروانی بہ سہریدا دیت،
 وہ ہہر کہس حہ شارگہو پہنا گہی دہستکوت با پہنای پیگریت). ئەو پہنا گہیہشی بہوہ
 پروونکر دوہ تہوہ کہ دہ فہر مویت: « فَمَنْ كَانَ لَهُ إِبِلٌ فَلْيَلْحَقْ بِإِبِلِهِ » (رواہ مسلم) واتہ:
 (ہہر کہس وو شری ہہبوو با خوٰی بگہیہ نیتی).

وہ ہہر (مسلم) لہ (صحیح) بہ کہیدا لہ جابرہ وہ ﷺ گپراویہ تہوہ کہوا نافرہ تیک لہ خیتلی
 مہ خروم دزی کرد، نجا ہینایان بۆلای پیغہ مہر ﷺ نہویش پہنای بہ (أم سلمة) ی
 خیرانی گرت - تا کوتای فہر مویت کہ.

وه هدر (مسلم) له (صحيح) كه‌يدا له (أم سلمة) وه - ره‌زای خوای لی بیت - گپراویدته‌وه، نه‌ویش له پیغمبره‌وه ﷺ كه فرمودیه‌تی: « يَعُوذُ عَائِدٌ بِالْبَيْتِ فَيَبْعَثُ إِلَيْهِ بَعَثٌ » (أخرجه مسلم).. تا کۆتایی فرموده‌ده‌که، واته: (په‌ناگریگ په‌نا به‌ماله‌وه ده‌گریت، نجا نیردراویکی بۆ ره‌وانه ده‌گریت) تا کۆتایی فرموده‌ده‌که.

به‌لام نه‌گه‌ر په‌نای له‌زه‌بروزه‌نگی سته‌مکاریک گرت، واجبه به‌گویره‌ی توانا دالده بدری و په‌نابدیریت. وه نه‌گه‌ر بۆ نه‌وه په‌نای گرت که به‌کرداریکی قه‌ده‌غه بگات یان له‌نه‌رکیک رابکات نه‌وه دالده‌دانی جه‌رامه.

(۸۲) داوای فریاکه‌وتن (الاستغاثة): داواکردنی به‌هاناوه‌هاته‌که بریتیه له

رزگارکردن له بارودۆخی سه‌خت و له‌ناوچوون، نه‌میش چه‌ند به‌شیکه:

یه‌که‌م: داوای فریاکه‌وتن له خوای گه‌وره:

نهم جوړه‌یان باشترین و ته‌واوترین کرده‌ویه که رپیره‌وی پیغمبران و شوینکه‌وتوانیانه، به‌لگه‌شی نه‌ویه شیخ - ره‌جه‌تی خوای لی بیت - باسی کردوه، خوای گه‌وره ده‌فرمویت: «إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُم بِالْفِئَةِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرَدِّفِينَ» (الأنفال: ۹)، واته: (کاتیک داوای فریاکه‌وتنتان له په‌روه‌ردگارتان ده‌کرد نه‌ویش به‌ده‌نگتانه‌وه هات و فرمووی: من به‌هزار فریشته پشتیوانیتان ده‌که‌م که به‌شوین یه‌کدا دین)، نه‌و فریاکه‌وته له جه‌نگی به‌دردا بوو کاتیک پیغمبر ﷺ ته‌ماشای کرد هاوبه‌شدانه‌ران هزار که‌سن، نجا چوه سابات (عریش) به‌که‌یه‌وه و له په‌روه‌ردگاری گه‌وره ده‌پارایه‌وه و به‌ره‌و قیله ده‌ستی به‌رزکردبووه و ده‌یفرموو: «اللَّهُمَّ أَنْجِزْ لِي مَا وَعَدْتَنِي... اللَّهُمَّ إِنَّ تَهْلِكَ هَذِهِ الْعِصَابَةُ مِنْ أَهْلِ الْإِسْلَامِ لَا تُعْبَدُ فِي الْأَرْضِ» (أخرجه مسلم)، واته: (خوای گه‌وره نه‌وه‌ی به‌لینت پیدابووم بۆم به‌جی به‌ینه، خوای گه‌وره نه‌گه‌ر نهم ده‌سته‌یه له‌نه‌هلی ئیسلام تیا بجیت له‌زه‌ویدا ناپه‌رس‌تریت) تا کو که‌واکه‌ی له‌سه‌رشان که‌وته‌خواره‌وه، نجا (أبو بکر) ﷺ که‌واکه‌ی هه‌لگرتوه و نایه‌وه سه‌رشانی، پاشان له‌دواوه گرتی و فرمووی: نه‌ی پیغمبری خوا ئیتر نزاکردن

له‌په‌روه‌ردگارت به‌سه، چونکه ئه‌وه‌ی به‌ئینی پیدای بۆت به‌جی دینیت، خوای گه‌وره‌ش ئه‌م ئایه‌ته‌ی نارده‌خواره‌وه.

دوهم: داوای فریاکه‌وتن له‌ مردوو یان له‌ زیندووی غایب که توالای فریاکه‌وتنی هه‌یت:

ئهم جۆره‌ش هاوبه‌شدانانه، چونکه تهنه‌ها که‌سێک داخوازی واده‌کات که باوه‌ری وایی ئه‌وانه ده‌ستیکی په‌نهانیان له‌بوونه‌وه‌ردا هه‌یه و به‌شێک له‌په‌روه‌دگاریه‌تیان بۆ بریار بدات، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ أَلَيْسَ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ﴾ (النمل: ۶۲)، واته: (ئایا کێ به‌هانای یه‌کیکه‌وه دیت که زۆری بۆهاتی و له‌ته‌نگانه‌دا بیت کاتیک له‌خوا ده‌پارێته‌وه و نه‌ی کێه خراپه‌تان لی لاده‌دات و ده‌تانکاته جینشینه‌کانی زه‌وی؟ ئایا له‌گه‌ل خوادا هه‌ج په‌رس تراویک هه‌یه؟ به‌لام به‌که‌می بیرده‌که‌نه‌وه!!).

سێههم: داوای فریاکه‌وتن له‌و زیندووانه‌ی زانان و توالای فریاکه‌وتنیان هه‌یه:

ئهم جۆره دروسته وه‌ک داواکردنی یارمه‌تی لیان، خوای گه‌وره ده‌رباره‌ی به‌سه‌رهاتی موسا عليه السلام ده‌فه‌رمویت: ﴿فَاسْتَفَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ﴾ (القصص: ۱۵)، واته: (ئه‌و که‌سه‌ی له‌تاقمی خۆی بوو هاواری بۆ هه‌تا که فریای بکه‌ویت له‌به‌رامبه‌ر دوژمنه‌که‌یدا، ئنجا موسا مشتیکێ لیدا و کوشتی).

چواره‌م: داوای فریاکه‌وتن له‌ زیندووێه‌کی بیتوانا، به‌ی ئه‌وه‌ی باوه‌ری واییت که هه‌تیکێ په‌نهانی هه‌یه:

وه‌ک ئه‌وه‌ی نوقم بوویه‌ک داوای فریاکه‌وتن له‌پیاویکی شه‌پله‌لیدراو بکات، ئهم جۆره‌ش به‌تاله و گالته‌کردنه به‌وه‌ی هانای بۆ ده‌بریت و له‌به‌ر ئهم هۆکار و (علته‌یه دروست نه‌، هه‌روه‌ها له‌به‌ر هۆکاریکی تریش، که ره‌نگه‌ نووقمبووه‌که له‌ که‌سانی تر ده‌سخه‌رپۆ بی و وازانیت ئهم شه‌پله‌لیدراوه هه‌تیکێ په‌نهانی هه‌یه و به‌هۆیه‌وه له‌م ته‌نگاویه‌ رزگاری ده‌بیت.

(۸۳) سه‌برهن (الذبح): بریتیه له (رؤح) ده‌کردن به‌رشتنی خوین به‌مه‌به‌ستیکی تاییه‌تی، که له چه‌ند روویه‌که‌وه ده‌بیٚت:

یه‌که‌م: بیٚته په‌رستان: به‌وه‌ی مه‌به‌ستی پی به‌مهن ته‌ماشا‌کردن و زه‌لیلی نیشان‌دان و خو‌ن‌ریک‌کردنه‌وه بیٚت له‌وه‌ی قوربانیه‌که‌ی بو سه‌رده‌بریت، نه‌مه‌ش ته‌نها بو‌خوا‌ی گه‌وره ده‌کریت، به‌و جو‌ره‌ی داینا‌وه، وه نه‌نجامدانی بو بیجگه له‌خوا ها‌وبه‌شدانانی گه‌وره‌یه، به‌لگه‌که‌شی نه‌وه‌یه شیخ - په‌جه‌تی خوا‌ی لی بیٚت - باسی کردوه که خوا‌ی گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ * لَا شَرِيكَ لَهُ﴾ (الأنعام: ۱۶۲-۱۶۳).

دوه‌م: بو ریزگرتن له‌میوان بی، یان خوان (وَلِيْمَةَ) ی زه‌ماوه‌ند، یاخود نموونه‌ی نه‌وانه بیٚت، نه‌وه فه‌رمانی پیکراوه، ئنجا یان به‌(واجب) بوون، وه‌یان به سوننه‌ت و (استحباب)، چونکه پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فهرمویت: «... وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ» (أخرجه البخاري و مسلم)، واته: (هه‌رکس با‌وه‌ری به‌خوا و به‌روژی دوا‌یی هه‌یه با ریز له‌میوانه‌که‌ی بگریٚت). وه به‌(عبدالرحمن ی کوری عه‌وف) ی فه‌رموو: «أَوْلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ لَدُنْهُمْ حَذًوًا فَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ» (یس: ۷۱-۷۲)، واته: (نایا نابین ئیمه به ده‌ستی خو‌مان نازه‌تمان بو دروستکردوون و نه‌وان خوا‌هن داریانن، وه بو‌مان ده‌سته‌مؤ‌کردوون که سواریان ده‌بن و لیان ده‌خون؟). جاری واش هه‌یه پی‌ویسته یان ریزگری لیکراوه به‌گویره‌ی نه‌وه بو‌نه‌یه‌ی ده‌بیٚته هۆ‌کار بو‌ی.

سیه‌م: نه‌گه‌ر بو له‌زه‌ت بینن له‌خواردنی، یان فرو‌شیاری پی‌وه‌کردن و نه‌وه با‌به‌تانه بین، نه‌وه له‌به‌شی ریزیدراو (مباح) به، له‌به‌ره‌تیشه‌وه هه‌ر ریزیدراو بووه، چونکه خوا‌ی گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿أَوْلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ * وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ﴾ (یس: ۷۱-۷۲)، واته: (نایا نابین ئیمه به ده‌ستی خو‌مان نازه‌تمان بو دروستکردوون و نه‌وان خوا‌هن داریانن، وه بو‌مان ده‌سته‌مؤ‌کردوون که سواریان ده‌بن و لیان ده‌خون؟). جاری واش هه‌یه پی‌ویسته یان ریزگری لیکراوه به‌گویره‌ی نه‌وه بو‌نه‌یه‌ی ده‌بیٚته هۆ‌کار بو‌ی.

ودلیل النذر^(۸۴) قوله تعالى: ﴿يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا﴾^(۸۵) (الإنسان: ۷).

الأصل الثاني^(۸۶) معرفة دين الإسلام بالأدلة، وهو الإستسلام^(۸۷) لله بالتوحيد^(۸۸) والإنقياد له بالطاعة^(۸۹) والبراءة من الشرك وأهله^(۹۰).

به‌لگه‌ی نه‌زریش نه‌ویه خوای گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا﴾، واته: (نه‌زره‌کانیان به‌جیده‌هینن و له‌رؤژیک ده‌ترسن که‌نه‌هامه‌تیه‌که‌ی پهرش و بلاوه و هموو نه‌رز و ناسمان پر ده‌کات).
بنجینه‌ی دووه‌م: ناسینی نایینی نیسلامه به‌پیتی به‌لگه‌کانی، که بریتیه له ملکه‌چکردن بو خوا به‌یه‌کتابه‌رستی و فرمانبه‌ری کردنی به‌گوپرایه‌نی و خو به‌ریکردن له‌هاوبه‌شدانان و نه‌هله‌که‌ی.

(۸۴) واته به‌لگه‌ی نه‌ویه نه‌زرکردن به‌شیکه له‌پهرستن نه‌ویه که خوای گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا﴾ (الإنسان: ۷).

(۸۵) به‌لگه‌بوونی نایه‌ته‌که له‌رووه‌ویه که خوای گه‌وره بو‌یه ستایشی کردوون چونکه نه‌زره‌که‌یان به‌جیه‌یتاوه. نه‌مه‌ش نه‌وه ده‌گه‌به‌نیت که خوا نه‌کاره‌ی پتخوشه، وه هه‌ر کاریکیش خوا پی خوش بیت نه‌وه په‌رستنه. نه‌وه به‌لگه‌یه‌ی پشتیوانی له‌م ووتیه ده‌کات نه‌ویه په‌روه‌دگار ده‌فرمویت: ﴿وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا﴾.

هه‌روه‌ها بزانه نه‌وه نه‌زره‌ی که خوای گه‌وره نه‌وه نه‌جامده‌رانسه‌ی پی وه‌سفرکردووه هه‌موو نه‌وه په‌رستنه ده‌گریته‌وه که خوا فه‌رزی کردوون، چونکه نه‌گه‌ر مرؤف ده‌ستیدایه نه‌جامدانی په‌رستنه واجبه‌کان ده‌بی پیمانوه پابه‌ندبیت، به‌لگه‌ش له‌سه‌ر نه‌وه خوای گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلِيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ

الْعَيْقِ» (الحج: ۲۹)، واته: (پاشان با چلک و چه‌په‌لی له‌سه‌ر خو‌یان لابه‌رن، وه با نه‌زره‌کانیان به‌جی‌یین و با طه‌وافی ده‌وری مالی نازاد- بیت العیق - ی خوا بکه‌ن).
 نه‌زری‌کیش که بریتی بیت له خو‌پابه‌ندکردنی مرؤف به‌شتیکه‌وه یان به‌په‌رستیکه‌وه که (واجب) نه‌بیت نه‌وه نابه‌سه‌نده و بی‌زراوه، هه‌ندی‌کیش له زانایان فه‌رموویانه حه‌رامه له‌به‌ر نه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌هی له‌نه‌زر کردوه و ده‌فه‌رمویت: « إِنَّهُ لَا يَأْتِي بِخَيْرٍ وَإِنَّمَا يُسْتَخْرَجُ بِهِ مِنَ الْبَحْلِ » (أخرجه البخاري ومسلم)، واته: (نه‌زر کردن خیری لینا که‌ویته‌وه، به‌لکو هه‌ر له‌ده‌ستی چروک ده‌رده‌هیت‌یت).

له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا نه‌گه‌ر مرؤف گو‌پرایه‌لی کردنیکی خوای له‌سه‌ر خو‌ی نه‌زر کرد واجبه له‌سه‌ری نه‌نجامی بدات، چونکه پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمویت: « مَنْ نَذَرَ أَنْ يُطِيعَ اللَّهَ فَلْيُطِعْهُ » (رواه البخاري)، واته: (هه‌ر که‌س نه‌زری‌کرد گو‌پرایه‌لی خوا بکات با گو‌پرایه‌لی بکات).

به‌کورتی نه‌زر به‌سه‌ر جه‌م په‌رسته فه‌رز کراوه‌کان ده‌ووتری، هه‌روه‌ک به‌نه‌زری تایه‌تیش ده‌ووتریت که بریتیبه له خو‌پابه‌ندکردنی مرؤف به‌شتیکه‌وه بو خوای گه‌وره، وه زانایان نه‌زری تایه‌تییان کردوه به‌چه‌ند به‌شتیکه‌وه که‌جی‌گه‌ی وورده‌کاریان کتیبه‌ فیه‌یه‌کانه.

(۸۶) واته: یه‌کیک له‌سیّ بنچینه‌کان: بریتیبه له‌ناسینی نایینی ئیسلام به‌پتی به‌لگه‌کان، به‌و واتایه‌ی نایینی ئیسلام به‌پتی به‌لگه‌کانی له‌قورنان و سونه‌ته‌وه بناسیت.
 (۸۷) نایینی ئیسلام - وه نه‌گه‌ر ویستت هه‌ر بلتی: ئیسلام - بریتیبه له: (ملکه‌ج کردن بو خوا به‌یه‌کته‌په‌رستی، وه فه‌رمانبه‌ریکردنی به‌گو‌پرایه‌لی و خو‌به‌ریکردن له‌هاو به‌شدانان و نه‌هله‌که‌ی)، سیّ فرمانیش له‌خو‌ده‌گریت.

(۸۸) واته به‌وه‌ی به‌نده‌ی باوه‌ردار به‌ملکه‌چه‌کردنیکی شه‌رعی ملکه‌چی په‌روه‌ردگاری بیت، نه‌ویش به‌یه‌کته‌په‌رستی خوای گه‌وره و به‌ته‌نها زانینی له‌په‌رستندا

دهبیت، وه نهمه نهو ئیسلامیه که بهنده لهسهری سوپاس ده کړیت و پاداشت دودرېتهوه، بهلام ملکه چکردنی قهدهری پاداشتی تیدا نیه، له بهرنهوهی هیچ خواستیکی مرزفی تیدا نیه، خوای گهوره دهفرمویت: ﴿وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ﴾ (آل عمران: ۸۳)، واته: (نهوهی له ناسمانه کان و زه ویدایه به خواستی خوین بیت یان بهزور ملکه چی خوا بوون و بولای نهویش ده گهړینهوه).

(۸۹) نهوش به جیه چی کردنی فرمانه کانی و دور کهوتنهوه له ریگریلیکراوه کان دهبیت، چونکه گوپرایه لیکردن گوپرایه لیه له نهمرو فرماندا به نه نجامدانی و گوپرایه لیه نه نه هیلیکراودا بهواز هیتان لی.

(۹۰) خو بهریکردن له هابه شدانان، واته خو ی لیهری بکات و دهستی نیته لگرت، نهمش واده خوازی که خو ی له نه هله که ی بهری بکات، خوای گهورهش دهفرمویت: ﴿قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَاءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدَهُ﴾ (الممتحنة: ۴)، واته: (بهراستی سهر مه شقی چاک بو نیوه نعیبراهیم و نهوانه دا دهینرېتهوه که له گه لیدا بوون، کاتیک به گه له که یان ووت: نیمه نعیوه و لهوانهش که ده یانپه رستن له غهیری خوا بهرین، بیرواین پیتان وه له نیوانی نیمه و نیوه دا دوزمنایه تی و رقه بهرایه تی بو هه تا هه تایه دهستی پیکردوه، تاکو پروا به خوای تاک و ته نها دین).

وهو ثلاث مراتب: (۹۱) الإسلام، والإيمان، والإحسان، وكل مرتبة لها أركان (۹۲). فأركان الإسلام خمسة (۹۳): شهادة أن لا إله إلا الله، وأن محمداً رسول الله (۹۴) وإقام الصلاة، وإيتاء الزكاة، وصوم رمضان، وحج بيت الله الحرام.

نهو ڀيش سڀيٰ ٻلهيه: (نيسلام و ئيمان و ئيحسان، وه هر ٻلهيه ڪيش ڇهنڊ ٻلهيه ڪي هيه، ٻلهيه ڪاني ئيسلاميئ پئنجن: شاهه تيدان بهوهي هيچ په رستراويڪي حق نيه مافي په رستني هه بيت بيڄگه له خوا، وه موحه مههڊ نيرراوي خوايه. هه روه ها نو پڙ ڪردن و زه ڪاتدان و پوڙو گرتني په مهزان و سهردان و حه جي ماني خوا.

(۹۱) دانهر - په حه تي خواي لي بيت - پروني ڪردوه ته وه ڪه نائيني ئيسلام سڀيٰ ٻلهيه، هه نديڪيان له سهرووي هه نديڪي تريانه وهن، نه وانيش ئيسلام و باوه و ئيحسانن.
(۹۲) بهلگهي نهو ووتهيه فه رمايشته ڪهي پئغم بهره ﷺ لهو فه رموده ههڊا ڪه پئشه واي باوه رداران عومهر ي ڪوري خه طاب ﷺ گير او په ته وه ڪاتيڪ جبريل هات و په رسياري له پئغم بهر ﷺ ڪرد ده ربه ي ئيسلام و ئيمان و ئيحسان، نهو ڀيش ﷺ نهو ڇهنڊ ٻلهيه ي بو پروني ڪردوه وه و فه رموي: «فَإِنَّهُ جِبْرِيلُ أَنَاكُمْ يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ» (رواه مسلم).

(۹۳) بهلگهي نهو پايانهش فه رموده ڪهي عبدالله ي ڪوري عومهره ﷺ ڪه ده فه رمويت: پئغم بهر ﷺ فه رمويه تي: «بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَالْحَجِّ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ» (رواه البخاري ومسلم)، واته: (نيسلام له سهه ر پئنج ٻلهيه بنيادنراوه: شاهه تيدان بهوهي ڪه هيچ په رستراويڪ نيه مافي په رستني هه بيت بيڄگه له خوا وه موحه مهڊيش نيردراوي خوايه و نو پڙ ڪردن و زه ڪاتدان و حه ڪردن و پوڙو گرتني مانگي په مهزان).

(۹۴) شایه تیدان بهوهی که هیچ پهرستراویکی حق نیه مافی پهرستنی هه بیت بیجگه لهخوا، وه موحه ممدیش نیراوی خوايه ههردووکیان یهك پایهن له گهّل ئهوه دا که دوو بهشیشن، له بهرئهوهی پهرستنه کان لهسه ر هیتانه دی ههردووکیان پیکه وه بنیاد دهنرین. پهرستن به نیازپاکی (إخلاص) بو خواي گه وره نه بیّ وهرناگیریت، نیازپاکیش ئهوه یه که شایه تیدان به (لا إله إلا الله) ده یگیرته وه، وه به شوینکه وتنی پیغمبر ﷺ نه بیّ وهرناگیریت، که شوینکه وتنی شایه تیدان به - محمد رسول الله - ده یگیرته وه.

* * *

فدليل الشهادة قوله تعالى: ﴿ شَهَدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾^(۹۵) (آل عمران: ۱۸)، ومعناها لا معبود بحق إلا الله (لا إله) نافياً جميع ما يعبد من دون الله (إلا الله) مثبتاً العبادة لله وحده لا شريك له في عبادته كما أنه لا شريك له في ملكه^(۹۶).

به‌لگه‌ی شایه‌تیدانیش نه‌ویه که خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿ شَهَدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾، واته: (خوای شایه‌تیداوه که هیچ په‌رستراویکی حه‌ق نیه بیجگه له‌خوی، هه‌روه‌ها فریشته‌کان و زانا و خاوه‌ن زانسته‌کان شایه‌تیان داوه، به‌م شایه‌تیدانیش دادگه‌ری ده‌چه‌سپیت سه‌بارت به‌وه‌ی هیچ په‌رستراویکی حه‌ق نیه مافی په‌رستنی هه‌بی بیجگه له‌و خوایه‌ی شکومه‌ند و کاربه‌جییه)، و اتا که شی نه‌ویه هیچ په‌رستراویکی حه‌ق نیه مافی په‌رستنی هه‌بیت بیجگه له‌خوا.
(لا إله) هه‌موو په‌رستراویک په‌تده‌کاته‌وه بیجگه له‌خوا.
(إلا لله) ده‌یچه‌سپینت که په‌رستن نه‌ها بو خوا ده‌کریت و هیچ هاوبه‌شی نیه له‌په‌رستنیدا هه‌روه‌ک هاوبه‌شی نیه له‌مولکیدا.

(۹۵) لهم نایته‌ پیرۆزه‌دا شایه‌تی خوای تیدایه بو خوی به‌وه‌ی که هیچ په‌رستراویک نیه بیجگه له‌په‌روه‌ردگار، وه شایه‌تی فریشته‌کان و شایه‌تی نه‌هلی زانستی تیدایه له‌سه‌ر نه‌و راستییه و له‌سه‌ر نه‌وه‌ی خوای گه‌وره دادگه‌ری نه‌نجام ده‌دات، واته به‌ دادپه‌روه‌ری حوکم ده‌کات، پاشان نه‌و راستییه به‌فهرمایشتی: ﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾ بریارداوه.

سه‌روه‌ریه‌کی مه‌زن لهم نایته‌دایه بو زانست دۆستان چونکه هه‌والیداوه که نه‌وان له‌گه‌ل خوی و له‌گه‌ل فریشته‌کاندا شایه‌تن، مه‌به‌ست له‌وان نه‌و که‌سانه‌ن که خاوه‌نی

زانستن به شهر يعه ته كه ي و له ريزي ته وانيشدا به پله ي يه كه م پيغهمبره به ريزه كاني ده گريته وه .

(۹۶) كه ده لئيت (واتا كه شي) مه به ست له واتاي (لا اله الا الله) يه كه بريته له وه ي هيچ په رسزاو نك نيه مافي په رستي هه بيت بيچگه له خوا ي گه وه .
شايه تيدانيش به وه ي - هيچ په رسزاو نك نيه مافي په رستي هه بيت بيچگه له خوا -
نهويه مروف به زمان و دلي دان به و راستيه دا بيت كه هيچ په رسزاو نكي راسته قينه نيه مافي په رستي هه بيت بيچگه له خوا ي مدزن، چونكه (اله) به واتاي (مالوه) ه و (تاله) يش په رسته .

وه رسته ي (لا اله الا الله) ره تکر دنه وه و چه سپاندي له خو گرتوه، كه ره تکر دنه وه كه (لا اله) يه و چه سپانده كه (الا الله) يه و وشه ي پيروزي (الله) به ده لي خبهري حمز فکراوي (لا) يه، كه به (لا اله حق الا الله) ته قدیر ده کريت، وه به ته قدیر کردني خبهره كه بهم و وشه ي (حق) ه وه لامی هم گرفته ي خواره وه روون ده بيته وه، كه نهمه يه:

باشه چون ده ووتريت (لا اله الا الله) له گه ل نه وه ي چنده ها په رسزاو بيچگه له خوا هيه كه ده په رسزين و خوا ي گه ورهش به په رسزاو ناوي بر دوون و په رستيار و (عابد) ه كانيشان پيان ده لئين په رسزاو؟ خوا ي بهرز و بيهاوتا ده فهرمويت: ﴿فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ﴾ (هود: ۱۱۰) واته: (نهو په رسزاوانه ي بيچگه له خوا ليانده پارانوه کاتيك فرماني په روه دگارت بو سزادانيان هات دادی هيچ شتيکی نه دان).

هروه ها چون ده شيت په رسزاويه تي بو بيچگه له خوا ي گه وره به چه سپنين له کاتیکدا نيردراوه کان به گه له کانين ده فهرمون: ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ (الأعراف: ۵۹)، واته: (خوا په رستن، بيچگه له ویش هيچ په رسزاو نکتان نيه)؟

وهلامی ئەم گرافته به تهقدیر کردنی خەبەر له (لا إله إلا الله) دا روون دەبیتەوه و دەلێن:
 ئەم پەرستراوانەى بێجگە لەخوای گەوره دەپەرستزین پەرستراون بەلام پەرستراوی
 پووچن نەك پەرستراوی راست، وه هیچ مافیکی پەرستیشیان نیه، بەلگەى ئەم
 راستیەش ئەوهیه خوای گەوره دەفەرمویت: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ
 دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ (الحج: ۶۲)، واتە: (ئەو سەرکەوتنەش کە
 پێتان دەبریت لەبەر ئەوهیه کە خوا خۆی راست و ڕەوايه و ئەو پەرستراوهى کە بێجگە
 لەخوا لێ دەپارێتەوه و دەپەرستن پووچە، وه هەر خوا خۆی بەرز و بلند و گەورهیه).

ههروهها بەلگە لەسەرى ئەوهیه خوای گەوره دەفەرمویت: ﴿أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ *
 وَمَنَاةَ الثَّالِثَةَ الْأُخْرَىٰ * أَلَكُمُ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ * تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ ضِيزَىٰ * إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءُ
 سَمَّيْتُهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ...﴾ (النجم: ۱۹ - ۲۳)، واتە: (نایا
 لات و عوزاتان بێنی کە بێکەلکن؟ وه بتی سێهەمتان بێنی کە مەناتی بێ نرخی؟ نایا ئیوه
 کورتان بێی و خوا کچ؟ ئەگەر وابیت دابەشکردنیکی نادروسته! ئەم بتانە هیچ نین
 بێجگە لە چەند ناویک کە ئیوه و باو و باپیرانتان ناوتان ناو و خوا هیچ بەلگەیه کی
 لەسەر پەرستراویەتیان نەناردووته خوارەوه).

ههروهها خوای گەوره دەربارهى یوسف عليه السلام دەفەرمویت: ﴿مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا
 أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ﴾ (يوسف: ۴۰)، واتە: (هیچ
 شتیك بێجگە لەخوا ناپەرستن چەند ناویک نەبیت کە ئیوه و باو و باپیرانتان ناوتان ناو
 و خوا هیچ بەلگەیه کی لەسەر پەرستراویەتیان نەناردووته خوارەوه).

کەوا بوو واتای (لا إله إلا الله) ئەوهیه: هیچ پەرستراویکی راست و ڕەوا نیه بێجگە
 لەخوای گەوره، بەلام پەرستراوه کانی تر بێجگە لەپەرورەدگار، ئەو پەرستراوهى کە
 پەرستیارەکانیان لافی لێدەدەن راستەقینە نیه، واتە پەرستراویکی پووچە.

وتفسيرها الذي يوضحها قوله تعالى: ﴿ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ ^(۹۷) لَأبيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّي بَرَاءٌ ^(۹۸) مِمَّا تَعْبُدُونَ * إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي ^(۹۹) فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ^(۱۰۰) وَجَعَلَهَا ^(۱۰۱) كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ ^(۱۰۲) لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿ ^(۱۰۳) .

وقوله: ﴿ قُلْ ^(۱۰۴) يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ ^(۱۰۵) سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ ^(۱۰۶) فَإِنْ تَوَلَّوْا ^(۱۰۷) فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿ ^(۱۰۸) (آل عمران: ۶۴).

ته فسیره که شی - که پرونی ده کاته وه - نه وه یه خوای گه وره ده فه رمویت:
 ﴿ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لَأبيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّي بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ * إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ *
 وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴾، واته: (کاتیک ئیبراهیم به باوکی و
 گه که ی فه رموو: من به راستی به ریم له و به رستراوانه ی بیجگه له و خوایه ی
 به دیهیتاوم ده یانپه رستن، هر نه ویشه که رینماییم ده کات، وه نه م بیته ری
 بوونه شی کرد به ووته و رینازیکی هه میشه یی زیندوو له ناو وه چه کانیدا به لکو
 له هاوبه شدانان پئی بگه ریننوه).

هه روه ها ده فه رمویت: ﴿ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ
 أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا
 فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴾، واته: (نه ی موحه ممه د، بلئ: نه ی نه هلی کتاب -
 له گاور و جوله که - وهرن بولای ووته و رینازیکی به کسان له نیوان ئینه و ئیوه دا
 نه ویش نه وه یه که بیجگه له خوا نه په رستین و هیچ هاوبه شیکی بو دانه نیین و
 هه ندیکمان هه ندیکی تر نه کات به چه ند خواوه ندیک بیجگه له (الله)، ئنجا نه گه ر
 بشتیان هه لکرد نه وا پنیان بلئ: شایه تی بدن به وه ی که ئیمه موسولمانین).

(۹۷) ئیبراهیم خورشه ویستی خوا (خلیل الله) یه و پیشه وای یه کتا په رستانه و دوا ی

موحه ممه د ﷺ به ریزترین پیغمبره، باوکی شی ناوی نازهر بوو.

(۹۸) وشه‌ی (براء) (صفة مشبهة) به و له چاروگی (البراءة) وهر گراوه که مانادارتر و ره‌وانتره له (بري)، که ده‌فهرمویت: ﴿إِنِّي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ﴾ جیی ووتهی (لاإله) ده‌گریته‌وه.

(۹۹) سه‌ره‌تا له‌سه‌ر (فطرة) ی به‌کتابه‌رستی دروستیکردوم. که ده‌فهرمویت: ﴿إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي﴾ جیی ووتهی (إلا الله) ده‌گریته‌وه.

خوای به‌رز و بیهاوتا له‌په‌رستندا هاوبه‌شی نیه، هه‌روه‌ک له‌موولکیدا هاوبه‌شی نیه، به‌لگه‌ی ثم راستیه‌ش نه‌ویه خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (الأعراف: ۵۴)، واته: (تایا دروستکردن و فه‌رمانکردن بۆ نه‌و خوايه نیه؟ پاك و پیروزی بۆ خوای په‌روه‌دگاری جیهانیان!).

وه له‌م نایه‌ته‌دا (حصر) ی (دروستکردن و فه‌رمانکردن) ی بۆ خوای په‌روه‌ردگاری جیهانیان به‌ته‌نها تیدا، که دروستکردن بۆ نه‌وه و فه‌رمانکردن قه‌ده‌ری و شه‌رعیش هه‌ر بۆ نه‌وه.

(۱۰۰) ﴿سَيِّدِينَ﴾ واته: راستیم نیشانه‌دات و یارمه‌تیشم ده‌دات له‌سه‌ری.

(۱۰۱) ﴿وَجَعَلَهَا﴾ واته: (ثم ووتیه‌ی گپراوه - که خو بیه‌ریکردنه له‌هه‌موو په‌رس‌زاوئیک بیجگه له‌خوا - به ووتیه‌کی زیندوو).

(۱۰۲) ﴿فِي عَقِبِهِ﴾ له‌وه‌چه‌کانیدا.

(۱۰۳) ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾، واته: (به‌لکو له‌هاوبه‌شدانان بگه‌رینه‌وه بۆلای خوا).

(۱۰۴) دواندنه‌که بۆ پیغمبهره ﷺ بۆ نه‌وه‌ی گفتوگو له‌گه‌ل خواهن په‌یامه‌کاندا -

که‌جوله‌که وگاوره‌کانن - بکات.

(۱۰۵) ﴿تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ﴾ ثم ووتیه‌ی نه‌ویه که بیجگه له‌خوا

نه‌په‌رستین و هیچ هاوبه‌شی بۆ دانه‌نین و هه‌ندی‌کمان هه‌ندی‌کی تر نه‌کات به‌چه‌ند خواوه‌ندی‌ک بیجگه له‌خوا، به‌م پییه (لا نعبد إلا الله) به‌واتای (لاإله إلا الله) یه و واتای ﴿سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ﴾ نه‌ویه که ئیمش و ئیوش تیدا یه‌کسانین.

(۱۰۶) واته: هندیکمان هندیکی تر نه کات به چندن خواو هندیک بیجگه له خوای گوره به جوړیک به مهن بگړین و وهك چۆن خوا ده پهرسرتیت ئهوانیش بهرسرتین، وه فرمانره وایش بو بیجگه له خوا بریار بدریت.

(۱۰۷) ﴿ فَإِنْ تَوَلَّوْا ﴾ واته پشتیان هه لکرد له وهی بانگتانکردن بو.

(۱۰۸) واته ناشکرای بکهن بویان و بهشایه تیان بگرن که ئیوه ملکه چی خوا بوونو بهرین له وهی ئهوانی له سهرن له کله رهقی و پشت هه لکردن له وتهی مهزنی (لا إله إلا الله).

* * *

ودليل شهادة أن محمداً رسول الله قوله تعالى: ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ﴾ (١٠٩) عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ (١١٠) حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ (١١١) بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ (١١٢) ﴿
(التوبة: ١٢٨).

هه روه ها به لگهي شايبه تيدان به وهي موحه مهه د نيردراوي خوايه نه وهيه خواهي گه وره ده فهرمويٽ: ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾، واته: (بيگومان پيڻه مبهريگتان له خوتان بو هاتووه، نه وهي به لاهه گرانه که نيوه دووچاري تياچوون و سه غلته تي ده کات، سوريشه له سهر سوود و قازانجتان، خاوهن به زه يي و ميهره بانيشه به رامبه ر به باوه پردازان).

(١٠٩) که ده فهرمويٽ: ﴿مِنْ أَنْفُسِكُمْ﴾ واته لهره گهزي خوتانه، به لکو ههر له ناو خوشتاندايه، وهک خواهي گه وره ده فهرمويٽ: ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ (الجمعة: ٢)، واته: (نهو خواهيه که له ناو نه خوئينده وار و نوميه كاندا پيڻه مبهريگي له خوڀيان ره وانه کردوه، نايه ته کاني خوايان به سهر دا ده خوئينته وه و خاويتيان ده کاته وه و فيري قورئان و سوننه ت و (دانايي) يان ده کات، نه گهرچي نه وان پيشتر له گومرايه کي ناشکرادا بوون).

(١١٠) واته: نه وهي باري نيوهي گرانکردوه نه وپش به لايه وه گرانه.

(١١١) واته (له سهر سوود و قازانجتان و دورخسته نه وهي زبان ليتان).

ومعنى شهادة أن محمداً رسول الله: طاعته فيما أمر وتصديقه فيما أخبر، واجتناب ما عنه نهى وزجر، وأن لا يعبد الله إلا بما شرع^(۱۱۳).
 ودليل الصلاة والزكاة^(۱۱۴) وتفسير التوحيد قوله تعالى: ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ﴾^(۱۱۵) وَذَلِكَ^(۱۱۶) دِينُ الْقِيَمَةِ^(۱۱۷).

واتى شايه تيدانيش بهوى كه موحه مهده نيراوى خوايه بريتييه له:
 گوپزايه ليكردن له هه رشتيكا كه فه رمانى پيكردوه و بپروا پيكردن له
 له وشته دا كه هه والى پيداوه و دوور كه وتنه وه له وهى ريگرى و جلّه و گيرى
 كردوه، وه په رستنى خواش - به پيى نهو شرعه نه بنى كه پيى هاتوه -
 نه نجام نه دريت. به لگه ي نويز و زه كات و نه فسيري يه كتابه رستى نه وه يه
 خواى گه و ره ده فه رمويت: ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ
 وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ﴾، واته: (فه رمانيان بينه كراوه
 به وه نه بنى كه به نياز پاكى خوا بپه رستن و ملكه چى بن و له هه موو
 بيرو باوه ريكي جهوت لا بدن، وه نويز بكن و زه كات بدن، فانه وه يه نايى
 راست و دروست و سه فامگير).

(۱۱۲) واته خاوهن بهزه ي و ميهره بانه بهرامبه ر باوه دراران، باوه درارانشى تايبه ت
 كردوه بهو بهزه ي و ميهره بانسيه وه، چونكه پيغهمبه ر ﷺ فه رمانى پيكراره جهاد له
 بهرامبه ر بيباوه ران و دوور و اندا بكات و توند و تيز بيت له سهريان، ثم وه سفانه ي
 پيغهمبه رى خوا ﷺ به لگه يه له سه ر نه وهى به راستى پيغهمبه رى خوايه هه روه ك ثم
 نايه تesh به لگه يه له سه ر نهو راستيه كه خواى گه و ره ده فه رمويت: ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ
 إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾ (الأعراف: ۱۵۸)، واته: (بلى: نهى خه لکينه، من

نیراوی خوام بۆلای ئیوه به‌گشتی، نایه‌تی تریش بهم واتایه گه‌لیک زۆرن که به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی به‌راستی موحه‌مه‌د ﷺ نیردراوی خوایه.

(۱۱۳) واتای شایه‌تیدان به‌وه‌ی که موحه‌مه‌د ﷺ نیراوی خوایه بریتیه له دانپیانان به‌زمان و باوه‌ره‌ینان به‌دل که‌وا موحه‌مه‌دی کورپی عه‌بدوللای قوره‌بیشی هاشمی ﷺ پیغه‌مبه‌ری خوای گه‌وره‌یه بۆلای هه‌موو خه‌لکی له‌جنۆکه و مرۆف، هه‌روه‌ک په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (الذاریات: ۵۶)، واته: (جنۆکه و مرۆفم بۆ هه‌چ شتیک دروست نه‌کردوه، ئه‌وه نه‌بیت که بمه‌ه‌ستن). په‌رستیش بۆ خوای گه‌وره ئه‌نجام نادریت له‌پێی ئه‌وه‌یه‌وه نه‌بێ که موحه‌مه‌د ﷺ هه‌تاویه‌تی، هه‌روه‌ک خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾ (الفرقان: ۱)، واته: (پاک و پیروزی بۆ ئه‌وه‌ خوایه‌ی فو‌رقان - واته: قورئان - ی ناردوه‌ته‌ خواره‌وه بۆ سه‌ر به‌نده‌که‌ی بۆ ئه‌وه‌ی ناگادار که‌ره‌وه و ترسینه‌ری جیهانیان بیت).

داخو‌ازیه‌کانی ئه‌م شایه‌تیدانه‌ش ئه‌وه‌یه که بپروا به‌پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بکه‌یت له‌وه‌دا که هه‌وا‌لیداوه و گوێراپه‌لتی فه‌رمانه‌که‌ی بکه‌یت له‌وه‌دا که فه‌رمانی پێ‌کردوه و دووربکه‌ویتوه له‌وه‌ی جله‌وگه‌ری و رێگری لێ‌کردوه و خوای گه‌وره‌ش به‌ پێی ئه‌وه شه‌رعه په‌رستیت که ئه‌وه پێی هاتوه، هه‌روه‌ها خواسته‌کانی ئه‌م شایه‌تیدانه ئه‌وه‌یه باوه‌رت وا نه‌بێ که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ مافیکی له په‌روه‌ردگاریه‌تی و ده‌سته‌وردان له بوونه‌وه‌دا هه‌یه، یان مافیکی له په‌رستندا هه‌یه، به‌لکه‌ ئه‌ویش ﷺ به‌نده‌یه و ناپه‌رستیت، وه پیغه‌مبه‌ره و درۆ ناکات، وه هه‌چی نه‌ بۆخۆی نه‌ بۆکه‌سی تر له که‌لک یاخود زیان به‌ده‌ست نه‌یه، بێجگه له‌وه‌ی ویستی خوای له‌سه‌ر بیت، هه‌روه‌ک خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنْ أَتَّبِعْ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ...﴾ (الأنعام: ۵۰)، واته: (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ بلتی: من

پیتان نالیم گه‌نجینه‌کانی خوام له‌لایه ، وه غه‌یزانیش نیم، وه پیتان نالیم من فریشته‌م، شوین هیچ شتی‌ک ناکه‌وم بی‌جگه له‌وه‌ی سروشم بۆ ده‌کریت).

پتغمه‌بهر ﷺ به‌نده‌یه‌کی فه‌رمان پیکراوه، شوین نه‌و ریتماییه ده‌که‌ویت که فه‌رمانی بچ‌کراوه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا * قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا﴾ (الجن: ۲۱-۲۲)، واته: (بلی: من نه‌زیان و نه‌ریتیشاندهری ئیوه‌م به‌ده‌ست نیه، بلی: من که‌س نیه له‌خوام په‌نابدات، وه بی‌جگه له‌ویش هیچ دالده‌یه‌ک شک نابم).

هه‌روه‌ها په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویت: ﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَأَسْتَكْبَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ (الأعراف: ۱۸۸)، واته: (بلی نه‌سوود و نه‌زیانم بۆ خودی خو‌شم به‌ده‌ست نیه بی‌جگه له‌وه‌ی خوا ده‌یه‌ویت، وه نه‌گه‌ر غه‌یم بزانیایه نه‌وا چاکه‌ی زۆرم بۆ خو‌م به‌ده‌ست ده‌هینا و هیچ خراپه‌یه‌کم تووش نه‌ده‌هات، من ته‌نها ترسینه‌ر و مزده‌رده‌رم بۆ گه‌لیک که باوه‌ردین).

بهم پییه ده‌زانین که نه‌پتغمه‌بهری خوا ﷺ شایسته‌ی په‌رسته‌ن و نه‌غه‌یری نه‌ویش له‌دروست‌کراوه‌کان، وه په‌رستان به‌ته‌نها بۆ خوای گه‌وره نه‌بی بۆ که‌سی تر ناکریت. وه‌ک ده‌فه‌رمویت: ﴿قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (الأنعام: ۱۶۲-۱۶۳)، واته: (بلی: من نویتز و قوربانی سه‌ربرین و ژیان و مردنم بۆ خوای په‌روه‌ردگاری جیهانیانه، هیچ هاوبه‌شی نیه و به‌و جو‌ره‌ش فه‌رمانم پیکراوه، وه من یه‌که‌م که‌سم له‌وانه‌ی ملکه‌ج و موسولمانن)،

مای پتغمه‌بهریش ﷺ نه‌وه‌یه له‌و ناست و پله‌یه‌دا داینین که خوای گه‌وره دیناوه، نه‌ویش نه‌وه‌یه به‌نده و پتغمه‌بهری خوا به‌.

(۱۱۴) واته به‌لگه له‌سه‌رئه‌وه‌ی که نوێژکردن و زه‌کاتدان له‌پایه‌کانی ئایینی ئیسلامن ئه‌وه‌یه‌ خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَا أُمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ خُنْفَاءً وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ﴾ (البینة: ۵).

ئهم ئایه‌ته‌ش گشتی و هه‌مه‌لایه‌نه‌ بۆ هه‌موو جووره‌کانی په‌رستن، ئنجا حه‌مه‌ن ده‌بی‌ مرۆف‌ تیدا بۆ خوای گه‌وره‌ نیازپاک‌ بی‌ت و له‌زه‌نگ و ژاری هاوبه‌شدانان خاوین بی‌ و شوێنکه‌وته‌ی به‌رنامه و شه‌ریعه‌ته‌که‌ی بی‌ت.

(۱۱۵) ئه‌مه‌ش له‌جووری (عطف‌)ی تابه‌ته‌ بۆ سه‌ر گشتی، چونکه‌ نوێژکردن و زه‌کاتدان به‌شیکن له‌ په‌رستن، به‌لام خوای به‌رز و بی‌هاوتا له‌به‌ر ئه‌و گرنگیه‌ی هه‌یانه‌ ده‌قی له‌سه‌ر هه‌تان، که نوێژ په‌رستنی لاشه‌یه‌ و زه‌کاتیش په‌رستنی داراییه‌ و هه‌ردوو کیشیان له‌ قورئاندا شانه‌شان باسیان هاتوه‌.

(۱۱۶) واته‌ په‌رستی خوا به‌نیازپاکی و سه‌ردانه‌واندن بۆی به‌خاوینی و دوور له‌ رینگه‌ی چه‌وت، وه‌ نوێژکردن و زه‌کات دان.

(۱۱۷) واته‌ ئایینی ئه‌و رپیازه‌ راست و دروسته‌ی که هه‌ج چه‌وتیه‌کی تیدا نیه‌، چونکه‌ ئایینی خوای گه‌وره‌یه‌ و ئایینی رپک‌ و راستی خوایه‌، هه‌روه‌ک‌ خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ (الأنعام: ۱۵۳)، واته‌: (ئا ئه‌مه‌ رپیازی راستی منه‌، ده‌ ئیوه‌ش شوینی بکه‌ون و شوین رپچکه‌ کان مه‌که‌ون و به‌وه‌یه‌وه‌ له‌رپیازی خوا په‌رته‌وازه‌تان بکه‌ن).

ئهم ئایه‌ته‌ په‌رزه‌ وه‌ک‌ باسی نوێژ و زه‌کاتی له‌خوگرتوه‌ بی‌گومان ناوه‌رۆک‌ و حه‌قیقه‌تی یه‌ک‌تاپه‌رستی له‌خوگرتوه‌ که ئه‌ویش نیازپاکی و یه‌ک‌لابوونه‌یه‌ بۆ خوای گه‌وره‌ به‌بی‌ لادان به‌لای هاوبه‌شداناندا، ئنجا هه‌رک‌س نیازپاک‌ نه‌بی‌ و بۆ خوا یه‌ک‌لا نه‌بوو بیته‌وه‌ ئه‌وا ئه‌وه‌که‌سه‌ یه‌ک‌تاپه‌رست نیه‌، وه‌ هه‌رک‌س په‌رسته‌که‌ی بۆ بی‌جگه‌ له‌خوا ئه‌نجام بدات ئه‌ویش یه‌ک‌تاپه‌رست نیه‌.

ودلیل الصیام^(۱۱۸) قوله تعالى: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴾^(۱۱۹) (البقرة: ۱۸۳).
 ودلیل الحج^(۱۲۰) قوله تعالى: ﴿ وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴾^(۱۲۱) (آل عمران: ۹۷).

به لگھی پوڑوو ٹھوہیہ خوی گھورہ دہ فرمویت: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴾، واتہ: (ٹھی ٹھوانہی باوہرتان ہیٹاوه پوڑووتان لہ سہر فہر زکراوہ ہر وہک لہ سہر ٹھوانہی پیش نیوہش فہر زکراوو، بوٹھوہی خوٹان لہ سزای خوا بپارینن).
 به لگھی حہ جیش ٹھوہیہ خوی مہزن دہ فرمویت: ﴿ وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴾، واتہ: (تہنہا مافی خوی گھورہیہ و مافی کھسی تر نیہ لہ سہر خہ لکی سہردان و حہ جی مالہ کھی بکھن، ہر کھس توانای چوون بو حہ جی ہہ بیت، وہ ہر کھس بیٹاوہری بہم فہر زہ بکات ٹھوہ بیگومان خوا بینیاز و بی پیویستہ لہ ہہ موو جیہانیان).

(۱۱۸) واتہ: به لگھی واجب بوونی ٹھوہیہ خوی گھورہ دہ فرمویت: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ ﴾، فرمایشتی ﴿ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ ﴾ چہند سووڈیکی تیدایہ:
 یہ کھم: گرنگی پوڑوو کہ خوی گھورہ لہ سہر ٹومہتانی پیش ٹیمہشی فہر ز کردوہ، ٹمہ ٹھوہ دہ گہیہ نیت کہ خوی گھورہ ٹم فہر زہی خوش دہ ویت و بو ہہ موو ٹومہ تیکیش پیویستہ.
 دووہم: سوکی و ٹاسانکاری لہ سہر ٹم ٹومہتہ، کہ تہنہا ٹم داوای پوڑووی لینہ کراوہ کہ ناخوشی بو سہر نفس و لاشہ کان تیدایہ.

سَيِّهَم: ناماژه‌یه بۆ ئه‌وه‌ی خوای گه‌وره نایینه‌که‌ی بۆ ئه‌م ئوممه‌ته کامل و ته‌واو کردوه، به جۆریك هه‌رچی چاکه و ریزی ئوممه‌ته‌کانی پێشوه بۆی ته‌واو کردوه.

(۱۱۹) خوای گه‌وره لهم نایه‌ته‌دا حیکمه‌تی پۆژووی پوونکردوه ته‌وه به‌وه‌ی ده‌فه‌رمویت: ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾، واته: (به پۆژووه‌کانتان و ئه‌و خه‌سه‌له‌ته پارێز کارییانه‌ی لیان ده‌که‌ونه‌وه خۆتان له‌تورپه‌ی خوا پارێزن).

پێغه‌مبیره‌ش ﷺ ناماژه‌ی بۆ ئه‌و سووده کردوه به‌وه‌ی ده‌فه‌رمویت: «مَنْ لَمْ يَدْعُ قَوْلَ الزُّورِ وَالْعَمَلِ بِهِ فَلَيْسَ لِلَّهِ حَاجَةٌ فِي أَنْ يَدْعَ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ» (أخرجه البخاري)، واته: (هه‌رکس ده‌سته‌رداری قسه‌ی درۆ و ئیشکردن به قسه‌ی درۆ نه‌بیت، ئه‌وا خوا ئاتاجی ئه‌وه نیه که واز له‌خواردن و خواردنه‌وه‌ی به‌یئت).

(۱۲۰) واته به‌لگه‌ی واجب بوونی حه‌ج ئه‌وه‌یه خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَاللَّهُ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ﴾ و هند... ئه‌م نایه‌ته له‌سالی نۆیه‌می کۆچیدا هاته‌ خواره‌وه و به‌لگه‌ی فه‌رزکردنی حه‌ج بوو، به‌لام خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿مَنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا﴾ که به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی تێدایه هه‌رکس نه‌یتوانی ئه‌وه حه‌جی له‌سه‌ر نیه.

(۱۲۱) که خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت ﴿وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ به‌لگه‌ی تێدایه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی وازه‌یتان له‌حه‌ج له‌لایه‌ن که‌سه‌که‌وه توانای هه‌بیت بیاوه‌ریه، به‌لام بئ باوه‌ریه‌که که - به‌کۆده‌نگی زانایان - به‌نده له‌ریازی ئیسلام ده‌رناکات، چونکه (عبد الله ی کوری شقیق) ﷺ ده‌فه‌رمویت: هاوه‌لانی پێغه‌مبهری خوا ﷺ وازه‌یتانی هه‌ج کام له‌کرده‌وه‌کانیان به‌بیاوه‌ری نه‌ده‌زانی بێجگه له‌نوێژ).

المرتبة الثانية^(۲۲) : الإيمان^(۲۳)، وهو بضع^(۲۳) وسبعون^(۲۴) شعبة^(۲۴).
 فأعلاها: قول لإله إلا الله. وأدناها: إمطة الأذى^(۲۳) عن الطريق، والحياء^(۲۷) شعبة من الإيمان.

پایه‌ی دووم: باوه‌ره، که حه‌فتا و نه‌ه‌نده به‌شه. به‌رزترین به‌شی ووتنی
 (لإله إلا الله) به و نزمترین به‌شی لابرذنی نازاره له‌سه‌ر ریگه، شه‌رمیش
 به‌شیکه له‌باوه‌ر.

(۱۲۲) واته له پله‌کانی ناین.

(۱۲۳) باوه‌ر له زمانه‌وانیدا: بروا پیکردن (التصديق) به.

له شه‌رعیشدا: (بیروباوه‌ره به دل و ووتیه به زمان و کرده‌ویه به نه‌ندامه‌کانی
 لاشه‌وحه‌فتا و نه‌ه‌نده به‌شه).

(۱۲۴) نه‌ه‌نده (البضع) — به (کسه‌ه ی (باء) ه‌که —: له (سی) وه‌یه بو (نؤ).

(۱۲۵) (شُعْبَة) ی هدر شتیک به‌شیکه له‌شته‌که.

(۱۲۶) واته لابرذنی نازار: نه‌ویش هدر شتیکه نازاری ریوار بدات له‌به‌رد ودار و
 درك و دال و شتی بیژراو و نه‌وه‌ی بوئی ناخوشی هه‌بیت و له‌و جوره شتانه.

(۱۲۷) شه‌رمکردن (الحياء): سیفته‌ی به‌خوداشکانه‌ویه و له‌کاتی ته‌ریقبونه‌وه‌دا

روو ده‌دات و ریگری مرؤف — ده‌کات له‌کردنی هه‌ر کاریک پی‌چه‌وانه‌ی
 مه‌ردایه‌تی (مروءة) بیت.

بو به‌کخستنی جیاوازی نیوان نه‌و راستیه‌ی ووته‌که‌ی دانه‌ر — په‌حه‌متی خوا‌ی لی
 بیت — ده‌یگریته‌وه، که باوه‌ر حه‌فتا و نه‌ه‌نده به‌شه، له‌گه‌ل نه‌وه‌ی پایه‌کانی باوه‌ر
 شه‌شن، پی‌ویسته بلین: نه‌و باوه‌ره‌ی که بیروپروا (عقیده) به‌پایه‌کانی شه‌شن، بریتین له‌و
 پایانه‌ی که له‌فه‌رمووده‌که‌ی (جبریل) دا عليه السلام باسکراون، کاتیک ده‌باره‌ی باوه‌ر

پرسياڙي له پڻغمبهڙ ۽ ڪرد، فہرمووي: « أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ » (متفق عليه).

به لآم ٺهوا باوهڙهي ڪردهوه و جوڙ و ڀه گهزه ڪانين ده گريتهوه هفتاوه ٺهوهنده به شه،
له بهر ٺهوه خواي گهوره نويڙي ناوناوه باوهڙ لهو ٺاهه ده ده فہرمويٽ: ﴿ وَمَا
كَانَ اللَّهُ لِيُضَيِّعَ إِيمَانَكُمْ ﴾ (البقرة: ۱۴۳)، واته: (ههڙ گيڙ خوا باوهڙه ڪه تان زا به
ناڪات). زاناياني ته فہر موويانه: واته نويڙ ڪردنتان به رهو (بيت المقدس)، چونڪه
هاوه لان پيش ٺهوهي فہر مانين پڻ بڪريٽ روو بڪه نه ڪه عبه به رهو (بيت المقدس) نويڙيان
ده ڪرد.

* * *

وَأَرْكَانُهُ سِتَّةٌ: أَنْ تَوْمَنَ بِاللَّهِ (۱۲۸)

پایه کانیشی شه شن، نه وه یه: باوهر به خوا بهیئی.

(۱۲۸) باوهر هینان به خوا چوار فرمان ده گریته وه:

یه کهم: باوهر هینان به بوونی خوای گه وره:

نه وه ی به لگه یه له سه ر بوونی خوای گه وره ش: (فطرة) و عقل و شرع و

هه ست (حس) ه.

۱- به لگه بوونی (فطرة) له سه ر بوونی خوا:

هه موو که سیك له سه ر باوهر بوون به دروستکراوه که ی به دهیها تووه به بی پیشینه بیر کردنه وه یان فیروون، وه هیچ که سیك له خواستی نه م (فطرة) ه لانا دات بیجگه له که سی که حاله تیکی نااسایی به سه ر دلیدا بیّت و له و خواسته لاییدات، چونکه پیغمبر ﷺ ده فرمویت: « مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ أَوْ يُنَصِّرَانِهِ أَوْ يُمَجِّسَانِهِ » (رواه البخاري ومسلم)، واته: (هه موو له دایکبوویه ک له سه ر (فطرة) له دایک ده بیّت، نجا باوک و دایکی ده یکه ن به جووله که یان ده یکه ن به گاور یان به ناگرپرست).

۲- به لگه بوونی عقل و ژیری له سه ر بوونی خوای گه وره:

نه م دروستکراوانه سه ره تایان و کورتایان هه تمه ن ده بی دروستکه ریک هه بیّت که به دی هینان، چونکه:

● نا کرئ خویان خویانیا ن به دی هینا بیّت، وه ناشی به رپکه وت به دی هاتن ...،

نا کرئ خویان خویانیا ن به دی هینا بیّت، چونکه شت خوی دروست ناکات، له به رته وه ی

له پیش بوونیدا نه بوونه ئیتر چۆن ده بیته دروستکه ر!؟

● هروڙها ناشيَ بهرڀڻڪهوت بهديهاتڀن، چونڪه هه موو بهديهاتو ويهڪ حه قه ن ده بيَ دروستڪه رڻڪي هه بيَت، له بهرئه وهى بوونيان له سر له سهر سسته مه جوانڪارو رڀسته يه ڪتهرز و جو شدرارو و يه ڪپارچه يه يه نيوان هو ڪار و بهرئه نجامه کان (الاسباب و مسببات) و نيوان بوونه وهه ره ڪان هه نديڪيان له گهلَ نه واني تر دا ريَ له وه ده گريَت كه بهرڀڻڪهوت بهديهاتڀن، چونڪه نه وهى بهرڀڻڪهوت هه بيَ هه ر له بناغه ي بوونيدا له سر سسته مه نيَ ٿيَ ڇوَن له ڪاتي مانوه و په ره سه نديدا رڻڪ ويٽڪ ده بيَت!؟

● نجا نه گهر نه گونجيَ نه م دروستڪراوانه بوخويان خويانيان بهديهياتيَت، هروڙها نه گونجيَ به رڻڪهوت بهديهاتڀن، ناشڪرايه ده بيَ بهديهيتن رڻڪيان هه بيَت نه ويش خواي پهروهر دگاري جهانيانه.

خواي گهوره له سوره تي (الطور) دا باسي نه م بهلگه ڙيري و سه لماندنه يه ڪالايه ي ڪردوهه كه ده فهرمويت: ﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ﴾ (الطور: ۳۵)، واته: (نايا له هه ڇهوه دروستبوون يان خويان دروستڪه ري خويانن؟)، به واتاي نه وهى ڪه نه وان به بيَ دروستڪه ر دروست نه بوون، ههروڙها بوخويان خويان دروست نه ڪردوهه، ناشڪرايه ڪه دروستڪه ريان خواي بهرز و بيَ هاوتايه.

له بهر نه وه ڪاتيڪ - جو بهيري ڪوري مُطعم - ﴿﴾ گوئي له پيغه مبهري خوا بوو ﴿﴾ سوره تي (الطور) ي ده خوئند و گهيشته نه م نايه ته: ﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ * أَمْ خُلِقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بَلْ لَا يُوقِنُونَ * أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصْطَفُونَ﴾ (الطور: ۳۵-۳۷)، واته: (نايا له هه ڇهوه دروستبوون يان خويان دروستڪه ري خويانن؟ نايا ناسمانه ڪان و زهويان دروستڪردوهه؟ بهلڪو بپروا ناهينن! نايا گه نجيئه ڪاني پهروهر دگارتيان له لايه؟ يان نه وان زال ودهسته لاتدارن؟) له و رڙه دا جو بهير بپه رست بوو، ده فهرمويت: (خهريك بوو دلتم دهستي به فرين ده ڪرد، نه وه يه ڪم جار بوو ڪه باوه ر له دلتمدا جيگير بوو) (بوخاري به جيا جيا گيَراويه ته وه).

با نمو ونه به کیش بهیینه وه تا کو نهو راستیه مان بو پروون بکاته وه، نه گهر که سیک دهر باره ی کۆشکینکی رازاوه قسه ت بو بکات که چه ندین باخچه دهره یان داوه و جو گله به ناویدا دهروات و پرپه تی له رایه خ و خیزان و به چه ندین جو ر شتی جوان له پهرده و کهل و پهل رازاوه ته وه و پیت بلیت: نه م کۆشکه و نهوی تیدایه له کهل و پهل بوخوی خوی دروستکردوه، یان هر ناوا به ریکه وت و به بی به دیه تهر به دیهاتوه!! نهوا ده سته جی نکۆلی لیده که بیت و به درۆی ده خه ته وه، ههروه ها قسه که شی به ووته ی پروپوچ داده نییت! نجا نایا دوا ی نه ممش هر ده گونجی نه م بوونه وه ره فراوانه به زهوی و ناسمانیه وه و به گهر دوون و بارودۆخیه وه و به سیستی جوانکار و دلر فینه وه بوخوی خوی دروستکردبی یان به ریکه وت به بی به دیه تهر به دیهاتبییت!؟

۳- به لگی شهرع له سهر بوونی خوای گهوره:

نهویه که هه موو په یامه ناسمانیه کان دان به م راستیه دا ده نین، ههروه ها نهو حوکمانه ی تیناندا هاتوون به جو ری که به رژه وه ندیه کانی خه لکی له خو ده گرن، به لگیه له سهر نهوی که له لایه ن پهروه ردگار یکی کار به جی زانا به به رژه وه ندی دروستکراوه کانیه وه هاتوون، یاخود نهو هه واله قه ده ریانه ی تیناندا هاتوون و واقعیش شایه تیداوه که راستن، به لگیه له سهر نهوی که له لایه ن پهروه ردگار یکی توانا به هیتانه دی نهوی هه والی پیداوه هاتوون.

۴- به لگیه بوونی ههست (الحس) له سهر بوونی خوا له دوو لایه نهویه:

یه که میان: نهویه نیمه وه لایمی نزا کاران و فریا که وتی لیقه و ماوان ده بیستین و ده بینین که به شیوه یه کی یه کالا و راسته قینه به لگن له سهر بوونی خوای گهوره، پهروه ردگار ده فهرمویت: ﴿وَتُوْحَا اِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ﴾ (الانبیاء: ۷۶)، واته: (کاتیک نوحیش له پیشدا نزا ی کرد نیمه به ده نگیه وه هاتین)، ههروه ها ده فهرمویت: ﴿اِذْ تَسْتَفِئُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابْ لَكُمْ﴾ (الأنفال: ۹)، واته: (کاتیک داوا ی فریا که وتتان

له پوره دگارتان ده کرد ئه ویش به ده ننگانه وه هات)، وه له (صحیح) ی بوخاریشدا هاتوو له نه نه سی کوری مالیکه وه ﷺ: « أَنْ أُغْرَابِيَا دَخَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَالنَّبِيُّ ﷺ يَخْطُبُ، فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَلْكَ الْمَالُ وَجَاعَ الْعِيَالُ فَادْعُ اللَّهَ لَنَا فَرَفَعَ يَدَيْهِ وَمَا نَرَى فِي السَّمَاءِ قَزَعَةً فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ مَا وَضَعَهَا حَتَّى تَارَ السَّحَابُ أَمْثَالَ الْجِبَالِ ثُمَّ لَمْ يَنْزِلْ عَنْ مِنْبَرِهِ حَتَّى رَأَيْتُ الْمَطَرَ يَتَحَادَرُ عَلَى لِحْيَتِهِ ﷺ فَمُطِرْنَا يَوْمَنَا ذَلِكَ وَمِنَ الْغَدِ وَيَعْدُ الْغَدِ وَالَّذِي يَلِيهِ حَتَّى الْجُمُعَةِ الْأُخْرَى وَقَامَ ذَلِكَ الْأَغْرَابِيُّ أَوْ قَالَ غَيْرُهُ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، تَهَدَّمُ الْبِنَاءُ وَغَرِقَ الْمَالُ فَادْعُ اللَّهَ لَنَا فَرَفَعَ يَدَيْهِ فَقَالَ اللَّهُمَّ حَوَالَيْنَا وَلَا عَلَيْنَا فَمَا يُشِيرُ بِيَدِهِ إِلَى نَاحِيَةِ مِنَ السَّحَابِ إِلَّا أَنْفَرَجَتْ » (أخرجه البخاري و مسلم)، واته: (کابرایه کی ده شته کی رژی جومه هاته ژووره وه - له وکاته دا - پیغمبر ﷺ وتاری ده دا، نجا ووتی: ئه ی پیغمبری خوا، هه رچی سامانه تیاچوو، مال و مندال برسی که وتن، له خوا پاریره وه بومان، ئه ویش هه ردوو دهستی بهرز کرده وه و پارایه وه، نجا گه واله هه ور به وینه ی چیاکان هات، هیشتا له مینبهره که ی نه هاتبووه خواره وه تا کو بینیم باران به سه ر وپشیدا ده هاته خواره وه، وه له جومه ی دووه مدا ئه و کابرا ده شته کیه - یا خود که سیکی تر - هه ستا و ووتی: ئه ی پیغمبری خوا مال و خانوو هه مووی روخان و سامان و مال بوون به ژیره وه، له خوا پاریره وه بومان، ئه ویش هه ردوو دهستی بهرز کرده وه و فه مووی: خواجه به ده ور و بهرماندا ببارینه نه که به سهرماندا، نجا ناماژه ی بو هه وری هه ر لایه که ده کرد ده ره ویه وه - واته بارانه که خوشی ده کرده وه -).

وه هه میشه به ده ننگه وه هاتی نزاکان فرماینکی بهرچاوبوووه بو هه رکهس که به شیوه کی راسته قینه په نای بو خوی گه وره بردییت و مه رجه کانی گیرابوونی به دی هیتا بییت.

لایه لی دووه م: ئه وه یه نیشانه کانی پیغمبرایه تی پیغمبران - که بیان ده ووترییت: (موعجیزه کان) و خه لکی ده یان بین یان ده یان بیستن، به لگه ی یه کالآ و

راسته قینه له سهر بوونی نهو خوییه ره وانهی کردوون، چونکه جزره کاریکن به دهر له توانای ناده میزاد، خوی گهوره بو پشتگیری کردن و سهر خستی نیردراوه کانی به یریان ده کات، یه کیك له نمونهی نه مانهش:

نیشانهی پیغمبرایه تی موسایه عليه السلام کاتیک خوی گهوره فرمانی پیکرد که به داردهسته که ی بکیشیت به دهر یا که دا، نهویش پایدا کیشا و کهرت بوو بو دوازه ریگهی ووشک، ناوه کش له نیوانی اندا وهك شاخ و ابوو، خوی گهوره ده فهرمویت: ﴿ فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطُّوْدِ الْعَظِيمِ ﴾ (الشعراء: ۶۳)، واته: (سروش و وهحیمان بو موسا کرد که به داردهسته که ت بکیشه به دهر یا که دا، نجا کهرت بوو و هر بهسته ناویکی نیوان ریگاگان وهك شاخی مهزن وا بو).

هروه ها نمونهی دووهم: نیشانهی پیغمبرایه تی عیسایه عليه السلام که به مؤله تی خوا مردوی زیندوو ده کرده وه و له گوره کانیان دهریده هیتان، خوی گهوره دهر باره ی ده فهرمویت: ﴿ وَأَخِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ ﴾ (آل عمران: ۴۹)، واته: (به مؤله تی خوا مردوو زیندوو ده که مه وه)، هروه ها ده فهرمویت: ﴿ وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي ﴾ (المائدة: ۱۱۰)، واته: (کاتیک به مؤله تی من مردوو کانت له گوره کانیان دهرده هیتا و زیندووت ده کردنه وه).

نمونهی سیهه میس: نیشانهی پیغمبرایه تی موحه مه ده عليه السلام کاتیک قوره یس داوای نیشانه یان - له سهر پیغمبرایه تی خوی - لیکرد، پیغمبرایه یس عليه السلام ناماژه ی بو مانگ کرد، ده سته جی بوو به دوو کهرته وه و خه لکی بینان، خوی گهوره له و باره یه وه ده فهرمویت: ﴿ اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ * وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرَضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ﴾ (القمر: ۱-۲)، واته: (روژی دواپی نریک بوته وه و مانگ له ت بوو، بیاوه ران هر نیشانه یه ک بینن پشت هه لده که ن و ده لین: نه مه جادوو یه کی به رده وه امه).

خوای گهوره که نهم نیشانه بهر هه‌ستانه به‌ری ده‌کات له پیناوی پشت‌گیر بکردن و سه‌رخستنی نیردراوه کانیدایه و به شیوه‌یه‌کی ته‌واو به‌لنگن له‌سه‌ر بوونی خوای گهوره.

دوره‌م: باوه‌ر هینان به په‌روه‌رد‌گاریه‌تی خوا:

واته باوه‌ر هینان به‌وه‌ی خوای گهوره ته‌نهما خۆی په‌روه‌رد‌گاره و هیچ هاوبه‌ش و یاریده‌ریکی نیه.

په‌روه‌رد‌گار: نه‌و خوا‌یه‌یه که دروست‌کردن و خاوه‌نداریه‌تی و فه‌رمان‌کردنی بو هه‌یه، بیجگه له‌خوا هیچ دروست‌کهریکیش نیه، هه‌روه‌ها فه‌رمان کردن بو خوا نه‌بی بو هیچ کس نیه، خوای گهوره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ﴾ (الأعراف: ۵۴)، واته: (نایا دروست کردن و فه‌رمان کردن هه‌ر بو خوا نیه؟).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ﴾ (فاطر: ۱۳)، واته: (نه‌و خوا‌یه په‌روه‌رد‌گارتانه که‌خواه‌نداری هه‌ر بو نه‌وه، وه نه‌وانه‌ی - بیجگه له‌خوا - لیان ده‌پار‌ینه‌وه خاوه‌نی فه‌تماغه و تو‌یژا‌لیکیش نین).

نه‌شزانراوه که هیچ کس نکۆلی له‌په‌روه‌رد‌گاریه‌تی خوای په‌روه‌رد‌گاری کردییت مه‌گه‌ر که‌سینکی خۆبه‌زلزان که باوه‌ری به‌و قسانه‌ش نه‌بییت که خۆی ده‌یکات، هه‌روه‌ک له‌فه‌رعون وه‌شایه‌وه کاتیک به‌گه‌له‌که‌ی ده‌ووت: ﴿أَنَا رَبُّكُمْ الْأَعْلَى﴾ (النازعات: ۲۴)، واته: (من په‌روه‌رد‌گاری هه‌ره به‌رزی ئیه‌وم!) هه‌روه‌ها ده‌یووت: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي﴾ (القصص: ۳۸)، واته: (نه‌ی پیاوماقوولان، بیجگه له‌خۆم خاوه‌ندیکم نه‌دیوه‌ته‌وه بو‌تان). به‌لام نه‌و قسه‌یه‌ی له‌بیروباوه‌ره‌وه نه‌بوو، خوای گهوره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا...﴾ (النمل: ۱۴)، واته: (به‌هۆی سته‌م و خۆبه‌زلزانیانه‌وه نکۆلییان له‌نایه‌ته‌کانی خوا ده‌کرد هه‌رچه‌نده له‌ده‌روونیشه‌وه دل‌نیا‌بوون که له‌خواوه‌ن).

ههروهه موسا ﷺ به فيرعهوني فهرموو: ﴿لَقَدْ عَلِمْتَمَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ
 السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَآئِرٍ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا فِرْعَوْنُ مَثْبُورًا﴾ (الإسراء: ۱۰۲)، واته: (چڪ
 دهزاني ڪه بيچگه له پهرهردگاري ناسمانه ڪان و زهوى ڪهسى تر نهو نايهت و نيشانانهى
 نهناردوهه، ڪهروون و بهرچاون، وه من واگومان دهبهم نهى فيرعهن ڪه تو ناحالى و
 فوتاوى)، له بهر نهوه هاوبه شدانهران دانيان به پهرهردگاريهتي خواى گهوره دانا
 له گهل نهوهى له پهرستر اويه تيشدا هاوبه شيان بو دادهنا، خواى گهوره ده فهرمويٽ: ﴿قُلْ
 لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ * سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ * قُلْ مَنْ رَبُّ
 السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ * سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ * قُلْ مَنْ يَدِينَهُ
 مَلَكُوتٌ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ * سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى
 تُسْحَرُونَ﴾ (المؤمنون: ۸۴ - ۸۹)، واته: (نهى موحه مده ﷺ، بلئى: زهوى و نهوانهى
 تيدياهه هى ڪييه نه گهر نيوه دهزانن؟ نهوانيش دهلئين هى خوايه، بلئى: نايا ههر بير
 ناكه نهوه؟ بلئى: ڪي پهرهردگاري جهوت ناسمانه ڪان و پهرهردگاري عهرشى مهزنه؟
 دهلئين خوايه، بلئى نايا ههر پاريزر و تهقواى خوا ناكهن؟ بلئى: ڪي خاوه نيهتي ههموو
 شتيكى به دهسته و ههر نهو پهنا ده دات و خوى لى پهنا نادريٽ نه گهر نيوه دهزانن؟
 دهلئين خوايه، بلئى: نيز بو ههل ده خهله تين و وهك جادو ليڪراو له ناسيني خوا
 لادهه دهن؟).

ههروهه خواى گهوره ده فهرمويٽ: ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
 لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ﴾ (الزخرف: ۹)، واته: (نه گهر پرسياريان لى بڪهيت: ڪي
 ناسمانه ڪان و زهوى دروست ڪردوهه؟ دهلئين: خواى شڪومهند و زانا دروستي ڪردوون).
 وه ده فهرمويٽ: ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾ (الزخرف: ۸۷)،
 واته: (نه گهر پرسياريان لى بڪهيت: ڪي دروستي ڪردوون دهلئين خوا؟ نيز چوڻ درو
 ههله بهستن، ڪه هاوبهش بو خوا داده نين؟).

فهرمانی په‌روه‌دگاری بیهاوتا گشتگیره بۆ هه‌ردوو فهرمانی قه‌ده‌ری و شه‌رعی، ئنجا هه‌روه‌ك خوای مه‌زن هه‌لسوورپنه‌ری بوونه‌وه‌ره و به‌پیی خواستی کاربه‌جیی خۆی تیندا بریارده‌ره، وه هه‌رخۆی به‌دانانی په‌رسته‌کان و حوکه‌کانی مامه‌له‌کردن به‌و پتیه‌ی کاربه‌جیی خۆی ده‌بخوازیت تیندا فهرمانپه‌وایه، وه هه‌رکس له‌گه‌ل خوای گه‌وره‌دا له‌په‌رسته‌کاندا شه‌رع دانهریک، یان له‌حوکه‌کانی مامه‌له‌کردندا حوکه‌م ده‌ریک دابنیت نه‌وه هاوبه‌شی داناه و باوه‌ری نه‌هیناوه‌ته‌دی.

سیه‌هم: باوه‌ره‌یتان به‌ په‌رس‌زاویه‌تی خوا:

واته باوه‌ره‌یتان به‌وه‌ی که به‌ته‌نها په‌روه‌دگار په‌رس‌زاو(اله‌ی راسته‌قینه‌یه و هاوبه‌شی نیه، وه (اله‌ی)یش به‌ واتای(مألوه‌ه)، واته: په‌رس‌زاو(معبود) له‌ پروی خۆشویستن و به‌گه‌وره‌ زانینه‌وه، خوای گه‌وره‌ش ده‌فهرمویت: ﴿وَالْهُكْمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ (البقرة: ۱۶۳)، واته: (خواوه‌ند و په‌رس‌زاوتان ته‌نها یه‌ك په‌رس‌زاوه، هیچ په‌رس‌زاویک نیه بیجگه له‌و خوایه که به‌خشنده و میهره‌بانه).

هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: ﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (آل عمران: ۱۸)، واته: (خوا شایه‌تیداوه که هیچ په‌رس‌زاویک نیه بیجگه له‌زاتی بیروزی، هه‌روه‌ها فریشته‌کان و خواهن زانسته‌کانیش شایه‌تیان داوه و هه‌ر خوا دادگه‌ری ده‌چه‌سپینیت و هیچ په‌رس‌زاویک نیه بیجگه له‌و خوایه که شکۆم‌ند و کاربه‌جییه).

وه هه‌ر شتیک له‌گه‌ل خوای گه‌وره‌دا کرابی به‌په‌رس‌زاو و بیجگه له‌خوا په‌رس‌زیت، نه‌وه په‌رس‌زانی پوچ و به‌تاله، خوای گه‌وره‌ ده‌فهرمویت: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ (الحج: ۶۲)، واته: (نه‌وه سه‌رکه‌وتنه‌ش که پیتان ده‌دات له‌به‌رئه‌وه‌یه که‌خوا خۆی راست و په‌وایه، وه نه‌وه‌ی که

بیجگه له‌خوا لئی ده‌پارینه‌وه و ده‌پهرستن پوچه و هه‌رخوا خۆی به‌رز و بلند و گه‌وره‌یه).

ناو‌بردنی‌شیان به‌پهرستراو مافی په‌رسترا‌یان بێ نادات، خوای گه‌وره‌ ده‌باره‌ی (لات و عوزا و مه‌نات) ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ﴾ (النجم: ۲۳)، واته: (ئه‌م بتانه بیجگه له‌چهند ناویک که ئیوه و باو و باپرا‌نتان ناوتان ناو‌ن هیچ نین و خوا هیچ به‌لگه‌یه‌کی له‌سه‌ر په‌رسترا‌یان نه‌ناردوه‌ته خواره‌وه).

ده‌باره‌ی (هود) یش عليه السلام ده‌فه‌رمویت: به‌گه‌له‌که‌ی فه‌رموه: ﴿أَتَجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ﴾ (الأعراف: ۷۱)، واته: (نایا ده‌باره‌ی چهند ناویک ده‌مه‌قالیم له‌گه‌ل ده‌که‌ن که ئیوه و باو و باپرا‌نتان ناوتان ناو‌ن و خوا هیچ به‌لگه‌یه‌کی له‌سه‌ر نه‌ناردوونه‌ته خواره‌وه).

هه‌روه‌ها ده‌باره‌ی (یوسف) عليه السلام ده‌فه‌رمویت: به‌ دوو‌هاوه‌له‌که‌ی زیندانی فه‌رموو: ﴿أَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ * مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ﴾ (یوسف: ۳۹-۴۰)، واته: (نایا چهند خوا‌یه‌کی په‌رته‌وازه و جیا‌جیا باش‌ره یان خوای تا‌ک و ته‌نها و زال و ملکه‌چکه‌ر؟ بیجگه له‌خوا هیچ شتی‌ک نا‌په‌رستن چهند ناویک نه‌بی که ئیوه و باو و باپرا‌نتان ناوتان ناو‌ن و خوا هیچ به‌لگه‌یه‌کی له‌سه‌ر په‌رسترا‌یان نه‌ناردوه‌ته خواره‌وه).

له‌به‌رئه‌وه پی‌غه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) به‌گه‌له‌کانیان ده‌فه‌رموو: ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾، واته: (خوا به‌رستن و بیجگه له‌و هیچ په‌رسترا‌ونکی تر‌تان نه‌ه)، به‌لام نه‌و ها‌وبه‌شدانه‌رانه هه‌ر سه‌ر پی‌چیا‌ن کردووه و بیجگه له‌خوا په‌رسترا‌وی تریشیا‌ن په‌یدا کردوه که له‌گه‌ل خوای به‌رز و بی‌ها‌وتادا ده‌یان په‌رستن و دا‌وای سه‌ر که‌وتنیا‌ن

ليده ڪردن و هانايان پڻ دهر بدن، خواي گهورهش به دوو سملاندني ڙيري نهوهي پوچهل ڪردو ته توهه ڪه هاوبه شدانهران نهو پهرسزاوانه ده ڪن به پهرسزاو:

يه ڪهم: نهويه نهو پهرسزاوانهي ههليان بڙاردوون هيچيان له تايه تمهنديه ڪاني پهرسزاويه تي تيدا نيه، ڪه خويان دروستڪراون و هيچ دروست ناکهن و هيچ سوڍيڪيش پڻ پهرستياره ڪانيان به دهست ناهينن، وه هيچ زيانتيڪيشيان لي لاندن:

نهڙيانين به دهستيانه و نه مردنيان، وه هيچ شتيڪيان له ناسمانه ڪان به دهست نيه و تيدا هاوبهش نين، خواي گهوره فهرمويه تي: ﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ آلِهَةٍ لَّا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا﴾ (الفرقان: ۳)، واته: (بيجگه له خوا چهند پهرسزاويڪيان هه لڙاردووه ڪه هيچ دروست ناکهن و خويان دروستڪراون، نه زيانتي خويان به دهسته و نه قازنج، وه نه مردنيان به دهسته و نهڙيان و نه زيندو ڪردنهوه).

ههروهه ده فهرموي ت: ﴿قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهَا مِنْ شَرِكٍ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ * وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ﴾ (سبأ: ۲۲-۲۳)، واته: (نهه موحه محمد ﷺ به بته رستاني مه ڪڪه بلتي: بانگ لهو بتانه بڪهن ڪه لافي خوايه تيبان ليده دهون با له سالي گرانيدا به فرياتان بڪهن، نهو بتانه سه ربه خو نه له ناسمانه ڪان و نه له زه ويده به قهده گهرديله و ميروله يه ڪي ورديشان به دهست نيه تا له بهشي خويان پيتان بدهن، وه به هاوبهشي خواش هيچيان به دهست نيه هه تا به هڙي نهوه وه سوودتان پيڳه يهنن، وه هيچ پشتيوانييه ڪيشان پڻ خواي گهوره هه تا به هڙي نهوانه وه بوويته خاوهني مولتي ناسمانه ڪان و زهوي و بهوهويه وه داوا له بته ڪان بڪهن، وه هيچ تڪا ڪارييه ڪيش لاي نهو سوودي نيه مه گهر پڻ ڪه سي خوي مولته تي پيڻدات).

هروه ها ده فەرمویت: ﴿أُشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلِقُونَ * وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ﴾ (الأعراف: ۱۹۱-۱۹۲)، واتە: (ئایا ئەوانە دەکەنە هاوبەشی خوا که هیچیان بێ دروست ناکریت و خۆیان دروست کراون، وه ناتوانن بپەرسته کان سەر بخەن و خۆشیان بێ سەرناخریت).

ئەجا ئەگەر ئەمە حالی ئەو پەرستراوانە بێت ئیتر هەلبژاردنیان بە پەرستراو ئەوپەری گەوجی و ئەو پەری پوچی و بیماناییه.

دووهم: ئەو یە ئەو هاوبەشدانەرانی دانیان بەو هەدا دەنا که بەتەنها خۆی گەرە ئەو پەرورەدگار و کردگاریه که خاوەنی هەموو شتیکی بە دەسته و پەنای پێدەگیری و خۆی لێ پەنا نادریت، ئەمەش وادەخوایت که لە پەرستراویەتیدا بەتەنها بزانن، وهك لە پەرورەدگاریەتیدا بە تەنها بزانن، هەر وهك خۆی گەرە ده فەرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ * الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (البقرة: ۲۱-۲۲)، واتە: (ئەو خەلکینە ئەو پەرورەدگارەتان بپەرستن که دروستی کردوون و ئەوانە پێش ئێوەشی دروست کردوون بۆ ئەو لەسزای خوا بترسن، ئەو خۆی زهوی بۆ کردوون بەرپایەخ و ناسمانی کردووە بەسە قەیقی پارێزراو و لە ناسمانەوه ئاوی باراندوووە و بەهۆیەوه لەبەر و بومەکان رۆزی و بژووی بۆ دابین کردوون، کهوابوو هاوێل بۆ خوا دامەتین و خۆ ئێوە دەزانن که خوا دروستی کردوون و زهوی بۆ کردوون بەراخەر و ناسمانی کردووە بەسە قەف و لەمەدا هیچ هاوێلی نیه).

وه ده فەرمویت: ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾ (الزخرف: ۸۷)، واتە: (ئەگەر پرساریان لێ بکەیت: کێ دروستی کردوون؟ دەتین خوا! ئیتر چۆن درۆ هەلەدەبەستن؟).

ههروهه ده فهرموت: ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ * فَذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ﴾ (يونس: ۳۱-۳۲)، واته: (ئهي موحدهد ﷺ بلتي: كئي له ناسمان و زهويهه رڙويتان ده دات؟ يان كئي بيستان و بيني به ده دهسته؟ وه كئي زيندو له مردو و ده خاتوه و مردو و له زيندو و ده خاتوه؟ وه كئي كار و فرمان هه لده سوورپئي؟ نهوا ده لتي: خوا. توش بلتي: نايه هه له خوا ناترسن و پاريز له سنوره كاني ناكه؟ نهويهه خوي پدروه دگاري راسته قينتان، پاش راستي و رهوا چيتر هه به بيجهگه له گومراي؟ ئيتر چون له پهرستي خوادا لاري ده بن؟).

سيههه: باوهه هينان به ناو و سيفتهه كاني:

واته: چه سپاندي هه رچيهه كه خوا له كتيبهه كهيدا يان له سونههتي پتفه مبره كهيدا ﷺ چه سپانديوهتي بو خوي له ناو و سيفتهه كان، به جوهره شايستههتي بهي شيواندن و له كارخستن و بهي چونايهتي و ليچواندن. خوي گهوره ده فهرموت: ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (الأعراف: ۱۸۰)، واته: (خوا چه ند ناويكي جواني هه به به ناوانه لي پاريتههه و گوي مه دن به وانهي له ناوه كاني خوادا لاري ده كهن بهوهي ناوه كاني خوا ره ده كه نهوه يان ناوي تر دينن و ئيقراري له سه رده كهن، هه ده بي پاداشتي نهو كرده وانه يان وه بگرن كه ده يكهن).

يان ده فهرموت: ﴿وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (الروم: ۲۷)، واته: (سيفتهه هه ره به رز له ناسمانه كان و زهويدا - كه بريتهه لهوهي هيج هاوتايه كي نيه - بو نهو خوي بهه كه شكومند و كار به جيهه).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (الشوری: ۱۱)،
واته: (هیچ شتیك له‌وینه‌ی خوا نیه و هه‌ر نه‌و خوایه‌شه بیسه‌ر و بینه‌ره و ده‌بیستی و
ده‌بییت). له‌م باسه‌شدا دوو تاقم گومرا بوون:

یه‌که‌میان: له‌کارخه‌ران (المُعْطَلَّة) ن:

که نکۆلییان له‌ناو و سیفه‌ته‌کان یاخود له‌هه‌ندیکیان کردوه، به‌ویانووه‌ی
چه‌سپاندنیان بو خوا و ده‌خوازیت که لیچواندن - واته لیچواندنی خوای گه‌وره به
دروست کراوه‌کانی - بکریت، ئەم بیانووه‌ش له‌چهند روویه‌که‌وه پوچ و به‌تاله،
له‌وانه:

یه‌که‌م: ئەوه‌ی ده‌یلین داخوازی چهند خواستیکی پوچه، وه‌ک پیچه‌وانه بوون
له‌فه‌رمایشته‌کانی خوای گه‌وره‌دا، چونکه په‌روه‌ردگار ناو و سیفه‌ته‌کانی بوخوی
چه‌سپاندوه و ئەوه‌شی ره‌تکرده‌ته‌وه که‌هیچ شتیك به‌وینه‌ی خوا هه‌بییت، ئنجا ئە‌گه‌ر
چه‌سپاندنیان لیچواندن بخوازیت ئەوا ده‌شخوازی پیچه‌وانه‌بوون له‌قسه‌ی خوادا
هه‌بییت و هه‌ندیکیان ئەوانی تر به‌درۆ بخه‌نه‌وه.

دووه‌م: ئەوه‌یه ئە‌گه‌ر دووشت له‌ناودا یان له‌سیفه‌تدا یه‌کانگیر بن ئەوه ناخوازیت که
چوونیه‌ک بن، چونکه ده‌بیینی دوو‌کس له‌وه‌دا یه‌کانگیرن که‌هه‌ریه‌که‌یان مرۆفیکی
بیسه‌ره، بینایه، قسه‌که‌ره، ئەمه‌ش وا ناخوازیت که له‌واتا ئینسانیه‌کان و بیستن و بینین
و قسه‌کردندا چوونیه‌ک بن، ده‌بیینی گیاندارانیش ده‌ست و قاچ و چاویان هه‌یه، وه ئەم
یه‌کانگیریه‌شیان ئەوه ناخوازیت که ده‌ست و قاچ و چاویان چوونیه‌ک بن. ئنجا ئە‌گه‌ر
جیاوازی له‌نیوان دروستکراوه‌کاندا له‌و شتانه‌دا دیاریی که له‌ناو و سیفه‌ته‌کاندا
یه‌کانگیرن ئەوا جیاوازی نیوان دروستکه‌ر و دروستکراوه‌کان رۆنر و گه‌وره‌تره.

دووه‌میان: لیچووتیان (المُشَبَّهَة) ن:

ئەوانه‌ی که ناو و سیفه‌ته‌کانیان له‌گه‌ل لیچواندنی خوای گه‌وره
به‌دروستکراوه‌کانیدا چه‌سپاندوه، به‌بیانووی ئەوه‌ی گوايه ئەم لیچواندنه‌ ده‌رئه‌نجامی

ٺهڻو ڇهه مکيه به که دهقه کان دهگيهه نن، چونکه خواي گهوره به جوړيک بهنده کاني دهدينيٽ که تي بگن، ٺهڻم بيانووهش لهچهند رويه کهوه بهتاله:

به کهم: ٺهويه لهيه کچوني خواي گهوره و دروستکراوه کاني بوجوونيٽکي پوچه و ژيري و شرع بهتالي ده که نهوه، ههروهه مهاله ٺهوي له دهقه کاني قورٺان و سوننهٽ دهفامرٽهوه فرمانيٽکي پوچ و بهتال بيٽ.

دورهه: ٺهويه خواي گهوره بهو جوړه بهنده کاني دواندوره که لهرووي بنهريٽي واتاوه تي بگن، بهلام ٺهوه حقيقت و ناوه روزهي ٺهوه واتايهي لهسه هاتوره لهو شتانه به که خواي گهوره زانينه کهي تايهٽکر دوه به خويهوه، لهو مهسه لانهي پهيوهستن به خودي خوي و سيفهٽه کانيهوه.

ٺجانه گهر خواي گهوره بو خوي چهساند که بيسره، ٺهوا بيستن لهرووي بنهريٽي واتاوه ٺاشکرايه، بهلام بهگوٽرهي بيستي خواي گهوره نهزانراوه، چونکه حقيقتي بيستن ههٽا لهدروستکراوه کانيشدا جيا جيايه، وه جياوازي ٺهوه حقيقته لهنيواني دروستکهر و دروستکراودا رونز و ٺاشکراٽره.

وه کاتيک خواي گهوره دهريارهي خوي ههواليٽداوه که (استواء) ي کردوه بهسه (عرش) به کهيدا ٺهوا (استواء) کردنه کهي لهرووي بنهريٽي واتاوه ٺاشکرايه، بهلام حقيقتي ٺهوه (استواء) هي خواي گهوره لهسه (عرش) دا ههيهٽي نهزانراوه، لهبهٽ ٺهوهي حقيقتي (استواء) دههقه بهدروستکراوه کان جياوازه، خو چونه سهٽ کورسيه کي جينگير وهک سواربووني سهٽ پستي ووشتريٽکي چهمووشي سهٽ شيت ني، ٺجانه گهر دههقه بهدروستکراوه کان جياوازي بيٽ، ٺهوا جياوازي نيوان دروستکهر و دروستکراوه کان تيٽدا ررونز و ٺاشکراٽره.

باوه پوون به خوی گورهش بهو جوړه ی باسمان کرد چه ند به رهه میکی ناوازه و
گرنگ بو باوه رد دار دیتته بهر، له وانه:

۱) هینانه دی یه کتابه رستی خوی گوره به جوړیک که باوه رد دار نه تکا و نه ترسی
به کهسی تره وه په یوه ست نابی و کهسی تریش ناپه رستی.

۲) خوشویستی ته وای خوی گوره و به گوره زانینی، بهو جوړه ی له
ناوه جوانه کانی و سیفه ته به رزه کانی ده فامریته وه.

۳) هینانه دی په رستی خوا به نه انجامدانی نه و کارانه ی فرمانی پیکردوون و
دوور کهوتنه وه له و کارانه ی ریگری لیکردوون.

وملائکتہ (۱۲۹)

وہ بہ فریشتہ کانی

(۱۲۹) فریشتہ کان: جیہانئیکی نادیار و دروستکارون، بہندہ و خواہہرستن، ہیچ تاییہ تمہندیہ کی پورہ رد گاریہتی و پورسٹراویہ تییان نیہ، خوی گہورہ لہرووناکی دروستی کردون و ملکہچی تہواوی بو فرمانہ کانی پیداون و ہیژیسی بو راپہراندنیان پیداون، خوی گہورہ دہ فہرمویت: ﴿وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ * يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ﴾ (الأنبياء: ۱۹-۲۰)، واتہ: (تہوانہی لای خوان خویان لہ پورستیدا بہ گہورہ نازانن و ماندووش نابن، شہو و رُوژ پاک و بیگہردی بو خوا دہردہ برن و بیزار و ماندوو نابن).

ژمارہیان زورہ و بیجگہ لہ خوی گہورہ کس بوئی نازمیترین، وہ لہ (صحیحین) یش لہ فہرموودہی (تہنس) دا ﷺ لہ باسی شہورہ ویدا ساغ بووہ تہوہ کہ پیغمبہر ﷺ مائی ناوہ دانکراو (بیت المعمور) ی لہ ناسمان پیشاندرا، ہموو رُوژیک حفتا ہزار فریشتہ نوژی تیدا دہ کەن، کاتی دیندہ دہرہوہ ہرگیز جاریکی تر ناگہرینہوہ بوئی).

باوہرہیتان بہ فریشتہش چوار فرمان لہ خو دہ گریت:

یہ کہم: باوہرہیتان بہ بوونیان.

دوہم: باوہرہیتان بہو فریشتہیان کہ بہناوی خوئی ناوی دہزانین، وەك (جبریل)،

ہرورہا سہرلہبہر باوہر بہوشیان بہیتین کہ ناوی نازانن.

سیہم: باوہرہیتان بہوہی دہبارہی سیفہتہ کانیان زانیومانہ، وەك سیفہتی (جبریل) کہ

پیغمبہر ﷺ ہوا لیداوہ لہسہر تہو سیفہتہی لہسہری دروستکاروہ بینیویہتی، شہش

سہد بالی ہبووہ و ناسوی داگرتوہ (أخرجه البخاري).

جاری واش هیه به فهرمانی خوی گهوره فریشته شیوهی ده گزیت بو شیوهی مرؤف، ههروهك له (جبریل) پرویدا کاتیک پهروهردگار ناردی بۆلای (مریم) و خوی خسته شیوهی مرؤفیکي تهواوه. ههروهها کاتیک هات بۆلای پیغمبهر ﷺ که له ناو هاوهله کانیدا دانیشتبوو، به سیفتهی پیاویک هاته لای که جل و بهرگی زور سبی بوو، مووی زور رهش بوو، شوینهواری گهرانی پیوه نه ده بینرا و هیچ که سیش له هاوهلان نهیده ناسی، نجا لای پیغمبهر ﷺ دانیشت و ههردوو نه زۆی نا به نه زۆیهوه و ههردوو له بی دهستی خسته سهر ههردوو رانی و ده باره ی ئیسلام و باوه ر و ئیحسان و رۆزی دواپی و نیشانه کانی پرسیاری له پیغمبهر ﷺ کرد، پیغمبهریش ﷺ وهلامی دایهوه و رۆیشت، پاشان پیغمبهر ﷺ فهرمووی: (ئهوه جبریل بوو هاته لاتان بۆ ئهوهی فیری ناینه که تان بکات) (رواه مسلم)، ههروهها ئهوه فریشتانهش که خوی گهوره ناردونی بۆلای (ئیبراهیم) و (لوط) له شیوهی مرؤفدا بوون.

چوارهم: باوه رهینان بهو زانیاریه ی ده باره ی ئهوه کرده وانه ی به فهرمانی خوی گهوره بی ههله ستن زانیومانه، وهك پاك و بیگهردی ده برین بۆ پهروهردگار به شهوو رۆژ، به بی کۆلدان و بی تاقه تبوون، هه ندیکیان کاروباری تایه تیان ههیه:

بۆ نمونه (جبریل) ی ئه میندار به سهر سروش و وه حی خوی گهوره وه، که خوا وه حی پندا ره وانه ده کات بۆ پیغمبهران و نیراوان.

ههروهها (میکائیل) که سپیراوه به باراندن و رواندن.

یان (اسرافیل) که سپیراوه به فوو کردن به که ره نا (صور) دا له کاتی ههستانی قیامت و زیندوو کرانه وهی خه لکیدا.

یاخود فریشته ی مهرگ (ملك الموت) که سپیراوه به کیشانی گیانه کان له کاتی

مردندا.

ههروهها (مالک) که سپیراوه به ناگره یزی و خه زنده داری ناگره.

ههروه‌ها نهو فریشتانه‌ی سپیژراون به چاودپیریکردنی کۆرپه‌له له ره‌حه‌می دایکدا، نه‌گه‌ر مرۆف چوار مانگی له‌سکی دایکیدا ته‌واو کرد، خوای مه‌زن فریشته‌یه‌ک ده‌نیتری و فه‌رمانی پێده‌کات به‌نووسینی رۆزی و ناکامی ژبان (أجل) ی و کرده‌وه‌کانی و سه‌رگه‌ردانه‌ یان به‌ختیاره‌.

هه‌روه‌ها نهو فریشتانه‌ی سپیژراون به‌پاراستنی کرده‌وه‌کانی ئاده‌میزاد و نووسینان. هه‌موو که‌سیک دوو فریشته‌ی بۆ دانراوه: یه‌که‌میان له لای راست و دووه‌میش له لای چه‌پ.

هه‌روه‌ها نهو فریشتانه‌ی سپیژراون به‌پرسیار کردن له‌مردوو، کاتیک خرایه‌ ناو گۆره‌که‌یه‌وه دوو فریشته‌ دینه‌لای و ده‌رباره‌ی په‌روه‌ردگاری و ئاینی و پیغمبه‌ری پرسیاری لیده‌که‌ن.

باوه‌ربوون به فریشته‌کانیش چه‌ند به‌ره‌مه‌تکی نایاب دینته‌ به‌ر، له‌وانه: یه‌که‌م: زاینی گه‌وره‌یی و مه‌زنیه‌تی و هی‌ز و ده‌سه‌لاتی خوای گه‌وره، چونکه گه‌وره‌یی دروستکراو له‌گه‌وره‌یی کردگاره‌وه‌یه.

دووه‌م: ستایشکردنی خوای گه‌وره له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی به‌جۆرێک چاودپیری ئاده‌میزاد ده‌کات که هه‌ندیک له‌و فریشتانه‌ی سپاردوو به‌وه‌ی به‌ئه‌رکی پارێزگاریکردنیان و نووسینی کرده‌وه‌کانیان و بی‌جگه له‌وانه له به‌رژه‌وه‌ندیه‌کانیان هه‌ستن.

سپه‌هم: خۆشویستنی فریشته‌کان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی هه‌لده‌ستن به‌په‌رستنی خوای گه‌وره. ده‌سته‌یه‌ک له سه‌ر لیشیواوان نکۆلی ئه‌وه‌یان کردوو که فریشته‌کان جه‌سته بن و ووتویانه: بریتین له‌و هی‌زه چاکه‌خوازانه‌ی له دروستکراوه‌کاندا هه‌شاردراون، نه‌مه‌ش به‌درۆخه‌سته‌وه‌ی قورئانه‌که‌ی خوای گه‌وره و سوننه‌تی پیغمبه‌ره‌که‌ی ﷺ و کۆده‌نگی (إجماع) ی موسلمانانه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولِي أَجْنِحَةٍ مَّثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ﴾ (فاطر: ۱)،

واته: (سوپاس بۆ خوای به‌دیهینه‌ری ناسمانه‌کان و زهوی، ئەو خوایه‌ی فریشته‌کانی کردوه به فرستاده و نیراو، که خاوه‌نی جووته بال و سی بال و چوار بالن).

ههروه‌ها ده‌فرمویت: ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهُهُمْ وَأُذْبَارَهُمْ﴾ (الأنفال: ۵۰)، واته: (ئه‌گەر ده‌بینیت کاتیک فریشته‌کان گیانی ئەوانه ده‌کیشن که بیابەر بون و به‌دهم و چاویان و به‌پشتیاندا ده‌کیشن).

وه ده‌فرمویت: ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُو أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنفُسَكُم﴾ (الأنعام: ۹۳)، واته: (ئه‌گەر ده‌بینیت کاتیک سته‌مکاران له‌گێژاوی مهرگدان و فریشته‌کان ده‌ستیان درێژده‌کن بۆ لێدان و ئەشکه‌نجه‌دانان و بیان ده‌لێن گیانی خۆتان ده‌رکن).

یان ده‌فرمویت: ﴿...حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَن قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقَّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ (سبأ: ۲۳)، واته: (تاکو ترس و بیم له‌دلی شه‌فاعه‌تکاره‌کان ده‌رکرا، به‌فریشته‌کانیان ده‌ووت: په‌روه‌ردگارتان چی فه‌رموو؟ ووتیان: راست و په‌وای فه‌رموو، واته شه‌فاعه‌ت بۆ باوه‌رداران و مافی ئەوانه هه‌ر ئەویشه به‌رز و بلند و گه‌وره‌یه).

ده‌باره‌ی ئەهلی به‌هه‌شتیش ده‌فرمویت: ﴿وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ * سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ﴾ (الرعد: ۲۳-۲۴)، واته: (فریشته‌کان له‌هه‌موو ده‌رگایه‌که‌وه ده‌چنه ژووره‌وه بۆ لایان و بیان ده‌لێن: سلاوتان لی بیت، ئەو خۆشیه‌ی به‌ده‌ستان هه‌تاوه به‌هۆی نارامگرتانه‌وه‌یه، وه باشترین دوا هه‌وارگه و مالتان بچ براوه).

له‌(صحیح)ی بوخاریشدا هاتوه له‌(أبي هريرة)وه ﷺ که له‌په‌غه‌مه‌روه ﷺ گێڕاویه‌ته‌وه، ده‌فرمویت: «إِذَا أَحَبَّ اللَّهُ الْعَبْدَ نَادَىٰ جِبْرِيلُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ فَلَانًا فَأَحْبِبْهُ فَيُحِبُّهُ جِبْرِيلُ فَيُنَادِي جِبْرِيلُ فِي أَهْلِ السَّمَاءِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ فَلَانًا فَأَحْبِبْهُ فَيُحِبُّهُ أَهْلُ السَّمَاءِ ثُمَّ يُوضَعُ لَهُ الْقَبُولُ فِي الْأَرْضِ» (أخرجه البخاري و مسلم)، واته: (ئه‌گەر خوا

به‌نده‌یه‌کی خوشویست بانگی جبریل ده‌کات و پئی ده‌فهرمویت: خوا فلان که‌سی خوش ده‌وی، تۆش خوشت بویت، جبریلیش خوشی ده‌ویت، ئنجا جبریل بانگی ئه‌هلی ئاسمان ده‌کات که‌وا خوا فلان که‌سی خوش ده‌وی ئیوه‌ش خوشتان بویت، ئه‌هلی ئاسمانیش خوشیان ده‌ویت، پاشان خوشه‌ویستی ئه‌و که‌سه‌ ده‌خریته‌ ناو دلی خه‌لکی سه‌ر زه‌ویه‌وه).

وه هه‌ر له‌ (صحیح)ی بوخاریدا له‌ (أبي هريرة) وه‌ ده‌گێرتنه‌وه‌ که‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: « إِذَا كَانَ يَوْمُ الْجُمُعَةِ كَانَ عَلَى كُلِّ بَابٍ مِنْ أَبْوَابِ الْمَسْجِدِ الْمَلَائِكَةُ يَكْتُبُونَ الْأَوَّلَ فَالْأَوَّلَ فَإِذَا جَلَسَ الْإِمَامُ طَوَّأَ الصُّحُفَ وَجَاءُوا يَسْتَمِعُونَ الذِّكْرَ » (أخرجه البخاري و مسلم)، واته‌: (ئه‌گه‌ر رۆژی جومعه‌ هات، له‌لای هه‌ر ده‌رگایه‌ک له‌ده‌رگاکی مزگه‌وته‌وه‌ فریشته‌کان ده‌وستن و یه‌ک له‌دوای یه‌ک ناوی نوێزخوێنان تۆمار ده‌که‌ن، ئنجا ئه‌گه‌ر پێش نوێز(امام)ه‌که‌ دانیشته‌ په‌راوه‌کانیان ده‌پێچنه‌وه‌ و دین گوی له‌یادی خوا ده‌گرن).

ئهم ده‌قه‌ شه‌رعیانه‌ به‌ پاشکاوی باس له‌وه‌ ده‌که‌ن که‌وا فریشته‌کان جه‌سته‌ن (به‌پئی سروشتی تایبه‌تی خوێان) نه‌ک هێزی مه‌عنه‌وی، وه‌ک سه‌ر لیشیواوان ووتویانه‌، وه‌ موسولمانان یه‌کده‌نگن له‌سه‌ر ئه‌و رایه‌ی لهم ده‌قانه‌ ده‌فامریته‌وه‌.

وڪتبه (۱۳۰) ورسله (۱۳۱)

وه به ڪتبه كانى و پيغه مبه رانى

(۱۳۰) (الڪتب): ڪڙى (ڪتاب) به، به واتاى نووسراو (مڪتوب).

ليڙه شدا مبهست لهو ڪتبه ناهيه كه خواى گهوره ناردونى بؤ پيغه مبه رانى بؤئه وهى
ميهره بانى بن بؤ خه لڪى و مايه رينماييان بن، تاكو به هؤيانه وه له دنيا و دواروژدا به
بهخته وهى بگن.

باوه رهيٽان به ڪتبه كانيش چوار فرمان له خو ده گريت:

يه ڪم: باوه رهيٽان به وهى به راستى هاتنه خواره ويان له لايه ن خواره يه.

دو وه: باوه رهيٽان بهو ڪتبه ي به ناوى خوى ناويمان زانيوه، وهك (قورٿان) كه بؤ
موحه مدد ﷺ هاتو وهته خواره وه و (تهورات) كه بؤ موسا ﷺ نيرا وهته خواره وه، به لام
نهوش كه ناوى نازنين سه رله بهر باوه رمان پتي هه بيت.

سيهه م: باوه ر ڪردن به هه واله راسته كانيان، وهك: هه واله كانى قورٿان و هه واله ئه وه
ڪتبه پيشوانه ي نه گؤراون يان نه شيونراون.

چواره م: نيش ڪردن به حوڪم و فرمانى ئه وه ڪتبه يان كه نه سخ نه ڪراوه ته وه، هه روهها
پاهه نديون و ملڪه چڪردن بؤى، ئنجا هيڪمه ته كه ي تيگه ين يان تينه گه ين. تيڪراي
ڪتبه پيشو وه كان به قورٿانى پيرو ز نه سخ ڪراونه ته وه و حوڪمه كه يان سپراوه ته وه، خواى
گهوره ده فهرموت: ﴿ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ
وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ ﴾ (المائدة: ۴۸)، واته: (ئيمه ئه م ڪتبه مان وهك په يامى ڪى راست بؤ
ناردويته خواره وه، تاكو راستى سه قامگير بڪات و به راستدانه رى ئه وه ڪتبه ناهيه كه
له پيش خو يه وه ره وانه ڪراون وهك تهورات و ئنجيل - و نه سخيشى ڪردوونه وه).

بهم پییه دروست نیه کرده‌وه به هیچ حوکمیکی کتیبه پیشووه‌کان بکریت بیجگه له‌وهی قورئان په‌سندیکردوه و دانی پیداناوه.

باوهرپوون به کتیبه کانیش چهند به‌ره‌میکی ناوازه و گرنګ دینته بهر، له‌وانه: یه‌که‌م: زانینی چاودیریه‌تی خوای گه‌وره بۆ به‌نده‌کانی که‌وا هەر گه‌لیک کتیبه‌کی بۆ ناردووه تا‌کو به‌هۆیه‌وه رینماییمان بکات.

دووهم: زانینی کاربه‌جیسی خوای گه‌وره له‌ شهرعه‌که‌یدا که‌وا بۆ هه‌موو گه‌لیک به‌رنامه‌یه‌کی وای داناوه له‌ گه‌ل باروگوزه‌رانیاندا بگونجیت، هه‌روه‌ک خوای مه‌زن ده‌فهرمویت: ﴿لِكُلِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَا جَا﴾ (المائدة: ۴۸)، واته: (بۆ هەر گه‌لیک له‌تیره شهریه‌ت و به‌رنامه‌یه‌کمان داناوه).

سیه‌م: ستایشکردنی به‌هره و نیعمه‌تی خوا له‌سه‌ر نه‌وهی (که شهریه‌ته‌که‌ی ناردووه).

(۱۳۱) وشه‌ی (الرسال): کۆی (رسول)ه، به‌ واتای: په‌وانه‌کراو (مرسل) واته: هه‌لبێرێراو (مبعوث) بۆ‌گه‌یانندی شتیک.

لیه‌شدا مه‌به‌ست له‌و مرۆفه‌یه‌که‌ به‌ناردنی په‌یام و به‌رنامه‌یه‌ک سروشی بۆ نیراوه و فه‌رمانی به‌را‌گه‌یانندی پیکراوه ...

یه‌که‌مین پیغه‌مبه‌ر (نوح)ه ﷺ و دوایینیان (محمد)ه ﷺ. خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ﴾ (النساء: ۱۶۳)، واته: (ئیمه وه‌حیمان بۆ تو کردووه هه‌روه‌ک وه‌حیمان بۆ نوح و پیغه‌مبه‌رانی دواى نه‌ویش کردووه).

له‌ (صحیح)ی بوخاریشدا هاتووه له‌ (أنس ی کوری مالک)ه وه‌ه ﷺ که له‌فه‌رمووده‌ی شه‌فاعه‌تدا گیراویه‌ته‌وه پیغه‌مبه‌ر ﷺ (باسی نه‌وهی کردووه که خه‌لکی دینه‌لای - نادم - بۆ نه‌وهی شه‌فاعه‌تیان بۆ بکات، نه‌ویش عوزریان بۆ دینته‌وه و

ده فهرمويت: بچن بولاي (نوح) يه ڪم پيغمبره خوا هلي بزاردووه و... هتد (اخرجه البخاري و مسلم).

خوای گوره له باره پيغمبره وه ﴿﴾ ده فهرمويت: ﴿ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ﴾ (الأحزاب: ۴۰)، واته: (موحه مد ﷺ) بار ڪي هيچ ڪه سينك له نيوه نيه به لام نيردراوي خواجه و دواهميني پيغمبرانه).

هيچ نومه تيك بي پيغمبر نه بووه، (رسول) يك ڪه خوای گوره بهرنامه و شريعتي ڪي سر به خوي بو گله ڪه پيداره وانه کردووه، يان (نبي) يك ڪه وه ڪي بو ڪراوه په پرهوي شريعتي پيش خوي بڪات، بو نه وهي سر له نوي پيادهي بڪاته وه، خوای گوره ده فهرمويت: ﴿ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ﴾ (النحل: ۳۶)، واته: (لهه موو نومه تيكدا نيردراوي ڪمان ره وانه کردووه ڪه بيان رابگه يه نيت خوا بهرستن و له طاغوت دور بڪه ونه وه).

هروه ها ده فهرمويت: ﴿ وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴾ (فاطر: ۲۴)، واته: (هيچ نومه تيك نيه ڪه تر سيندري ڪي تيدا هه لئه بزارا بيت).

يان ده فهرمويت: ﴿ إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا... ﴾ (المائدة: ۴۴)، واته: (نيمه ته ورا تمان نار دوو ته خواره وه ڪه رينمايي و رونا ڪي تيدا بوو بو نه وهي نهو پيغمبرانه ي ملڪه چي خوا بوون له ناو نه وانه دا حو ڪمي پيڪن ڪه جوله ڪه بوون).

پيغمبرانه همويان مروّف و دروست ڪراون و هيچ تايه تمه ندييه ڪي پهروه دگار يه تي و په رسوا يه تيان نيه، خوای گوره ده باره ي پيغمبره ڪه ي (محمد) ﷺ - ڪه له روي پله و پايه وه له لاي خوا سره وري پيغمبرانه - ده فهرمويت: ﴿ قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكْتَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴾ (الأعراف: ۱۸۸)، واته: (بلي:)

نه‌سوود و نه‌زیانم بۆ خودی خوْشم به‌ده‌ست نیه مه‌گهر نه‌وه‌ی خوا بیه‌ویت، وه نه‌گهر غه‌یم بزانیایه نه‌وا چاکه‌ی زۆرم بۆ خوْوم به‌ده‌ست ده‌هینا و هیچ خراپه‌یه‌کم تووش نه‌ده‌هات، من بیجگه له‌وه‌ی ترسینه‌ر و مژده‌ده‌رم بۆ گه‌لیک که باوه‌ردین شتیکی تر نیم).

وه ده‌فه‌رمویت: ﴿قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا * قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا﴾ (الجن: ۲۱-۲۲)، واته: (بلی من نه‌به‌ده‌ستمه زیان له‌ئیه بده‌م و نه‌به‌ده‌ستمه هیدایه‌تی ئیه بده‌م، بلی: بیگومان کهس نیه له‌توره‌یی و سزای خوا په‌نام بدات و بیجگه له‌ویش هیچ دالده‌یه‌کم نیه).

وه تایه‌تمه‌ندییه‌کانی ناده‌میزادیشیان له‌گه‌لدایه، له‌نه‌خوْشی و مردن و ناتاجبوون به‌خواردن و خواردنه‌وه و شتی تر، خوای گه‌وره ده‌رباره‌ی ئیبراهیم ﷺ که وه‌سفی په‌روه‌ردگاری مه‌زنی کردوه ده‌فه‌رمویت: ﴿وَالَّذِي هُوَ يُطْعَمُنِي وَيَسْقِينِ * وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ * وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ﴾ (الشعراء: ۷۹-۸۱)، واته: (په‌روه‌ردگارم نه‌و خوایه‌یه که خواردن و خواردنه‌وه‌م ده‌داتی و نه‌گهر نه‌خوْش که‌وتم چاکم ده‌کاته‌وه و نه‌و خوایه‌یه که ده‌م مریت پاشان زیندووم ده‌کاته‌وه).

په‌مه‌به‌ریش ﷺ ده‌فه‌رمویت: «إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ أَنَسَىٰ كَمَا تَنْسَوْنَ فَإِذَا نَسِيتُ فَذَكِّرُونِي» (أخرجه البخاري و مسلم)، واته: (منیش هه‌ر مرۆفیکم وه‌ک ئیه، شتم بیرده‌چی وه‌ک ئیه بیرتان ده‌چیت، ئنجا نه‌گهر شتم بیرچوو یادم بجه‌نه‌وه).

وه خوای گه‌وره له‌بالاترین په‌له‌وپایه‌دا و له‌میان‌ه‌ی ستایش کردنیاندا به‌(خوایه‌رست)ی وه‌سفرکردوون، په‌روه‌ردگار ده‌رباره‌ی (نوح) ﷺ ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا﴾ (الأسراء: ۳)، واته: (به‌راستی به‌نده‌یه‌کی سوپاس گوزار بوو).

ده‌رباره‌ی (موحه‌مه‌د)یش ﷺ ده‌فه‌رمویت: ﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾ (الفرقان: ۱)، واته: (پاک و پیروزی بۆ ئه‌و خوایه‌ی فورقان -

واته قورٿان - ي بهسر بهنده كهيدا ناردووته خوارهوه بؤ ٿهوهي ٿاگادار كهروهوه و ترسٽهري جيهانيان بيٽ).

ههروهه دهر بارهه (ئبراهيم و ئيسحاق و يعقوب) - عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ -
 ده فهرمويت: ﴿وَأَذْكُرْ عِبَادَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولِي الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ * إِنَّا
 أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ * وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنِ الْأَخْيَارِ﴾ (سوره ص: ۴۵-۴۷)،
 واته: (باسي بنده كانمان ئبراهيم و ئيسحاق و يعقوب بكه كه
 بهدهسه لات و چاو كراوه بوون، ٿيمه بههزي سيفهتي بهرزيانهوه هه لمان بزارد بوون،
 ٿهويش بير كردنهوه و سهرقال بوونيان بوو به رڙزي دوايهوه، وه ٿهوان لاي ٿيمه لهو
 بهندانن كه پالفته و هه لٿيرراون).

دهر بارهه عيساي كوري مهريه ميس ڄڻ ده فهرمويت: ﴿إِنَّ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ
 وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ (الزخرف: ۵۹)، واته: (عيسا ٿهناها بهنده بهك بوو و بههري
 پيغه مبهرايه ٿيمان به سهردا رشتبوو، وه كردبوومان بهوينه و ٿايه ٿيكي روون له سر
 دهسه لاتي خوا بو نهوهي ئيسرائيل - يعقوب -).

باوه رهيٿان به پيغه مبهرائيش چوار فرمان له خو ده گريٿ:

يه كهه: باوه رهيٿان بهوهي په يامه كه يان راسته و له خواهي گهوره وهيه، چونكه
 هه كهس باوهري بهيه كيٿك لهو په يامانه نه بيٽ ٿهوه بيواوره به هه موويان، ههروهه
 خواهي گهوره ده فهرمويت: ﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطِ الْمُرْسَلِينَ﴾ (الشعراء: ۱۰۵)، واته:
 (گهلي نوح پيغه مبهره كانيان به درڙ خستهوه)، خواهي مبهره بان به به درڙ خهروهه هه موو
 نيردراوه كاني داناون له گهل ٿهوه دا كه ٿهوه كاتهي (نوح) يان به درڙ خستهوه هيچ
 پيغه مبهريكي تريان نه بوو. بهم پييه ٿهوه گاورانهي كه (محمد) يان ڄڻ
 به درڙ خستهوه تهوهو شويٿي ناكهون به درڙ خهروهه عيساي كوري مهريه ميس ڄڻ و
 شويٿي نه كه توون به ٿايه تي كه عيسا ﷺ مزگيٿي هاتي (محمد) ي ڄڻ پيداون.

که مزگینى پتدانیان هیچ واتایه‌ک نابه‌خشی نه‌وه نه‌بیت که بۆلای نه‌وان ده‌نیریت و خوا به‌هۆبه‌وه له‌گومرایی ده‌ربازیان ده‌کات و بۆ رینگه‌ی راست رینوتیبیان ده‌کات.

دووه‌م: باوه‌ره‌یتان به‌و پیغه‌مبه‌ره‌ی به‌ ناوی خۆی ناویمان زانیوه، وه‌ک: موحه‌مه‌د و ئیبراهیم و موسا و عیسا و نوح - عَلَیْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ - نه‌و پتجه‌ش نه‌وانه‌ن که له‌پیغه‌مبه‌رانداندا خاوه‌ن وره‌ (أولو العزم) بن، خوای گه‌وره‌ش له‌دوو جینگه‌ی قورئاندا باسی کردوون، له‌سوره‌تی (الأحزاب) دا که ده‌فه‌رمویت: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ...﴾ (الأحزاب: ۷)، واته‌: (کاتیک که په‌یمانمان له‌پیغه‌مبه‌ران وه‌رگرت، وه‌ له‌تۆ و له‌نوح و ئیبراهیم و موسا و عیساى کورى مه‌ریه‌م).

هه‌روه‌ها له‌ سوره‌تی (الشوری) دا که ده‌فه‌رمویت: ﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ...﴾ (الشوری: ۱۳)، واته‌: (خوا نه‌و دینه‌ی به‌شهرع بۆتان داناه که سپاردوویتى به‌نوح و نه‌وه‌ش که به‌سروش و وه‌حی ناردوومانه‌ بۆت و نه‌وه‌ی سپاردمان به‌ئیبراهیم و موسا و عیسا که پیاده‌ی نه‌و ناینه‌ بکه‌ن و تیدا دووبه‌ره‌که مه‌بن).

به‌لام نه‌وه‌شيان که‌ناوی نازانین ده‌بی به‌تیکرا (اجمالاً) باوه‌ری پی به‌ینین، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ...﴾ (غافر: ۷۸)، واته‌: (بیگومان له‌پیش تۆوه پیغه‌مبه‌رانیگمان په‌وانه‌ کردوه، هه‌یانه‌ که به‌سه‌ره‌اتیمان بۆ گێراویتوه و هه‌شيانه‌ که به‌سه‌ره‌اتیمان بۆ نه‌گێراویتوه).

سێهه‌م: باوه‌ره‌یتان به‌و هه‌واله‌ راستانه‌ی ده‌رباره‌یان پیمان گه‌یشتون.

چوارهم: ئیشکردن به‌شهریعتی ئه‌وه‌یان که بۆمان ره‌وانه‌کراوه و دوا‌هه‌مینانه، ئه‌ویش (محمد) ﷺ که بۆ لای تیکرای خه‌لکی نیرراوه، خوای گه‌وره‌ده‌فرمویت: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ (النساء: ۶۵)، واته: (نه‌خیر! سویند به‌په‌روه‌ردگارت باوه‌ریان نابیت تا‌کو له‌و کیشمو هه‌رایه‌ی له‌نیواندا دروست ده‌بیت نه‌تکه‌ن به‌دادوهر، پاشان له‌ده‌روونیاندا هه‌ست به‌هیچ ته‌نگاوییه‌ک نه‌که‌ن سه‌باره‌ت به‌وه‌ی بۆت یه‌کلا‌کردونه‌توه و به‌ملکه‌چ‌کردنی ته‌واوه‌تی ملکه‌ج ده‌بن).

باوه‌ریبون به‌په‌غه‌مبه‌رانیش چه‌ند به‌ره‌مه‌میکی نایابی هه‌یه، له‌وانه:

۱- زانیی به‌زه‌یی و میه‌ره‌بانی خوای گه‌وره و چاودێری‌کردنی به‌نده‌کانی که پی‌غه‌مبه‌رانی بۆ ره‌وانه‌کردون، بۆئه‌وه‌ی به‌ره‌و ری‌بازی خوای گه‌وره‌رینمایان بکه‌ن و بۆیان روون بکه‌نه‌وه که چۆن خوا به‌رستن له‌به‌رئه‌وه‌ی عه‌قل و ژیری ناده‌میزاد سه‌ربه‌خۆ چۆنیه‌تی خواپه‌رستی نازانیت.

۲- شوکرانه‌بژیری خوای گه‌وره له‌سه‌ر ئه‌م به‌ره‌ گه‌وره‌یه.

۳- خۆشویستی پی‌غه‌مبه‌ران و به‌مه‌زن ته‌ماشاکردنیان و ستایش‌کردنیان به‌و جو‌ره‌ی شایسته‌یانه له‌به‌رئه‌وه‌ی نیردراوی خوای گه‌وره‌ن و هه‌ستاون به‌په‌رستی و گه‌یانندی په‌یامه‌که‌ی و ئامۆژگاری‌کردنی به‌نده‌کانی.

بیگومان ناحه‌زانیش که پی‌غه‌مبه‌ره‌کانیان به‌درۆ‌خسته‌ته‌وه به‌بیانوی ئه‌وه‌بووه که نابیی پی‌غه‌مبه‌رانی خوای گه‌وره له‌مروّف بن. خوای گه‌وره‌ش باسی ئه‌و بیانووه‌ی کردووه و پوچه‌لی کردووه‌ته‌وه، وه‌ک ده‌فرمویت: ﴿وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا * قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يُمَشُّونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا﴾ (الإسراء: ۹۴-۹۵)، واته: (کاتیک خه‌لکی رینمایان بۆده‌هات هیچ شتی‌ک ری‌گری نه‌ده‌کردن له‌وه‌ی باوه‌رپه‌یتن، ئه‌وه نه‌بیی که ده‌یانووت:

نایا خوا مرۆقی به پیغه‌مبهر هه‌لبژاردوو؟ بلێ: نه‌گهر له‌زه‌ویدا فریشته هه‌بوونایه و به دلتیایی به‌سه‌ریدا برۆشتنایه نه‌وا پیغه‌مبهریکی فریشته‌مان له‌ناسمانه‌وه بو دهناردنه خواره‌وه).

خوای گه‌وره‌م ئه‌م بیانوو‌ه‌ی به‌وه پوچه‌لکر دووه‌ته‌وه که حه‌تمه‌ن ده‌بی پیغه‌مبهر له‌مرۆف بیته، چونکه بۆلای خه‌لکی سه‌ر زه‌وی ره‌وانه ده‌کریت و نه‌وانیش مرۆفن. نه‌گهر خه‌لکی سه‌ر زه‌وی فریشته بوونایه نه‌وا خوا پیغه‌مبهریکی فریشته‌ی بو دهناردنه خواره‌وه بۆته‌وه‌ی وه‌ک نه‌وان بوایه.

هه‌روه‌ها په‌روه‌ردگار ده‌باره‌ی نه‌وانه‌ی پیغه‌مبهرانیان به‌درۆخستووته‌وه ده‌گیریته‌وه که ووتویانه: ﴿إِنَّ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتُونَا بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ * قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ (إبراهيم: ۱۰-۱۱)، واته: (ئیه جگه له‌وه‌ی مرۆقیکی وه‌ک ئیمه‌ن شتیکی تر نین و ده‌تانه‌ویت ریگری په‌رستی نه‌و بتانه‌مان لیبکه‌ن که باو و باپیرانمان ده‌یان په‌رستن، ئنجا نه‌گهر راست ده‌که‌ن به‌لگه‌یه‌کی ئاشکرمان بو به‌ین، پیغه‌مبهره‌کانیان پێیان ده‌ووتن: ئیمه جگه له‌وه‌ی وه‌ک ئیه مرۆقین شتیکی تر نین، به‌لام خوا ناز و نيعمه‌ت به‌سه‌ر که‌سیک له‌به‌نده‌کانیدا ده‌کات که‌خۆی بیه‌ویت، وه به‌خواستی خوای مه‌زن نه‌بی بۆشان نیه به‌لگه‌تان بو به‌ین).

والیوم الآخر (۱۳۲)

وه به رۆژی دوا‌یی

(۱۳۲) رۆژی دوا‌یی: رۆژی قیامته که خه‌لکی بۆ لپرسینه‌وه و پاداشت تیندا زیندو ده‌کرینه‌وه، بۆیه واشی پینگوتراوه چونکه رۆژی تری له دواوه نیه، رۆژیک که نه‌هلی به‌ههشت له‌جینگه‌کانیاندان و نه‌هلی ناگیش له‌جینگه‌کانی خۆیاندا جینگیر ده‌بن، باوه‌ره‌ینان به رۆژی دوا‌ییش سیّ فرمان له‌خۆ ده‌گریت:

یه‌گه‌م: باوه‌ره‌ینان به‌زیندووکرانه‌وه‌ی مردووه‌کان:

کاتیک فووی دووه‌م ده‌کریت به‌(صور) دا‌خه‌لکی به‌فه‌رمانی په‌روه‌ردگاری جیهانیان هه‌لده‌سته‌وه، هه‌موو پینخاوسن، پروتن، خه‌ته‌نه نه‌کراون، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدَّا عَلَيْنا إِنَّا كُنَّا فاعِلِينَ﴾ (الانبیاء: ۱۰۴)، واته: (وه‌ک یه‌که‌مجار ده‌روستمان کردووه به‌هه‌مان شیوه ده‌یگیرینه‌وه بۆ ژیان و زیندووی ده‌که‌ینه‌وه، به‌لینه‌وه له‌سه‌رخۆمان داناوه، ئیمه نه‌نجامده‌ری هه‌ر کاریکین که بمانه‌وی).

زیندووکرانه‌وه‌ش راستیه‌کی چه‌سپاوه که به‌لگه‌ی قورئان و سونه‌ت و کۆده‌نگی موسولمانانی له‌سه‌ره، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمِيتُونَ * ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ﴾ (المؤمنون: ۱۵-۱۶)، واته: (پاشان دوا‌ی نه‌وه‌ی ئیوه له‌نه‌بوونه‌وه دروستکراون ئیوه سه‌رته‌نجام ده‌مرن، پاشانیش ئیوه رۆژی قیامه‌ت زیندوو ده‌کرینه‌وه).

پنجه‌مه‌ریش ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ ده‌فه‌رمویت: «يُخْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حُفَاءَ عُرَاءَ غُرْلًا» (متفق علیه)، واته: (خه‌لکی رۆژی قیامه‌ت به‌پینخاوسی و پروتی و خه‌ته‌نه نه‌کراوی کۆده‌کرینه‌وه).

موسولمانانان له‌سه‌ر چه‌سه‌پاندن و ئیسه‌پاتکردنی هاتنی روژی دوایی به‌کده‌نگنو بوونیشی ده‌رئه‌نجامی دانایی و حکمه‌تی خوای گه‌وره‌یه، که‌ده‌خوازی سه‌رئه‌نجامیک بو ئه‌م دروستکراوانه دابنیت، تا‌کو له‌سه‌ر ئه‌و ئه‌رکه‌ی له‌سه‌ر زمانی نیراوه‌کانی پتی سپاردوون تیدا پاداشتیان بداته‌وه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾ (المؤمنون: ۱۱۵)، واته: (تایا واتان داناو که ئیمه به‌هوانته و بی‌ه‌وده دروستمان کردون و نا‌گه‌رینه‌وه بو‌لامان؟).

هه‌روه‌ها به پیغه‌مبه‌ره‌که‌شی ﷺ ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ...﴾ (القصص: ۸۵)، واته: (ئه‌وه‌ی که قورئانی له‌سه‌ر تو فه‌رز کردوه بی‌گومان ده‌ت‌گه‌رینه‌وه بو سه‌رئه‌نجامیک که روژی قیامته).

دووهم: باوه‌ره‌ه‌ت‌ان به‌لیره‌سینه‌وه و پاداشت:

به‌نده له‌سه‌ر کرده‌وه‌که‌ی لیتی ده‌په‌رسه‌رته‌وه و له‌سه‌ره‌یشی پاداشت ده‌دریته‌وه، به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئه‌م راستیه قورئان و سونه‌ت و کو‌ده‌نگی موسولمانانه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ * ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ﴾ (الغاشية: ۲۵-۲۶)، واته: (به‌راستی گه‌رانه‌وه‌یان بو‌لای ئیمه‌یه، پاشان له‌لایه‌ن ئیمه‌وه لیره‌سینه‌وه‌یان له‌گه‌ل ده‌کریت).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ (الأنعام: ۱۶۰)، واته: (هه‌ر که‌س چا‌که‌یه‌ک ئه‌نجام بدات ئه‌وا به‌ده‌ه‌قات پاداشت ده‌دریته‌وه، وه هه‌ر که‌سه‌ش خراپه‌یه‌ک ئه‌نجام بدات ئه‌وا ته‌نها به‌قه‌د خزی پاداشت ده‌دریته‌وه و سه‌مه‌یان لینا‌کریت).

وه ده‌فه‌رمویت: ﴿وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَىٰ بِنَا حَاسِبِينَ﴾ (الأنبياء: ۴۷)، واته: (ته‌رازوه‌کانی داد‌گه‌ری بو روژی قیامته داده‌نێن و هه‌چ نه‌فسیک سه‌مه‌ی لینا‌کریت، به‌لکو ئه‌گه‌ر

به‌کیشی دهنکه توویکیش بیت ده‌یه‌تینه پیشه‌وه، نه‌وه‌نده به‌سه که ئیمه لپرسینه‌وه له‌گه‌ل به‌نده‌کانمان بکه‌ین).

له (عبد الله ی کوری عُمَر) هوه ﷺ ده‌گیرنه‌وه که پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فهرمویت: « إِنَّ اللَّهَ يُدْنِي الْمُؤْمِنَ فَيَضَعُ عَلَيْهِ كَنَفَهُ وَيَسْتَرْهُ فَيَقُولُ: أَتَعْرِفُ ذَنْبَ كَذَا؟ أَتَعْرِفُ ذَنْبَ كَذَا؟ فَيَقُولُ: نَعَمْ أَى رَبِّ، حَتَّى إِذَا قَرَّرَهُ بِذُنُوبِهِ وَرَأَى فِي نَفْسِهِ أَنَّهُ هَلَكَ قَالَ: سَتَرْتُهَا عَلَيْكَ فِي الدُّنْيَا وَأَنَا أَعْفُؤُهَا لَكَ الْيَوْمَ، فَيُعْطَى كِتَابَ حَسَنَاتِهِ وَأَمَّا الْكَافِرُ وَالْمُنَافِقُونَ فَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ » (متفق عليه)، واته: (خوا باوه‌ردار نزیك ده‌خاته‌وه، نجا په‌رده‌ی پیداده‌دات و دایده‌پوشیت و ده‌فهرمویت: نایا نه‌و گونا‌هه ده‌زانیست؟ نایا نه‌و گونا‌هه ده‌زانیست؟ نه‌ویش ده‌لیت: به‌لنی نه‌ی په‌روه‌ردگارم! تا‌کو دانی بی به‌گونا‌هه‌کانیدا ده‌نی و باوه‌رداره‌که ده‌بینیت که ئیر تیا‌چوه، ده‌فهرمویت: بی‌گومان له‌دانیا‌دا نه‌و گونا‌هانم بۆ پوشیت، نه‌مرو‌کش لی‌یان خوش ده‌م، نجا نو‌وسراوی چاکه‌کانی ده‌دریته‌ ده‌ست، به‌لام بی‌باوه‌ران و دو‌وره‌کان به‌به‌رچاوی هم‌وو دروستکراوه‌کانه‌وه بانگیان لی‌ده‌کریت: نا‌نه‌وانه بوون که درویان به‌ناوی په‌روه‌ردگاریانه‌وه ده‌کرد، بزانی که نه‌فرینی خوا له‌سته‌مکارانه).

هه‌روه‌ها له پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ به‌صحیحی هاتوه که فه‌رموویه‌تی: « مَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كُتِبَتْ لَهُ حَسَنَةٌ وَمَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَعَمِلَهَا كُتِبَتْ لَهُ عَشْرًا إِلَى سَبْعِمِائَةٍ ضِعْفٍ وَمَنْ هَمَّ بِسَيِّئَةٍ فَعَمِلَهَا كُتِبَتْ عَلَيْهِ سَيِّئَةٌ وَاحِدَةً » (أخرجه البخاري و مسلم)، واته: (نه‌گه‌ر که‌سیک نیازی چاکه‌به‌کی هه‌بوو و کردی، خوا لای خو‌ی به‌ده‌چاکه ده‌ینوسیت تا‌حه‌وت سه‌د نه‌وه‌نده، وه نه‌گه‌ر که‌سیک نیازی خرا‌به‌به‌کی هه‌بوو و کردی، خوا یه‌ک خرا‌به‌ی بۆ ده‌نوسیت).

بی‌گومان موسولمانان له‌سه‌ر چه‌سپاندن و ئی‌سپات‌کردنی لپرسینه‌وه و پاداشت له‌سه‌ر کرده‌وه‌کان یه‌کده‌نگن، که له‌حیکمه‌ت و کاربه‌جیییه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتوه، چونکه

خوای گه‌وره کتیبه‌کانی ناردووه و پیغهمبهره‌کانی ره‌وانه‌کردووه و فه‌رمانی به‌بهنده‌کانی کردووه به‌و په‌یامانه‌رازی بن که‌هیناویانه و نیش به‌و فه‌رمانه‌بکه‌ن که پیوسته‌ئیشی بینکریت، وه کوشتاری نه‌یارانی‌شی واجب‌کردووه و خوین و وه‌چه و ژن و داراییانی‌ه‌لال‌کردووه، نجا نه‌گه‌ر لپرسینه‌وه و پاداشت نه‌بوایه، نه‌وا نه‌مه‌ده‌بووه هه‌وانته‌که په‌روه‌ردگاریه‌تی خوای کاربه‌جی لیبی به‌دووره، وه‌ک ناماژه‌ی بو‌کردووه و ده‌فه‌رمویت: ﴿فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ * فَلَنَقْصُنَّ عَلَيْهِمْ وَعَلِمَ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ﴾ (الأعراف: ۶-۷)، واته: (بینگومان پرسیار له‌و گه‌لانه‌ده‌که‌ین که پیغهمبهرانیان بو‌ره‌وانه‌کرا‌بوون هه‌لویستیان به‌رامبه‌ر پیغهمبهره‌کانیان چی بو، وه بینگومان پرسیار له‌پیغهمبهره‌کانیان ده‌که‌ین، نجا با دل‌یابن که به‌سه‌ره‌اتی ژبانیان و کرداره‌کانیان به‌پیی زانیاری بو‌ده‌گیرینه‌وه و ئیمه‌لییان بیتاگا و غائب نه‌بوین).

سپه‌م: باوه‌ره‌ینان به‌به‌هشت و ناگری دۆزه‌خ:

هه‌ردووکیان ناکامی هه‌تا هه‌تایی خه‌لکن، به‌هه‌شت جیگه‌ی نه‌و به‌هره و نیعمه‌تانه‌یه‌که خوای گه‌وره بو‌باوه‌رداره‌له‌خواتر سه‌کانی ناماده‌کردووه، نه‌وانه‌ی باوه‌ریان به‌و شتانه‌هیناوه که خوا پیوستی کردووه له‌سه‌ریان باوه‌ری پیه‌ین، وه به‌گوپرایه‌لی خوا و پیغهمبهره‌که‌ی ﷺ هه‌ستاون، له‌چه‌ندین جو‌ر ناز و نیعمه‌تی تیدایه‌که (مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ)، واته: (نه‌چاو بینویه‌تی و نه‌گوی بیستویه‌تی و نه‌به‌دلی مرۆفیشدا هاتووه). خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ * جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ حَسِبَ رَبَّهُ﴾ (البينة: ۷-۸)، واته: (به‌راستی نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه‌و کرده‌وه‌ی چاکیان کردووه، نه‌وانه‌چاکترینی هه‌موو بوونه‌ورن، پاداشتیان لای په‌روه‌ردگاریان چهند به‌هه‌شتانیکه، جیگه‌ی‌هه‌وانه‌وه و مانه‌وه‌ن و جوگه‌ئوای زور به‌ژیریاندا ده‌روات و به‌یه‌کجاری تیاندا

دهمیننه‌وه، خوا لیان رازیووه، وه نه‌وانیش به بهشی خوا رازیوون، نه‌و پاداشته بو که‌سیکه له‌په‌روه‌ردگاری ترسا بیت).

وه ده‌فه‌رمویت: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (السجدة: ۱۷)، واته: (هیج کام له‌نه‌فسه‌کان نازان له‌پاداشتی نه‌و چا‌کانه‌دا که ده‌یان‌کرد چیان له‌بیلیله‌ی چوان - واته له‌و نیعمه‌تانه‌ی هیده به‌هادران - بو حه‌شارداوه و بو‌یان هه‌لگیراوه).

به‌لام ناگر جینگه‌ی نه‌و سزایانه‌یه که خوی گه‌وره بو بییاوه‌رانی سته‌مکاری ناماده کردووه، نه‌وانه‌ی باوه‌ریان پی نه‌بوو و سه‌رینجی پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان ده‌کرد، له‌چه‌ندین جو‌ر سزا و تو‌له‌ی تیدایه که به‌نه‌ندیشه‌دا نایه‌ت، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَأَتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾، واته: (له‌و ئاگره‌ خو‌تان پاریزن که بو‌بییاوه‌ران ناماده‌کراوه).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهُ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا﴾ (الکهف: ۲۹)، واته: (نیمه ناگرین‌کمان بو سته‌مکاران ناماده‌کردووه که بل‌یسه‌که‌ی وه‌ک ره‌شمال ده‌وریان ده‌دات، نه‌گه‌ر له‌تینوان هاواریش بکه‌ن، ئاو‌یکیان فریاده‌خریت وه‌ک کانزای تو‌اوه وایه که ده‌م وچاویان ده‌برژنیت، خراپ‌ترین خواردنه‌ویه و ناله‌بارترین هاوری و هاوده‌میان هه‌یه که ناگره).

هه‌روه‌ها خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا * خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجِدُونَ وِلْيًا وَلَا نَصِيرًا * يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ﴾ (الأحزاب: ۶۴-۶۶)، واته: (خوا به‌راستی نه‌فرینی له‌بییاوه‌ران کردووه و دۆزه‌خی بو ناماده‌کردوون که به‌یه‌کجاری تیدا ده‌میننه‌وه، نه‌دۆستیک و نه‌پشتیوانیکیان ده‌ست ناکه‌ویت، له‌و رۆژه‌دا ده‌م وچاویان له‌ناگردا نه‌م

ديو و ٺهو ديو ده ڪريٽ، ده لئين: خوزگه ٽيمه گوڙپرايه لئي خوا و گوڙپرايه لئي پيغهمبه رمان بڪردايه).

ٺهوهي به باوه پرهينان بهرڙڙي دوايهوه پيهوهسته: باوه پرهينانه بههرچي رووداويڪ كه لهپاش مردن روودهوات، وهڪ:

۱ - تاقيردنهوه (فيتنه اي ناو گوڙ):

مه بهست لهويهه دواي له دنيا ده رچون پرسیار له مردو ده ڪريٽ، ده ربارهي پهروه ردگاري و ٽايني و پيغهمبهري، ٽجا ٺهوانهي باوه ريان هيناوه خوا له سر ووتهي به جي و رهوان دامه زراويان ده ڪات، باوه ردار ده لئيت: پهروه ردگارم خوايه و ٽاينم ٽيسلامه و پيغهمبهرم ﷺ موحه مده، وه خوا سر لهسته مڪاران ده شيونسي، ييباوه ر ده لئيت: ها.. ها، نازام، هروهه دوروو (مونا فيق) ده لئيت: نازام! گوڙم ليوو خه لڪي شتيڪيان ده ووت و منيش ده موتهوه.

۲ - سزاي ناو گوڙ و خوشيه ڪاني:

سزاهي بو سته مڪارانه له دوروه ڪان و ييباوه ران، خواي گهوره ده فهرمويٽ: ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُو أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنفُسَكُمُ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ﴾ (الأنعام: ۲۳)، واته: (ٺه گهر ده بينيت ڪاتيڪ سته مڪاران له گيڙاوي مهرگدان و فريشته ڪان ده ستيان بو ليدان و ٺه شڪه نجهه دانيان دريڙده ڪن و بيان ده لئين: گياني خوتان ده رڪن ٺه مرڙڪه به سزايه ڪي رسواڪر له سر ٺهوه پاداشت ده درينهوه كه به ناروا ده ربارهي خوا ده تانوت و ده رهق به نايه ته ڪاني خوتان بهزل ده زاني).

هروهه خواي گهوره ده ربارهي شوين ڪه ووتواني فيرعون ده فهرمويٽ: ﴿النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ

العَذَابِ ﴿غافر: ۴۴﴾، واته: (به‌یانیان و ئیواران به‌ناگر سزاده‌درین و رۆژنیکیش که قیامت هه‌لده‌ستی به‌فریشته‌کان ده‌ووتریت: بنه‌ماله و شوینکه‌وتووایی فیرعه‌ون بخه‌نه ناو توند و تیزترین سزاوه).

وه له‌(صحیح)ی موسلیمدا و له‌فه‌رمووده‌ی (زیدی کوری ثابت)دا هاتوو هه‌ که له‌په‌غه‌مبه‌روه گه‌راویه‌ته‌وه ده‌فه‌رمویت: « فَلَوْلَا أَنْ لَا تَدَافِنُوا لَدَعَوْتُ اللَّهَ أَنْ يُسْمِعَكُمْ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ الَّذِي أَسْمَعُ مِنْهُ ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَيْنَا بِوَجْهِهِ فَقَالَ تَعَوَّدُوا بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ النَّارِ قَالُوا نَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ النَّارِ فَقَالَ تَعَوَّدُوا بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ قَالُوا نَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ قَالَ تَعَوَّدُوا بِاللَّهِ مِنَ الْفِتَنِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ قَالُوا نَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الْفِتَنِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ قَالَ تَعَوَّدُوا بِاللَّهِ مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَالِ قَالُوا نَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَالِ »، واته: (هه‌گه‌ر له‌به‌رئه‌وه نه‌بوایه که مردوو هه‌کانتان نه‌نیزن داوام له‌خوا ده‌کرد گوه‌یستی نه‌و سزایه‌ی گۆرتان بکات که من ده‌ییبستم، پاشان رووی تیکردن و فه‌رمووی: په‌نا بگرن به‌خوا له‌سزای ناگری دۆزه‌خ، ووتیان: په‌نا ده‌گرین به‌خوا له‌سزای ناگری دۆزه‌خ، ئنجا فه‌رمووی: په‌نا بگرن به‌خوا له‌سزای گۆر، ووتیان: په‌نا ده‌گرین به‌خوا له‌سزای گۆر، فه‌رمووی: په‌نا بگرن به‌خوا له‌فیتنه‌کان به‌ناشکرا و په‌نه‌انه‌وه، ووتیان: په‌نا ده‌گرین به‌خوا له‌فیتنه‌کان به‌ناشکرا و په‌نه‌انه‌وه، فه‌رمووی: په‌نا بگرن به‌خوا له‌فیتنه‌ی ده‌جال، ووتیان: په‌نا ده‌گرین به‌خوا له‌فیتنه‌ی ده‌جال).

به‌لام خۆشیه‌کانی گۆر بۆ باوه‌رداره‌ راستگۆکانه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾ (فصلت: ۴۱)، واته: (ئه‌وانه‌ی له‌دنیا دا ووتووایانه: په‌روه‌ردگارمان خوایه، پاشان دامه‌زراو بوون، فریشته‌کان دینه‌خواره‌وه بۆلایان و پێشان ده‌لێن: نه‌به‌رسن و نه‌خه‌م بخۆن مژده‌تان لی بیست به‌و به‌هه‌شته‌ی ئیوه به‌لێنتان پی درابوو).

هدروه‌ها په‌روه‌ردگار ده‌فهرمویت: ﴿ فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ * وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ * وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ * فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ * تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ * فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقْرَبِينَ * فَرَوْحٌ وَرِيحَانٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٌ ﴾ (الواقعة: ۸۳-۸۹) تا‌کۆرتای سورته‌که، واته: (نه‌گەر گیان و رۆح گه‌یشته‌قور قور‌ا‌گه و ئیوه له‌وکاته‌دا به‌ده‌وری گیان ده‌ر‌چووه‌که‌وه‌ن و ته‌ماشای ده‌که‌ن، وه ئیمه زیاتر له‌ئیوه له‌و مردووه‌وه نزیکن، به‌لام ئیوه نامان بینن و نازانن چی به‌سه‌ر ئه‌و مردووه‌ دیت، ئنجا نه‌گەر ئیوه زیندوو نا‌کرینه‌وه و لیتان نا‌پرسینه‌وه، ده‌ ئه‌و گیانه‌ی ده‌ر‌چووه بی‌گیزنه‌وه بو شوینی خوی و مه‌یلتن ده‌ر‌بجیت، نه‌گەر ئیوه راسته‌که‌ن، جا نه‌گەر ئه‌وه‌ی گیانی ده‌رده‌جیت له‌و که‌سانه‌ بیّ که له‌خواوه نزیکن، ئه‌وا شادی و بۆنی خوش و به‌هه‌شتی نیعمه‌ته‌کانی بو ناماده‌کراوه).

وه له‌(به‌رانی کوری عازبه‌)ه‌وه ﴿ باس ده‌که‌ن که گیزاویه‌ته‌وه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌بارهی ئه‌و باوه‌رداره‌ی کاتیک له‌گۆره‌که‌یدا وه‌لامی دوو فریشته‌که ده‌داته‌وه فهرموویه‌تی: « فَيُنَادِي مُنَادٍ فِي السَّمَاءِ أَنْ صَدَقَ عَبْدِي فَأَفْرِشُوهُ مِنَ الْجَنَّةِ وَالْبِسُوهُ مِنَ الْجَنَّةِ وَافْتَحُوا لَهُ أَبَا إِلَى الْجَنَّةِ قَالَ فَيَأْتِيهِ مِنْ رَوْحِهَا وَطِيْبِهَا وَيُفْسَخُ لَهُ فِي قَبْرِهِ مَدٌّ بَصْرِهِ » (أحمد و أبو داود له‌فهرمووده‌یه‌کی دریزدا گیزاویانه‌ته‌وه)، واته: (بانگده‌ری له‌ناسمانه‌وه بانگ ده‌کات که‌وا: به‌نده‌که‌م راستیکرد، رایه‌خی له‌به‌هه‌شت بو بکه‌ن و پۆشاک‌ی به‌هه‌شتی بو له‌به‌رکه‌ن و ده‌ر‌گایه‌کی به‌ره‌و به‌هه‌شت بو بکه‌نه‌وه، ئنجا پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: بۆن و به‌رامه‌و خوشی به‌هه‌شتی به‌سه‌ردا دیت و به‌قه‌د بینایی چاوی گۆره‌که‌ی بو فراوان ده‌کریت).

باوه‌ربوون به‌رۆزی دوایش چهند به‌ره‌میکی ناوازه و گرنگی هه‌یه، له‌وانه:

۱- هه‌ز کردن و سووربوون له‌سه‌ر گوێپرایه‌لیکردنی خوا به‌ئومیدی پاداشتی ئه‌و رۆژه.

۲- ترسان له‌ئه‌نجامدان و پرازیبوون به‌سه‌ر پێچیکردنی فه‌رمانه‌کانی خوا له‌ترسی سزای ئه‌و رۆژه.

۳- دل‌دانه‌وه‌ی باوه‌ردار سه‌باره‌ت به‌و خۆشیه‌ی له‌دنیا دا له‌ده‌ستی ده‌چیت به‌و به‌هره و پاداشته‌وه‌ی به‌ئومیده‌ رۆزی دوا‌ی به‌ده‌ستیان به‌یتیت.

یگومان بیاوه‌ران نکۆلییان له‌زیندوو بوونه‌وه‌ی دوا‌ی مردنیان کردووه، به‌و بیانووه‌ی که پێی تیناچی و پروونادات، به‌لام ئه‌م بیانووه پوچ و به‌تاله، به‌لگه‌ش له‌سه‌ر پوچه‌که‌ی شهرع و هه‌ست و عه‌قله:

به‌لگه‌ی شهرع: ئه‌وه‌یه که خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿رَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ (التغابن: ۷)، واته: (ئه‌وانه‌ی که بیاوه‌ربوون لافی ئه‌وه‌یان لیداوه که زیندوو ناکرێته‌وه! بلی: با، سویند به‌په‌روه‌ردگارم زیندوو ده‌کرێته‌وه، پاشان ده‌باره‌ی ئه‌و کرده‌وانه‌ی کردوتانه هه‌والتان پنده‌دریت و ئه‌و لێرسینه‌وه‌یه‌ش به‌لای خواوه ناسانه).

هه‌روه‌ها سه‌رجه‌م کتێبه ناسمانیه‌کانیش له‌سه‌ر روودانی یه‌کانگیر و یه‌کده‌نگن.

به‌لگه‌ی هه‌ستیش: ئه‌وه‌یه خوا له‌م دنیا یه‌دا زیندوو کردنه‌وه‌ی مردووی پیشانی به‌نده‌کانی داوه و له‌سوره‌تی (البقرة) دا پێنج نمونه‌ی له‌سه‌ر ئه‌و راستیه تیدا یه، که ئه‌مانه‌ن:

نموونه‌ی یه‌که‌م: گه‌لی موسا کاتیک پێیان ووت: ﴿لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً﴾ (البقرة: ۵۵)، واته: (باوه‌رت پێناهیتین تا کو به‌ئاشکرا خوا نه‌بینین) ئنجا خوای

گه‌وره مراندنی، پاشان زیندووی کردنه‌وه، په‌روه‌ردگار به نه‌وه‌ی ئیسرائیل ده‌فهرمویت: ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ﴾ * ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿(البقرة: ۵۵-۵۶)، واته: (بیرتانه کاتیک ووتتان: ئه‌ی موسا، باوه‌رت پیناهیتین تاکو به‌ناشکرا خوا نه‌بینین، ئنجا مردن و خوشتان بینیتان، پاشان له‌دوای مردنتان زیندوومان کردنه‌وه به‌لکو شوکرانه‌بژیری خوا بکه‌ن).

نمونه‌ی دووه‌م: له‌چیرۆکی ئه‌و کورژاوه‌دا که نه‌وه‌ی ئیسرائیل کیشمه‌کیشمیان له‌سه‌ر ده‌کرد، ئنجا خوای گه‌وره‌فهرمانی پینکردن که مانگایه‌ک سه‌ربرین و به‌هه‌ندیکی- واته به پارچه‌یه‌کی- ئه‌و مانگایه‌ لئی بده‌ن بۆئه‌وه‌ی هه‌والتیان پیدات کئی کوشتوویه‌تی، خوای مه‌زن له‌و باره‌شه‌وه ده‌فهرمویت: ﴿وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّارَأْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ﴾ * فَقَلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَىٰ وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿(البقرة: ۷۲-۷۳)، واته: (بیرتانه کاتیک یه‌کیکتان کوشت و کیشمه‌کیشمتان له‌سه‌ری ده‌کرد، خواش ناشکراکه‌ر و ده‌رخه‌ری ئه‌و کرده‌وه‌یه که ده‌یشارنه‌وه، ئنجا ووتمان: به‌پاچه‌یه‌ک له‌گۆشتی ئه‌و مانگایه‌ی سه‌رتان بریوه بکیشن به‌مردووه‌که‌دا، بۆئه‌وه‌ی زیندووبیته‌وه، نا به‌و جوژه‌ خوا مردووه‌کان زیندوو ده‌کاته‌وه‌و نیشانه‌کانی ده‌سه‌لاتیان پیشان ده‌دات به‌لکو ئیوه ژیر بن و به‌عه‌قل بیر بکه‌نه‌وه).

نمونه‌ی سیه‌م: له‌چیرۆکی ئه‌و‌گه‌له‌دا که له‌ده‌فهره‌که‌یان چوونه‌ده‌روه‌ه و به‌هه‌زاران که‌س بوون له‌مردن رایانکرد، ئنجا په‌روه‌ردگار مراندنی، پاشان زیندووی کردنه‌وه، خوای گه‌وره له‌وباره‌یه‌وه ده‌فهرمویت: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ

النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ﴾ (البقرة: ۲۴۳)، واته: (ئایا نابینیت نهوانه‌ی له‌ده‌فهره‌که‌یان چوونه‌ده‌رو بهمه‌زاران کهس بوون و خو‌یان له‌مردن لاده‌دا، خواش پیتی فه‌رموون: بمرن، پاش نه‌وه‌ی مردیشن زیندووی کردنه‌وه، به‌راستی خوا خاوه‌نی به‌هره و رپزه به‌سهر خه‌لکه‌وه، به‌لام زۆریه‌ی خه‌لکی شوکرانه‌بژیری ناکه‌ن).

نمونه‌ی چواره‌م: له‌چیرۆکی نه‌وکه‌سه‌ی به‌سهر گوندیکی مردوودا تپه‌ری و به‌دووری زانی که‌خوا‌ی گه‌وره زیندوویان بکاته‌وه، په‌روه‌ر‌دگار له‌وباره‌یه‌وه ده‌فه‌رمویت: ﴿أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْبَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانظُرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَانظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَعَلَّكَ أَتَى لَكَ آيَةً فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (البقرة: ۲۵۹)، واته: (ياخود وهك نهو پياره‌ی به‌لای گوندیکدا تپه‌ری که‌ته‌خت و به‌ختی رو‌خابوو، ووتی: چۆن خوا خه‌لکی نهم گونده‌دوای مردنیان زیندوو ده‌کاته‌وه؟ ئنجا خوا سه‌د سال مراندی پاشان زیندوی کرده‌وه و پیتی فه‌رموو: چه‌نده به‌مردووی مایته‌وه؟ ووتی: روژتیک یان هه‌ندیک له‌روژتیک مامه‌وه، فه‌رمووی: به‌لکو سه‌د سال به‌مردووی مایته‌وه، سه‌یری خواردن و خواردنه‌وه که‌ت بکه‌ تیکنه‌چوو و سه‌یری گویدرپژه‌که‌شت بکه‌ چۆن ئیسک و پلوسکی لیک بووه‌ته‌وه، وه بوئه‌وه‌ی بتکه‌ین به‌به‌لگه‌ و نیشانه‌ی ده‌سه‌لاتی په‌روه‌ر‌دگار و په‌ند بو‌خه‌لکی که‌ ناوا مراندوو‌مانی و زیندوو‌مان کردووته‌وه، هه‌روه‌ها سه‌یری ئیسقانه‌کان بکه‌ که‌چۆن سه‌ریه‌کیان ده‌نینه‌وه و به‌گۆشت دایانده‌پۆشینه‌وه، کاتیک بو‌ی پروون بووه‌وه ووتی: ده‌زانم که‌ به‌راستی خوا به‌سهر هه‌موو شتی‌کدا به‌توانایه).

نمونه‌ی پینجه‌م: له‌چیرۆکی (ابراهیم) ی خه‌لیلدا کاتیک داوای له‌په‌روه‌ردگار کرد که نیشانی بدات چۆن مردوو‌ه‌کان زیندوو ده‌کاته‌وه؟ خوای گه‌وره‌ فه‌رمانی پینکرد چوار بالنده‌ سه‌ربهریت و پارچه‌ پارچه‌یان بکات و به‌سه‌ر شاخه‌کانی ده‌ورو به‌ریدا بلاویان بکاته‌وه، پاشان بانگیان بکات، ئنجا پارچه‌کان هه‌ندیکیان له‌گه‌ل ئه‌وانی تر یه‌کده‌گر نه‌وه و به‌فرکان بۆلای ئیبراهیم دین، خوای گه‌وره‌ له‌و باره‌یه‌شه‌وه ده‌فه‌رمویت: ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أُو۟لِمَ تُو۟مِنُ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّیَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِيَنَّكَ سَعِيًّا وَاعْلَمَنَّ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (البقرة: ۲۶۰).

ئهمانه نموونه‌ی به‌ره‌ست و واقیعین، به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی له‌لایه‌ن خاوه ده‌توانی مردوو زیندوو بکریته‌وه، پیش‌زیش ئامازه‌مان بۆ ئه‌وشتانه کرد که خوای گه‌وره کردوونی به‌نیشانه‌ی پیغمبه‌رایه‌تی عیسی‌ی کورپی مه‌ریه‌م، له‌زیندوو کردنه‌وه‌ی مردوو‌ه‌کان و ده‌ره‌تیانیان له‌گۆره‌کانیان به‌ویستی خوای گه‌وره.

به‌لگه‌ی عه‌قلیش (له‌سه‌ر پووچی ئه‌و بۆچوونه‌ی ده‌لی: زیندوو بوونه‌وه‌ی پنی تیناچی و روو نادات) له‌دوو رووه‌وه‌یه:

یه‌که‌میان: ئه‌وه‌یه خوای گه‌وره به‌دییه‌ته‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌وی و ئه‌وانه‌شه‌که تییاندایه، هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه‌ دروستیکردوون، بینگومان ئه‌و که‌سه‌ی توانایی سه‌ره‌تا شت دروست بکات، ده‌سته‌وسان نابی که سه‌ره‌له‌نووی دروستی بکاته‌وه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ﴾ (الروم: ۲۷)، واته: (ئه‌و خوايه‌یه که سه‌ره‌تا شت دروست ده‌کات، پاشان سه‌ره‌له‌نووی دروستی ده‌کاته‌وه و ئه‌وه‌ش به‌لای خاوه ئاسانه‌ه).

الخُرُوجُ﴾ (سورة ق: ۹-۱۱)، واته: (له‌ئاسمانه‌وه ئاویکی به‌به‌ره‌که‌تمان بۆ باراندوون، به‌و ئاوه‌ش چهنده‌ها باخ و دانه‌ویله‌ که دروینه‌ ده‌کرین و دارخورمای دریز و هه‌ل‌چوو که گۆپکه و هیشووی پرپان هه‌یه‌ ده‌روینین، بۆئوه‌ی بینه‌ روژی به‌نده‌کان و هه‌ر به‌و ئاوه‌ خاڤ و وولاتیکی مردو و وشکمان پئی زیندوو کردوه‌ته‌وه، زیندوو کرانه‌وه‌ش به‌وجۆره‌ به‌لای خواوه‌ ناسانه).

تاقمیک له‌خه‌لک لاری و گومرا‌بوون و نکولیبان له‌سزای گۆر و نيعمهت و خۆشیه‌کانی کردوه، به‌و بیانووه‌ی رپی تیناچیت، چونکه‌ پێچه‌وانه‌ی واقیعه، ووتویانه: چونکه‌ ئه‌گه‌ر گۆری مردوو هه‌ل بدریتوه‌ ده‌بینری هه‌روه‌ک خۆی وایه و نه‌ به‌فراوانبوون و نه‌ به‌ته‌نگی‌بوونه‌وه‌ گۆرانی به‌سه‌ردا نه‌هاتوه، ئه‌م بیانووه‌ش به‌پئی شهرعو هه‌ست و ژیری پوچ و به‌تاله:

سه‌بارهت به‌ به‌لگه‌ی شهرع: بێگومان پێشتر له‌ خالی دوو (۲)دا - که‌ په‌یوه‌سته‌ به‌ باوه‌ر هێنان به‌روژی دواپیه‌وه - ئه‌و ده‌قانه‌ باسکران که‌ به‌لگه‌ن له‌سه‌ر چه‌سه‌پاندنی سزای گۆر و خۆشیه‌کانی.

له‌ (صحیح)ی بوخاریدا هاتوه: (عبدالله ی کوری عباس) دا رضي الله عنهما فهرمووی: « خَرَجَ النَّبِيُّ ﷺ مِنْ بَعْضِ حِيطَانِ الْمَدِينَةِ فَسَمِعَ صَوْتَ إِنْسَانَيْنِ يُعَدَّبانِ فِي قُبُورِهِمَا... أَنْ أَحَدَهُمَا كَانَ لَا يَسْتَتِرُ مِنَ الْبُؤْلِ وَأَنَّ الْآخَرَ يَمْشِي بِالنَّمِيمَةِ » (رواه البخاري ومسلم)، واته: (په‌مه‌به‌ر ﷺ له‌لای هه‌ندی له‌دیواری باخه‌کانی شاری مه‌دینه‌وه‌ چوو ده‌ره‌وه‌ و گوتی له‌ده‌نگی دوو که‌س بوو له‌گۆره‌کانیاندا سزا ده‌دران... په‌کیکیان له‌کاتی میزکرندا خۆی نه‌ده‌پاراست و نه‌ده‌چوو هه‌ناره‌وه، ئه‌وه‌ی تریش قسه‌ی ده‌بردوو دووزمانی ده‌کرد).

به‌لگه‌ی هه‌ست (له‌سه‌ر پووچی نکولیکردن له‌سزای گۆر و خوشیه‌کانی): ئەوه‌یه که نوستوو له‌خه‌وه‌که‌یدا ده‌بینی له‌شوینیکی فراوانی خوشدایه و راده‌بویریت، یان له‌شوینیکی ته‌نگه‌به‌ری ترسناکدایه و نازاری به‌ده‌سته‌وه‌ده‌چیژیت، ره‌نگه‌ زۆر جاریش به‌و خه‌وه‌ی ده‌بینی خه‌به‌ری بیته‌وه، له‌گه‌ل ئەوه‌دا که هه‌ر له‌سه‌ر جینگه‌که‌ی خۆیه‌تی و له‌زورره‌که‌یدایه و وه‌ك خۆی وایه، خه‌ویش برای مردنه و له‌به‌ر ئەمه‌یه‌ خوای گه‌وره‌ به‌مردن و (وفاة) ناوی بردووه، وه‌ك ده‌فه‌رمویت: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ (الزمر: ۴۲)، واته: (خوایه که گیانه‌کان له‌کاتی سه‌ره‌مه‌گیاندا ده‌کیشیت، هه‌روه‌ها ئەوانه‌ش ده‌مرینی که له‌خه‌وه‌که‌یاندا نه‌مردوون، ئنجا ئەوه‌یان به‌ر ده‌که‌ویت که مردنی به‌سه‌ردا دیت و ئەوانی تریش ده‌هیلترینه‌وه بو ساتیکی دیاری کراوی تر).

به‌لگه‌ی ژیری (له‌سه‌ر پووچی نکولیکردن له‌سزای گۆر و خوشیه‌کانی): ئەوه‌یه که نوستوو له‌نووسته‌که‌یدا خه‌وی راستی واده‌بینی که له‌گه‌ل واقیعدا رپکاوپرپکه، وه ره‌نگه‌ پیغه‌مه‌بریش ﷺ له‌سه‌ر شیوه و سیفه‌تی خۆی ببینیت، هه‌ر که‌سیش له‌سه‌ر شیوه و سیفه‌تی خۆی ببینیت ئەوه به‌راستی بینویه‌تی، له‌گه‌ل ئەوه‌شدا که نوستوو له‌زورره‌که‌ی خۆیدا‌یه‌و له‌سه‌ر جینگه‌که‌ی خۆیه‌تی و دورره‌ له‌وه‌ی بینویه‌تی، ئنجا ئەمه‌ نه‌گه‌ر له‌حاله‌تی دنیا‌یدا رپی تیجیت، نایا له‌حاله‌تی قیامه‌تیدا چۆن رپی تیجیت؟ وه‌لامی ئەو گومانه‌یان (که ئەگه‌ر مردوو له‌گۆره‌که‌یدا سه‌ری هه‌لبدریته‌وه‌ ده‌بینری هه‌روه‌ك خۆی وایه و گۆره‌که‌ نه‌ به‌فراوان بوون و نه‌ به‌ته‌نگی‌و‌نه‌وه‌ نه‌گۆراوه) له‌چهند رپویه‌که‌وه‌یه، له‌وانه:

یه‌که‌م: نابی به‌وینه‌ی ئەم دوودلی و گومانه‌ پووچانه‌ به‌ره‌نگاری ئەو بیروبا‌وره‌ بینه‌وه که شهرع هیناویه‌تی، له‌حالتیکدا نه‌گه‌ر به‌ره‌ه‌ل‌ستکار به‌شیوه‌یه‌کی چاک له‌و

فرمانانه وورد بيٽه وه كه شرع هيناويه تي، نهوا پوچي و بهتالي نهم گومانانه ي بؤ
دهرده كه ويٽ، ووتر اويشه:

وَكَمْ مِنْ عَائِبٍ قَوْلًا صَحِيحًا وَأَفْتُهُ مِنَ الْفَهْمِ السَّقِيمِ

واته: چند گهس ههيه ووتهي راست عه پيدار ده گات

دهرده گهسي نهويه چاو له تيگه يشتني لار ده گات

دووه م: بارودؤخي بهرزه خ لهو فرمانه ناديارانه يه كه ههست په ي پي نابات، وه
نه گهر به ههست په ي پيبرايه نهوا باوه ره ينان به ناديار كه لكي نه ده ما و نهوانه ي
باوه ريان به ناديار ههيه و نهوانه ي له پروا پيكر دنيدا لاساري ده كه ن يه كسان ده بون.

سيه م: سزا و خوشي و فراوانبوني گؤر و تنگه بهر بوني تنها مردو و ده زاني و
كه سي تر ههستي پيناكات، وه نهويه خهوتوه له خه وه كه يدا ده بيني كه له شوئيكي
تنگه بهري تر سنا كدايه، يان له شوئيكي فراواني دلر پيندايه، نهو كه سه به گويره ي
كه ساني تر شوينه كه ي نه گؤراوه و له ژوره كه ي خؤيدايه و له توني رايه خ و
جينگه كه يدايه، پيغه مبر ﷺ له كاتيكا له نيواني هاوه له كانيدا بو سروش و (وه حي) ي
بؤ ده هات، خؤي گوئي له وه حيه كه ده بو، كه چي هاوه له كان نه يانده بيست، جاريش
هه بو فريسته كه خؤي بؤ ده خسته شيوه ي پياويكه وه و قسه ي له گه ل ده كرد و
هاولانيش فريسته كه يان نه ده بيني و گويان لي نه ده بو.

چواره م: په ي بردني خه لكي به ورا دده يه ي خواي گه و ره تواناي په ي بردني پيداون
سنورداره و ناتوانن په ي به هه موو نهو شتانه بهرن كه هه يه، خؤ حهوت ناسمانه كان و
زهوي و نهوي تياندايه و هه موو شته كان به شيوه يه كي راسته قينه ياده و هري و سوپاسي
خوا ده كه ن جاروبار خواي گه و ره گوئ بيستي هه ندي له دروستكراوه كاني ده گات كه
خؤي به ويٽ، له گه ل نه وه شدا لي مان شاراويه.

خوای پەروردگار لهوبارهیهوه دهفهرمویت: ﴿ تَسْبُحُ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ... ﴾ (الإسراء: ۴۴)، واته: (جهوت ناسمانه کان و زهوی و نهوی تیاندایه تهسیحی خوا ده کهن و هیچ شتیک نیه یاد تهسیحی خوا نه کات، بهلام نیوه لهیادهوه رییان تیناگهن).

ههروهها شهیتانه کان و جنۆکه بهرۆیشتن و هاتیانهوه لهزهویدا تیده کۆشن، جنۆکه لهلای پیغه مبهری خوا ﷺ ناماده بوون و گوئیان لهقورنانسخویندنه کهی گرت و بی دهنگبون، ئنجا گهرا نهوه بۆلای گهله کهیان و بوونه ئاگادار کهر و ترسینه ریان، کهچی له گهڵ نهوه شدا لیمان شاراهون.

خوای کار بهجی لهو بارهیهوه دهفهرمویت: ﴿ يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْآتِهِمَا إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴾ (الأعراف: ۲۷)، واته: (نهی نهوهی ئادهم شهیتان لهخشتهتان نهبات ههروهك باوك و دایکتانی لهبهههشت دهه کرد و پۆشاککی له بهر دا کهندن بۆ نهوهی عهوره تیان دهه بخات، نهویش و دهست و پیوهنده کهشی دهتان بینن له کاتی کدا نیوه نایان بینن، ئیمه شهیتانه کانمان کردوه بهدۆستی نهوانه ی باوه رناهیئن)، وه نه گهر خه لکی پهی بههه موو شتیک نه بهن که ههیه، ناشی نکۆلی لهو فرمانه نادیارانه بکهن که چه سپاون و په بیان پیسه بردوون).

وتؤمن بالقدر خيره وشره^(۱۳۳) والدليل على هذه الأركان الستة قوله تعالى:
﴿لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُولُوا وُجُوهَكُمْ قَبْلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ﴾ (البقرة: ۱۷۷).

وه باوه‌ر بهینی به‌قده‌ر به‌خوش و ناخوشیه‌وه، به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئەم
شه‌ش پایانه ئەوه‌یه خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُولُوا وُجُوهَكُمْ
قَبْلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ
وَالنَّبِيِّينَ﴾، واته: (چاکه ئەوه‌نیه‌ر پووتان وه‌رگێرن به‌ره‌و پوژمه‌لات و
پوژئاوا، به‌لکو چاکه‌کار که‌سیکه‌ باوه‌ری به‌خوا و به‌پوژی دوا‌یی و
فریشه‌کان و کتیه‌کان و بیقه‌مبه‌ران هه‌بیت).

(۱۳۳) قه‌ده‌ر (القَدْر) به‌فه‌مه‌ی داله‌که: ئەندازه‌گیری خوای گه‌وره‌یه له‌سه‌ره‌تاوه
بۆ بوونه‌وه‌ره‌کان، به‌و بییه‌ی زانستی بی بووه و کاربه‌جیی خۆی خواستوو‌یه‌تی، باوه‌ر
هیتان به‌قه‌ده‌ریش چوارخا‌ل له‌خۆ ده‌گریت:

۱- باوه‌ره‌یتان به‌وه‌ی خوای گه‌وره به‌تیکرا (إجمال) و به‌مورده‌کاری (تفصیل)، بی
سه‌ره‌تا و کۆتایی (أولاً وأبداً) به‌هه‌موو شتیک زانایه، ئنجا ئەو زانینه په‌یوه‌ست بیت
به‌کرداره‌کانیه‌وه یان به‌کرداری به‌نده‌کانیه‌وه وه‌ک یه‌که.

۲- باوه‌ره‌یتان به‌وه‌ی خوا ئەو زانیاریانه‌ی له‌(لوح المحفوظ) دا نووسیوه، خوای
گه‌وره ده‌رباره‌ی ئەم دوو پراسته‌یه ده‌فه‌رمویت: ﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ (الحج: ۱۷۰)، واته: (نایا نازانی
که خوا ده‌زانیت چی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدایه، به‌پراستی ئەو زانیارییه
له‌نووسراویکدا‌یهو ئەو فرمانه به‌لای خواوه ئاسانه)، وه له‌(صحیح) ی موسلمیدا
هاتووه، له‌(عبدالله ی کوری عه‌مری کوری عاص) هوه ﷺ که فه‌رموو‌یه‌تی: (گویم

لِيَسُو وَيَغْمِبْهُرَى خُوا ﴿﴾ ده‌یفرموو: « كَتَبَ اللَّهُ مَقَادِيرَ الْخَلَائِقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِخَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ » (رواه مسلم)، واته: (خوا به‌په‌نجا هه‌زار سال پیش نه‌وی ناسمانه‌کان و زه‌وی دروست بکات نه‌ندازه‌گیری دروستکراوه‌کانی نووسیوه).

۳- باوه‌ره‌ینان به‌وی سه‌رجه‌م بوونه‌وره‌کان نه‌گه‌ر به‌ویستی خوی گه‌وره‌ نه‌بیت نابن، نجا له‌وانه‌ بن که په‌یوه‌ستن به‌کرداری خواوه‌ یان په‌یوه‌ستن به‌کرداری دروستکراوه‌کانیه‌وه.

خوی گه‌وره‌ ده‌باره‌ی نه‌وی په‌یوه‌سته به‌کرداریه‌وه ده‌فهرمویت: ﴿ وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ﴾ (القصص: ۸۶)، واته: (په‌روه‌دگارت نه‌وی بیه‌وی دروستی ده‌کات و هه‌لی ده‌بژیریت).

هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: ﴿ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ ﴾ (آل عمران: ۶)، واته: (نه‌و خویایه‌یه که له‌ره‌حه‌می دایکه‌کاندا چۆن بیه‌وی شیوه‌تان ده‌کیشیت). وه په‌روه‌دگار ده‌باره‌ی به‌دییه‌ینانی نه‌وی په‌یوه‌سته به‌کرداری دروستکراوه‌کانیه‌وه ده‌فهرمویت: ﴿ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَطْنَاهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتَلُوكُمْ ﴾ (النساء: ۹۰)، واته: (نه‌گه‌ خوا بیویستایه نه‌و بیباوه‌رانه‌ی به‌سه‌رتاندا زالده‌کردن و کوشتاریان له‌گه‌ل ده‌کردن)، وه ده‌فهرمویت: ﴿ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴾ (الأنعام: ۱۱۲)، واته: (نه‌گه‌ر خوا بیویستایه وایان نه‌ده‌کرد، بویه‌ واز له‌خوشیان و له‌و درۆیه‌ش به‌ینه‌ که ده‌یکه‌ن).

۴- باوه‌ره‌ینان به‌وی سه‌رجه‌م بوونه‌وره‌کان به‌خودی خویان و سیفه‌ته‌کانیان و جم و جوله‌کانیان‌ه‌وه دروستکراوی خوی گه‌وره‌ن، وه‌ک ده‌فهرمویت: ﴿ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴾ (الزمر: ۶۲) واته: (خوا دروستکاری هه‌موو شتیکه و به‌سه‌ر هه‌موو شتیکه‌دا چاودیر و ناگاداره‌ه).

وه ده‌فهرمویت: ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا﴾ (الفرقان: ۲)، واته: (همورو شتیکی دروستکردوو و به‌مزنده‌کردن مه‌زنده‌ی کردوو).

هه‌روه‌ها ده‌باره‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ئیبراهیم ﷺ - که به‌گه‌له‌که‌ی ووتوره - ده‌فهرمویت: ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ (الصفات: ۹۶)، واته: (خوا ئیوه‌ش و کرده‌وه‌کانی ئیوه‌شی دروستکردوو).

باوه‌ره‌یتان به‌قه‌ده‌ر به‌و جوّره‌ی وه‌سفمان کرد ئه‌وه‌ ره‌ت ناکاته‌وه‌ که‌ به‌نده له‌کرده‌ره ئیختیاریه‌کاندا ویستی هه‌بیّت و توانای به‌سه‌ریاندا بشکیّت، له‌به‌رئه‌وه‌ی شهرعو واقع‌به‌لگه‌ن له‌سه‌ر چه‌سپاندنی ئه‌و ویسته بو به‌نده:

به‌لگه‌ی شهرع ئه‌وه‌یه: خوی گه‌وره له‌باره‌ی ویسته‌وه ده‌فهرمویت: ﴿فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَا بَاءَ﴾ (النبا: ۳۹)، واته: (هه‌رکس ده‌یه‌ویّت با ریڭه‌ی گه‌رانه‌وه بو‌لای خوا بگریته به‌ر)، هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: ﴿فَأْتُوا حَزَنَكُمْ أَنِّي سِتِّمُ﴾ (البقرة: ۲۲۳)، واته: (هه‌ر چۆنیک ویستان بچه‌ کیلگه‌که‌تان - واته لای خیزانه‌کانتان -).

له‌باره‌ی تواناشه‌وه ده‌فهرمویت: ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِعُوا﴾ (التغابن: ۱۶)، واته: (چه‌نده له‌تواناتاندایه‌ خۆتان له‌سزای خوا پساریزن و فه‌رمانه‌کانی بیستن و گوێرایه‌لتی بکه‌ن).

هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ﴾ (البقرة: ۲۸۶)، واته: (خوا داخوازی له‌هیچ نه‌فسیک ناکات به‌پتی توانای خۆی نه‌بیّت، هه‌ر چاکه‌یه‌ک که‌ به‌ده‌ستی هیناوه بو خۆیه‌تی و هه‌ر خراپه‌یه‌کیش پتی هه‌ستاوه له‌سه‌ر خۆیه‌تی).

به‌لگه‌ی واقع: ئه‌وه‌یه هه‌موو مروّفیک ده‌زانێ که‌ ویست و توانای هه‌یه، وه به‌و ویست و توانایه‌ کارده‌کات و به‌وانیش واز له‌شت ده‌هیّتیت، وه جیاوازی له‌نیوان کاریکدا ده‌کات که‌ به‌ویستی خۆی رووبدات، وه‌ک رویشتن و ئه‌وه‌ش که‌ به‌پتی ویستی

خوی پرویدات، وهك: راپچله‌كان، به‌لام ویست و توانای به‌نده به‌ویست و توانای خوای گه‌وره به‌ئه‌نجام ده‌گات، چونکه په‌روه‌ردگار ده‌فرمویت: ﴿لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ * وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (التکویر: ۲۸-۲۹)، واته: (قورئان یاد و ناموزگارویه بو ههرکس له‌ئیوه که بیهوی رینگه‌ی راست بگریته‌بهر، ویستیشیان له‌سه‌ری نابی مه‌گهر خوای په‌روه‌ردگاری جیهانیان بیهویت)، وه له‌بهر نه‌وه‌ی هه‌موو بو‌ونه‌وه‌ر مولکی خوای گه‌وره‌یه و هیچ شتیك له‌مولکیدا به‌بی زانین و ویستی خوی پروونادات.

باوه‌ره‌ئیان به‌قه‌ده‌ریش به‌وجۆره‌ی وه‌سفمان کرد پاساو ناده‌نه ده‌ست به‌نده له‌سه‌ر وازه‌ئیان له‌ئه‌ر که‌کان، یاخود کردنی سه‌ریچیه‌کان، به‌م پیه‌ پاساو په‌ئیه‌ئانه‌وه‌ی له‌چه‌ند پروویه‌که‌وه پوچ و بی ناوه‌رۆکه:

یه‌که‌م: نه‌وه‌یه خوای گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّى ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ﴾ (الأنعام: ۱۴۸)، واته: (ده‌بینی نه‌وانه‌ی هاوبه‌شیان بو خوا داناوه ده‌ئین: نه‌گهر خوا بیویستایه نه‌ئیمه و نه‌باو و باپیرانمان هاوبه‌شمان بو خوا دانه‌ده‌نا و هیچ شتیکیشمان له‌خۆوه حه‌رام نه‌ده‌کرد، نه‌وانه‌ی پیش نه‌مانیش ههر درۆی ناویان ده‌کرد تا‌کو سزای ئیمه‌یان چه‌شت، بلنی: نایا هیچ زانیاری و به‌لگه‌یه‌کتان له‌سه‌ر نه‌و قسه‌یه پیه‌هه‌تا بو‌مان به‌ئینه‌وه؟ شوین گومان نه‌بی شوینی هیچی تر ناکه‌ون و بیجگه له‌درۆ هیچی تر‌تان له‌هه‌گبه‌دا نیه) ئنجا نه‌گهر بو‌یان هه‌بو‌وايه پاساو به‌قه‌ده‌ر به‌ئینه‌وه خوا سزای خوی پی نه‌ده‌چه‌شتن.

دووه‌م: په‌روه‌ردگار ده‌فرمویت: ﴿رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِقَلَّ يُكُونُ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ (النساء: ۱۶۵)، واته: (په‌مه‌ره‌انیکمان

رہوانہ کردوہ تاکو مژدہ دہر و ترسیئہ ربن بؤ ئوہی خہلکی دوای ہاتی پیغمبرہ کان پاساوو بیانوویان لای خوا نہ بیئت و خوای مہزن شکومہند و کار بہ جیئہ).

ئجنا نہ گہر قہدہر پاساو بووایہ بؤ سہر پیچیکہران، ئہوا بہ نیررانی پیغمبرہان رپہت نہدہ کرایہوہ، چونکہ سہر پیچیکردن دوای رہوانہ کرانیان بہ قہدہری خوای گہورہ روو دەدات.

سیہم: لہو فہر موودہیہدا کہ بوخاری و موسلیم لہ (علی کوری اُبی طالب) ہوہ ﴿﴾ گیز اوایانہ تہوہ و (لَفْظ) ہ کہشی ہی بوخاریہ کہوا پیغمبر ﴿﴾ فہر موویہتی: « مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا وَقَدْ كُتِبَ مَقْعَدُهُ مِنَ الْجَنَّةِ وَمَقْعَدُهُ مِنَ النَّارِ », فَقَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ: أَفَلَا نَتَّكِلُ؟ فَقَالَ: اْعْمَلُوا فَكُلُّ مَيْسَرٍ », ثُمَّ قَرَأَ: ﴿ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ﴾ (رواہ البخاری)، وفي لفظ لمسلم: « فَكُلُّ مَيْسَرٍ لِمَا خُلِقَ لَهُ » (رواہ مسلم)، واتہ: (بینگومان ہیچ یہ کیک لہ ئیوہ نیہ کہ شوئہ کہی لہ ناگری دۆزہ خدا یان لہ بہہشتدا نہ نووسرایئت) کابرایہ کیش لہ ناو خہلکہ کہدا ووتی: ئہی پیغمبری خوا، نایا پالی لیتہدہینہوہ؟ فہر مووی: (نہ خیر، ہول بدہن و کار بکن، چونکہ ہموو کاریک بؤ خواوہ نہ کہی ئاسانکراوہ)، پاشان نایہتی: ﴿ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ﴾ ہی تا کۆتایی نایہتہ کہ خوئندہوہ.

وہ لہ (لَفْظ) یکی موسلیمدا ہاتوہ: (ہموو شتیک ئاسانکراوہ بؤ ئوہی بؤی دروستکراوہ).

پیغمبر ﴿﴾ فہرمانی بہ کارکردن کرد و ریگری لہوہ کرد کہ پاساو بہ قہدہر بہتریتہوہ.

چوارہم: ئوہیہ خوای گہورہ فہرمانی بہ بندہ کردوہ و ریگری لی کردوہ و بہ گویہی توانای نہبی داخوازی لیتہ کردوہ، خوای گہورہ دہ فہر مویت: ﴿ فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ ﴾ (التغابن: ۱۶)، واتہ: (چہندہ توانیتان خوٹان لہ تورہی خوا پبارئزن)،

هدروهه ده فہر مويٽ: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ (البقرة: ۲۸۶)، واتہ: (خوہ داخوazi له هيچ نہ فسيڪ ناکات به پيٰ تواناي خوٰي نہ بيت).

نجا نه گہر بہندہ لہ کرداريدا ناچار بوايہ نہوا داخوazi بيہ کي ليده کرا کہ نہ توانيٰ رزگاري بيٽ لئي، نهمش پوچ و بہتالہ، لہ بہرئہوہ نه گہر بہ نہزاني يان لہ بيرچوون، يان بہ زور ليکراں سہر پيچيہ کي ليوہ شايہوہ لہ بہرئہوہ ي عوزري ہديہ گرناهي لہ سہر نہ.

پنجم: ئہوہ يہ قہدہري خوٰي گہورہ نہيٽيہ کي شاروہ يہ و دواي رپووداني کارہ قہدہريہ کہ نہ بيٰ پيٰ نازانريٽ، ويستي بہندہش بؤ ئہوکارہ ي دہيڪات لہ پيش کردنيہوہ يہ، بہو پيٽيہ ويستي نہ نجامدانہ کهي لہ سہر ئہوہ بنياد دہنريٰ کہ زانياري دہ بارہ ي قہدہري خوٰي ہ بيٽ، لہو کاتہ شدا پاساو هيٽانہوہ ي بہ قہدہر رپتدہ بيٽہوہ، چونکہ مرؤف پاسوي لہوہ دا بؤ نہ کہ نہيزانريٽ.

ششم: دہ بين مرؤف لہ کاروباري دنيايدا لہ سہر شتيڪ سوورہ کہ بہدہست ديٽ ہتا پيٰ دہ گات، وہ وازي ليٽاھيٽيٰ بؤ شتيڪ کہ بہدہست نہيٽ نجا بؤ وازهيٽانہ کهي پاساو بہ قہدہر بہيٽيٽہوہ، باشہ بؤچي لہ فرماني نايينہ کيدا کؤن لہ شتيڪ دہدات کہ سوودي پيدہ گہيٽيٽيٰ و دہچيٽ بؤ شتيڪ کہ زاني پيدہ گہيٽيٽيٰ پاشان بہ قہدہر پاسوي دہداتہوہ؟! نايٰ ہر دوو کيان يہڪ کردار نين؟!

نمونہ يہيڪت بؤ ديٽمہوہ کہ نہو مہسہلہ يہ رپوون بکاتہوہ: نه گہر دوو رپنگہ لہ بہر دہمي مرؤفدا بيٽ، يہ کيٽيان بگاتہ شاريڪ بگات کہ ہموو ژياني پشيوي و کوشتن و تالان و ئاپرو بردن و ترس و برسيتي بيٽ، دووہميش بگاتہ شاريڪ کہ ہموو ژياني ياسا و ئاسايشي بہر قہرار و ژياني خوٰش و ريزگرنتي يہڪر و ئاپرو و سامان بيٽ، نايٰ چ رپنگايہ کيان دہ گرٽہ بہر؟! بيگومان رپنگہ ي دووہم دہ گرٽہ بہر کہ سہرئہ نجامي بہ شاري ياسا و ئاسايشہ کہ دہ گات. خوٰ مہ حالہ ہر گيز کہ سيڪي ژير رپنگہ ي شاري پشيوي و ترسہ کہ بگرٽہ بہر، نجا پاساو بہ قہدہر بہيٽيٽہوہ، باشہ بؤچي

له‌کارى قیامه‌تیدا ریڭه‌ی ناگرى دۆزه‌خ ده‌گریته‌بهر نه‌ک به‌هه‌شت و پاساو به‌قه‌ده‌ر ده‌هینیته‌وه؟!

نموونه‌یه‌کى تر: ده‌بینین کاتیک نه‌خۆش فه‌رمانى به‌ده‌رمان خواردن پیده‌کریت، ده‌بخوات و نه‌فیشی ئاره‌زووی ناکات و ریڭرى هه‌ر خواردنیکى لیده‌کرئ که زیانى پیده‌گه‌یه‌نئ و نه‌فیشی ئاره‌زووی ده‌کات، هه‌موو ئه‌مانه‌ مه‌به‌ست پئ چاکبوونه‌وه و بیوه‌یه، وه ناشی ریڭرى له‌خواردنی ده‌رمانه‌که‌ بکات، یان نه‌و جووره خواردنه‌ بخوات که زیانى پیده‌گه‌یه‌نیت و پاساو به‌قه‌ده‌ر به‌هینیته‌وه، باشه‌ بۆچى مرؤف واز له‌کاریک دیتت که خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ فه‌رمانیان پیکردوه، یان کاریک ده‌کات که خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ ریڭریان لیکردوه، پاشان پاساو به‌قه‌ده‌ر ده‌داته‌وه؟!

حه‌وته‌م: نه‌و که‌سه‌ی بیانوو به‌قه‌ده‌ر ده‌گرئ – له‌سه‌ر وازه‌یان له‌ئه‌ر که‌کان، یان کردنی سه‌رپیچیه‌کان – نه‌گه‌ر که‌سێک ده‌ستدریژی بکاته‌ سه‌ر و ماله‌که‌ی بیات، یان ئابرووی بشکینئ نجا پاساو به‌قه‌ده‌ر به‌هینیته‌وه و پئ بلیت: گله‌یم لئ مه‌که‌ چونکه ده‌ستدریژییه‌ که‌م به‌قه‌ده‌ری خوا بووه، پاساوه‌که‌ی لئ قه‌بول ناکات، باشه‌ چۆن پاساودانه‌وه به‌قه‌ده‌ر له‌ که‌سێکى تر که ده‌ستدریژی بکاته‌ سه‌ر قه‌بول ناکات، که‌چی خۆی ده‌یکاته‌ پاساو له‌ ده‌ستدریژی‌کردنیدا بۆ سه‌ر مافی خۆی گه‌وره‌؟!

ده‌گێر نه‌وه‌ دزیکیان برده‌ لای ئه‌میری باوه‌رداران (عمرى کورى خه‌طاب) ﷺ که شایسته‌ی ده‌ست برین بوو، نه‌ویش فه‌رمانی به‌برینی ده‌ستی کرد، دزه‌که‌ ووتی: هئواش نه‌ی ئه‌میری باوه‌رداران، که من دزیم کردوه به‌قه‌ده‌ری خوا بووه، پئشه‌وا (عمر)یش فه‌رمووی: ئیمه‌ش به‌قه‌ده‌ری خوا ده‌بیرین!

باوه‌رپوون به‌قه‌ده‌ریش چه‌ند به‌ره‌مه‌یکى ناوازه‌ و گرنگی هه‌یه، له‌وانه: یه‌که‌م: پشتبه‌ستن به‌خۆی گه‌وره‌ له‌کاتى ئه‌نجامدانى هۆکاره‌کاندا، به‌جوړیک که پشت به‌خۆدی هۆکاره‌که‌ نابه‌سرتت چونکه هه‌موو شتیک به‌قه‌ده‌ری خۆی گه‌وره به‌ئه‌نجام ده‌گات.

دووهم: نه‌ویه کاتیک مرؤف خواسته‌کانی جیگیر ده‌بیٔ نابی به‌خوی بنازیت، چونکه به‌دهسته‌یتانیان به‌هره‌یه‌که له‌خوای گه‌وره‌وه، به‌وه‌ی هۆکاری چاکه و سه‌رکه‌وتنی بۆ ده‌سته‌به‌رکردووه و به‌خۆنازینی شوکرانه‌بژی‌ری نه‌و به‌هره‌یه‌ی له‌بیر ده‌باته‌وه.

سیه‌هم: دل‌نیایی و سه‌وانه‌وه‌ی ده‌روونی به‌وه‌ی قه‌ده‌ره‌کانی خوای گه‌وره‌ی به‌سه‌ردا دیت و به‌له‌ده‌ست چوونی خۆشویسه‌راویک یان توش بوون به‌نه‌ویسه‌راویکه‌وه ناکه‌ویته دل‌ه‌راوکی، چونکه نه‌و شته به‌قه‌ده‌ری نه‌و خوايه ده‌بیٔ که خاوه‌نداری ناسمانه‌کان و زه‌وییه و نه‌و به‌سه‌ره‌اته ده‌بیٔ هه‌ر بیٔ و چار نیه، په‌روه‌ردگار له‌وباره‌یه‌وه ده‌فه‌رمویت: ﴿ مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ * لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴾ (الحديد: ۲۲-۲۳)، واته: (هه‌ر به‌لاو ناخۆشیه‌که له‌زه‌وی و له‌خودی خۆتاندا که توش دیت هه‌مه‌ن له‌کتیبه‌یکدايه که (لوح الم محفوظ) به‌پیش نه‌وه‌ی زه‌وی و ئیوه و به‌سه‌ره‌اته‌که‌ش دروست بکه‌ین، بیگومان نه‌و کاره به‌لای خاوه ناسانه، تا به‌وه دل‌گران نه‌بن که له‌ده‌ستان چووه و به‌وه‌ش دل‌خۆش نه‌بن که ده‌ستان که‌وتووه، خواش هه‌چ خۆ به‌زلزانیکی شانازیکه‌ری خۆش ناویت).

په‌مه‌به‌ریش ﷺ ده‌فه‌رمویت: « عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ وَلَيْسَ ذَاكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَاءٌ شَكَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَاءٌ صَبَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ » (رواه مسلم). واته: (سه‌یرم له‌کاری باوه‌ردار دیت، چونکه هه‌موو کاره‌کانی خیرن، نه‌وه‌ش بۆکه‌س نیه ته‌نها بۆ باوه‌ردار نه‌بیٔ، نه‌گه‌ر توشی خۆشیه‌که هات شوکرانه‌بژی‌ری ده‌کات و ده‌بیٔه‌ خیر بۆی، وه نه‌گه‌ر توشی ناخۆشیه‌که هات نارام ده‌گریٔ و هه‌ر ده‌بیٔه‌ خیر بۆی). دوو تا‌قمیش له‌قه‌ده‌ردا گو‌مرا بوون:

یه‌که‌میان: جه‌به‌یه‌کاله: نه‌وانه‌ی ده‌یانووت: به‌نده له‌سه‌رکردنی کاره‌که‌ی ناچاره و خۆی هه‌چ ویست و توانایه‌کی تیندا نیه.

دروهم: قهدير به ڪانه: ٺهوانهي دهيانووت: بهنده له ڪردني ڪاره ڪهيدا له پروي ويست و تواناوه سهربه خويوهو خواست و تواناي خواي گهوره هيچ ڪاريگهريهه ڪي له سهري نيه.

تاقمي يه ڪم (الْجَبْرِية) به بهلنگهي شرع و نمونهي واقيع بهر بهرچ ده درينهوه: بهلنگهي شرع: ٺهويه خواي گهوره ويست و خواستي بو بهنده چه سپاندووه و ڪردهوي داو ته پالي، پهروه دگار ده فهرمويت: ﴿مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الآخِرَةَ﴾ (آل عمران: ۱۵۲)، واته: (ڪهي وا له ٺهوه دا ههيه دنياي دهويت و ڪهي واشتان تيدياهه ڪه روي دوايي دهويت).

هروهه ده فهرمويت: ﴿وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا﴾ (الڪهف: ۲۹) تا ڪوتايي ٺاهه ته ڪه، واته: (بلي: ٺهوي راست و پهوايه له پهروه دگار تانهويه و پروني ڪرده ته وه، ٺجا هه ڪس دهيهوي با باوهر بهيتي وهه ڪه سيش دهيهوي با ييباوهر بيت، ٺمه ناگر ٺڪمان بو سته ڪاراني ييباوهر تاماده ڪرده ڪه بليسه ڪهي وه ڪه ره شمال دهوره يان ده دات).

هروهه ده فهرمويت: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ﴾ (فصلت: ۴۶)، واته: (هه ڪس چا ڪه بڪات بو خويهتي و هه ڪه سيش خراپه بڪات ٺهوا له سهه خوي ده ڪهويت، وه پهروه دگار يشت سته ڪار نيه بو بهنده ڪان).

بهلنگهي واقيع: ٺهويه هه موو مروف ٺڪ جياوازي نيوان ٺهوه ڪرده خويستانهي ده ڪات ڪه بهويستي خوي ده يانڪات، وه ڪه: خواردن و خوار دنهوه و فروشتن و ڪرين، له گهل ٺهوانهي بهي ويستي خوي ليني رووده دن، وه ڪه: سله مينهوه له دوويشك و ڪهوتنه خواره وه له سهريان، ڪه لهيه ڪمه دا ڪاري سهه پشڪه بهويستي خوي و بي توپزي ٺهه جاميان ده دات و له دووه ميشدا نه سهه پشڪه و نهويستي له پروو دانيدا ههيه.

تاقمی دووه‌میش (الْقَدْرِيَّة): به به‌لگه‌ی شرع و عقل به‌رپرچ ده‌درینه‌وه:
 به‌لگه‌ی شرع: نه‌وه‌یه خوای گه‌وره کرد‌گاری هم‌وو شتی‌که، هم‌وو شتی‌کیش
 به‌خواستی خو‌ی ده‌بیت، وه له‌کتیبه‌که‌یدا پرونی کرد‌وو‌ته‌وه که کرداری به‌نده‌کان
 به‌ویستی خو‌یان نه‌نجام ده‌دریت، وه‌ک ده‌فهرمویت: ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِنْ
 بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ
 شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ﴾ (البقرة: ۲۵۳)، واته: (نه‌گهر خوای گه‌وره
 بیویستایه نه‌و گه‌لانه دوا‌ی پیغهمبهره‌کانیان کوشتاریان نه‌ده‌کرد، دوا‌ی نه‌وه‌ی
 مو‌عجیزه‌و به‌لگه‌ی ناشکرایان بو‌ ده‌هات، به‌لام جیا‌وازی‌یان که‌وته‌ناو، هه‌ندیکیان
 هه‌بوو با‌وه‌ریان هینا و هه‌ندیکیان بی‌با‌وه‌رپوون، وه نه‌گهر خوا بیویستایه کوشتاریان
 نه‌ده‌کرد، به‌لام خوا هه‌رچی بو‌ی نه‌نجامی ده‌دات).

هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدَاهَا وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي
 لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ (السجدة: ۱۳)، واته: (نه‌گهر بمانویستایه
 هم‌وو نه‌فسیکمان ریتمای ده‌کرد، به‌لام ووته و بریاری راست له‌منه‌وه‌یه که ده‌بیت
 دوزه‌خ له‌جنو‌که و مرو‌ف پر بکه‌م).

به‌لگه‌ی عقل: نه‌وه‌یه هم‌وو بو‌ونه‌وه‌ر مولکی خوای گه‌وره‌یه و مرو‌ف به‌شیکه له‌م
 بو‌ونه‌وه‌ره، نه‌ویش مولکی خوای گه‌وره‌یه‌وه، ئنجا بو‌ به‌مولک‌کراویش نیه ئالو‌گور
 له‌مولکی مولک‌داردا بکات به‌مؤله‌ت و ویستی خو‌ی نه‌بیت.

الْمَرْتَبَةُ الثَّلَاثَةُ: الإحسان، ركن واحد، وهو: أن تعبد الله كأنك تراه، فإن لم تكن تراه فإنه يراك، والدليل قوله تعالى: ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾ (النحل: ۱۲۸). وقوله: ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ * الَّذِي يَرَاكَ حِينَ تَقُومُ * وَتَقَلُّبِكَ فِي السَّاجِدِينَ * إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (الشعراء: ۲۱۷-۲۲۰). وقوله: ﴿وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُو مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ﴾ (يونس: ۶۱). (۱۳۴)

پله‌ی سئیه‌م: نیحسانه، که بهک پایه‌یه و بریتیه له‌وه‌ی وا خوا به‌رستی وهک له‌وه‌ی بیبیت، نجا نه‌گه‌ر توش نه‌و نه‌بینی نه‌وا نه‌و تو ده‌بینیت، به‌لگه‌ش نه‌وه‌یه خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾، واته: (به‌راستی خوا له‌گه‌ل نه‌وانه‌یه که پاریزیان له‌توره‌یی خوا کردووه و له‌گه‌ل نه‌وانه‌شه که چاکه‌خوازن)، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ * الَّذِي يَرَاكَ حِينَ تَقُومُ * وَتَقَلُّبِكَ فِي السَّاجِدِينَ * إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾، واته: (پشت به‌و خواوه‌نده شکو‌م‌ند و میهره‌بانه به‌سته که ده‌تبینی کاتیک هه‌لده‌ستیت بو نویر و له‌گه‌ل نه‌وانه‌دا هه‌لسه‌وکه‌وته ده‌که‌یت که کپ‌نوش به‌رن، به‌راستی هه‌ر نه‌و خواجه‌یه که بیسه‌ر و زانایه)، وه ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُو مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ﴾، واته: (ئه‌ی موچه‌مه‌د ﷺ، سه‌رفالی هه‌ر کاروباریک بیت، وه هه‌رچی له‌قورئان بخوینیته‌وه و هه‌رچی کرده‌وه‌یه‌کیش که ده‌یکه‌ن ئیه‌ه هه‌ر چاودیترین به‌سه‌رفانه‌وه کاتیک تییدا روده‌چن).

(۱۳۴) چاکه‌خوازی (الإحسان): دزی خراپه‌کاریه و بریتیه له‌وه‌ی مروف چاکه

بخاته‌وه و ده‌ست له‌نازاردان هه‌لگرت و به‌مال و پله و پایه و زانست و جه‌سته چاکه بو بنده‌کانی خوا دابین بکات:

* به مال: به‌وه‌ی خهرجی بکات و خیری لیکات و زه‌کاتی لیدات، که باشترین جوړی چاکه‌خوازی به‌مالیش زه‌کاتدانه، چونکه زه‌کات به‌کیکه له‌پایه و بونیا‌ده مه‌زنه‌کانی ئیسلام، ئیسلامه‌تی مروّقیش به‌زه‌کاتدان نه‌بی ته‌واو ناییت، که خوشه‌ویسترینی به‌خشینه‌کانه لای خوای گه‌وره و دوای نه‌ویش نه‌و خهرجیانه‌ن که له‌سه‌ر مروّف واجبن، وه‌ک خهرجیکیشانی خیرانه‌که‌ی و دایکی و باوکی و وه‌چه‌کانی و براکانی و کوړی براکانی و خوشکه‌کانی و مامه‌کانی و پووره‌کانی و خوشکه‌کانی دایکی و هه‌تا کوژتایی نه‌مانه، پاشان خیر کردن به‌هه‌ژاران و کهسانی تریش له‌وانه‌ی خیریان پیده‌شیت، بۆ نمونه وه‌ک: قوتاییانی زانست.

* چاکه‌کردن به‌پله‌مویه‌پایه: نه‌وه‌یه خهلکی پله‌پلن، که‌سی وایان تیدایه که له‌لای خاوه‌ن ده‌سه‌لات قسه‌رویشتووه، ده‌بی مروّف نه‌و پله و پایه‌یه‌ی بخاته‌کار، کاتیک به‌کیک دیته‌لای و داوای لیده‌کات که له‌لای خاوه‌ن ده‌سه‌لات تکای بۆ بکات، ئنجا بۆ لادانی زیانیک بیت لئی، یاخود بۆ به‌ده‌سته‌ئینی سوودیک بیت بۆ.

* چاکه‌کردن به‌زالست: نه‌وه‌یه مروّف زانسته‌که‌ی بۆ به‌نده‌کانی خوا بخاته‌کار، به‌وه‌ی له‌زن‌جیره وانه‌کان و کوړه‌گشتی و تایبه‌ته‌کاندا فیریان بکات، هه‌تا نه‌گه‌ر له‌چایخانه‌شدا بووی هه‌ر خیره و چاکه‌خوازییه که خهلکی فیر بکه‌یت، وه‌ نه‌گه‌ر له‌کوړیکي گشتیدا بوویت هه‌ر خیره خهلکی فیر بکه‌یت، به‌لام لهم رووه‌وه دانایی و حکمه‌ت به‌کاربه‌ینه و گرانگیری مه‌که له‌سه‌ر خهلکی به‌جوړی هه‌ر کاتیک له‌کوړیکدا دانیشتی ده‌ست بکه‌یت به‌ناموژگاریکردنیان و قسه‌یان بۆ بکه‌یت، چونکه پیغمبه‌ر ﷺ له‌ناموژگاریکردندا خهلکی سه‌رپشک ده‌کرد و زوری له‌سه‌ر نه‌ده‌رویشت، له‌به‌ر نه‌وه‌ی ده‌روونه‌کان بی‌تاقه‌ت و بی‌زار ده‌بن و زور جاریش له‌زورکاری نه‌وه‌ی ده‌ست به‌قسه‌کردن ده‌کات رقیان له‌چاکه‌ش ده‌بیته‌وه.

* هه‌روه‌ها چاکه‌خوازی له‌گه‌ل خهلکدا به‌جه‌سته: نه‌وه‌یه پیغمبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمویت: ﴿وَتُعِينُ الرَّجُلَ فِي دَابَّتِهِ فَتَحْمِلُهُ عَلَيْهَا أَوْ تَرْفَعُ لَهُ عَلَيْهَا مَتَاعَهُ صَدَقَةٌ﴾ (رواه البخاري)

ومسلم)، واته: (یارمه‌تیدانی که سئیک له و لآخه که بیدا، به وهی سواری بکهی، یان شتومه که کهی له گهل بار بکهیت چاکه‌یه)، نه وه که سئیکه و یارمه‌تی دوده‌ی و شتومه که کهی له گهل هه‌لده‌گری، یان رینگه‌ی نیشان دوده‌یت، یان هه‌ر کارینکی له و جوړه بیت، هه‌موو نه‌مانه چاکه‌خوازین، نه‌مه سه‌باره‌ت به‌چاکه‌خوازی له گهل به‌نده‌کانی خوادا.

به‌لام سه‌باره‌ت به‌چاکه‌خوازی له‌پهرستی خوادا: نه‌ویه « أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ »، واته: (وهك نه‌وه خوا په‌رستی که ده‌بینیت)، هه‌روهك په‌تعمبه‌ر ﷻ فه‌رموی.

نهم په‌رستنش – واته مروّف وا په‌روه‌ردگاری په‌رستی که بیینیت – په‌رستی داخوازی و تامه‌زرۆییه، له‌پهرستی داخوازی و تامه‌زرۆیشدا مروّف له‌ده‌روونه هه‌ست به‌هاندەر ده‌کات بۆ نه‌نجامدانی، چونکه داخوازه بۆ نه‌و زاته‌ی خویشی ده‌ویت، واده‌په‌رستی که بیینیت، رووی مه‌به‌ستی تیده‌کات و ده‌گه‌رته‌وه بۆ لای و خوئی لی نزیك ده‌خاته‌وه.

« فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ »، واته: (نه‌گه‌ر تۆش نه‌بینی نه‌و تۆ ده‌بینیت)، نه‌مه‌ش په‌رستی راکردن و ترسانه، له‌به‌ر نه‌وه نهم پله‌یه له‌چاکه‌خوازیدا دووه‌مه، نه‌گه‌ر وهك نه‌وه خوای گه‌وره نه‌په‌رستی که بیینی و داخوازی بیت و بۆ گه‌یشتن پئی هانی ده‌روونت بده‌یت، نه‌وا و هه‌ا بیه‌رسته که نه‌و تۆ ده‌بینیت، وهك که سئیک بیه‌رسته که لی ده‌ترسیت، که سئیک که له‌سزا و تۆله‌ی رابکه‌یت، نهم پله‌یه‌ش لای نا‌کار دۆستان (أرباب السلوك) له‌په‌له‌ی یه‌که‌م نزمه‌ه. په‌رستی خوا ﷻ وهك (ابن القيم) – په‌جه‌تی خوای لی بیت – فه‌رمویه‌تی، نه‌ویه:

مَعَ ذُلِّ عَابِدِهِ هُمَا رُكْنَانِ	وَعِبَادَةُ الرَّحْمَنِ غَايَةُ حُبِّهِ
هه‌ریه‌ك پیوستی به‌وی تر هه‌یه	په‌رستی خوا دوو بوکنی هه‌یه
دووه‌م ملکه‌چی چاک‌ی به‌نده‌یه	یه‌کیان نه‌ویه‌ری خو‌شه‌ویستیه‌تی

پهرستن لهسەر ئەم دوو بنچینهیه بنیاد دەنریت: ئەو پەری خۆشویستن و ئەوپەری
 ملکهچی، ئنجا لهخۆشویستندا داخوازی ههیه و له ملکهچکردندا ترس و ڕاکردن
 ههیه، ئەمەیه چاکهخوازی (الإحسان) لهپهرستی خوای گهوره‌دا، ئنجا ئەگەر مرۆف
 بهم شیوهیه خوا بهرستیت، ئەوکاتە نیازپاک دەبێ بۆ خوای شکۆمەند و لهپهرستنه‌کهیدا
 ئەمەبهستی ڕوپامایی دەبێ و ئەناوبانگ (سمعة) و ئەپاهاه‌لدانی خه‌لکی، ئنجا خه‌لکی
 ناگیان لێی بێ، یان ناگیان لێی نه‌بیت، هه‌موو حالته‌کان به‌لایه‌وه یه‌کسانن و
 لههه‌موو بارێکدا چاکه‌خوازه لهپهرستنه‌کهیدا، به‌لکو له‌ته‌واوته‌ی و نیازپاکیه‌وه یه‌که
 مرۆف لهسەر ئەوه سوور بیت خه‌لکی له‌کاتی خواپهرستیدا نه‌بینن، وه‌ ده‌بێ
 پهرستنه‌که‌ی له‌گه‌ڵ په‌روه‌ر دگاریدا نه‌ینی بیت، مه‌گەر له‌ئاشکراکردنی شتی‌کدا که
 به‌رژه‌وه‌ندی بۆ موسولمانان یان بۆ ئیسلام تیدا بیت، وه‌ک ئەوه‌ی که‌سیکی شوین پی
 هه‌لگیراوی پێشه‌وا بێ و چاوی لێکه‌ن و هه‌ز بکات پهرستنه‌که بۆ خه‌لکی ڕوون
 بکاته‌وه بۆ ئەوه‌ی مه‌شخه‌لکی لێهه‌ر بگرن و له‌به‌ر ڕۆشنایه‌که‌یدا ڕۆن، یان پی خۆش
 بێ که پهرستنه‌که‌ی ده‌ربکه‌وتت بۆ ئەوه‌ی هاوڕی و دۆست و هاوه‌له‌کانی چاوی لێ
 بکه‌ن، ئەمه‌ خیری تیدا، ئەو به‌رژه‌وه‌ندییه‌ی ناوړی لێده‌داته‌وه ڕه‌نگه‌ چاکتر و به‌رزتر
 بیت له‌به‌رژه‌وه‌ندی شاردنه‌وه‌که، له‌به‌ر ئەمه‌ خوای گه‌وره ستایشی ئەوانه‌ ده‌کات که
 سامانه‌کانیان به‌نه‌ینی و ئاشکرا ده‌به‌خشن و خه‌رج ده‌که‌ن، ئنجا ئەگەر نه‌یتیبوون
 چاکتر و به‌ سوودتر بێ بۆ دڵ و ترس نامی‌تر بێ و زیاتر مایه‌ی گه‌رانه‌وه بۆ لای خوا
 بیت ده‌یشارنه‌وه، وه‌ ئەگەر ئاشکرا کردنه‌که به‌رژه‌وه‌ندی ئیسلامی به‌ده‌ر که‌وتنی یاسا و
 شه‌ریعه‌ته‌کانی تیدا بوو، هه‌روه‌ها به‌رژه‌وه‌ندی موسلمانانی تیدا بوو به‌وه‌ی چاوی
 لێکه‌ن، ئاشکرای ده‌که‌ن.

باوه‌ر داریش ته‌ماشای ده‌کات کامیان گونجاوتره، هه‌ر کامیان گونجاوتر و به‌که‌لکتر بوو
 له‌پهرستندا ئەوه ته‌واوتر و باشتره.

والدليل من السنة حديث جبرائيل المشهور عن عمر رضي الله عنه قال: « بَيْنَمَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ذَاتَ يَوْمٍ إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ شَدِيدُ بَيَاضِ النَّيَابِ شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعْرِ لَا يَرَى عَلَيْهِ أَثَرَ السَّفَرِ وَلَا يَعْرِفُهُ مِنَّا أَحَدٌ حَتَّى جَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فَأَسْنَدَ رُكْبَتَيْهِ إِلَى رُكْبَتَيْهِ وَوَضَعَ كَفَّيْهِ عَلَى فَحْدَيْهِ وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِسْلَامِ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم: « الْإِسْلَامُ: أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَتَقِيمَ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ، وَتَصُومَ رَمَضَانَ، وَتَحُجَّ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا ». قَالَ: صَدَقْتَ. قَالَ: فَمَعَجْنَا لَهُ يَسْأَلُهُ وَيُصَدِّقُهُ! قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ. قَالَ: « أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ ». قَالَ: صَدَقْتَ. قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِحْسَانِ. قَالَ: « أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ ». قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ السَّاعَةِ. قَالَ: « مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ ». قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنْ أَمَارَتِهَا. قَالَ: « أَنْ تِلِدَ الْأُمَّةُ رَبَّتَهَا، وَأَنْ تَرَى الْحَفَاةَ الْعُرَاةَ الْعَالَةَ رِعَاءَ الشَّيْءِ يَتَطَاوَلُونَ فِي الْبُنْيَانِ ». قَالَ: ثُمَّ انْطَلَقَ فَلَبِثْتُ مَلِيًّا، ثُمَّ قَالَ لِي: « يَا عُمَرُ أَتَدْرِي مِنَ السَّائِلِ؟ » قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ: « فَإِنَّهُ جِبْرِيلُ أَتَاكُمْ يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ » (۱۳۵).

به لگهش له سوننهت فہرموودہ کہی جو برائیلی بہناوبانگہ له عومہرہ وہ رضي الله عنه کہ فہرمووی: ئیمہ پوژیکیان لای پیغہمبہری خوا رضي الله عنه دانیشتبووین، لہ پر پیاویکمان لیدہرکہوت، جلہ کانی زور سپی بوو، مووی زور پەش بوو، شوینہ واری گہرانی پیوہ نہدہ بینرا و کہ سیش له ئیمہ نہیدہ ناسی، تا کو لای پیغہمبہر رضي الله عنه دانیشت، ئنجا نہ ژنوی نا بہ نہ ژنویہ وہ و ہردوو لہ پی دەستی خستہ سہر ہردوو رانی، فہرمووی: ئہی موحمہد، دہربارہی ئیسلام ہہوالم پییدہ؟ پیغہمبہری خواش رضي الله عنه فہرمووی: (ئیسلام نہوہیہ شایہتی بدہیت کہ ہیج پەرستراویک نیہ مافی پەرستنی ہہ بیت بیجگہ لہ خوا، وہ موحمہدیش پیغہمبہری خواہیہ و نویتز بکہی و زہکات بدہی و پەمەزان

به‌پوژوو بی و سه‌ردان و چه‌جی مائی خوا بکه‌ی نه‌گه‌ر توانای چوونت هه‌بوو)، فه‌رمووی: راست ده‌که‌یت، ووتی: پیمان سه‌یر بوو، پرسیارای لیده‌کرد و پیشی ده‌ووت راست ده‌که‌یت!!، فه‌رمووی: نجا ده‌رباره‌ی باوه‌ر هه‌والم پییده؟ فه‌رمووی: (نه‌وه‌یه باوه‌ر به‌یننی به‌خوا و به‌فریشته‌کانی و کتیبه‌کانی و پیغه‌مبه‌رانی و پوژی دوایی و به‌قه‌ده‌ر به‌چاک و خراپیه‌وه)، فه‌رمووی: راست ده‌که‌یت.

فه‌رمووی: نجا ده‌رباره‌ی نیحسان هه‌والم پی بده؟ فه‌رمووی: (نه‌وه‌یه به‌و شیوه‌یه خوا به‌رستی که ده‌بیینیت، نه‌گه‌ر تو‌ش نه‌بیینی نه‌وا نه‌و تو ده‌بیینیت)، فه‌رمووی: ده‌رباره‌ی هاتنی پوژی دوایی هه‌والم پی بده؟ فه‌رمووی: (پرسیارلیکراو له‌خواهن پرسیاره‌که زاناتر نیه‌ا)، فه‌رمووی: ده‌رباره‌ی نیشانه‌کانی هه‌والم پی بده؟ فه‌رمووی: (نه‌وه‌یه ئافره‌تی کۆیله‌گه‌وره و خانه‌که‌ی خو‌ی بخاته‌وه و ببینی پیپه‌تی و پووت و هه‌زاره‌کان، نه‌وانه‌ی شوانی ئازه‌ن ته‌لار و خانوبه‌ره‌کانیان به‌رزبکه‌نه‌وه)، پیشه‌وا (عمر) فه‌رمووی: نجا کابرا پویشیت و نیمه‌ش که‌میک ماینه‌وه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: (نه‌ی عومه‌ر ئایا ده‌زانی نه‌وه‌ی پرسیارای ده‌کرد کی بوو؟)، ووتم: خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌زانن و زاناترن! فه‌رمووی: (نه‌وه‌ جیریل بوو، هاته‌لاتان بوئه‌وه‌ی نایینه‌که‌تان فیر بکات).

(۱۳۵) زۆربه‌ی ئەم فه‌رمووده‌یه له پێشدا رافه‌کراوه و له‌سه‌رجه‌می فه‌توا و په‌یامه‌کان دا رافه‌مان له‌سه‌ری هه‌یه (۱۴۳/۳).

الأصل الثالث: (۱۳۶) معرفة نبيكم محمد ﷺ وهو محمد بن عبدالله بن عبد
المطلب بن هاشم وهاشم من قريش وقريش من العرب والعرب من ذرية
إسماعيل ابن إبراهيم الخليل عليه وعلى نبينا أفضل الصلاة والسلام.

بنچینه‌ی سیّهم: ناسینی پیغمبره که تان (محمد) ﷺ، نه ویش (محمد) ی
کوری (عبدالله) کوری (عبدالمطلب) کوری (هاشم) ه و (هاشم) یش نه قوره یشه و
قوره یشیش نه عه‌ره به و عه‌ره بییش نه وه چه‌ی (ابراهیم ی خلیل) بن، علیه و علی
نبینا أفضل الصلاة والسلام.

(۱۳۶) واته: لهو سیّ بنچینه‌ی واجبه له‌سر مرؤف بیانزانیّت، که بریتین له‌وه‌ی
بهنده په‌روه‌ردگار و ناین و پیغمبری بناسیت. ناسینی پیغمبریش ﷺ پنج برگه له‌خو
ده‌گرت:

یه‌که‌م: ناسینی له‌چه‌له‌که‌وه:

که به‌ریژترینی خه‌لکه له‌رووی ره‌چه‌له‌که‌وه و هاشمی قوره‌یشی عه‌ره‌بییه و ناوی
(محمد) کوری (عبدالله) ی کوری (عبدالمطلب) کوری (هاشم) ه ... تا کۆتایی نه‌وه‌ی
شیخ - ره‌جه‌تی خوای لیّ بیّت - فه‌رموویه‌تی.

دووه‌م: زانینی ته‌مهنی و شوینی له‌ دایک بوون و شوینی کۆچ بوگردنی:

شیخ به‌وه روونیکردووه‌ته‌وه که ده‌فه‌رموویت: (شه‌ست و سیّ سال ته‌مهنی کردووه و
شاره‌که‌ی مه‌که‌که بووه و کۆچی کردووه بو مدینه) له‌مه‌که‌که له‌دایک بووه و په‌نجاو سیّ
سال تییدا ماوه‌ته‌وه، پاشان کۆچیکردووه بو مدینه و ده‌سال تییدا ماوه‌ته‌وه، ئنجا له‌وه‌ی
له‌ره‌بیعی یه‌که‌می سالی یازده‌ی دوای کۆچ وه‌فاتی کردووه.

سیّهم: زانینی ژبانی یتغممبهرایه‌تییه‌که‌ی ﷺ که بیست و سیّ ساله:

کاتیک سروشی بۆهات تمه‌نی چل سال بو، وه‌ک یه‌کیک له‌شاعیرانی وتویه‌تی:

وَأَتَتْ عَلَيْهِ أَرْبَعُونَ فَأَشْرَقَتْ شَمْسُ النَّبُوءَةِ مِنْهُ فِي رَمَضَانَ

واته:

تمه‌نی ژبانی چل سالی به‌سهردا هات خۆری یتغممبهرایه‌تی له‌ره‌مه‌زان لی هه‌له‌هات

چوارهم: به‌چی بوو به‌(نبی) و به‌(رسول)؟:

کاتیک بوو به‌(نبی) که نهم نایه‌تانه‌ی بۆ هاته‌خواره‌وه: ﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ * خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ * اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ * الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ * عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾ (العلق: ۱-۵)، واته: (به‌ناوی نه‌و په‌روه‌ردگار ه‌ته‌وه بخوینه که هه‌موو شتیکی دروستکردوه، مروّقی له‌خوینپاره دروستکردوه، بخوینه په‌روه‌ردگاری تو له‌هه‌موو کهس به‌خشنده‌تره، نه‌وه‌ی مروّقی به‌قه‌له‌م فیری نویسن کردوه، مروّقی فیری شتاتیک کردوه که نه‌یده‌زانی).

پاشان که نهم نایه‌تانه‌ی بۆ هاته‌خواره‌وه بوو به‌(رسول): ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ * قُمْ فَأَنْذِرْ * وَرَبُّكَ فَكْبَرُ * وَتَيَّابِكَ فَطَهَّرُ * وَالرُّجْزَ فَاهْجُرُ * وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْبِرُ * وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرُ﴾ (المدثر: ۱-۷)، واته: (نه‌ی نه‌و که سه‌ی خۆت داپۆشیوه، هه‌سته و خه‌لکی له‌مه‌ترسی هاوبه‌شدانان ناگادار بکه‌روه‌ه و په‌روه‌ردگارت به‌گه‌وره و پیروژ بگه‌ره و پۆشاکت خاوین بکه‌روه‌ه و له‌پۆخله و چه‌په‌لی هاوبه‌شدانان خۆت په‌ریژ بگه‌ره و منه‌ت مه‌که، به‌وه‌ی داوای زۆر بکه‌یت و بۆ په‌روه‌ردگارت و له‌به‌ر خاتری نه‌و نارام بگه‌ره).

ئعجا یتغممبهر ﷺ هه‌ستا و خه‌لکی ناگادار کرده‌وه و به‌فه‌رمانی خوای گه‌وره

پاچه‌نی.

جیاوازی نیوان (رسول) و (نبی) یش وه‌ک زانایان ده‌لین، نه‌وه‌یه: (نبی) که سه‌یکه

به‌وه‌حی شهرعی بۆ نیرابی و فه‌رمانی پی نه‌کرای پی رای بگه‌یه‌نیت، (رسول) یش

که‌سیکه خوا به‌و‌هی شهرعی بۆ ناردبی و فه‌رمانی به‌را‌گه‌یاندنی پئکر دبیّت، به‌م پییه هه‌موو (رَسُول) یَک (نبی) یه و هه‌موو (نبی) یَک (رَسُول) نیه.

پئنجه‌م: چ په‌یامیکی پیدا نیرراوه و بۆچی؟ بئگومان بۆ گه‌یاندنی یه‌ک‌تاپه‌رستی خوی گه‌وره و شه‌ریعه‌ته‌که‌ی نیرراوه که‌کردنی فه‌رمانی پئکراو (المأمور) و وازه‌ئیان له‌پئنه‌دراو (المحظور) ی له‌خۆ‌گرتوو، هه‌روه‌ها بۆ‌ئه‌وه نیرراوه که‌میهره‌بانی بی بۆ جیهانیان تا‌کو له‌تاریکی هاوبه‌شدانان و بی‌یاوه‌ری و نه‌فامی ده‌ربازیان بکات به‌ره‌و روناکی زانست و باوه‌ر و یه‌ک‌تاپه‌رستیان به‌ریت، بۆ ئه‌وه‌ی به‌و په‌یامه‌ لیخۆشبوون و ره‌زامه‌ندی خویان ده‌ستبه‌که‌ویت و له‌تۆله و خه‌شی خوارزگاریان بیّت.

* * *

وله من العمر ثلاث وستون سنة، منها أربعون قبل النبوة، وثلاث وعشرون نبياً ورسولاً، نبيء باقراً، و أرسل بالمدثر، وبلده مكة، و هاجر إلى مدينة. بعثه الله بالندارة عن الشرك و يدعو إلى التوحيد^(۱۳۷) و الدليل قوله تعالى: ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ^(۱۳۸) * قُمْ فَأَنْذِرْ^(۱۳۹) وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ * وَتِيَابِكَ فَطَهِّرْ * وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ * وَلَا تَمُنْ بِتَسْتَكْبِرُ * وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ﴾ (المدثر: ۱-۷)، و معنى ﴿قُمْ فَأَنْذِرْ﴾ ينذر عن الشرك و يدعو إلى التوحيد ﴿وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ﴾ أي عظمه بالتوحيد ﴿وَتِيَابِكَ فَطَهِّرْ﴾ أي طهر أعمالك عن الشرك ﴿وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ﴾ الرجز الأصنام، و هجرها تركها و البراءة منها و أهلها. أخذ على هذا عشر سنين يدعو إلى التوحيد^(۱۴۰) و بعد العشر عرج به إلى السماء^(۱۴۱).

ته‌مه‌نی شه‌ست و سیّ سالّ بووه، چل سالیان پیتش پیته‌مبه‌رایه‌تی و بیست و سیّ سالیشیان دوا‌ی هه‌تبر‌تیران و پیته‌مبه‌رایه‌تی، به (اقرأ) بوو به (نبي) و به (المدثر) بوو به (رسول) و شاره‌ک‌ی مه‌ککه بووه و کوچی کردووه بو مه‌دینه. خوا به‌ترساندن له‌هاوبه‌شدانان و بانگه‌واز کردن بو به‌کتابه‌رستی ره‌وانه‌ی کردووه، به‌لگه‌ش نه‌وه‌یه خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ * قُمْ فَأَنْذِرْ * وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ * وَتِيَابِكَ فَطَهِّرْ * وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ * وَلَا تَمُنْ بِتَسْتَكْبِرُ * وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ﴾، واته: (ته‌ی نه‌و که‌سه‌ی خؤ داپوشیوه، هه‌سته خه‌لکی بترسینه و ناگاداریان بکه‌روه و به‌روه‌ردگارت به‌گه‌وره بگره و پو‌شاکت خاوین بکه‌روه و له‌پو‌خله و چه‌په‌لی خؤ په‌ریز بگره و منه‌ت مه‌که به‌وه‌ی داوا‌ی زور بکه‌یت، وه له‌به‌رخاتری به‌روه‌ردگارت نارام بگره)، و اتای: ﴿قُمْ فَأَنْذِرْ﴾ نه‌وه‌یه خه‌لکی له‌هاوبه‌شدانان بترسینن و بانگه‌واز بو به‌کتابه‌رستی بکات، ﴿وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ﴾، واته: به‌یه‌کتابه‌رستی به‌مه‌زنی بگره، ﴿وَتِيَابِكَ فَطَهِّرْ﴾ واته: کرده‌وه‌کانت له‌هاوبه‌شدانان خاوین بکه‌روه، ﴿وَالرُّجْزَ

فَاهُجْرُ ﴿﴾. (رجز): بته‌کانه و (هجر) یان واته: وازلئیه‌نیانیان و خوْ به‌ریکردن له‌خوْیان و نه‌هله‌کانیان که بتپه‌رستانن. له‌سه‌ر نه‌م حاله‌ ده‌سائی به‌سه‌ربرد، که بانگه‌وازی بوْ یه‌کتابه‌رستی ده‌کرد و دوا‌ی ده‌ساله‌که به‌رزکرایه‌وه بوْ ناسمان.

(۱۳۷) واته له‌هاوبه‌شدانان بیان ترسینیّ و بوْ یه‌کتابه‌رستی خو‌ای گه‌وره بانگیان بکات، له‌په‌روه‌رد‌گاریه‌تی و په‌رس‌زاویه‌تی و ناو و سیفته‌ته‌کانیدا.

(۱۳۸) بانگه‌شه‌که بوْ پیغه‌مبه‌ری خو‌ایه ﴿﴾.

(۱۳۹) خو‌ای گه‌وره فه‌رمان به‌پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﴿﴾ ده‌کات که به‌کارامه‌یی و چالا‌کانه‌هستی و خه‌لکی له‌هاوبه‌شدانان برسینیّ و ناگاداریان بکاته‌وه لیّ، شیخ نه‌و نایه‌ته‌ی ته‌فسیر کردوه.

(۱۴۰) واته: پیغه‌مبه‌ر ﴿﴾ له‌سه‌ر نه‌و حاله‌ ده‌سال مایه‌وه و بانگه‌وازی بوْ یه‌کتابه‌رستی خو‌ای گه‌وره و به‌ته‌ن‌ها ناسینی له‌په‌رستیدا ﴿﴾ ده‌کرد.

(۱۴۱) (عروج): به‌رزبو‌ونه‌وه‌یه، خو‌ای گه‌وره له‌وباره‌یه‌وه ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿ تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ ﴾ (المعارج: ۴)، واته: (فریشته‌کان و جبریل بوْ‌لای خوا به‌رز ده‌بنه‌وه) نه‌وه‌ش یه‌کینکه له‌و تایه‌تمه‌ندیه مه‌زنانه‌ی که به‌هو‌یه‌وه خوا ریزی له‌پیغه‌مبه‌ر ﴿﴾ ناوه، پیش نه‌وه‌ی له‌مه‌ککه کۆچ بکات، کاتیک له‌که‌عبه له‌لایه‌که‌وه نوستبوو، یه‌کیک هاته‌لای و نیوانی ره‌قینه‌ی ملی هه‌تا داوینی سکی تو‌یکرد، ننج‌دلی ده‌ره‌ینا و پر‌یکرد له‌دانایی و باوه‌ر، تا‌کو بوْ نه‌و نه‌رکه‌ی دواتر پیّ هه‌لده‌ستی ساز وئاماده‌ بیست، ننج‌ا وولا‌خیککی سپی هینا، که له‌ئیسز بچوو‌کتر و له‌گو‌یدریژ گه‌وره‌تر بوو و پیّ ده‌وو‌تریت: بۆراق و هه‌نگاوه‌کانی له‌ته‌واوبوونی بینایی چا‌ویدا داده‌نیست، پیغه‌مبه‌ر ﴿﴾ سواری بوو و به‌هاور‌پیه‌تی جبریلی نه‌میندار رو‌یشتن، تا‌کو گه‌یشته (بیت المقدس)،

ئنجا له‌وی دابه‌زی و پیشنوژی بۆ پیغه‌مبه‌ران کرد، بۆ هه‌موو پیغه‌مبه‌ر و نیراوه‌کان، نوژیان له‌دواوه کرد تا‌کو به‌و پیشنوژی به‌رێز و شه‌ره‌فمه‌ندی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌ر که‌ویت، هه‌روه‌ها ده‌ر که‌وی که‌ پیشه‌وای سه‌رمه‌شقه، پاشان جبریل به‌رزی کرده‌وه بۆ ناسمانی دونیا و له‌ده‌ر گایدا، ووتیان: ئەوه کی‌یه؟ فه‌رمووی: جبریل، ووتیان: کی‌ت له‌گه‌له؟ فه‌رمووی: (محمد)، ووتیان: په‌یامی بۆ ره‌وانه‌ کراوه؟ فه‌رمووی: به‌لتی، ووتیان: به‌خیر بی‌ت، چاک‌ترین می‌وان هاتووه، ئنجا ده‌ر گای بۆ کرایه‌وه و له‌وی ناده‌می بینی، جبریل فه‌رمووی: ئەمه باوکه‌ ناده‌مه‌ت، سلاوی لی‌که، ئەویش سلاوی لی‌کرد، ناده‌م ﷺ وه‌لامی سلاوه‌که‌ی دایه‌وه و فه‌رمووی: کوری چاک (صالح) و پیغه‌مبه‌ری چاک به‌خیر بی‌ت، بینی له‌لای راستی ناده‌مه‌وه گیانی به‌خته‌وه‌ره‌کان و لای چه‌پیه‌وه گیانی سه‌رگه‌ردانه‌کانه له‌وه‌چه‌کانی، کاتیک سه‌یری لای راستی ده‌کرد دل‌خۆش ده‌بوو و پنده‌که‌نی، وه‌ کاتیک سه‌یری لای چه‌پی ده‌کرد ده‌گریا، پاشان جبریل به‌رزی کرده‌وه بۆ ناسمانی دووهم و له‌ده‌ر گای داو... هتد. ئنجا په‌حیا و عیسا‌ی له‌وی بینی - سلاوی خویان لی‌ بی‌ت - که هه‌ریه‌که‌یان کوری پوری ئەوی تریانه، ئنجا جبریل فه‌رمووی: ئەم دووانه په‌حیا و عیسان و سلاویان لی‌که، ئەویش سلاوی لی‌کردن و سلاوه‌که‌یان سه‌نده‌وه و فه‌رموویان: برای چاک و پیغه‌مبه‌ری چاک به‌خیر بی‌ت، پاشان جبریل به‌رزی کرده‌وه بۆ ناسمانی سی‌هه‌م و له‌ده‌ر گایداو... هتد، یوسفی له‌وی بینی ﷺ، جبریل فه‌رمووی: ئەمه یوسفه و سلاوی لی‌که، ئەویش سلاوی لی‌کرد، یوسف سلاوه‌که‌ی سه‌نده‌وه و فه‌رمووی: برای چاک و پیغه‌مبه‌ری چاک به‌خیر بی‌ت، پاشان جبریل به‌رزی کرده‌وه بۆ ناسمانی چواره‌م و له‌ده‌ر گایدا و... هتد. ئنجا ئیدریسی له‌وی بینی، جبریل فه‌رمووی: ئەمه ئیدریسه و سلاوی لی‌که، ئەویش سلاوی لی‌کرد و سلاوه‌که‌ی سه‌نده‌وه و فه‌رمووی: برای چاک و پیغه‌مبه‌ری چاک به‌خیر بی‌ت، پاشان جبریل به‌رزی کرده‌وه بۆ ناسمانی پنجه‌م و له‌ده‌ر گایدا و... هتد، هارونی کوری عیمرانی برای

موسای بینی ﷺ و جبریل فرمووی: ئەمه هارونه و سلاوی لییکه، ئەویش سلاوی لیکرد، هارون سلاوه‌که‌ی سەنده‌وه و فرمووی: برای چاک و پیغەمبەری چاک بەخیر بیت، پاشان جبریل بەرزى کردوه بو ناسمانى شەشەم، لەدەرگای داو... هتد.

ئەجا موسای لەوئى بینی ﷺ، جبریل فرمووی: ئەمه موسایه و سلاوی لییکه، ئەویش سلاوی لیکرد، موسا سلاوه‌که‌ی سەنده‌وه و فرمووی: برای چاک و پیغەمبەری چاک بەخیر بیت، کاتیک لى رەت بوو موسا گریا، بیان ووت: بۆچی دەگریت؟ فرمووی: بۆیه دەگریم چونکه دواى من رۆلەیه‌ك رەوانە کراوه، که زیاتر لەئومەتە‌که‌ی ئەو دەچنە بەهەشتەوه وەك لەو‌ه‌ی لەئومەتە‌که‌ی من دەچنە بەهەشتەوه – گریانه‌که‌ی موساش پەژارەى ئەوه بوو که گەله‌که‌ی ئەو هەموو ریزەى لەدەست چوووە نەك نیرەبى و حەسوودى بیت بە ئومەتى (محمد) ﷺ - .

پاشان جبریل بەرزى کردوه بو ناسمانى حەوتەم و لەدەرگايدا و... هتد، ئیبراهیمی (خلیل)ى خواى بەخشنەدى لەوئى بینی، ئەجا جبریل فرمووی: ئەمه باو که ئیبراهیمته و سلاوی لییکه، ئەویش سلاوی لیکرد و ئیبراهیم سلاوه‌که‌ی سەنده‌وه و فرمووی: کورى چاک و پیغەمبەری چاک بەخیر بیت، جبریل بۆیه پیغەمبەری خواى ﷺ بەسەر ئەو پیغەمبەرانەدا گەران تاكو مایەى ریزلینان و دەرخستنى شەرەفمەندى پلەوپایەى پیغەمبەر ﷺ بیت، ئیبراهیمی خەلیل پالیدا بوو بە مالى ئاوەدان (بیت المعمور) وه لەناسمانى حەوتەم که هەموو رۆژیک حەفتا هەزار لەفریشتەکانى تیدەچن، خوا پەرستى و نوێژدە‌کەن، پاشان دینەدەرەوه و ناگەرینەوه ناوی، لەرۆژى دووهدا بیجگە لەوان فریشتەى تر دین که بیجگە لەخوا کەسى تر ژمارەیان نازانیت، ئەجا پیغەمبەر ﷺ بەرز کرایه‌وه بو (سدرە المنتهى) که بەفەرمانى خوا بەرەونەق و جوانى داپۆشینیک داپۆشراوه هیچ کەس نەتوانى لەجوانیدا وەسفى بکات، پاشان خوا پەنجای نوێژى بو هەموو شەوو رۆژیک لەسەر فەرز کرد و پى رازى بوو و دەستبەجى ملکەچ بوو، ئەجا

ہاتہ خوارہ وہ، کاتیک بہ لای موسادا تیہری فہرمووی: پەرورہ دگارت چی لہ سہر
 ئومتہ تہ کت فہرز کردوہ؟ فہرمووی: لہہموو رۆژیکدا پەنجای نوێژ، ئەویش فہرمووی:
 ئومتہ تہ کت توانای ئەوہی نیہ، من خەلکی پیش تۆم بۆ تاقی بووہ تہوہ و بەسخت ترین
 شیوہ چارہ سہری کیشہی (بنو اسرائیل) ہم کردوہ، بگہر پەرہوہ بۆ لای پەرورہ دگار و
 داوای لیبکہ سوکی بکات بۆ ئومتہ تہ کت، پیغمبەر ﷺ فہرمووی: ئنجا گہرامہوہ و
 خوا (دہ) نوێژی لہ سہر لابرہم، بەردہوام دہ گہرایہوہ بۆ لای پەرورہ دگاری تا کو
 فہرزہ کہ لہ (بیئج) دا جینگیر بوو، ئنجا بانگدہریک بانگی کرد: فہرزہ کہم چہ سپاند و
 لہ سہر بەندہ کاتم سوک کرد. ہەر لہم شہوہ دا پیغمبەر ﷺ برا بۆ بەہشت، بینی
 چہندہا گومہزی مرواری تیدایہ و خۆلہ کہی میسکہ، پاشان پیغمبہری خوا ﷺ ہاتہ
 خوارہوہ تا کو لہ کوتایی شہوہا ہاتہوہ مہ ککەو نوێژی بہیانی لہوئی کرد.

و فرضت عليه الصلوات الخمس، و صلى في مكة ثلاث سنين^(۱۴۲) و بعدها أمر بالهجرة^(۱۴۳) إلى المدينة.

وه ڀينج نويڙه ڪاٺي له سهر فهرزڪرا و سڙي سال له مه ڪه نويڙي ڪرد دواي نه وه فرماني پيڪرا به ڪوچڪردن بؤ مهدينه.

(۱۴۲) تا ڪوچيڪرد بؤ مهدينه نويڙي چوار ڀڪاتي به دوورڀڪات ده ڪرد، نجا نويڙي سه فهر (له سهر دوو ڀڪاته ڪه) مايه وه و نويڙي نيسته جي (حضر) زياد ڪرا. (۱۴۳) خواي گهوره فهرماني به ڀيغهمبره ڪهي موحمه مد ﷺ ڪرد به ڪوچڪردن بؤ مهدينه، چونڪه خه لڪي مه ڪه ڀنگرييان ده ڪرد ڪه بانگه وازه ڪهي بهرقهزار ڀڪات، وه له مانگي ڀهبيعي يه ڪهي سالي سيازده ي ره وانه ڪراندا ڀيغهمبر ﷺ گهيشته مهدينه له مه ڪه وه ڪه شاري يه ڪهي سروس و خوشه ويسرزين وولات بوو لاي خوا و ڀيغهمبره ڪهي به ڪوچڪردووي گهيشته مهدينه، به مؤلته تي پهروه ردگاري له مه ڪه وه به ڪوچ ڪردووي ده رچوو، دواي نه وه سيازده سالي تيدا به سهربرد و پهيامي پهروه ردگاري ڀاده گهيانده و به چاورووني بانگه وازي بؤده ڪرد.

به لام هيچي له زوربه ي قوره يش و گهوره ڪانين ده ست نه ڪهوت ييچگه له ڀه فز ڪردني بانگه وازه ڪهي و پشته لڪردن ليني و ئازارداني توندوتيزي ڀيغهمبر ﷺ و نه وانه ي باوه ڀريان ڀيغهمبره، هه تا ڪار گهيشته نه وه ي ههستان به ڀاڀه ڀراندني نه خشه ي فيل و ته له ڪه ڪردن بؤ ڪوشتي ڀيغهمبر ﷺ ڪه گهوره ڪانين له نه نجومهني راويڙ (دار الندوة) ڪو بوونه وه و راويڙيان ڪرد بؤ نه وه ي بزنان چي له ڀيغهمبري خوا ﷺ بڪهن؟ كاتيك بينيان هاوه له ڪاٺي ڪوچده ڪهن بؤ مهدينه و نه و يش حه تمن ده بي پيان بگات و پشتيواني و يارمه تي له و پشتيوانانه وه چنگ بڪه و يت ڪه به يعه تيان ڀنڊابوو له سهر

نہوہی لہہر شتیک بیساریژن کہرۆلہ کانیان و ژنہ کانیان لیئدہ پاریزن، ئەو کاتەش دەولەت و دەسەلاتی بەسەر قورەیشدا دەبیت.

(ئەبو جەھل)ی دوژمنی خوا رای خۆی ووت: کہ لەہەر تیرەبەک گەنجیکی لیہاتوو بہینن، ئنجا ہەریہەکان شمشیریکی برندەہی بدەینن، پاشان ہەلمەت بو (محمد) ﷺ بەرنو وەک لیئانی یەک کەس لیی بدەن و بیکوژن و لەکوژمان بیتەوہ، ئیدی خوینەکەہی بە تیرەکاندا بلاو دەبیتەوہ و نہوہی (عبد مناف) – واتە ھۆزەکەہی پیغەمبەر ﷺ – ناتوانن بەرہنگاری تیکرای گەلەکانیان بینوہ، ئەو کاتە بەخوینەکەہی رازی دەبن و دەیان دەینن، خواہی گەورەش پیغەمبەرەکەہی ﷺ لەو پیلانہ ناگادار کردوہ کہ ھاو بەشدانەران دەیانویست و مۆلەتی بەکوچکردن پێدا، پیشتر ئەبوبەکر ﷺ خۆی بو کوچکردن بو مەدینە پێچابووہ، پیغەمبەر ﷺ پئی فەرموو: ھیواشکە منیش بەنیازم مۆلەتم پێبدریت، ئەبوبەکر ﷺ خۆی دواخست بۆئەوہی ھاوہلیەتی پیغەمبەر ﷺ بکات، عائیشە (رَضِيَ اللهُ عَنْهَا) دەیفەرموو: کاتیک لەماتی ئەبوبەکر ﷺ بووین لەقرجەہی گەرمای نیوہرۆدا بینیمان پیغەمبەری خوا ﷺ لەدەرگاکەدا بو، خۆی پێچابووہ و ئەبوبەکریش فەرموو: باوک و دایکم بەقوربانن بیت سویند بەخوا لەم ساتەدا بەفەرمانیک ہاتووہ، ئنجا پیغەمبەر ﷺ ہات و بەئەبوبەکر فەرموو: وەرہ دەروہ. ئەویش فەرموو: باوک و دایکم بەقوربانن بیت ئەوانیش ہەرکەسی خۆتن، پیغەمبەر ﷺ فەرموو: مۆلەتم بەدەرچوون پێدراوہ. ئەبوبەکریش فەرموو: ئەہا وەہلیەتی تۆ ئەہی پیغەمبەری خوا ﷺ؟ فەرموو: بەلێ، ئەویش فەرموو: ئەہی پیغەمبەری خوا ﷺ لەو دوو وولاخەہی من یەکیکیان بەرہ. پیغەمبەر ﷺ فەرموو: بەپارہ.

پیغەمبەری خوا ﷺ و ئەبوبەکر دەرچوون و لەئەشکەوتی شاخی (ثَوْر) سی شەو مانوہ، (عبداللہ)ی کوری ئەبوبەکریش بەشەو لەلایان دەمایوہ کہرۆلہیەکی گەنجی

زیره‌کی ووریا بوو، له کۆتایی شهودا ده‌رۆیشت بۆ مه‌ککه و له‌ناو قورپه‌یشدا رۆژی ده‌کرده‌وه و هه‌ر هه‌والئیکێ ده‌رباره‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ و هاوه‌له‌که‌ی بیستایه‌ له‌گۆتی ده‌گرت، کاتیک تاریکی داده‌هات بۆی ده‌هینانه‌وه، وای لیهات قورپه‌یش له‌هه‌موو لایه‌که‌وه بۆ پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌گه‌ران و به‌هه‌موو هۆکاریک هه‌ولیانده‌دا بۆئه‌وه‌ی فریای پێغه‌مبه‌ر ﷺ بکه‌ون و له‌ده‌هستیان ده‌رنه‌چیت، بۆیه سه‌د ووشتریان دانا بوو بۆ هه‌رکس که‌هه‌ردووکیان یان یه‌کیان ده‌ستگیر بکات بۆیان، به‌لام خویان له‌گه‌ل دابوو، به‌یارمه‌تی خۆی ده‌پاراستن و به‌چاودێری خۆی چاودێری ده‌کردن تا ئه‌و راده‌یه‌ی قورپه‌یش له‌ده‌رگای ئه‌شکه‌وته‌که‌دا ده‌هه‌ستن و نایان بینن، ئه‌بو به‌کر ﷺ فه‌رمووی: که‌ ئیمه‌ له‌ئه‌شکه‌وته‌که‌دا بووین به‌پێغه‌مبه‌رم ﷺ ووت: ئه‌گه‌ر یه‌کیان سه‌یری پێی خۆی بکات ده‌مان بینیت، ئه‌ویش فه‌رمووی: « لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا، مَا ظَنُّكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ تَاللَّهِمَا » (أخرجه البخاري و مسلم)، واته: (خه‌مت نه‌بی چونکه‌ خوامان له‌گه‌له، ئه‌ی ئه‌بو بکر، گومانت چۆنه‌ به‌رامبه‌ر به‌دوو کس که‌خوا سێهه‌میانه‌؟).

کاتیکیش که‌گه‌رانی قورپه‌یش به‌دوایاندا که‌می‌ک هێوربووه‌وه‌ دوای سئ شه‌و له‌ئه‌شکه‌وته‌که‌ هاتنه‌ ده‌ره‌وه‌ و له‌رێگه‌ی که‌ناری ده‌ریاوه‌ به‌ره‌و مه‌دینه‌ که‌وته‌رێ. کاتیک خه‌لکی مه‌دینه‌ له‌کۆچکردوان و پشتیوانان بیستیان پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بۆلایان ده‌رچوو، هه‌موو رۆژیک به‌ره‌به‌یانی ده‌چوونه‌ ده‌ره‌وه‌ بۆ(حرة)، چاوه‌رێ هاتنی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و هاوه‌له‌که‌یان ده‌کرد تاکو گه‌رمای خۆره‌که‌ ته‌نگی بی هه‌لده‌چین، ئه‌و رۆژه‌ی که‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ تیدا گه‌یشته‌ به‌ره‌وه‌ رۆژ به‌رز بیه‌وه‌ و گه‌رماکه‌ به‌تین بوو و گه‌رابوونه‌وه‌ بۆ ماله‌کانیان، له‌وکاته‌دا پیاوئیکێ جوله‌که‌ له‌سه‌ر گردیک له‌گرده‌کانی مه‌دینه‌ بۆ پێوستیه‌کی خۆی ده‌پروانی و پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و هاوه‌له‌که‌ی چاوکرد که‌ به‌ره‌و رۆی ده‌هاتن و سه‌راویلکه‌(سراب) ونی ده‌کردن، ئێر خۆی پێنه‌گیرا و پڕ به‌ده‌نگی هاواری کرد: ئه‌ی کۆمه‌لێ عه‌ره‌ب ئه‌مه‌ به‌خته‌که‌تانه، واته‌ ئه‌و

بهش و شکۆمه‌ندیه‌تانه که چاوه‌پروانی بوون، موسولمانانیش بۆ بینینی پیغمبه‌ری خوا
 ﷺ خوکه‌وتن و بۆ به‌مه‌زنگرتن و به‌گه‌وره‌زانینی پیغمبه‌ری خوا ﷺ و راگه‌یاندن
 ناماده‌ییان بۆ جهاد و به‌رگری لی‌کردنی ﷺ چه‌کیان پیسو، له‌ناوچه‌ی (حره) پی
 گه‌یشتن و به‌لای راستدا لایدان و لای بنه‌ماله‌ی (عمرو ی کوری عوف) له‌(القُبَاء)
 دابه‌زی و چهند شه‌ویک له‌ناویاندا مایه‌وه و مزگه‌وتی دروستکرد، ئنجا به‌رپنکه‌وت بۆ
 مه‌دینه و خه‌لکه‌که له‌گه‌لیدا بوون و هی تریش له‌رینگا تووشی ده‌بوون، ئه‌بویه‌کر ﷺ
 ده‌یفه‌رموو: کاتیک گه‌یشتینه مه‌دینه خه‌لکی رژانه سه‌ر رینگاکان و می‌رد مندال و
 خزمه‌تکاره‌کان له‌سه‌ر ماله‌کانیشه‌وه ده‌یانووت: (الله اکبر، پیغمبه‌ری خوا ﷺ هات،
 الله اکبر، محمد ﷺ هات).

* * *

وَالْهَجْرَةُ: الْإِنْتِقَالُ مِنْ بَلَدِ الشَّرْكِ إِلَى بَلَدِ الْإِسْلَامِ^(۱۴۴) وَالْهَجْرَةُ فَرِيضَةٌ عَلَى هَذِهِ الْأُمَّةِ مِنْ بَلَدِ الشَّرْكِ إِلَى بَلَدِ الْإِسْلَامِ^(۱۴۵) وَهِيَ بَاقِيَةٌ إِلَى أَنْ تَقُومَ السَّاعَةُ وَالِدَلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا * إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانَ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا * فَأُولَئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا غَفُورًا﴾^(۱۴۶) (النساء: ۹۷-۹۹)، وَقَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِيَّايَ فَاعْبُدُونِ﴾ (العنكبوت: ۶۵)، قَالَ الْبَغَوِيُّ رَحِمَهُ اللَّهُ: سَبَبُ نَزُولِ هَذِهِ الْآيَةِ فِي الْمُسْلِمِينَ الَّذِينَ بِمَكَّةَ لَمْ يَهَاجِرُوا نَادَاهُمْ اللَّهُ بِاسْمِ الْإِيمَانِ^(۱۴۷).

کوچکردنیش گواستنه ویه له وولاتی هاوبه شدانانه وه بو وولاتی ئیسلام، وه کوچکردن له وولاتی هاوبه شدانانه وه بو وولاتی ئیسلام له سهر ئه م ئومه ته فه رزه و تاهاتی قیامه تیش ده مینیتته وه ، به لگه ش نه وه یه خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا * إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانَ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا * فَأُولَئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا غَفُورًا﴾، واته: (به راستی نه وانهی که فریشته کان گیانیان ده کیشن و سته میان له خویمان کردوه، بییان ده لئین: ئیوه له کوی بوون؟ ده لئین: ئیمه له سهر زهوی لاواز و بیده سه لات بووین، ده لئین: نهی زهوی خوا فراوان نه بوو تا ئیوه کوچی ئیدا بکن؟ نا نه وانه دواهه واریان دوزه خه و خراپترین چاره نووسه، بیجگه له وانهی له پیوان و ژنان و مندالان لاواز و که مده سه لات بوون که نه توانای نه ملو نه ولایه کیان هه بوو، وه نه شاره زای ریگه به ک بوون، ره نگه نه وانه خوا

لِيُنِيَنَّ بِيُورِيَّتْ، خَواش لِيُيُورِدَه و لِيُخَوش بُوَه)، وُه خَواي گَه ورَه دَه فَه رَمُويْت: ﴿يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِنِّي آتِي فَاعْبُدُونِ﴾، وَا تَه: (نَهِي نَه و بَه نَدَانَه م كَه باوَه پَر تان هِي نَاوَه بَه پَر اسْتِي زَه وَي مَن فَرَاوانَه، هَر تَه نَها مَن بَه رَسْتَن). (البَغُوي) - رَه مَه تِي خَواي لِي بِيْت - دَه فَه رَمُويْت: (هَوِي هَاتَنَه خَوا رَه و هِي نَه م نايَه تَه نَه وُه بُوو دَه رِبَارَه ي نَه و مَوسَلْمَانانَه ي مَه كَه هَاتَه خَوا رَه وُه كَه كَوجِيان نَه كَر دَبُوو، خَوا بَه نَاوِي باوَه رَه وُه بانگِي لِي كَر دَن).

(۱۴۴) كَوج كَر دَن (الْهَجْرَةُ): لَه زَمَانَه وَا نِي دَا لَه كَوج (هَجْر) هَوَه وَه رِ گِرَاوَه، كَه بَرِي تَه لَه (وا زَهِي تان).

بَه لَام لَه شَه رَعْدَا وَه كَ شَيْخ (مَحْمَد عِبْدَالوَهَاب) فَه رَمُوي تَه ي: (رَه و كَر دَن لَه وُولا تِي هَا و بَه شَدَانانَه وُه بُو وُولا تِي نِي سَلَام).

وُولا تِي هَا و بَه شَدَانان: نَه و هِيَه كَه دَرُوشَمَه كَانِي بِيَا و هَرِي تِي دَا پِيَادَه دَه كَرِي ت و دَرُوشَمَه كَانِي نِي سَلَامِي وَه كَ بانگِدَان و نُوِي زِي بَه كَومَل و جَه زَنَه كَان و جُومَعَه ي بَه شِيَوَه يَه كِي گَشْتِي هَمَه گِر و سَه رَانَسَه ر تِي دَا پِيَادَه نَا كَرِي ت، بُوِيَه وُوتَمَان: (بَه شِيَوَه يَه كِي گَشْتِي هَمَه گِر و سَه رَانَسَه ر) بُو نَه و هِي نَه و وُولا تانَه ي لِي دَه رِبَجِي ت كَه بَه شِيَوَه يَه كِي كَه م تَا كُور ت (مَحْصُور) نَه م دَرُوشَمَانَه ي تِي دَا پِيَادَه دَه كَرِي ت، وَه كَ نَه و وُولا تَه بِيَا و هَرَانَه ي كَه كَه مِي نَه ي مَوسَلْمَانانِي تِي دَا يَه، چُونَكَه نَه و وُولا تانَه هَر بَه وَه نَدَه نَابَنَه وُولا تِي نِي سَلَام كَه نَه و كَه مِي نَه مَوسَلْمَانانَه لَه دَرُوشَمَه كَانِي نِي سَلَامِي تِي دَا پِيَادَه دَه كَه ن، بَه لَكُور وُولا تِي نِي سَلَام نَه و وُولا تَه يَه كَه نَه م دَرُوشَمَانَه ي بَه شِيَوَه يَه كِي گَشْتِي سَه رَانَسَه ي تِي دَا پِيَادَه بَكَرِي ت.

(۱۴۵) كَوج لَه سَه ر هَر باوَه رِ دَارِي كَ وَا جِبَه كَه نَا تَوانِي نايِنَه كَه ي لَه شَارِي بِيَا و هَر پِي دَا نَا شَكْرَا بَكَا ت، وَه نِي سَلَامَه تِي بَه كَه ي بَه كَوج كَر دَن نَه ي تَه وَا وَا نَابِي نَه گَه ر

نه تواني ٿا شڪراي بڪات، هر شتيڪيش واجبه كه بهي ٿو ته او نه بيت ٿوه خوي واجبه.

(۱۴۶) لھم ٿايه ته دا به لنگهي له سهر ٿوه ٿيدايه كه ٿوه انهي ڪوچيان نه ڪردوه له گهل ٿوهي تواناي ڪوچڪردنيان هه بووه فريشته کان گيانيان ده ڪيشن و سهر ڪونهيان ده كه نو پٿيان ده ٿين: ٿايا زهوي خوا فراوان نه بوو تا ٿيوه ڪوچي ٿيدا بڪهن؟ به لام ٿوه انهي به رامهر ڪوچڪردن دهسته وسانن له لاوازه کان بيگومان خوا له بهر دهسته وسانيان له ڪوچڪردن لٿيان بوراوه و خوا هيچ نه فسٿڪ بهي تواناي خوي نه بي بهر پريسيار ناکات.

(۱۴۷) وادياره شيخ (رهه متي خوي لي بيت) هوي هاتنه خواره وهي ٿايه ته ڪهي بهواتا له (البغوي) بهوه وهر گرتوه نه گهر له ته فسره كه بهوه وهري گرتيبت، چونكه ٿوهي له ته فسري (البغوي) دايه ده ربهاري ٿم ٿايه ته بهم (لفظ) به نيه.

(۱۴۸) ٿوه ڪاتيڪ ده بي كه ڪرده وهي چاڪي وهر گراوه ڪو ٿايي بيت، خوي گوره ده فهر مويٿ: ﴿يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا﴾ (الأنعام: ۱۵۸)، واته: (ٿه ور ٿوهي ههنديڪ له نيشانه ڪاني پهروه دگار - له سهر هاتني رٿوي دوايي - ديته دي هيچ نه فسٿڪ باوه رهينانه ڪهي سوودي پٿا گهيه ني ٿه گهر له پيشدا باوه ري نه هيتاي يان خير و چاڪه به ڪي له سهر بنجينه ي باوه ره كه بهوه به ده ست نه هيتا بيت). مه به ست له (ههنديڪ له نيشانه کان) لي ره دا هه ٿه اتني خوره له خور ناواه.

** (ته او ڪردني باسه كه) **

لي ره دا باسي حوڪمي ڪوچڪردن بو وولاتي يباوه ران ده ڪهين و ده ٿين: گهشت ڪردن بو وولاتي يباوه ران به سي مهرج نه بي دروست نيه: مهرجي به ڪم: ده بي مرؤف زانستيڪي واي هه بي كه شته گوماناويه کان (الشبهات) ي له خوي پندور بخاته وه.

مەر جى دووهم: دەبى دیندارىیە كى واى ھەبى پىرى نارەزووھە كانى لىبگىرىت.

مەر جى سىھەم: دەبى پىوىستى بەوگەشتە بىت.

بەلام ئەگەر ئەم مەر جانە تەواو نەبن ئەواگەشتەردن بۆ وولاتى بىباوەران دروست نىە لەبەرئەوھى فیتەھى لىدەكەوئەتەوھە يان ترسى فیتەھى لىدەكەرىت و مال بەفپىردانى تىدايە، چونكە مەرف دەرايەھى كى زۆر لەم گەشتانەدا خەرج دەكات، بەلام ئەگەر پىوىستىيە كە واى دەخواست، بۆچارەسەر يان بۆ وەرگرتى زانستىك كە لەشارەكەيدا نەبى و زانست و ئاينىكى بەوجۆرەھى ھەبىت كە باسماں كەرد ئەوا قەيدى ناكات.

بەلام گەشتەردن بۆ رابوردن لەوولاتى بىباوەراندا ھىچ پىوىستى و ناتاجىيەھى كى تىدا نىە و مەرف دەتوانى بروات بۆ وولاتىكى ئىسلامى كە خەلكەكەھى دروشمەكانى ئىسلام دەپارىژن، ئىستا وولاتەكانماں – سوپاس بۆ خوا – لەھەندىك ناوچەدا بوونەتە وولاتى گەشتەگوزار و ھەر كەس دەتوانى بچىت بۆ ئەوى و كاتى مۆلتەتەكەھى تىدا بباتە سەر.

بەلام مانەوھە لەوولاتى بىباوەراندا مەترسى گەورەھى بۆ ئاين و پەوشت و پەفتار و نادابى موسولمان ھەبە، بىگومان بىنومانە و كەسانى تىرىش لاپىوونى زۆر لەوانەيان بىنەوھە كە لەوى ماونەتەوھە و لەو دىندارىيەھى پىوھى پۆىشتون ھەلگەراونەتەوھە و بەفاسقى گەراونەتەوھە، ھەندىكىشىان – پەنا بەخوا – بە ھەلگەرانەوھە و بىباوەرى بەئايىنەكەھى و تىكرى ئايىنەكان گەراوەتەوھە، تاكو گەىشتونەتە نكولتەردنى رەھا و گالتەكەردن بە ئاين و ھەلگەرانى، بە پىشىن و دواينەوھە، لەبەرئەمە پىوىستە پەرىژى لىبگىرى و ئەو مەر جانە دابىرىت كە رىنگى گلۆربونەوھە بۆ ئەو ھەلدەيرانە دەكەن.

مانەوھە لەوولاتى كوفردا ھەتمەن دەبى دوو مەر جى بنچينەھى تىدا بىت:

مەر جى يەكەم: ئەو كەسەھى نىشتەجىيە بەجۆرىك لەئايىنەكەھى دلتيا بىت كە زانست و باوەرو تىنو گورپىكى واى پىداو لەدامەزراوى لەسەر ئايىنەكەھى و وورىابوون

له‌لار پيرون و سه‌رليشيوان دلياي بکات، وه ده‌بی دوژمنایه‌تی و رق بوونه‌وه له‌بیاوه‌رانی له‌دلدا بی و له‌دوستانه‌تیکردن و خویشیستان به‌دوور بی، چونکه دوستانه‌تیکردن و خویشیستان له‌و شتانه‌یه که باوه‌ر هه‌لده‌وه‌شینه‌وه، خوی گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ...﴾ (المجادلة: ۲۲) تا کوته‌ای نایه‌ته‌که، واته: (ئه‌ی محمد ﷺ، گه‌لیکت ده‌ستناکه‌وی باوه‌ریان به‌خوا و به‌رۆزی دوابی هه‌بیته‌له‌هه‌مان کاتدا دوستانه‌تی ئه‌و که‌سانه بکه‌ن که دوژمنایه‌تی خوا و پیغمه‌ره‌که‌ی ده‌که‌ن، ئه‌گه‌ر چی ئه‌وانه باوکیشیان بن، یان کور و برایان بن، یان له‌هۆزه‌که‌شیان بن).

هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ * فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَى أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ فَيُضْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ﴾ (المائدة: ۵۱-۵۲)، واته: (ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌ر تان هه‌تاوه‌جوله‌که و گاره‌که‌کان مه‌که‌ن به‌دوستی خوتان، ئه‌وان هه‌ندیکیان دوستی هه‌ندیکی تریان و هه‌ر که‌سێک له‌ئیه‌ بیانکاته‌ دوستی خوی ئه‌ویش له‌وانه و وه‌ک ئه‌وان بیاوه‌ره، به‌راستی خوا رپنمای گه‌لیک ناکات که سته‌مکار بن، ده‌بینی ئه‌وانه‌ی دلیان نه‌خۆشی دوورویی تیدا به‌بو دوستانه‌تیان په‌له‌ ده‌که‌ن، به‌لکو خوا به‌سه‌رخستی پیغمه‌ره‌که‌ی رزگاری به‌یته‌ت، یاخود له‌لایه‌ن خۆیه‌وه فرمانیک بنیری بو له‌ناوبردنی دوژمنانی ئیسلام و رسواکردنی دووروان و وایان لی بیته‌ پشه‌یمان بن له‌وه‌ی له‌ده‌روونیاندا هه‌شاریان دابوو).

وه له‌(صحیح)یشدا له‌پیغمه‌ره‌وه ﷺ ساغ بووه‌ته‌وه که فه‌رمویه‌تی: (أَنَّ مَنْ أَحَبَّ قَوْمًا فَهُوَ مِنْهُمْ، وَأَنَّ الْمَرْءَ مَعَ مَنْ أَحَبَّ) (رواه البخاري و مسلم)، واته: (هه‌ر که‌س

گهليڪي خوشويست نه ميس لهوانه، وه مرؤف له گهل نه وه دا ليني ده پرسريته وه كه خوشي ويستوهه).

خوشويستي دوزمناني خوا له گهوره تريني نهو شتانه يه كه مه ترسيان بوسهر موسولمان ههيه، چونكه خوشويستيان واده خوازي كه له گهلان بسازي و شويتيان بكهويت، يان هيچ نه بي نكوليان لينه كات، له بهر نه وه پتغمبر ﷺ ده فرموويت: « مَنْ أَحَبَّ قَوْمًا فَهُوَ مِنْهُمْ ».

مه رجى دووهم: ده بي بتواني نايينه كه ي ناشكرا بكات، به جورتيك به بي له مپهر دروشمه كاني نيسلام بياده بكات و له كردني نوپزو جومعه و نوپزه به كومله له كان ريگري نه كريت نه گهر كه سي تري له گهلدا بوو كه نوپزي به كومل بكات، ههروهه جومعه به پريوه بيات و لهزه كاتدان و رزوزو گرتن و هه جگردن و بي جگه له مانهش له دروشمه كاني نايين ريگري نه كريت، نجا نه گهر نه توانيت نهو دروشمانه نه نجام بدات له بهر نه وه ي واجبه كوچ بكات دروست نيه له وي بمينيتته وه.

له (المغني) لاپه ره (۴۵۷) بهرگي (۸) دا له گفتوگو له سهر به شه كاني خه لكي له كوچ كردندا ده لتي: يه كيكيان نه وه يه له سهر ي واجب ده بيت، نهو يش كه سيكه تواناي كوچي هه بي و نه تواني نايينه كه ي ناشكرا بكات و له حالي مانه وه ي له گهل بي باوه راندا نه تواني پتويستيه كاني نايينه كه ي بياده بكات، نه م جوزه كه سه كوچ كردن له سهر ي واجب ده بيت، چونكه خواي گهوره ده فرمويت: ﴿ إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴾ (النساء: ۹۷)، واته: (به راستي نهوانه ي كه فرشته كان گيانان ده كيشن و ستهميان له خويان كردوهه بيان ده لتي: نيوه له كوي بوون؟ ده لتي: نيتمه له سهر زه وي لاواز و بيده سه لات بووين، ده لتي: نه ي زه وي خوا فراوان نه بوو هه تا نيوه كوچي تيذا بكه ن؟ نهوانه دوا هه واريان

دؤزه خهو خراپڙين چاره نوسه)، ٺههش هه ڀره شهيه کي تونده و بهلگهيه له سه ر واجب بووني کؤچکردن، ههروهه له بهرئوهي که هه لسان به ئه رکي ٺاين واجبه له سه ر ٺهوه که سهي بتوانيت، کؤچکردنيس له پيويستي و تهواو که ري واجبه که يه و هه رشتيکيش به بي بووني ٺهوه واجبيک تهواو نه بيت ٺهوه خوي واجبه، تاکوتاي، دواي تهواويه تي ٺهوه دوومدرجه بنجينه يهش مانه وه له وولاتي يباوه ڀان (دار الكفر) ده کريت به چهند به شيکه وه:

به شي يه که م: ٺهويه بو بانگه وازکردن بو ئيسلام و خه لک هه ٺان بوئي بميتته وه:
ٺههش جوړيکه له جهاد و فهرزي كيفايهيه له سه ر که سيک تواناي ٺهه جامداني هه بيت، به مهر جيک بانگه وازه که بيته دي و که سيک نه بي ريگري ليکات يان ريگري به ده نگو به هاتي بکات، چونکه بانگه وازکردن بو ئيسلام له پيويستيه کاني ٺاينه و رپيازي پيغه مبه رانه، پيغه مبه ريش ﷺ فهرماني به گه ياندني فهرمايشته کاني له هه موو کات وشوئيکدا کردوه و فهرمويه تي: « بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً » (رواه البخاري)، واته: (گهرچي ٺايه تيکيش بيت له منه وه رايگه يه نن).

به شي دووه م: ٺهويه بو ليکولينه وه له باروگوزه راني يباوه ڀان و شاره زا بوون له خراپي بيروباوه ڀو و پووجي و به تالي به رستن و پووخوي په ووشته و پشيوي په فتاري ٺهوان بميتته وه:

بو ٺهوهي خه لکي لي ووريا بکاته وه هه تا پيان نه خه له تين و حه قيه تي باروگوزه رانيان بو ٺهوه که سانه روون بکاته وه که پيانه وه سه رسامن.
ٺهه مانه وه يه جوړيکه له جهاد، چونکه ٺامانجه که ي ووريا کردنه وهي خه لکيه له کوفر و ٺههلي کوفر و هه لٺانايانه بو ئيسلام و رپنمايه کاني، له بهرئوهي خراپي يباوه ڀري به لگهيه له سه ر چا کي و له باري ئيسلام، وه ک ووتويانه: « وَبِضَدِّهَا تَبَيَّنُ الْأَشْيَاءُ »، واته: (شته کان به دڙ و پيچه وانه کانيان روون ده بنه وه).

به لآم حه تمن دهبيٰ مهر جيڪ هه بيٽ كه بريته له وهى: بهيٰ كهوتنه وهى خراپهيه ڪي له وهه گه وره تر مه بهسته ڪه ي بهيٽه وهى، به لآم نه گهر مه بهسته ڪه ي نه يته وهى كه بريته له وهى ربيٰ ليگرن بارو وڌو ڇي ولاتي بيٽاوه رن ٺاڪرا بڪات و خه لڪي لي ووريا بڪاتوهه، نهوا ڪه لڪ له مانه وهه ڪه يدا نهه، وه نه گهر مه بهسته ڪه ي له گه ل ڪهوتنه وهى خراپهيه ڪي گه وره تر دا هاته وهى وه ڪ نه وهى به جنيودان به نيسلام و پيغه مبهري نيسلام ﷺ به رامبه رڪبي ڪاره ڪه ي بڪن واجبه ده سه ردار بيٽ، چونكه خواهي گه وره ده فهر مويٽ: ﴿وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَلِكَ زَيْنًا لِّكُلِّ آمَةٍ عَمَلُهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (الأنعام: ۱۰۸)، واته: (جنيو بهو بتانه مه دهن كه بته رستان بيجهه له خواهي لبيان ده پارته وهه، نهوا نيش به دوژ منڪاري و نه زاني جنيو به خواهي بدن، بهو شيويه ڪرده وهى هه موو ٺوهه تيڪمان بويان جوان ڪرده وهه، پاشان دواي مردن گه رانه وهيان بولي پهره رڱاريانه و له قيامه تدا هه واليان بي ده دات كه له دنيا دا چيان ده ڪرد).

هه مان حوڪمي هه يه نه گهر ڪه سيڪ بؤ سيخو رپ ڪردن بؤ موسولمانان له وولاتي ڪو فردا بمينيٽه وهه، بؤ نه وهى بزاني چ فيل و ته له ڪه يه ڪ له دڙي موسولمانان ساز ده ڪن و ووريايان بڪاتوهه لي، هه وه ڪ پيغه مبهري ﷺ له غزه وهى خنده قدا (حُدَيْفَةَ ڪوري اليمان) ي نارد بؤ لاي هاوبه شدانهران بؤ نه وهى هه واليان بزانيٽ.

به شي سيهه: نه وهيه له بهر پويستي ده ولته تي موسلمانان و ريگه ستني په يوه نديه ڪاني له گه ل ده ولته تي ڪو فردا بمينيٽه وهه:

وه ڪ ڪارمه نداني باليوز خانه ڪان، نهه ڪه سانه مانه وهيان حوڪمي نهو شته ي هه يه ڪه له پيٽاويدا ماونه ته وهه، بؤ نمونه: نوينه ر (ملحق) ي روڻبيري بؤ نه وهه ده مينيٽه وهه ڪه چاوڌيري و سه ربه رشتي ڪاروباري قوتايان بڪات و هه ليان بي بؤ پابه نديبون به ناييني

ئیسلام و رهوشت و نادابه کانیهوه و به مانهوه کهشی بهرژه وهندییه کی گهورهی پیّ دهستگیر دهبیّ و خراپهیه کی گهورهشی پیّ لاده چیت.

بهشی چوارهم: نهوهیه بوّ پیوستیه کی قایهتی رنپیدراو(مباح) بمینیتیهوه:

وهك بازرگانی و چاره سهر، لهم حالتهدا مانهوه که بهبری پیوست دروسته و زانایان - پهجهتی خویان لیّ بیت - بهدهق نهوهیان فهرمووه که چوونه وولاتی کوفر بوّ بازرگانیکردن دروسته و نهوهشیان لههندنیک هاوهلهوه - خویان لیّ رازی بیت - بوّ ماوهتهوه.

بهشی پینجهم: نهوهیه بوّ خویندن بمینیتیهوه:

نهمهش لهریزی نهو حوکمهی پیشووه که مانهوه بوو بوّ پیوستی، بهلام بوّ ئاین و رهووشتی نهوهی دهمینیتیهوه لهجوره کهی پیشوو ترسناکتر و کوشندهتره، چونکه قوتابی ههست بهنزمی پلهوپایهی خوئی و بهرزی پلهوپایهی ماموستاکانی دهکات، لهوهشهوه بهمهزن زانین و قهناعهتکردن بهراو بوچوونه کانیان و بیروباوه ره کانیان و رهفتاره کانیان بوّ دروست دهبیّ و چاویان لیدهکات مه گهر کهسیک خوا بیهوی بیپاریزیت، نهوانهش کهمن، پاشان قوتابی ههست بهوه دهکات که پیوستی به ماموستا کهیهتی، نهو حالتهش سهرده کیشی بوّ نهوهی خوشهویستی له گهلدا بنوینی و رووپامایی بوّ نهو لاریسی و گومراییه بکات که ماموستا کهی تیدایه، وه قوتابی لهبنکهی فیرووندا چهندهها هاوهلی ههیه و لییان دهکات به هاوری و خوشی دهوین و دهیانکات بهدوست و شتیان لیوه فیرو ده بیت، نجا له بهر ترسناکی نهم بهشه پیوسته لهوانهی پیشوو زیاتر پاریزگاری تیدا بگریت و سهره رای ههردوو مهرجه بنچینهیه که چهند مهرجینی تری تیدا به مهرج بگریت:

مهرجی یه کم: دهبیّ قوتابی له ئاستیکی بهرزی نهو پنگه یشته ژیرییهدا بیت که

جیاوازی نیوان سوودمهند و زیانبهخشی پنبکات و تهماشای داهاتوری دوروی پیّ

بکات، به لآم ناردني تازه پيڳه يشتوان و نيونه مامان و نهوانه ي خواهني ژيرييه کي ساده و بچکولتن مهترسييه کي مزنه له سر نايين و رهووش و رهفتاريان، پاشان مهترسييه له سر نومته کهيان که ده گه پينهوه بو ناوي و لهو ژههرانه ي تيدا ده رپژن که لهو پياوه رانه يان قوزتووه تهوه، ههروهک واقع شايبه ته و شايبه تي ده دات، چونکه زورپک لهو رهوانه کراوانه به غيري نهو دينداريه ي له سهر ي رپوشتبون گه راونه تهوه، به جورپک گه راونه تهوه که له نايين و رهووش و رهفتاريان لايانداوه، لهم لادانه شدا - ههروهک ناشکرا و بهرچاوه - زبان به سهر خويان و کومهلگا که شياندا ديت.

نمونهي ناردني نهو تازه پيڳه يشتوانه هه ره لهوه ده چيت کاورپک بخريته بهرده مي چهندين سه گي در.

مهرجي دوهم: ده بي قوتابي زانباريه کي شرعي واي هه بي که بتوانيت جياوازي نيوان رهوا و نارپه واي پي بکات و نارپه واهه رپهوا تپک بشکيتي بوئهوه ي بهو نارپه وايه نه خه له تيت که نهواني له سهرن، بهوه ي بهراستي بزاني يان لي ي تپک بجيت، يا خود له رپه تکر دنه ويدا ده سهوسان بيت و به سهر گهرداني بميتتهوه يان شويني نارپه و بکويت. له پارانه وويه کي (ماتور) يشدا هاتوه: (اللَّهُمَّ أَرِنِي الْحَقَّ حَقًّا وَارْزُقْنِي اتِّبَاعَهُ، وَأَرِنِي الْبَاطِلَ بَاطِلًا وَارْزُقْنِي اجْتِنَابَهُ، وَلَا تَجْعَلْهُ مُلْتَبَسًا عَلَيَّ فَاضِلًا)، واته: (خوای گهوره راستيم بهراست نيشان بده و به شوين کهوتني بههره مندم بکه و نارپه واشم به نارپه و نيشان بده و به دوور کهوتنهوه لي بههره مندم بکه و وام ليمه که ليم تپک بجيت و گومرا بيم).

مهرجي سيهم: ده بي قوتابي دينداريه کي واي هه بي که له پياوه رپي و له رپي ده رچوون پيا رپژيت و پشت قايمي بکات، چونکه مرؤفي نايين لاواز له گه ل مانه ويدا لهو وولاتانه بيوه ي ده رناچي مه گه ر بهويستي خوا، له بهر نهوه ي هير شبر بههيزه و بهرنگار بو لاوازه و هويه کاني پياوه رپي و له رپه رچوون لهوي بههيزه و

زور و جوڙاو جوڙه، ئنجا نه گهر نهو هو ڪارانه ڀڙيان ڪهوته جيگهيه ڪي بهرگري لاواز ڪاري خويان ده ڪهن.

مهرجي چوارهم: ده بي نهو زانستهي ڪه له پناويدا ده مينتهوه پويست بيت، بهوهي فيربونه ڪهي بهرزه وهندي موسولماناني تيدابي و هاوچهنشي نهو خويندنه له خويندنگهي وولاته ڪانياندا نه بيت، چونڪه نه گهر لهو زياده زانستانه بيت ڪه بهرزه وهندي موسولماناني تيدا نيه و له وولاته ئيسلاميه ڪاندا خويندنگهي لهو چهشنه هه بوو دروست نيه له پناويدا له وولاتي ڪو فردا بمينتهوه، له بهرتهوهي مهترسي بو سر ئاين و رهوشي هيه و مايه به فيروداني دارايه ڪي زوره بهي سوو.

بهشي شهشم: نهويه بو نيشته جييون بمينتهوه:

نهم مانهويه لهوانه پيشوي ترسناڪره، له بهر نهو خراپانهي ليي ده ڪونهوه بهوهي بهتواوي تيڪه له بهه لگرائي ڪو فر ده بي و ههست بهوه ده ڪات ڪه هاوولاتيه ڪي پابهنده بهوهي نيشتمان پهروهري ده بخوازيت، له خوشهويستي و دوستايه تي و زور ڪردني ٽاپورهي يباوهان و خاو وخيترانه ڪهي له نيوان هه لگرائي ڪو فردا پهروهري ده ڪات و له رهوش و نهرهته ڪانيان هه لده گرن و زور جار له پهريستو بيروباوهريشدا چاويان ليده ڪهن، له بهرتهوه له فهرمووده دا هاتوهه پيغمبر ﷺ ده فهرمويٽ: « مَنْ جَامَعَ الْمُشْرِكَ وَسَكَنَ مَعَهُ فَإِنَّهُ مِثْلُهُ » (رواه ابو داود)، واته: (هه ڪس تيڪه لاوي هاوبه شانهر بڪات و له گهلي نيشته جي بيت نهو يش وهك نهو وايه)، نهم فهرموودهيه نه گهر چي سهنده ڪهي لاوازه به لام جيگهي سهرنج و پهندوهر گرته، چونڪه نيشته جييون داخوازي شيوه گرته، له (قهيسي ڪوري ابي حازم) بهوه، له (جهري ڪوري عبدالله) وه - رهزاي خواي لي بيت - گيڙاويه تهوه ڪه پيغمبر ﷺ فهرموويه تي: « أَنَا بَرِيءٌ مِنْ كُلِّ مُسْلِمٍ يُقِيمُ بَيْنَ أَظْهُرِ الْمُشْرِكِينَ » قالوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، لِمَ؟ قَالَ: « لَأَتَرَأَى نَارَاهُمَا » (رواه ابو داود والترمذي)، واته: (من بهريم

لههر موسولمانیک که له نیوان هاوبه شدانه راندا نیشته جی بیئت)، ووتیان: بۆچی نهی پیغهمبری خوا ﷺ؟ فهر مووی: نابی ناگره کانیشیان له به که وه دیار بیئت) زۆربهی راپویه کان به مورسه لی له (قهیسی کوری اُبی حازم) هوه، له پیغهمبره وه ﷺ گپراویانه ته وه. پیشه وا (ترمذی) فهر مووی تهی: گویم له (محمد - واته بخاری - بوو، ده یفهر موو: « راستیه که ی فهر مووده ی (قیس) له پیغهمبره وه ﷺ مورسه له »... تا کوتایی.

باشه چون باوه ردار دلی خوشده بی له وولاتی کوفر دا نیشته جی بیئت که دروشمه بیباوه رپیه کانی تیدا راده گه یه نری و به گوئی خوی ده یان بیستی و پیمان رازی ده بیئت، به لکو خوی ده داته پال نه وولاتانه و به خاو و خیزانیه وه تیا یاندا نیشته جی ده بی و لیان دلنیاده بی ههروه که له وولاتی موسولمانان دلنیا ده بیئت، له گه ل نه وه ی مه ترسی گه وه ی بۆ سه ر خوی و خاو و خیزانی له ناین و ره ووشتیاندا تیدایه، ده رباره ی حو کمی مانه وه له وولاتی کوفر دا تا تیره گه یشتین، داوا کارین له خوا له گه ل راستی و هه قدا گونجاو بیئت.

فلما استقر بالمدينة أمر ببقية شرائع الإسلام، مثل: الزكاة، والصلاة، والحج، والجهاد، والأذان، والأمر بالمعروف، والنهي عن المنكر، وغير ذلك من شرائع الإسلام^(۱۴۹).

أخذ على هذا عشر سنين و بعدها توفي صلوات الله وسلامه عليه^(۱۵۰).

کاتیکیش له مه دینه جیگیر بوو فرمانی به پرسیاکانی تری نیسلام کرد که مابوون وهك زه کاتدان و نوپژکردن و جه جکردن و جهاد و بانگدان و فرمان به چاکه کردن و پیگیری له خرابه کردن و بیجگه له واندهش له پرسیاکانی نیسلام. له سهر نه مه ده سالی به سهر بردوو دواى نهوه ﷺ گیانی سپارد.

(۱۴۹) دانهر - ره جهتی خوی لی بیت - ده فهرموت: کاتیک جیگیر بوو - واته پیغمبر ﷺ - له مه دینه منوره فرمانی به پرسیاکانی تری نیسلام کرد که مابوون، چونکه له مه ککه نریکهی (ده سال) بانگه وازی بو یه کتابهرستی کرد، نجا دواى نهوه له مه ککه پیچ نویژه کانی له سهر فهرزکرا، پاشان کوچیکرد بو مه دینه که نهزه کات و نهروژو و نه حج و نه هیچ کام له یاساکانی تری نیسلامی له سهر فهرز نه کرا بو، نهوهی له قسهی دانهرهوه - ره جهتی خوی لی بیت - ده ده کهویت نهوه به زه کات به بنج و لق و پوپیهوه له مه دینه فهرزکراوه، هندیکیش له زانایان بو چوونیان وایه که زه کات یه کهم جار له مه ککه فهرزکراوه، به لام نه بره کهی دیاریکراوه و نه نهو نه اندازه بهی تیدا واجبه، وه له مه دینه بره کان دیاری کراون و نه اندازهی واجب دیاریکراوه، نهو زانایانهش به لنگه یان به وه هیناوه تهوه که چهند نایه تیک له چهند سوره تیکی مه ککیدا هاتروه زه کات واجب ده کهن، وهك خوی گهوره له سوره تی (الأنعام) ده فهرموت: ﴿وَأَتُوا حَقَّهُ

يَوْمَ حَصَادِهِ ﴿الأنعام: ۱۴۱﴾، واته: (له رِوْزَى دُورِينَه‌وَهيدا مافه‌كهی بدهن)، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ * لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ﴾ (المعارج: ۲۴-۲۵)، واته: (ئه‌وانه‌ش باوه‌ردارن كه له‌سامانه‌كانياندا مافی دیاری كراو بۆ سوآلكه‌ر و بییه‌شكراوان هه‌یه).

به هه‌رحال جینگیر بوونی زه‌كات و دیاری‌كردنی بر(نصاب)ه‌كاني و ئه‌وه‌ی تیدا واجبه و ده‌ستیشان‌كردنی ئه‌وانه‌ی پیمان ده‌شیت له‌مه‌دینه بوو. هه‌روه‌ها بانگدان و جمعه، وادیاره كه نوێژی به‌كۆمه‌لێش هه‌ر له‌مه‌دینه فه‌رز كراوه، چونكه ئه‌و بانگه‌ی بۆ نوێژی به‌كۆمه‌ل تیدا به‌ كه له‌سالی دووه‌مدا فه‌رز كرا.

زه‌كاتدان و رۆژووگرتیش له‌سالی دووه‌می كۆچیدا فه‌رز كران. به‌لام حه‌ج له‌سه‌ر پرای په‌سه‌ند(الرأى الراجح)ی زانایان له‌ سالی نۆیه‌مدا فه‌رز كراوه، ئه‌وه‌ش كاتیک بوو كه مه‌ككه‌ دواى رزگار كردنی له‌سالی هه‌شته‌می كۆچیدا ببوه شاری ئیسلام، هه‌روه‌ها فه‌رمان به‌چاكه و رینگری له‌خراپه و بیجگه له‌وانیش له‌دروشه‌ ناشكراكان، هه‌موویان له‌مه‌دینه دواى جینگیر بوونی پێغه‌مبه‌ر ﷺ و دامه‌زراندنی ده‌وله‌تى ئیسلامی له‌وئ فه‌رز كران.

(۱۵۰) به‌سه‌ری برد (أخذ): واته: پێغه‌مبه‌ر ﷺ دواى كۆچكردنی ده‌ سالی به‌سه‌ر برد، كاتیکیش خوا ئایینی پین كامل كرد و به‌هه‌ره و نيعمه‌تى به‌سه‌ر باوه‌رداراندا پتی ته‌واو كرد، خوا بۆ نزیکى خوی و گه‌یشتن به‌ هاوړی بلنده‌كان(الرفیق الأعلى) له‌پێغه‌مبه‌ران و راستگۆیان و شه‌هیدان و پیاوچاكان هه‌لى بژارد، له‌كۆتایی مانگی سه‌فه‌ر و سه‌ره‌تای مانگی ره‌بعی یه‌كه‌مدا نه‌خۆشیه‌كه‌ی ﷺ ده‌ستی پینكرد و به‌سه‌ری پینجراوه‌وه هاته‌ده‌ره‌وه بۆ ناو خه‌لك و چووه سه‌ر (مَنْبَر)، ئنجا شایه‌تومانى هیناو یه‌كه‌م

وتهیه‌ک که دوای نهوه فهرمووی نهوه‌بوو داوای لیخوْشبوونی بوْ نهو شهیدانه کرد که له (ثوحد) دا کوژران، پاشان فهرمووی: « إِنَّ اللَّهَ خَيْرَ عَبْدًا بَيْنَ الدُّنْيَا وَبَيْنَ مَا عِنْدَهُ فَأَخْتَارَ مَا عِنْدَ اللَّهِ »، واته: (به‌ندهیه‌ک له‌به‌نده‌کانی خوا، خوا له‌نیوانی دنیا و نهوه‌ی لای خوْیه‌تی سه‌رپشکی کرد، نه‌ویش نهوه‌ی لای خوا‌ی هه‌لبژارد).

(أبو بکر) ﷺ تیگه‌یشت و گریا، فهرمووی: باوک و دایکم به قوربان‌ت بی، به‌باوک و دایک و رۆله و خوْمان و داراییه‌کانیشمانه‌وه ده‌بینه قوربان‌ت.

نُجَا يَنْعَمُ بِهِ ﷺ فهرمووی: (عَلَى رَسْلِكَ يَا أَبَا بَكْرٍ) واته: (له‌سه‌رخوْ نه‌ی نه‌بویه‌کر)، پاشان فهرمووی: « إِنَّ أَمَّنَ النَّاسِ عَلَيَّ فِي صُحْبَتِهِ وَمَالِهِ أَبُو بَكْرٍ وَلَوْ كُنْتُ مُتَّخِذًا خَلِيلًا مِنْ أُمَّتِي لَاتَّخَذْتُ أَبَا بَكْرٍ وَلَكِنْ أُخْوَةٌ الْإِسْلَامِ وَمَوَدَّةٌ » (أخرجہ البخاری)، واته: (سه‌راسترین که‌ستان لای من له‌هاوه‌لیه‌تی و مالیدا نه‌بویه‌کره، نه‌گه‌ر بیجگه له‌خوا دۆست و خوْشه‌ویستیکم هه‌لبژاردایه نه‌بویه‌کرم هه‌لده‌بژارد، به‌لام نهوه‌ی له‌نیوانماندایه برایه‌تی و خوْشه‌ویستی ئیسلامه).

فهرمانیشی به نه‌بویه‌کر ﷺ کرد که پیش نو‌یژی بوْخه‌لکی بکات، کاتیکیش رۆژی دووشه‌مه دوازه یان سیازده‌ی مانگی ره‌بیعی به‌که‌می سالی یازده‌ی کوْچی بوو خوا هه‌لی بژارد بوْ نزیک‌ی خوْی، کاتی سه‌ره‌مه‌رگ ده‌ستی ده‌خسته ناو ده‌فره ناویکه‌وه که له‌لای بوو، دهم وچاوی پی ته‌ر ده‌کرد و ده‌یفه‌رموو: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ لِلْمَوْتِ سَكْرَاتٍ)، واته: (لا إله إلا الله، به‌راستی مردن ژانی زۆره). پاشان چاوی برییه ناسمان و فهرمووی: « اللَّهُمَّ فِي الرَّفِيقِ الْأَعْلَى » (أخرجہ البخاری)، واته: (نه‌ی خوا‌یه له‌گه‌ل هاورئ بلنده‌کان).

هەر ئه‌و رۆژه کۆچی دواپی کرد و خه‌لکی به‌و رووداوه به‌شۆکان، هه‌قیشیان بوو پیتی به‌شۆکین، هه‌تا نه‌بویه کر ﷺ هات و چووه سه‌ر مینه‌ر و سوپاس و ستایشی خوای گه‌وره‌ی کرد، ئنجا فه‌رمووی: (هه‌ر کهس موحه‌مه‌دی ده‌په‌رست ئه‌وا موحه‌مه‌د مرد، وه هه‌ر کهسێک خوای ده‌په‌رست ئه‌وا خوا زیندووه و نامریت، پاشان ئه‌م نایه‌ته‌ی خوینده‌وه: ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ﴾ (آل عمران: ۱۴۴)، واته: (موحه‌مه‌د نیراویکه و له‌پیشه‌وه نیراوانی تریش هه‌بوون، ئایا نه‌گه‌ر مرد یان کوژرا پاشگه‌ز ده‌بنه‌وه؟). ﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ﴾ (الزمر: ۳۰)، واته: (تۆ ده‌مریت و ئه‌وانیش ده‌مرن).

ئیه‌ر گریانێ خه‌لکه‌که‌ جو‌شی سه‌ند و زانییان مردووه، ئنجا بو‌رپزلیانی به‌جله‌کانیه‌وه ﷺ شۆردیان، پاشان به‌سیّ پۆشاک کفن کرا، واته: خامی سپی که‌تان که نه‌کراسی لیکرا و نه‌ میزه‌ر، خه‌لکی هه‌ره‌مه‌کی و به‌بێ پێشنویژ (امام) نوێزیان له‌سه‌ر ده‌کرد، پاشان شه‌وی چوارشه‌مه‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ی موسو‌لمانان به‌ته‌واوی به‌یعه‌تیاندا به‌جینشینی دوا‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌خاک سپێدرا، سلا‌وی په‌روه‌رگاری لیّ بیت.

ودينه باق، وهذا دينه، لا خير إلا دلّ الأمة عليه، ولا شر إلا حذرنا منه، والخير الذي دل عليه: التوحيد وجميع ما يحبه الله ويرضاه، والشر الذي حذرنا منه: الشرك وجميع ما يكرهه الله ويأباه، بعثه الله إلى الناس كافة (۱۵۱).

واقترض الله طاعته على جميع الثقلين: الجن والإنس، والدليل قوله تعالى: ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾ (۱۵۲) (الأعراف: ۱۵۸) واكمل الله به الدين، والدليل قوله تعالى: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ (۱۵۳) (المائدة: ۵).

وه نايينه كهي ماوه تهوه و نه مه نايينه كهيه تي، وه هيچ چا كه يه ك نيه پيشاني نوممه ته كهي نه داني و هيچ خرابه يه ك نيه ناگاداري نه كرد بنه وه نيسي، وه نهو چا كه يه ي نامازه ي بو كردووه: يه كتابه رستي و هه موو شتيكه كه خوا خوشي بوي و پي پازي بيت، نهو خرابه يه ش كه مروفي لي ناگادار كردووه تهوه: هاوبه شدانان و هه موو شتيكه كه خوا پي ناخوش بي و پيگري لي بكات، خوا بو لاي سه رجه م خه لكي ره وانهي كردووه.

و خوا گوپرايه لي كردني پيغه مبهري ﷺ له سه ر هه موو به ننده كاني - به جنو كه و ئاده ميزاده وه - فه پز كردووه، به لگه ش نهويه خوي گه وره ده فه رمويت: ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾، واته: (بلي نه ي خه لكينه، من نيرراوي خوام بو لاي نيوه به گشتي). وه خوا نايينه كه ي بي كامل و ته واو كردووه، به لگه ش نهويه خوي گه وره ده فه رمويت: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾، واته: (نه مرو كه نايينه كه تانم بو كامل و ته واو كردوون و به هره و نيعمه تي ته واوه تيم به سه ردا رشتوون و پازيبووم كه نيسلام نايينتان بيت).

(۱۵۱) (بعثه الله) خوا ره وانهي ڪردووه، واته: نار دوويه تي، (إلى الناس كافة) بولاي تيڪراي خه لڪي، واته: به گشتي.

(۱۵۲) ثم نايه ته به لنگهي له سهر نه وه تيدايه ڪه (محمد) ﷺ پيغه مبهري خوايه بولاي تيڪراي خه لڪي و نهو خوايهش ڪه ره وانهي ڪردووه خواهني ناسمانه ڪان و زهويهو زاتيڪه ژيان و مردني به دهسته و هر نهويهه ﷺ به تنهنا پروي تيده ڪري له پهر سزاويه تيدا، هر وه ڪ به تنهنا پرواي پندهه تيري له پهر وه ردگار به تيدا، نجا خواي بهرز و بيهاو تا له ڪوتايي نايه ته ڪه دا فرمانمان بي ده ڪات ڪه باوهر بهم پيغه مبهره ﷺ نه خوئينده واره بهنين و شويني بڪهوين، هر نهو پيغه مبهره ﷺ رينمائي زانستي و ڪرده وه يمان ده ڪات، رينمائي رابهري و نشانندان و رينمائي ڪومه ڪي پيڪردن، وه پيغه مبهر ﷺ نيراره بولاي هموو بهنده ڪان (الثقلين): ڪه ناده ميزاد و جنوڪه ن و له بهر زوريان و ايان بي ووتراوه.

(۱۵۳) واته: نايه ڪهي ﷺ تا روژي دوايي ده مينيته وه و پيغه مبهري خوا ﷺ گياني نه سپاردووه تا ڪر هموو نه وانهي بول نو مته ڪهي روون ڪرده ته وه ڪه له هموو ڪاروباره ڪاناندا پويستيان بي ده بيت، بويه (ابو ذر) ﷺ فرمويه تي: «لَقَدْ تَرَكْنَا مُحَمَّدًا ﷺ وَمَا يُحْرِكُ طَائِرٌ جَنَاحِيهِ فِي السَّمَاءِ إِلَّا أَدَّكْرْنَا مِنْهُ عَلِمًا» (اخرجه احمد)، واته: (پيغه مبهر ﷺ) ڪه به جي هيشتووين هيچ بالنده يه ڪ نيه له ناسماندا دوو باله ڪهي راره شيني تيللا زانياريه ڪي له بارهيه وه بولاس ڪردووين).

به ڪيڪ له هاو به شدانهران به (سلمان ي فارسي) ﷺ ووت: پيغه مبهره ڪه تان فيري پيساي ڪردن و نادابي چوونه سهر ناويشي ڪردوون، فرموي: «أَجَلٌ نَهَانَا أَنْ نَسْتَقْبِلَ الْقِبْلَةَ بِغَائِطٍ أَوْ بَوْلٍ وَأَنْ نَسْتَنْجِيَ بِالْيَمِينِ أَوْ أَنْ يَسْتَنْجِيَ أَحَدُنَا بِأَقْلٍ مِنْ ثَلَاثَةِ أَحْجَارٍ أَوْ أَنْ نَسْتَنْجِيَ بِرَجِيعٍ أَوْ بِعَظْمٍ» (اخرجه مسلم)، واته: (به تي، رينگري ڪردووين

لهوهي له کاتي پيسايي کردن يان ميز کرندا رڻووبکھينه قبله، يا خود بهدهستي راست
خوڙمان پاڪبکھينهوه، يان بهتھرس يان بهئيسقان خوڙمان پاڪبکھينهوه).

پڙهه مبر ﷺ به ووتھي بي يان به کرداري يا خود به دانپيداناني، سههه تا بي، يان
لههه نجامي وه لامدانهوهي پرسيار بيت ناييني خواي رڻوونکر دووهه وه، مهزنترين شتيڪيش
که رڻوونکر دووهه وه ﷺ به کتاپه رستييه، وه ههه شتيڪ فھرمان ي پيکرديت نهوه
له دنياو دواروژيشدا بو هم نومتهه چاڪه، وه ههه شتيڪ رڻيگري ليکرديت نهوه له دنيا و
دواروژيشدا بو هم نومتهه خراپه، نهوهي که ههه ندي کس نايانن و لههه فرمان پيکردن و
رڻيگريکرندا به بهرتهسک کردنهوهي تيدهه گن، نهوه له بهر کورتبيني و کم نارامي و
نايين لاوازييه، نههه گهه نا ياسا گشتيهه که نهوهيه خوا له نايينه که ماندا هيچ سههه تيهه کي
لههه دانه ناوين و نايين سوک و ناسانه، خواي گهه وه دههه رمويت: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمْ
الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾ (البقرة: ۱۸۵)، واته: (خوا سوکي و ناساني بو تان دهوي و
قورسي و گراني بو تان ناويت).

ههروهه دههه رمويت: ﴿وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾ (الحج: ۷۸)، واته:
(خوا له نايندا هيچ سههه تيهه کي لههه دانه ناون) وه دههه رمويت: ﴿مَا يُرِيدُ اللَّهُ
لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ﴾ (المائدة: ۶)، واته: (خوا نايهويت هيچ سههه تيهه کتان بخاته
سههه سوپاس بو خوا لههه تهواوي نيعهه تي و کاملکردني نايينه کهي).

والدلیل علی موته ﷺ قوله تعالى: ﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ * ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ﴾ (الزمر: ۳۰-۳۱).

والناس إذا ماتوا يبعثون (۱۵۵)، والدلیل قوله تعالى: ﴿مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ (۱۵۷) وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى﴾ (طه: ۵۵)، وقوله تعالى: ﴿وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا * ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا﴾ (نوح: ۱۷-۱۸).

وبعد البعث محاسبون ومجزيون بأعمالهم، والدلیل قوله تعالى: ﴿لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى﴾ (النجم: ۳۱).

به لگه‌ش له‌سهر مردنی پیته‌مبهر ﷺ نه‌وه‌یه خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ * ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ﴾، واته: (تو ده‌مریت و نه‌وانیش ده‌مرن پاشان نیوه پوژی دوا‌یسی لای به‌روه‌ردگارتان دزایه‌تی به‌کتر ده‌که‌ن). خه‌لکیش نه‌گهر مردن زیندوو ده‌کرینه‌وه.

به لگه‌ش نه‌وه‌یه خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى﴾، واته: (له‌و زه‌وییه دروستمان کردوون و بو نه‌ویشتان ده‌گیرینه‌وه و جاریکی تر له‌ویشدا ده‌رتان دینینه‌وه و زیندووتان ده‌که‌ینه‌وه)، هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: ﴿وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا * ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا﴾، واته: (خوا له‌زه‌ویدا به‌پواندن پواندونی و پیی گه‌یاندوون، پاشان ده‌تان گیریتنه‌وه بو‌ی و به‌ده‌ره‌ینانه‌وه بو لیبرسینه‌وه له‌پوژی دوا‌ییدا ده‌رتان دینیتنه‌وه)، دوا‌ی زیندوکرانه‌وه‌ش به‌ربرسیارن و به‌پیی کرده‌وه‌کانیان پاداشت ده‌درینه‌وه، به لگه‌ش نه‌وه‌یه خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى﴾، واته: (بو نه‌وه‌ی سزای نه‌وانه‌ی که خرابه‌یان کردوو به‌پیی نه‌و کرده‌وه‌یه‌ی که کردوو‌یانه بدریتنه‌وه و پاداشتی نه‌وانه‌ی که چاکه‌یان کردوو به‌چاکه بدریتنه‌وه).

(۱۵۴) ئەم نایەتە ئەوه‌ی لێدەفامریتەوه که پێغەمبەر ﷺ و ئەوانە‌ی بۆ لایان
 رەوانە‌کراوه‌ی رۆژی دوابی لای خوا دژایەتی یەکتەر دە‌کەن ئەویش حوکمی رەوای
 نیوانیان دە‌کات و هیچ دە‌روویە‌کی بۆ بیاباوه‌یان بە‌سەر باوه‌رداراندا نە‌هێشتووه‌تەوه.
 (۱۵۵) شیخ (محمد عبدالوهاب) - رەحمتی خوای لی یت - لەم رێستەیدا ئەوه‌ی
 رپوونکردووه‌تەوه که خەلکی ئە‌گەر مردن زیندو دە‌کرتنەوه و خوای گەوره‌ی دوابی
 مردنیان بۆ پادا‌شدانەوه زیندوویان دە‌کاتەوه، دە‌رئەنجامی رەوانە‌کرانی پێغەمبەرانی‌ش
 ئەوه‌یه که مروف کار بۆ ئەو رۆژه بکات، رۆژی زیندوو بوونەوه و بلاو بوونەوه، ئەو
 رۆژه‌ی خوای گەوره‌ی باسی هەندیک لە‌حالتە پرمەینەتیه‌کانی کردووه، بە‌جۆرێک وا
 لە‌دلی مروف بکات بۆ‌لای خوای مەزن بگەریتەوه و سلّ لەو رۆژه بکاتەوه،
 پەروەردگار دە‌فەرمویت: ﴿فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا * السَّمَاءُ
 مُنْقَطِرَةٌ بِهِ غَانَ وَعِدُّهُ مَفْعُولًا﴾ (المزمل: ۱۷-۱۸)، واتە: (باشە ئە‌گە بیاباوه‌رپوون چۆن
 خۆتان لە‌رۆژێک دە‌پاریژن که کۆرپە‌کان پیر دە‌کات و ناسمان بە‌سەختی ئەو رۆژه لیک
 دە‌بیتەوه و لەت لەت دە‌بیت، بە‌لینی خوا هەر بە‌ئەنجام دە‌گات)، وه لەم رێستەیدا
 ناماژه‌ی بۆ باوه‌رکردن بە‌زیندوو بوونەوه تێدا‌یه و شیخ بە‌ دوو نایەت بە‌لگە‌ی بۆ
 هیناوه‌تەوه.

(۱۵۶) واتە کاتیک لە زهوی دروستمان کردوون که ئادهم ﷺ له‌خاک دروستکرا.

(۱۵۷) واتە بە‌ئەسپەردە‌کردن لە‌دوابی مردن؟

(۱۵۸) واتە بە‌زیندوو بوونەوه رۆژی قیامت.

(۱۵۹) ئەم نایەتە لە‌گە‌ل ئەو نایەتە‌دا تەواو بە‌رامبەرە که خوای گەوره‌ی دە‌فەرمویت:
 ﴿مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى﴾ ئەو نایەتە‌نە‌ی بەم واتایە‌ن
 ئیجگار زۆرن و خوای گەوره‌ی چە‌سپاندنی زیندو کرانە‌وه‌ی رپوون و دووپات
 کردووه‌تەوه تا‌کو خەلکی باوه‌ری پێ به‌ینن و باوه‌ریان زیاد بکات و کار بۆ ئەم رۆژه

مهزنه بکه‌ن که داواکارین له‌خوای بهرز و بیهاوتا بمانگیریت له‌وانه‌ی کاری بوّ ده‌که‌ن و تیدا به‌خته‌وه‌رن.

(۱۶۰) واته‌ خه‌لکی دوای زیندوکرانه‌وه پاداشت ده‌دریته‌وه و له‌سه‌ر کرده‌وه‌کانیان لیان ده‌پرسریته‌وه، نه‌گه‌ر چاک بیّ به‌چاک و نه‌گه‌ر خراپیش بیت به‌خراپ، خوای بهرز و بیّ نیاز ده‌فه‌رمویت: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ * وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ (الزلزلة: ۷-۸)، واته: (هه‌رکس به‌قه‌د کیّشی گه‌ردیله‌یه‌ک چاکه بکات ده‌بییته‌وه و هه‌رکس به‌قه‌د کیّشی گه‌ردیله‌یه‌ک خراپه بکات ده‌بییته‌وه).

وه ده‌فه‌رمویت: ﴿وَنُضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ﴾ (الأنبياء: ۴۷)، واته: (هه‌رازوه‌کانی داد‌گه‌ری بوّ روژی قیامت داده‌نین، وه هیچ نه‌فسیک سته‌می لینا‌کری گه‌رچی به‌کیّشی ده‌نکه توو‌نیکیش بیت ده‌ی هیننه پیشه‌وه، به‌سه بوّ نه‌وه که نيمه لیپرسینه‌وه له‌گه‌ل به‌نده‌کان بکه‌ین).

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ (الأنعام: ۱۶۰)، واته: (هه‌رکس به‌چاکه‌یه‌که‌وه هاته گوره‌پانی لیپرسینه‌وه نه‌وا به‌ده‌قات پاداشتی ده‌دریته‌وه، هه‌رکه‌سیش به‌خراپه‌یه‌که‌وه هات نه‌وا هه‌ر به‌قه‌د خوای پاداشت ده‌دریته‌وه و سته‌میان لینا‌کریت)، چاکه‌ش به‌ده‌قاتی خوای تا‌حه‌وت سه‌د نه‌وه‌نده و تا‌چه‌ندانه‌ی زور زیاتر پاداشتی له‌سه‌ر ده‌دریته‌وه که به‌خشش و منه‌تیکه له‌خوای گه‌وره‌وه، که خوای ﷻ به‌خشنده‌یه به‌موّله‌تدان به‌کردنی چاکه‌که و جاریکی تریش به‌خشنده‌یه به‌پاداشت دانه‌وه له‌سه‌ری، به‌م پاداشته‌ فراوان و زوره، به‌لام کرده‌وه‌ی خراپ سزای خراپه‌که‌ی هه‌ر به‌قه‌د

خۆیه‌تی و مرۆف له‌ئهندازه‌ی خراپه‌که‌ی زیاتر تۆله‌ی لێناکریته‌وه، خوای گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ (الأنعام: ۱۶۰).
 ئه‌مه‌ش هه‌ر له‌به‌خشش و چاکه‌ی ته‌واوی خواوه‌یه، پاشان شیخ به‌لگه‌ی بۆ ئه‌و مه‌سه‌له‌یه به‌و ئایه‌ته‌ هه‌ناوه‌ته‌وه که خوای گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا﴾، واته: (بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌وانه‌ی خراپه‌یان کردووه به‌پێ ئه‌وه‌ی کردویانه پاداشت بدریته‌وه)، نه‌ی فرموو: (بالسوآي) واته: (به‌خراپه)، وه‌ك فرمووی: ﴿وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى﴾، واته: (بۆ ئه‌وه‌ی پاداشتی ئه‌وانه‌ی که چاکه‌یان کردووه به‌چاکه‌ بدریته‌وه).

* * *

دهست درپژ که رینکی تاوانبار نه‌بی هیچ که‌سی تر به‌درۆی نازانیت، ئه‌وه‌ی نه‌گه‌ر نایه‌ته‌کانمانی به‌سه‌ردا بخوینیته‌وه ده‌لّیت: ئه‌فسانه‌ی پیشووه‌کانه! نه‌خیر به‌لکو به‌هۆی ئه‌و کرده‌وانه‌ی که ده‌یکه‌ن ژه‌نگ به‌سه‌ر دلّی‌اندا هاتووه، نه‌خیر ئه‌وان له‌و رۆژه‌دا له‌ بینینی په‌روه‌ردگاریان بیبه‌ش ده‌کرین، پاشان ئه‌وان ده‌خرینه‌ دۆزه‌خه‌وه، پاشان بیان ده‌ووتریت: ئا ئه‌مه‌بوو که ئیوه به‌درۆتان ده‌زانی).

یاخود ده‌فه‌رمویت: ﴿بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا﴾ (الفرقان: ۱۱)، واته: (به‌لکو رۆژی دوايان به‌درۆ ده‌زانی و دۆزه‌خی داخراومان بو ئه‌و که‌سه‌ ئاماده‌ کرده‌وه که رۆژی دوايي به‌درۆ ده‌زانی).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ يَسُوءُ مِن رَّحْمَتِي وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (العنکبوت: ۲۳)، واته: (ئه‌وانه‌ی به‌نایه‌ته‌کانی خوا و گه‌رانه‌وه بۆلای خوا بیباوه‌ر بوون، ئه‌وانه‌ له‌به‌زه‌یی و میه‌ره‌بانیم بی هیوا بوون، وه ئه‌وانه‌ سزای به‌سوئ و نازاریان پنده‌بریت).

شیخ (محمد عبدالوهاب) - په‌حه‌تی خوای لی بیت - به‌لگه‌ی به‌وه هیناوه‌ته‌وه که خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ تا کو‌تایی نایه‌ته‌که.

(إقناع) کردنی ئه‌وانه‌ی که نکۆلی له‌زیندوبوونه‌وه ده‌که‌ن به‌مانه‌ی خواره‌وه ده‌بیت: به‌که‌م: فه‌رمانی زیندوبوونه‌وه ده‌ماو‌ده‌م له‌په‌غه‌مبه‌ران و نیراوانه‌وه له‌میان‌ه‌ی کتیبه‌ خوايه‌کان و به‌رنامه‌ ناسمانیه‌کاندا گێپراوه‌ته‌وه و ئوممه‌ته‌کانیشیان به‌قبولکردنه‌وه وه‌ریانگرتووه، باشه‌ چۆن نکۆلی لیده‌که‌ن له‌حالی‌کدا ئیوه‌ برۆا به‌هه‌والیک ده‌که‌ن که له‌فه‌یله‌سوفیکه‌وه یاخود له‌خاوه‌ن بیروپرا و بو‌چونیکه‌وه پستان ده‌گات، گه‌رچی نه‌ له‌هۆکاری گێپراوه‌وه و نه‌ له‌شایه‌تیدانی واقعی‌شدا نه‌گاته‌ ئه‌و رادده‌یه‌ی هه‌والی زیندوبوونه‌وه‌ی پێ‌گه‌یشتووه‌؟!)

دووه‌م: ژیری شایه‌تی به‌وه‌داوه که فەرمانی زیندو بوونه‌وه ده‌کریّ رووبدات، نه‌وه‌ش له‌چهند روویه‌که‌وه‌یه:

هیچ کس نکۆلی له‌وه ناکات که له‌دوای نه‌بوونه‌وه دروستکراوه و پاش نه‌وه‌ی هیچ نه‌بووه به‌دییه‌تراوه، ئنجا نه‌وه‌ی دوای نه‌وه‌ی هیچ نه‌بووه دروستی کردووه و به‌دییه‌تاوه، توانای هه‌یه له‌سه‌ر یه‌که‌مجاره‌وه دروستی بکاته‌وه، وه‌ک خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿ وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ ﴾ (الروم: ۲۷)، واته: (په‌روه‌دگار تان نه‌و خواجه‌یه که سه‌ره‌تا شت دروست ده‌کات، پاشان سه‌ره‌له‌نوئی دروستی ده‌کاته‌وه و نه‌وه‌شی به‌لاوه ناسانه‌وه).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدَّا عَلَيْهَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ ﴾ (الأنبياء: ۱۰۴)، واته: (هه‌روه‌ک چۆن یه‌که‌مجار دروستکراومان له‌سه‌ره‌تاوه به‌دییه‌تاوه سه‌ره‌له‌نوئی ده‌شیکێرینه‌وه و دروستی ده‌که‌ینه‌وه، به‌لینه و له‌لایه‌ن خو‌مانه‌وه و به‌ویستی خو‌مان داومانه، بێگومان ئیمه نه‌نجامده‌ری هه‌ر شتی‌کین بمانه‌ویت).

۲- هیچ کس نکۆلی له‌مه‌زیه‌تی دروستکرانی ناسمانه‌کان و زه‌وی ناکات له‌به‌ر گه‌وره‌بیان و جوانکارییان، وه نه‌و زاته‌ی دروستیکردوون توانای دروستکردنی خه‌لکی و سه‌ره‌له‌نوئی دروستکردنه‌وه‌یانی له‌سه‌ر یه‌که‌مجاره‌وه هه‌یه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿ لَخَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ ﴾ (غافر: ۵۷)، واته: (بێگومان دروستکردنی ناسمانه‌کان و زه‌وی گه‌وره و گرانه له‌دروستکردنی خه‌لکی)، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَغَيِّ بِخَلْقِهِنَّ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يُخَيِّبَ الْمَوْتَىٰ بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾ (الأحقاف: ۳۳)، واته: (نایا نابین نه‌و خواجه‌ی که ناسمانه‌کان و زه‌وی دروستکردووه و به‌ده‌ست دروستکردنیانه‌وه ماندوو نه‌بووه به‌توانایه مردوووه‌کان زیندوو بکاته‌وه؟ به‌لئی، نه‌و خواجه به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا به‌توانایه)، وه ده‌فه‌رمویت: ﴿ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ

وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ * إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿۸۱-۸۲﴾ (يس: ۸۱-۸۲)، واته: (تايًا نهو خوايهي تاسمانه کان و زهوي دروستکردوه توانا نيه بهوهي هاوشيوههي نهوان دروست بکات؟ بهلي، نهو خوايه دروستکهر و زانايه، فهريمانيشي ههر نهوندهيه نهگهر ويسقي شتيک بفهريمويت: بيه، دهبيت).

هموو خاوهن بينايهه دهبيني زهوي رهق و پرووتهنه و پرووهکهکاني مردوون، کاتيکيش که باراني بهسهردا دهباري دهژيٽهوه و دواي ووشک بوون و مردن پرووهکهکاني زيندوودهبنهوه و دهروٽنهوه، نجا نهوهي بتواني پرووهکهکان دواي مردنيان زيندووبکاتهوه تواناشه بهژياندنهوهي مردووهکان و زيندووکردنهويان، خواي گهوره دهفهريمويت: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْكَ تَرَىٰ الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِي الْمَوْتَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (فصلت: ۳۹)، واته: (لهنيشانهکاني دهسهلاتي خوا نهويه که دهبيني زهوي کزول و پرووته، نجا نهگهر ناومان بهسهردا باراند سهوزدهبي و پهريه دهسيٽي و زيندوودهبيتهوه، نهو خوايهيه که زيندووکهرهوهي مردووهکانه، بهراستي خوا بهسهر هموو شتيکدا بهتوانايه).

سيههم: ههست و واقع شايهتبيان لهسهر نهوه داوه که دهکري فهريمان ي زيندووبوونهوه رووبدات، لهو واقيعانهي که خواي گهوره دهبارهي زيندووکردنهوهي مردووهکان ههوالي پيداوين، نهويه لهسورهتي (البقرة) دا پينج رووداوي باسکردوهه، يهه لهوانه نهويه دهفهريمويت: ﴿أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَىٰ قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّىٰ يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ قَالَ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانظُرْ إِلَىٰ طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانظُرْ إِلَىٰ حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَانظُرْ إِلَىٰ الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوها لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (البقرة: ۲۵۹).

چوارهم: کار به جی و حکمت واده خوازی که دوی مردن زیندوبونوه هه بیت، بوئوهی هه نه فسیک به پیئ نهوهی به دهستی هیناوه پاداشت بدریتهوه، نه گهر وانه بیئ نهوا دروستکرانی خهلکی گالتهیه و هیچ به هایه کی نیه و هیچ کار به جیه کی تیدا نیهو لهم زیانه دا جیاوازی له نیوانی مروث و نازه لدا نیه، خوی گهوره ده فهرمویت: ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ * فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ﴾ (المؤمنون: ۱۱۵-۱۱۶)، واته: (تایا واتان داناوه که نیمه به گالته دروستمان کردون و ئیوه ناگه رینهوه بو لامان؟ بهرز و پیروزی بو خوی پاشای راست و رهوا، که بیجگه له وخوایه هیچ په ستر اوئیک نیه و پهروه ردگاری عهرشی پیروزه).

هروهها خوی مهزن ده فهرمویت: ﴿إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ﴾ (طه: ۱۵)، واته: (به راستی قیامت دیت و له ریدایه، خهریکه له خوشم یان له خهلکی بشارمهوه بوئوهی هه نه فسیک به پیئ نهوه و له هی دهیدات پاداشت بدریتهوه).

وه ده فهرمویت: ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ بَلَىٰ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ * لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلَفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ * إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَا أَن نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ (النحل: ۳۸-۴۰)، واته: (نهوپه ری سوئندیان به خوا ده خوارد که نهوی ده مریت خوا زیندووی ناکاتهوه، به لئی، به لئینی راست و رهوایه و خوا- به پیئ حکمه تی خوی - له سه رخوی داناوه که زیندوویان بکاتهوه، به لام زور بهی خهلکی نازانن، خوی گهوره بوئوهی زیندوویان ده کاتهوه تا کو نهو شتهیان بو پروون بکاتهوه که تیدا راجیاوازن، وه بوئوهی نهوانه ی بیناوه رپوون بزنان که دروزن و گومرا بوون، نه گهر بمانهوی شتیک به دی بهینین هه نهوه ندهی که پی بلئین به ده بیت).

هروه‌ها ده‌فهرمویت: ﴿ زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَىٰ اللَّهِ يَسِيرٌ ﴾ (التغابن: ۷)، واته: (ئهوانه‌ی بی‌اوه‌ربوون لافی ئه‌وه‌یان لیده‌دا که‌وا زیندوونا‌کریته‌وه، بلئی: سویند به‌په‌روه‌رد‌گارم زیندووده‌کریته‌وه، پاشان ده‌رباره‌ی ئه‌وه‌ی که‌ کردووتانه‌ه‌والتان پی‌ ده‌دریت، ئه‌وش به‌لای خواوه‌ ناسانه).

ئجنا ئه‌گه‌ر ئه‌م به‌لگانه‌ت بو‌ ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ نکۆلی له‌زیندووبوونه‌وه‌ ده‌که‌ن روون کرده‌وه و سوور بوون له‌سه‌ر نکۆلیه‌که‌یان ئه‌وا خو‌ به‌زلزان و می‌شک و وشکن، وه‌ ئه‌وانه‌ی سته‌میان‌کردووه‌ ده‌زانن به‌چ باریک‌دا ده‌شکینه‌وه و به‌چ سه‌ره‌ئه‌جمی‌ک ده‌گه‌ن. (۱۶۲) دانهر - په‌همه‌تی خ‌وای لی‌ بی‌ت - روونی کردووه‌ته‌وه‌ خوا‌ هه‌موو پی‌غه‌مبه‌ره‌کانی بو‌ئه‌وه‌ ره‌وانه‌ کردووه‌ که‌ مژده‌ده‌ر و ترسینه‌ر بن، وه‌ک خ‌وای گه‌وره‌ ده‌فهرمویت: ﴿ رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ﴾، مژده‌ی به‌هه‌شت به‌وانه‌ ده‌ده‌ن که‌ گو‌پ‌رایه‌لی‌یان کردوون و ئه‌وانه‌ش به‌ نا‌گر ده‌ترسینن که‌ سه‌رپی‌تچیان کردوون. ناردنی پی‌غه‌مبه‌رانیش چه‌ند حکمه‌تی مه‌زنی تیدایه‌ له‌ گرنگ‌زینیان - به‌لکو‌ خو‌ی گرنگ‌زینیانه - ئه‌وه‌یه‌ که‌ به‌لگه‌ له‌سه‌ر خه‌لکی بچه‌سپتری‌ تا‌کو‌ دوای ناردنی پی‌غه‌مبه‌ران بی‌انووی ئه‌وه‌یان له‌ به‌رامبه‌ر خ‌وادا نه‌بی‌ت که‌ نا‌گاداری نه‌کردوونه‌ته‌وه‌ و په‌یامی بو‌نه‌ناردوون، وه‌ک خ‌وای گه‌وره‌ ده‌فهرمویت: ﴿ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ ﴾.

وه‌ یه‌کی‌کی‌ تر له‌و حکمه‌تانه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ ره‌وانه‌کرانیان له‌ته‌واو‌یه‌تی به‌هه‌ره‌کانی خواوه‌یه‌ له‌سه‌ر به‌نده‌کانی، چونکه‌ ژیری ئاده‌میزاد هه‌رچۆنیک‌ بی‌ ناتوانی‌ په‌ی به‌ ووردو‌ درشتی‌ ئه‌و ئه‌ر‌کانه‌ بیات که‌ واجبه‌ بو‌ خ‌وای گه‌وره‌ ئه‌نجام‌ بد‌رین، له‌و مافانه‌ی تاییه‌تن به‌ خواوه‌ و ناتوانی‌ به‌سه‌ر ئه‌و سی‌فه‌ته‌ ته‌واوانه‌دا نا‌گاداری‌ت که‌هی‌ خ‌وای گه‌وره‌ن، وه‌ ناتوانی‌ به‌سه‌ر ئه‌و ناوه‌ جوانانه‌دا نا‌گادار بی‌ت که‌ هه‌یه‌تی، له‌به‌ره‌ته‌وه‌ خوا

پیغمبرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) رِہوانہ کردوہ تا کو مژدہدر و ترسینہر بنو کتیبی لہ گہلدا ناردوون کہ راستیان لہ خو گرتوہ بؤ ئہوی لہو گرفتانہدا کہ دووبہرہ کیان تیدا ہبوہ حو کمی نیوان خہلکی بکات.

مہزترین شتیش کہ پیغمبران - لہ یہ کہ میانہوہ کہ (نوح) ﷺ تا کو دواینیان کہ (محمد) ﷺ - بانگہوازیان بؤ کردوہ یہ کتاہرستیہ، و ہک خوی گہورہ دہفہرمویت: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ (النحل: ۳۶)، واتہ: (لہ ہموو ئومہ تیکدا پیغمبریکمان رِہوانہ کردوہ کہ بیان رابگہینیت خوا بہرستن و لہ طاغوت دووریکہونہوہ)، ہدروہا ہرورہدگار دہفہرمویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ (الأنبياء: ۲۵)، واتہ: (لہ پیش تودا ہیچ پیغمبریکمان نہ ناردوہ سروشمان بؤ نہ کردبی کہ ہیچ ہرستراوتک نہہ سیاوی بہرستن بیت بیجگہ لہمن، دہ ئیوہش بمپہرستن).

(۱۶۳) پایہ بہرزی نیسلام (محمدی کوری عبدالوہاب) - رِہمتی خوی لی بیت - پرونی کردوہ تہوہ کہ یہ کہم نیرا (نوح) ﷺ بہلگہشی لہسہری بہوہ ہیناوتہوہ کہ خوی گہورہ دہفہرمویت: ﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ﴾ (النساء: ۱۶۳)، واتہ: (ئیمہ سروشمان بؤتو کردوہ، ہرورہک سروشمان بؤ نوح و پیغمبرانی دوی ئہو کردوہ).

وہ لہ (صحیح) دا و لہفہرمودہی (الشفاعة) دا ساغبوہ تہوہ کہ پیغمبر ﷺ دہفہرمویت: « إِنَّ النَّاسَ يَأْتُونَ نُوحًا فَيَقُولُونَ يَا نُوحُ أَنْتَ أَوَّلُ الرُّسُلِ إِلَى أَهْلِ الْأَرْضِ » (رواہ البخاری و مسلم)، واتہ: (خہلکی دینہ لای نوح ﷺ و پنی دہلین: تو یہ کہم پیغمبری خوا رِہوانہی کردویت بؤ لای خہلکی سہر زہوی)، وہ ہیچ پیغمبریک لہ پیش (نوح) ﷺ نہہ، بہمہدا ہلہی ئہو میروو نووسانہمان بؤ دہردہ کہویت کہ

ووتویانه: (ئیدریس) رضی اللہ عنہ له پيش (نوح) سهوه بووه، به لکو سهوه‌ی ناشکرایه سهوه‌یه
(ئیدریس) رضی اللہ عنہ له پیغمبرانی سهوه‌ی ئیسرائیله.

دواهمینی پیغمبران و کۆتایشیان (محمد) رضی اللہ عنہ، چونکه خوی گهوره ده‌فه‌رمویت:
﴿ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمًا ﴾ (الأحزاب: ۴۰)، واته: (محمد) رضی اللہ عنہ باوکی هیچ کهسێک له ئیوه نیه، به لام نیراوی
خوایه و دواهمینی پیغمبرانه، خواش بههموو شتیک زانیه)، وه هیچ پیغمبرێکی
له دواوه نیه و هه‌رکس دوا‌ی سهو لافی پیغمبرایه‌تی لیبدات، سهوه درۆزن و بی‌اوه‌ر و
پاشگه‌زه له ئیسلام.

* * *

وكل أمة بعث الله إليها رسولاً^(۱۶۴) من نوح إلى محمد، يأمرهم بعبادة الله وحده وينهاهم عن عبادة الطاغوت، والدليل قوله تعالى: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾^(۱۶۵) (النحل: ۳۶).

وافترض الله على جميع العباد الكفر بالطاغوت والإيمان بالله، قال (ابن القيم) - رحمه الله -: الطَّاغُوتُ: مَا تَجَاوَزَ بِهِ الْعَبْدُ حَدَّهُ مِنْ مَعْبُودٍ أَوْ مَتَّبَعٍ أَوْ مُطَاعٍ^(۱۶۶).

هه موو نوممه تیکیش خوا نیرواویکی بو په وانه کردوون، له (نوح) هه وه هه تا (محمد) که فه رمانیان به په رستنی خوا به ته نها پیبکات و پیگرییان له په رستنی (طاغوت) لیبکات، به لگهش نه وه یه خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾، واته: (له هه موو نوممه تیکدا پیغه مبه ریکمان په وانه کردووه که پییان پابگه یه نیت خوا به په رستن و له - طاغوت - دووریکه ونه وه)، وه خوا له سر هه موو به نده کان فه پزی کردووه که بیباوه پ بن به - طاغوت - و باوه پریان به خوا هه بیت، (ابن القيم) - رحمه تی خوی لی بیت - ده فه رمویت: (طاغوت) هر که س و شتیکه که به نده له پاددهی خوی تی په پینیت، له په رستراو یان شوین هه لگیراویا خود گوپرایه لیکراو.

(۱۶۴) واته له هه موو نوممه تیکدا خوا پیغه مبه ریکمان په وانه کردووه که بو په رستنی خوا به ته نها بانگیان بکات و پیگری هاو به شدانانیاں لیبکات، به لگهش له سر هم راستیه نه وه یه خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾ (فاطر: ۲۴)، واته: (هیچ نومنه تیک نیه که تر سینهریکی تیدا هه لته برترایت) وه ده فه رمویت: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾.

(۱۶۵) شیخ الإسلام - رجهتی خوی لی بیت - مبهستی لهویه که به کتابهرستی بهپرستی خوا بهتهنها و بی هاوبهشدانان، وه دوررکهوتسهوه لهطاغوت نهبی تهواو نایت، خوی گهورهش نهوهی لهسهر بهندهکانی فهرزکردوهه و (طاغوت)یش له(طغیان)به وهرگراوه و (طغیان)یش لهراوده دهرجونه، خوی گهوره لهوبارهیهوه دهفرمویت: ﴿إِنَّا لَمَّا طَغَى الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ﴾ (الحاقة: ۱۱)، واته: (کاتیک ناوه که سهرپرژی کرد نیمه له کهشتیه که دا ههلمان گرتن)، واته: کاتیک ناوه که له راددهی ناسایی خوی زیادی کرد له کهشتیه که دا ههلمان گرتن) مبهست لهپاپوره کهیه. له زاراهشدا جوانترین بهیفیک که لهپیتاسهیدا ووترایت نهویه (ابن القیم) - رجهتی خوی لی بیت - باسی کردوهه و دهفرمویت: (طاغوت: همورو شتیکه که بنده لهراددهی خوی تیهپریت، لهپرسراو یان شوین ههلگراو یاخود گوپرایه لیکراو) مبهستی لهو پرسراو و شوین ههلگراو و گوپرایه لیکراوانهیه که شیونین، بهلام نهوانه شیاون و (طاغوت) نین نهگرچی بشپهرسرتین یان شوینیان ههلبگیرت یاخود گوپرایه لی بکرین، نهو بتانهی بیجگه لهخوا دهپرسرتین طاغوتن، وه نهو زانا خراپانهی بانگهواز بو گومرایی و بیواهری ده کهن یاخود بو حه لاکردنی نهوهی خوا حهرامی کردوه یان بو حهرامکردنی نهوهی خوا حه لالی کردوه نهوانه طاغوتن، وه نهوانهی دهرجون له بهرنامهی ئیسلام بو کاربه دهستان جوان ده کهن بو هینانی چهند بهرنامهیه کی پیچهوانهی نایینی ئیسلام نهوانه طاغوتن، چونکه نهوانه لهراددهی خویان تیهپرین، سنووری زانا نهویه شوینکه وتووی نهو په یامه بیت که پیغمبر ﷺ پی هاتوه، چونکه زانایان له راستیدا میرانگری پیغمبرانن، له نوممه ته که یاندا زانستو کردهوه و رهوشت و بانگهواز و فیرکردنی لی به میرات ده گرن، نجا نه گهر لهم راددهیه تیهپرین و وایان لیهاات لادان له بهرنامهی ئیسلام به نمونهی تم پهیره ویچکانه بو دهسه لاتداران جوان بکهن، نهوانه طاغوتن، له بهر نهوهی

لہو سنوورہ تپہریان کردووه کہ پتویست بوو لہسہریان پابہندی بوونایہ نہویش شوینکھوتہی شہریعتہ.

ہہروہا- رہجتی خوی لی بیت - کہ دہلئت (أو مطاع) واتہ: (یان گوپرایہ لیکراو) مہبستی لہو فرمان رہوایانہیہ کہ بہئی (شہرع) یان (قہدہر) گوپرایہ لئی دہ کرین، نہو فرمان رہوایانہی بہئی شہرع گوپرایہ لئی دہ کرین نہ گہر فرمانیان بہ شتیک کرد پیچہوانہی فرمانی خوا و پیغہمبہرہ کہی ﷺ نہبوو لہم حال و بارہدا نہوہیان بہسہردا ساغ نایتہوہ کہ طاغوت بن، نہوہی پتویستہ لہسہر بہردہستہ کانیان گوپرایہ لئی و فرمان بہریانہ، گوپرایہ لئی کردنیشیان بو کار بہدہستان لہم حالہدا بہم مہرجہ گوپرایہ لیکردنی خوی گہورہیہ، لہہر نہوہ کاتیک نہو فرمانہ رادہ پدیرتین کہ کار بہدہست فرمانی پی دہ کات و لہو فرمانانہیہ کہ گوپرایہ لئی کردنی پتویستہ دہبی رہچاوی نہوہ بکہین کہ تیمہ بہو گوپرایہ لئی بہندایہتی بو خوی گہورہ دہ کہین و بہ فرمان بہرداری کردنی لئی نریک دہبینہوہ چونکہ ہہستانمان بہر پاپراندنی نہو فرمانہ لہہر خاتری پہرورہدگارہ.

بویہ دہبی تبیینی نہوہ بکہین کہ نہو گوپرایہ لئی بہندایہتیہ، چونکہ خوی گہورہ دہفہرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾ (النساء: ۵۹)، واتہ: (نہی نہوانہی باوہرتان ہیناوہ گوپرایہ لئی خوا و گوپرایہ لئی پیغہمبہر ﷺ و کار بہدہستانی خوتان بکہن).

گوپرایہ لئی فرمان رہوایان بہئی قہدہر بہو پتودانگیہ کہ فرمان رہوایان نہ گہر لہدہسہلاتیاندا بہہیز بوون نہوا خہلکی نہ گہر چی بہہاندہری باوہریش نہبی بہزوری دہسہلاتہ کہیان گوپرایہ لئی دہ کہن چونکہ گوپرایہ لئی کار بہدہست جاری وا ہہیہ بہہاندہری باوہر دہ کریت، نہو گوپرایہ لئی بہ کہلکہ، بہ کہلکہ بو کار بہدہستان، ہہروہا بہ کہلکہ بو خہلکی، جاری واش ہہیہ گوپرایہ لئی کہ بہزوری دہسہلات

ده‌کری کاتیک به‌هیز بیت، خه‌لکی سلی لیده‌که‌نه‌وه و لیی ده‌ترسن چونکه زه‌بر به‌که‌سیک ده‌گه‌یه‌نی که سه‌ریچی فه‌رمانه‌که‌ی بکات، له‌به‌ر نه‌وه ده‌لین: خه‌لکی له‌گه‌ل کاربه‌ده‌ستانیان له‌م مه‌سه‌له‌یه‌دا چهند حاله‌تیکیان هه‌یه:

حاله‌تی یه‌که‌م: نه‌ویه هانده‌ری باوه‌ر و ترسی ده‌سه‌لات به‌هیز بیت، نه‌مه‌یان کاملترین و به‌رزترین حاله‌ته.

حاله‌تی دووهم: نه‌ویه هانده‌ری باوه‌ر و ترسی ده‌سه‌لات لاواز بن، نه‌مه‌ش نزمترین و ترسناکترین حاله‌تیانه له‌سه‌ر کۆمه‌لگا، هه‌روه‌ها له‌سه‌ر فه‌رمان ره‌وا و کاربه‌ده‌ستانی، چونکه نه‌گه‌ر هانده‌ری باوه‌ر و ترسی ده‌سه‌لات لاواز بن پشیوی فیکری و کرده‌وه‌یی ده‌که‌ویته‌وه.

حاله‌تی سیه‌هم: نه‌ویه هانده‌ری باوه‌ر لاواز بی و ترسی ده‌سه‌لات به‌هیز بیت، نه‌مه‌ش پله‌یه‌کی مام ناوه‌نده له‌به‌ر نه‌وه‌ی نه‌گه‌ر ترسی ده‌سه‌لات به‌هیز بوو له‌روواله‌تدا بو ئوممت گونجاوتره.

به‌لام نه‌گه‌ر هیزی ده‌سه‌لات خامۆش بوو نه‌وا هه‌ر مه‌پرسه له‌خرابی بار و گوزه‌ران و ئیش و کاری ئوممت.

حاله‌تی چواره‌م: نه‌ویه هانده‌ری باوه‌ر به‌هیز بی و ترسی ده‌سه‌لات لاواز بیت، نه‌م حاله‌ته‌ش به‌روواله‌ت له‌حاله‌تی سیه‌هم نزم‌تره به‌لام له‌نیوانی مروّف و په‌روه‌ردگاردان کاملتر و بلندتره.

والطواغيت^(۱۶۷) كثيرة و رؤسهم^(۱۶۸) خمسة: إبليس^(۱۶۹) لعنه الله، و من عبد وهو راض^(۱۷۰)، و من دعا الناس إلى عبادة نفسه^(۱۷۱)، و من ادعى شيئاً من علم الغيب^(۱۷۲) و من حكم بغير ما أنزل الله^(۱۷۳).

(طاغوت) مانیس زۆرن و سه‌رانیان پینجن: ئیبلیس - نه‌فره‌تی خوای لی بی- و هه‌رکەس بیه‌رستری و خۆی پیی رازی بی، وه هه‌رکەس بانگی خه‌لکی بکات بۆئوه‌ی خۆی بیه‌رستن، وه هه‌رکەس لافی شتیک له‌غه‌بیزانی لییدات. وه هه‌رکەس حوکم به‌غه‌یری ئه‌و به‌رنامه‌یه بکات که خوا ره‌وانه‌ی کردوه.

(۱۶۷) کۆی طاغوته و پینتر ته‌فسیر کرا.

(۱۶۸) واته سه‌کرده‌کانیان و شوین هه‌لگیراوانیان پینجن.

(۱۶۹) ئیبلیس ئه‌و شه‌یتانه رسواکرا و نه‌فرین لیکراوه‌یه که خوای گه‌وره پیی

فهرموو: ﴿وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ﴾ (سورة ص: ۷۸)، واته: (نه‌فرینی منت لی بی تا کو رۆژی لیپرسینه‌وه و قیامت).

ئیبلیس له‌گه‌ل فریشته‌کاندا بوو هاوه‌لیه‌تی ده‌کردن و نه‌وان چیان ده‌کرد نه‌میش

ده‌یکرد، کاتیکی فه‌رمانی به‌کر نووشبردن بۆ ئاده‌م پیکرا، هه‌رچی پیسی و لاگوپی و

خۆبه‌زلزانه‌کی تیدا بوو ده‌ریخست، ئنجا بیگوپی و خۆبه‌زلزانی کرد و بوو

به‌یه‌کیک له‌بیاهه‌ران و له‌به‌زه‌ی خوای گه‌وره‌ ده‌کرا، په‌روه‌ردگاری مه‌زن

ده‌فهرموت: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ

مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ (البقرة: ۳۴)، واته: (کاتیکی به‌ فریشته‌کانمان ووت: کر نووش بۆ ئاده‌م

به‌رن، هموو کړنووشیان برد ئیبلیس نه‌بئ که بیگویی و خو به‌زلزانی کرد و بوو به‌یه‌کیک له‌بیئاوه‌ران).

(۱۷۰) واته بیجگه له خوا په‌رسزا، نه‌ویش رازی بوو به‌وه‌ی بیجگه له‌خوا په‌رسزیت نه‌وه - پنا به‌خوا - له‌سه‌رانی طاغوتانه ئنجا له‌ژانیدا په‌رسزیت یان پاش مردن - نه‌گه‌ر مرد و خو‌ی به‌و په‌رسزانه رازی بوو - وه‌ک یه‌ک وایه.

(۱۷۱) واته: هه‌رکس بانگی خه‌لکی بو په‌رستنی خو‌ی بکات نه‌گه‌رچی نه‌شی په‌رستن هه‌ر له‌سه‌رانی طاغوتانه، ئنجا وه‌لامی بانگه‌شه‌که‌ی بدریته‌وه یاخود وه‌لام نه‌دریته‌وه وه‌ک یه‌ک وایه.

(۱۷۲) نادیار(غیب) نه‌وه‌یه له‌مرؤقه‌وه دیار نه‌بیټ، نه‌ویش دوو جوړه:

ره‌وشی ئیستا و داهاتوو، نادیارى ئیستا رپژه‌ییه، لای یه‌کیک زانراوه و لای یه‌کیکى تر نه‌زانراوه، به‌لام نادیارى داهاتوو راسته‌قینه‌یه و بو هیچ که‌سک ناشکرا نیه ته‌نها بو خوا نه‌بئ، یان بو یه‌کیک له‌پیغه‌مبه‌ران که خوا ناگادارى ده‌کات به‌سه‌ریدا بو هیچ که‌س ناشکرا نیه، ئنجا هه‌رکس لافى زانینی لیډات نه‌وه بیئاوه‌ره له‌به‌ر نه‌وه‌ی به‌درؤخه‌ره‌وه‌ی خوای گه‌وره و پیغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌تى ﷺ، په‌روه‌ر دگار ده‌فه‌رموئیت: ﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ﴾ (النمل: ۶۵)، واته: (نه‌ی محمد ﷺ بئئ): که‌س نیه له‌ناسمانه‌کان و زه‌ویدا نادیار و غه‌یب بزانیټ بیجگه له‌خوا، وه ناشزانن که‌ی زیندووده‌کړینه‌وه).

ئنجا نه‌گه‌ر خوای گه‌وره فه‌رمان به‌پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (محمد) ﷺ بکات به‌پیاوماقولا ن رابگه‌یه‌نئ که هیچ که‌س له‌ناسمانه‌کان و زه‌ویدا نیه غه‌یب بزانیټ بیجگه له‌خوا، بزیه هه‌رکس لافى غه‌یبزانی لیډات نه‌وه به‌م قسه‌یه خوای گه‌وره و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ به‌درؤخستوو ته‌وه.

ہدروہا بہو کہسانہ دہلّین: چۆن دہبیّ ئیوہ غہیب بزائن و پیغہمبہر ﷺ نہیزانیت؟
 نایا ئیوہ بہریترتن یان پیغہمبہر ﷺ، ئەگەر ووتیان: ئیمہ بہریترتین لہ پیغہمبہر ﷺ، ئەوا
 بہم ووتہیہ کافر دہبن، وہ ئەگەر ووتیان: ئەو بہریترتہ، ئەوا پییان دہلّین: ئەی بۆچی ئەو
 لہ غہیزانین بیہش کراوہ کہچی ئیوہ دہیزانن؟ خواہی گہورہ دہربارہی زاتی پیرۆزی
 دہفہرمویت: ﴿عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا * إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ
 يَسْأَلُكَ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا﴾ (الجن: ۲۶-۲۷)، واتہ: (ئەو خواہی غہیزانہو
 ہیچ کەس ناگادار ناکات بەسەر غہیبہ کانیدا بیجگہ لہو کہسہی پیغہمبہرہ و خوی
 رازییہ کہ بیزانیت، ئەویش خوا چاودیری فریشتہی بۆ دادہنیت کہ لہبەردہم و
 لہدواہوہ بیپاریزن لہجنۆکہ، تاکو نہتوانن نادیارہ کہی لیوہ فیّر ببن)، ئەمەش نایەتی
 دووہمہ کہ بەلگہیہ لہسەر بیباوہری ئەو کہسہی لافی غہیزانی لیدہدات و خواہی
 گہورہ فہرمانی بہ پیغہمبہرہ کہی ﷺ کردوہ کہ بەپیاوماقولان رابگہینئ و بفہرمویت:
 ﴿قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِن أَتَّبِعُ إِلَّا
 مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ﴾ (الأنعام: ۵۰)، واتہ: (بلی: پیتان نالیم من گہنجینہ کانی خوام لہ لایہ،
 غہیبیش نازانم، وہ پیتان نالیم من فریشتہم، من شوین ہیچ شتیک ناکہوم بیجگہ لہوہی
 لہ لایہن خواوہ وەحیم بۆ دہ کریت).

(۱۷۳) حوکمکردن بہو پەيامەہی خواہی گہورہ رەوانہی کردوہ بە شیکہ
 لہیہ کتابەرستی پەرور دگاریہتی، چونکہ راپەراندنی حوکمی خواہی کہ پەرور دگاریہتی و
 تہواوی خواوہنیہتی و (تصرف)ی خوا داخوازیہتی، لہبەرئوہ خواہی پەرور دگار شوین
 ہلگراوانی بہرنامہیہ کی تری غہیری ئەو پەيامەہی خوا ناردوویہتی بہ پەرور دگار و
 (أرباب) بۆ شویتکەوتوووانیان ناوبردوہ و دہفہرمویت: ﴿اتَّخَذُوا أَخْبَارَهُمْ وَرُؤْسَانَهُمْ
 أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ (التوبة: ۳۱)، واتہ: (مالووم و قہشہ کانیان بہ پەرور دگاری خویان

بیجگه له‌خوای داناو و مه‌سیحی کوری مه‌ریه‌میش، وه به‌په‌رستی یه‌کخوایه‌ند نه‌بی فه‌رمانیان بی‌نه‌کراوه و هیچ په‌رستراوینک نیه مافی په‌رستی هه‌بیته بیجگه له‌خوای، پاک و بیجگه‌ردی بو‌نه‌و خوییه له‌وه‌ی ده‌یکه‌ن به‌هاوبه‌شی، خوی گه‌وره شوینه‌لگیراوانی به‌په‌روه‌ردگار و (أرباب) ناوبردوه له‌وه‌دا که له‌گه‌ل خوی گه‌وره‌دا بو‌نه‌ته یاسادانه‌رو شوینه‌که‌وتووانی به‌بنده و (عباد) یان ناوبردوه که‌وا له‌سه‌ری‌چیکردنی حوکمی خوی به‌رز و بیهاوتادا ملکه‌چیان بوون و گویره‌ایه‌لییان کردوون.

(عَدِي كُورِي حَاتِم) به‌په‌مه‌به‌ری خوی ﷺ ووت: ئەوان نه‌یان په‌رستوون، په‌مه‌به‌ر ﷺ فه‌رمووی: ﴿بَلْ إِنَّهُمْ حَرَّمُوا عَلَيْهِمُ الْحَلَالَ وَأَخْلَوْا لَهُمُ الْحَرَامَ فَاتَّبَعُوهُمْ فَذَلِكَ عِبَادَتُهُمْ إِيَّاهُمْ﴾ (أخرجه الترمذي، وحسنه)، واته: (به‌لام ئەوان هه‌لالیان لی حه‌رامکردوون و حه‌رامیان بو‌هه‌لالکردوون و ئەوانیش شوینیان که‌وتوون، ئا ئەوه‌یه په‌رستیان).

ئه‌گه‌ر له‌مه‌ تیگه‌یشتی بزانه هه‌ر که‌س حوکم به‌و به‌رنامه‌یه نه‌کات که‌خوای ناردویه‌تی و بیهوی حوکمکردنه که‌ بو‌ بیجگه له‌خوای و په‌مه‌به‌ره‌که‌ی ﷺ بیته ئەوه چه‌ند نایه‌تیک ده‌رباره‌ی هاتووه که‌وا باوه‌ری لی‌داده‌رن و چه‌نده‌ها نایه‌تیش ده‌رباره‌ی کافر بوون و سه‌مه‌کار بوون و له‌ری‌ده‌رچوون (فسق) ی هاتووه، وه‌ک ئەوه‌ی خوی گه‌وره ده‌فرمویته: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا * وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا * فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا * أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا * وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ

أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا
 رَحِيمًا * فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ
 حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٦٠-٦٥﴾ (النساء: ٦٥-٦٠)، واته: (نایا نهوانهت نه‌بینوه
 لافی نهوه لی‌ده‌دهن که باوه‌ریان بهو په‌یامه‌ی بۆ تو نیراوه و نهوانهش که له‌پیش تووه
 نیراون هی‌ناوه که‌چی ده‌یان‌ه‌ویت حوکم و دادوهری لای طاغوت بکه‌ن، له‌گه‌ل
 نه‌ه‌شدا فه‌رمانیان پیکراوه باوه‌ریان پی نه‌بی و شه‌یتان ده‌یه‌وی به‌گومرپه‌کی دور
 له‌پنمای گومرپان بکات، نه‌گه‌ر پیشیان بو‌تریت وهرن بۆلای نه‌و به‌رنامه‌یه‌ی خوا
 ره‌وانه‌ی کردووه و وهرن بۆلای پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌بینی دوورپووه‌کان به‌پشته‌ل‌کردنی
 ته‌واو پشتت لی‌هه‌ل‌ده‌که‌ن، باشه‌چی ده‌که‌ن نه‌گه‌ر به‌پی نه‌و تاوانانه‌ی ده‌یکه‌ن تووشی
 نه‌هامه‌تیه‌ک هاتن - واته: دوو پروویه‌که‌یان ناشکرا بوو - پاشان دینه‌لات و سویند
 به‌خوا ده‌خۆن و ده‌لین: کاتیک حوکم و دادوهریمان بردووه‌ته لای طاغوت مه‌به‌ستمان
 ته‌نها چاکه‌ خوازی و یه‌کخستنی نیوان موسولمانان و نه‌وان بووه؟ نه‌وانن که‌ خوا
 ده‌زانی چی له‌دل‌یاندا‌یه، تۆش پشتیان لی‌هه‌ل‌که‌ و نامۆزگارییان بکه‌ و ووته‌یه‌کی هی‌نده
 ره‌وانیان پی بلتی که‌ له‌دل و ده‌روونیان کار بکات، وه‌ هی‌چ نیردراویکمان نه‌ناردوه بۆ
 نه‌وه نه‌بی که‌ به‌فه‌رمانی خوا گوپرایه‌لی بکریت و گوپرایه‌لی‌کردنیشی گوپرایه‌لی‌کردنی
 خوا‌یه، نه‌گه‌ر کاتیک نه‌وان سته‌میان له‌خۆیان ده‌کرد به‌هاتنایه بۆ لات و داوای لی‌خۆش
 بوونیان له‌خوا بگردایه و پیغه‌مبه‌ر ﷺ داوای لی‌خۆشبوونی بۆ بگردنایه ده‌یان بینسی که
 خوا چه‌نده ته‌وبه‌گیراو میهره‌بانه، نه‌خیر سویند به‌په‌روه‌ردگارت باوه‌ریان نابی تا‌کو له‌و
 کی‌شمه و هه‌رایه‌ی له‌نیوانیاندا پرووده‌دات ده‌تکه‌ن به‌دادوهر، پاشان له‌ده‌روونیاندا
 هه‌ست به‌هیچ ته‌نگاوییه‌ک نه‌که‌ن سه‌باره‌ت به‌و حوکمه‌ی بۆت یه‌کلا‌کردوونه‌وه و
 به‌ملکه‌چ‌کردنی ته‌واوه‌تی ملکه‌چ ده‌که‌ن).

خوای گه‌وره به‌چهند سیفه‌تیک وه‌سفی ئه‌وانه‌ی کردوره که لافی باوه‌رداری لیده‌دهن و دوورون:

یه‌که‌م: ئه‌ویه ده‌یانه‌وی دادوه‌ریکردنیان لای طاغوت بیت، دادوه‌ریکردن لای طاغوتیش هه‌موو حوکم کردنیکه که پیچه‌وانه‌ی حوکمی خوای گه‌وره و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ بیت چونکه هه‌رچییه‌ک پیچه‌وانه‌ی حوکمی خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ بیت ئه‌وه سه‌رکه‌شی و ده‌ست درێژیکردنه بۆ سه‌ر حوکمی ئه‌و زاته‌ی که حوکمرانی بۆ هه‌یه و هه‌موو فه‌رمانه‌کان بۆ لای ئه‌و ده‌گه‌رینه‌وه ئه‌ویش خوای گه‌وره‌یه، وه‌ک ده‌فه‌رمویت: ﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (الأعراف: ۲۵)، واته‌: (ئایا دروستکردن و فه‌رمانکردن به‌ده‌ستی خوا نیه؟ پاک و پیروزی بۆ خوای په‌روه‌ردگاری جیهانیان).

دوه‌م: ئه‌ویه ئه‌گه‌ر بانگه‌یشته‌ بکرین بۆ لای ئه‌و به‌رنامه‌یه‌ی خوا ناردوو‌یه‌تی و بۆ لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ پشت هه‌لده‌که‌ن و روو وه‌رده‌گیرن.

سیه‌م: ئه‌ویه ئه‌گه‌ر به‌هۆی ئه‌و کرده‌وانه‌ی به‌ده‌ستیان هه‌تاوه تووشی نه‌هامه‌تیه‌که هاتن - وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌کرده‌وه و ره‌فتاره‌کانیان بزانیته - دین و سوینه‌ ده‌خۆن که‌وا هه‌چ مه‌به‌ستیکیان نه‌بووه ته‌نها چاکه‌خوازی و یه‌که‌خسته‌وه نه‌بیت، وه‌ک حاله‌ی ئه‌و که‌سه‌ی ئه‌مرۆ حوکمه‌کانی ئیسلام وه‌لاده‌نی و حوکم به‌و یاسایانه ده‌کات که له‌گه‌لیدا پیچه‌وانه‌ن و لافی ئه‌وه لیده‌دات که ئه‌و کاره چاکه‌خوازییه و له‌گه‌ل بارودۆخی سه‌رده‌مدا رێک و گونجاوه.

پاشان په‌روه‌ردگار ئه‌وانه‌ی ووریا کردوه ته‌وه که‌بانگه‌شه‌ی باوه‌رداری ده‌که‌ن و ئه‌و سیفه‌تانه‌یان تیدا ره‌نگه‌داته‌وه به‌وه‌ی خوا ده‌زانیته چی له‌دل‌یاندایه و چیش چه‌شارده‌ده‌ن له‌و فه‌رمانانه‌ی پیچه‌وانه‌ی ئه‌و قسانه‌یه که ده‌یکه‌ن و فه‌رمانی

بہ پیغمبرہ کہشی کردوہ کہ ناموژگاریان بکات و ووتہ یہ کی ہیندہ رہوانیان پبلیت کہ کار لہدل و دہروونیان بکات، پاشان روونیکردوہ تہوہ کہ پند و حکمت لہرہوانہ کرانی پیغمبر ﷺ تہوہ یہ کہ ہر تہو بہ گوئکرا و شوئیسی ہلگیرا و بیت تہوہ کہ ہیج کسی تر لہ خہلکی ہرچہ ندہ بیر کردنہوہ و پیدردنیان بہ ہیز بیت، پاشان خوای مہزن سویندی بہ پہروردگارہتی خوئی خواردوہ کہ تاییہ ترین جوئی پہروردگارہتیہ و نماژہ بو راستیہ تی پدیامہ کہی پیغمبر ﷺ لہ خو دہ گریت بہ سویندیکی جہخت لہ سہرکرا و سویندی پینخواردوہ کہوا بہسی مہرج نہ بی باوہر دانامہ زریت:

۱- دہبی لہہموو کیشہ و گیرو گرتیکدا دادوہری بریتہ لای پیغمبری خوا ﷺ.

۲- دہبی سینہ کان بو دادوہریہ کہی والاو گوشاد بن و دہروونہ کان پی بیزار و تہنگاو نہ بن.

۳- دہبی ملکہچی دروست بیی، بہوہی بہو دہر تہنجامہ قایل بیی کہ حوکمی پینکردوہ و بہ بیی خواوہ خواو کردن یان لادان جیہ جی بکات .

بہشی دووہ میس: وہک تہوہی خوای گہورہ دہ فرمویت: ﴿ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴾ (المائدة: ۳۳)، واتہ: (ہر کہس حوکم بہو بہرنامہ یہ نہ کات کہ خوا ناردویہتی، تہوا تہوانہ بیباوہرن).

ہہروہا دہ فرمویت: ﴿ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴾ (المائدة: ۴۵)، واتہ: (ہر کہس حوکم بہو بہرنامہ یہ نہ کات کہ خوا ناردویہتی، تہوا تہوانہ ستہمکارن).

ہہروہا دہ فرمویت: ﴿ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴾ (المائدة: ۴۷)، واتہ: (ہر کہس حوکم بہو بہرنامہ یہ نہ کات کہ ناردویہتی، تہوا تہوانہ سہر کہشن و لہری دہرچوون).

باشه نایا نهم سنی و هسفه یهك و هسفكراو ده‌گرنه‌وه؟ به واتای نه‌وه‌ی ههر كهس حوكم بهو بهرنامه‌یه نه‌كات كه خوا ناردویه‌تی نه‌وه بیباوه‌ره، سته‌مكاره، سه‌ر كه‌شه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی خوای گه‌وره و هسفی بیباوه‌رانی به‌سته‌م و سه‌ر كه‌شیکردوه و ده‌فه‌رمویت: ﴿وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ (البقرة: ۲۵۴)، واته: (بیباوه‌ران نه‌وانه‌ن كه سته‌مكارن). هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ﴾ (التوبة: ۸۴)، واته: (نه‌وانه بیباوه‌ربوون به‌خوا و پیغه‌مبه‌ره‌كه‌ی و به‌سه‌ر كه‌شیش مردوون) كه هه‌موو بیب باوه‌رېك سته‌مكار و سه‌ر كه‌شه، یان نه‌و و هسفانه به‌گوریه‌ی نه‌وه و هسف كراوان ده‌گرنه‌وه كه هه‌لیان ده‌نیت بۆ حوكم نه‌كردن بهو په‌یامه‌ی خوا ره‌وانه‌ی كردوه؟ نه‌مه‌یان به‌لامه‌وه له‌راسته‌یه‌وه نزیک‌تره خواش ده‌زانیت.

ئعجا ده‌لین: ههر كهس حوكم بهو بهرنامه‌یه نه‌كات كه خوا ناردویه‌تی له‌به‌ر به‌سوك ته‌ماشاكردنی یان به‌كه‌مبایه‌خ زانینی یان باوه‌ربوون به‌وه‌ی بهرنامه‌ی تر بۆ خه‌لكی له‌و چاكتر و به‌كه‌لكتره یان وهك نه‌و وایه، نه‌وه به‌جورېك بیباوه‌ره كه له‌رپازی خوای ده‌ر بكات.

له‌و جوره كه‌سانه‌ش نه‌وانه‌ن كه یاسا و رپسای پیچه‌وانه‌ی یاسا و رپساكانی ئیسلام بۆ خه‌لكی داده‌نین، بۆ نه‌وه‌ی بینه بهرنامه و خه‌لك له‌سه‌ری برۆن، چونكه نه‌و كه‌سانه كاتېك نه‌و یاسا و رپسایانه‌یان داناوه كه پیچه‌وانه‌ی شه‌ریعه‌تی ئیسلامن باوه‌ریان و ابووه كه چاكتر و به‌سوودترن بۆ خه‌لكی، چونكه به‌زه‌روره‌تی عه‌قلی (الضَّرُورَةُ الْعَقْلِيَّة) و سیفه‌تی فیطری (الْجِبَلَةُ الْفِطْرِيَّة) ئاشكرايه كه مرؤف له‌به‌رنامه‌یه‌ك بۆ بهرنامه‌یه‌کی پیچه‌وانه‌ی لانا‌دات مه‌گه‌ر كاتېك باوه‌ری به‌چاكیه‌تی نه‌و بهرنامه‌یه‌ی رپوی تیکردوه و ناته‌وای نه‌وه‌ی لایداوه لئی هه‌بیت، ههر كه‌شیش حوكم بهو بهرنامه‌یه نه‌كات كه خوا ناردویه‌تی به‌لام به‌سووكی ته‌ماشاكردنه‌كات و به‌كه‌می نه‌زانئ و باوه‌ری وا نه‌بی كه

بهرنامه‌یه‌کی تر لهو چاکتره بۆ خۆی یان وهك ئەو وایه ئەم کەسه ستمکاره و بیباوه‌پ
 نیه و پله‌کانی ستمیشی به‌گۆڕه‌ی حوکم پینکاره‌که و هۆکاری حوکمه‌که ده‌گۆڕیت.
 وه هەرکەس حوکم به‌و به‌رنامه‌یه نه‌کات که خوا ناردوو‌یه‌تی به‌لام نه‌له‌رووی
 به‌سووک ته‌ماشاکردنی حوکمی خواوه‌بێ و نه‌به‌که‌مبایه‌خ زانین و نه‌باوه‌پ‌ی وا بیت که
 به‌رنامه‌ی تر چاکتر و به‌که‌لکتره بۆ خه‌لکی یان وهك ئەو وایه به‌لکو له‌خۆشه‌ویستی
 حوکم بۆکراو یان له‌بهر ره‌چاوکردنی به‌رتیل یاخود شتی تر له‌ده‌سته‌که‌وتی دنیایی
 حوکم به‌ به‌رنامه‌ی تر بکات ئەوه سه‌رکەشه و بیباوه‌پ‌ نیه، وه پله‌کانی سه‌که‌شیشی به
 گۆڕه‌ی حوکم پینکاره‌که و هۆکاری حوکمه‌که ده‌گۆڕیت.

شیخ الإسلام (ابن تیمیة) - ره‌حه‌تی خوای لیّ بیت - ده‌باره‌ی ئەوانه‌ی مالووم و
 قه‌شه‌کانیان بیجگه‌ له‌خوا کردووه به‌په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویت: (ئەوانه له‌سه‌ر دوو
 شیوه‌ن:

یه‌که‌م: ئەوه‌یه بزانی ئەوانه‌ نایینی خویان گۆڕیوه و له‌سه‌ر گۆڕینه‌که‌وه شوئیان
 بکه‌ون و له‌بهر شوئینه‌که‌وتنی سه‌رۆکه‌کانیان باوه‌پ‌یان به‌حه‌لال‌کردنی ئەو رێسایه‌هه‌بێ
 که حه‌رامه و باوه‌پ‌یان به‌حه‌رام‌کردنی ئەوه‌ش هه‌بیت که خوا چه‌لالی کردووه له‌گه‌ل
 ئەوه‌ی بزانی که سه‌رپێچی نایینی پێغه‌مبه‌رانیان کردووه ئەم حالته‌ به‌باوه‌پ‌یه‌و خوا و
 پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ به‌هاوبه‌شدانانان داناه.

دووهم: ئەگه‌ر بیرو بۆچوون و باوه‌پ‌یان به‌حه‌لال‌کردنی حه‌رام و حه‌رام‌کردنی چه‌لال
 - ده‌سته‌واژه‌که‌ی به‌م جوژه‌ لیوه‌ وه‌رگیره‌وه - چه‌سپا‌یت به‌لام له‌سه‌ر پینچ‌کردنی
 خوادا گۆڕپ‌رایه‌لییان بکه‌ن وهك ئەو بێ فه‌رمانیانه‌ی موسوڵمان ده‌یانکات که باوه‌پ‌ی
 وایه بێ فه‌رمانین و ده‌یانکات، ئەو جوژه‌ که‌سانه حوکمی هاو وینه‌ی خۆیان
 له‌گونا‌هکاران هه‌یه، جیاوازییه‌کیش له‌نیوانی ئەو مه‌سه‌لانه‌دا هه‌یه که به‌رپ‌سای گشتی
 داده‌نرین و مه‌سه‌له‌یه‌کی دیاریکراو که دادپرس تێیدا حوکم به‌ به‌رنامه‌یه‌کی تر بیجگه‌

لهوهی خوا ناردوویه‌تی ده‌کات هه‌یه، چونکه نهو مه‌سه‌لانه‌ی که به‌رئیسای گشتی داده‌نرین نهو دابه‌شکردنه‌ی پیشوویان تیدا هه‌لنایه‌ته‌وه و هه‌ر ته‌نها له‌به‌شی یه‌که‌من، چونکه نه‌م یاسادانه‌ره که یاساو ریسایه‌کی پیچه‌وانه‌ی ئیسلامی داناوه هه‌ر بویه دایناوه چونکه باوه‌ری و ابووه که چاکره له‌ئیسلام و به‌که‌لکزه بۆ به‌نده‌کان وه‌ک پیشتر نامازه‌م بۆ کرد.

نه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ش - مه‌به‌ستم پیّ مه‌سه‌له‌ی حوکمکردنه به به‌رنامه‌یه‌کی تر بیجگه لهوهی خوا ناردوویه‌تی - لهو مه‌سه‌له گه‌ورانیه که فه‌رمانه‌ه‌وایانی نه‌م رۆژگاره‌ی پیوه نالووده بووه، ئنجا پیویسته باوه‌ردار له‌حوکمدان به‌سه‌ریاندا په‌له نه‌کات، بهوهی حوکمیکیان به‌سه‌ردا بدات که شایسته‌ی نین تاکو راستی بۆ روون ده‌بیته‌وه، چونکه مه‌سه‌له‌که ترسناکه - داوا له‌خوا‌ی گه‌وره ده‌که‌ین که کاربه‌ده‌ست و ده‌ست و پیوه‌نده‌کانیان بۆ موسولمانان چاک بکات - هه‌روه‌ک پیویسته له‌سه‌ر نه‌و که‌سه‌ی خوا زانستی پیداوه که مه‌سه‌له‌که بۆ فه‌رمانه‌ه‌وایان روون بکاته‌وه بۆ نه‌وه‌ی به‌لگه‌یان به‌خاته‌سه‌ر و پاساویان روون بیته‌وه، ئنجا نه‌وه‌ی تیا ده‌چی له‌سه‌ر به‌لگه‌وه تیا بجیت و نه‌وه‌ی زیندووشه له‌سه‌ر به‌لگه‌ بژی، با خوشی له‌روونکردنه‌وه‌یدا به‌که‌م نه‌گریت و له‌که‌شیش سل له‌روونکردنه‌وه‌ی نه‌کات، چونکه شکۆمندی بۆ خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ و باوه‌ردارانه.

والدليل (۱۴۷) قوله تعالى: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ (۱۷۵) قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ (۱۷۶) فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ﴾ (البقرة: ۲۵۶)،
و هذا معنى لا إله إلا الله.

به لگهش نهوويه خواي گهوره ده فهرمويت: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنْ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرُ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنُ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى﴾، واته:
(توڙي و زورڪاري له ناييني خوادا نيه و راسته ڀڙي له ڪوڀره ڀڙي جيا بوويه ته وه،
ئجنا هه رڪهس باوه ڀڙي به (طاغوت) نه ڀڙي و ڀڙوا به خوا به نيٽ، نه وه ده ستي
گرتووه به ڀڙشتهي فليمه وه)، نه مهش واتاي (لا إله إلا الله) به.

(۱۷۴) واته له سهر پيوستبووني حو ڪم ڪردن بهو بهرنامه يهي خوا ناردوويه تي و
باوه نه بوون به طاغوت.

(۱۷۵) توڙي و زورڪاري له سهر په ڀڙه ويڪردني ناييني ئيسلام نيه له بهر
دهر ڪه وتووي و ڀوون و ناشڪرايي به لگه ڪاني، له بهر نه وه خواي گهوره دواتر
ده فهرمويت: ﴿قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ﴾، ئجنا نه گهر راسته ڀڙي له ڪوڀره ڀڙي ڪه
جيا بوويته وه نهوا حه تمهن هه موو دهروونيڪي ساغ راسته ڀڙي ڪه هه لده ڀڙي ڀڙي.

(۱۷۶) خواي گهوره بيباوه ڀڙوون به طاغوتي پيش باوه ڀڙه نايان به خوا ده ستي ڪردوه،
چونڪه ڪمليه تي شت لابردي له مپه ره ڪانيه تي پيش بووني پايه دامه زراوه ڪاني، له بهر
نه وه ده ورتي ڀڙار ڪردن (التخليّة) پيش ڀڙانده وه (التحليّة).

(۱۷۷) واته ده ست پيوه گرتيڪي ته واو ده ستي پيوه گرتيٽ، رسته ي قايم (العروة
الوثقى) ش ئيسلامه، ته ماشاڪه چوڻ خواي گهوره ده فهرمويت: ﴿فَقَدِ اسْتَمْسَكَ﴾ و
نافهرمويت: (تَمَسَّكَ)! چونڪه (استمساك) به هيتره له (تَمَسَّكَ) و جاري وا ده ڀڙي مروڙف
په ڀڙه وي (تَمَسَّكَ) ده ڪات به لام ده ستي پيوه ناگرتي.

وفي الحديث: «رَأْسُ الْأَمْرِ الْإِسْلَامُ»^(۱۷۸)، وَعَمُودُهُ الصَّلَاةُ^(۱۷۹) وَذُرْوَةُ سَنَامِهِ الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ»^(۱۸۰) (رواه أحمد والترمذي وابن ماجه)، والله أعلم، وصلى الله على محمد وعلى آله وصحبه وسلم^(۱۸۱).

له‌فهرموده‌شدا هاتووہ: (سہری کار و فرمان ئیسلامہ و کوئہ کہ کہی نوئزہ و چلہ پوپہ و لوئکہی ہرہ بہرزی جیہاد کردنہ لہ پیناوی خوادا، خواش زاناترہ، وصلى الله على محمد وعلى آله وصحبه وسلم.

(۱۷۸) دانہر - رہ جہتی خوای لی بیت - ویستوویدتی بہم فہرمودہیہ بەلگہ لہ سہر ئہوہ بہیتتہوہ کہ ہموو شتیک سہری ہدیہ، سہری ئہو فرمانہش کہ (محمد) ﷺ پینی ہاتووہ ئیسلامہ.

(۱۷۹) لہ بہرئہوہی بہین نوئز کردن پیادہ ناکریت، وہ لہ بہر ئہمہ رای پہ سہند ئہوہیہ نوئز نہ کہر کافرہ و ہیچ پہیوہندیہ کی بہ ئیسلامہوہ نہ ماوہ.

(۱۸۰) واتہ بلندترین و تہواوترینی ئیسلام جیہادہ لہ پیناوی خوادا، چونکہ ئہ گہر مروّف خوئی چاک کرد ہولندہدات کہسانی تریش بہ جیہاد کردن لہ پیناوی خوادا چاک بکات بوئہوہی ئیسلام پیادہ بکری و ووشہی خوا لہ بلندیدا بیت، ئنجا ہر کہس کوشتاری کرد بوئہوہی ووشہی خوا لہ بلندیدا بیت ئہوہ لہ پیناوی خوادا یہ و گہیشتوہتہ چلہ پوپہ، چونکہ بہوہ ئیسلام بہ سہر رپیازی تردا بہرز دہ بیتہوہ.

(۱۸۱) پایہ بہرزی ئیسلام (محمدی کوری عبدالوہاب) - رہ جہتی خوای لی بیت - ئہم پہیامہی بہ گیرانہوہی زانست بوئہوہی گہورہ و ناردنی دورود و سلاو بوئہوہی پیغہ مہرہ کہی (محمد) ﷺ کو تابی پیناوہ.

	له په رستيدا
۴۴	مه سه له ي سڀهم: هه ر کس گوږايله لڼي پڼغه مبهري ﷺ کرد وخواي به تنهها په رست بوي نيه دؤ ستايله تي که سيک بکات که دوزمنايه تي خوا و پڼغه مبهره که ي ﷺ ده کات
۴۸	واتاي ناييني پاگو بينگه رد (الحنيفية)
۵۲	مه ز نرين شت که خوا فه رماني پيکر دووه به کتا په رستيه
۵۵	مه ز نرين شت که خوا ريگري لينکر دووه هاو به شدانانه
۵۸	نهو سڀيٰ بنچينه نه ي پڼويسته له سه ر مروّف بيانز انيت:
۵۹	بنچينه ي به که م: به نده په روه رد گاري بنا سڀت
۶۰	واتاي په روه رد گار و به لگه ش له سه ر نهو واتايه
۶۵	به لگه و نيشانه کاني ده سه لاتي خوا
۶۸	په روه رد گار په رستز او ه و به لگه ي نهو راستيه و ته فسر ه که ي
۷۲	جوړه کاني په رستن به کور تي:
۷۵	جوړي به که م: پارانه وه و جوړه کاني
۷۹	جوړي دووه م: تر سان، نهو يش سڀيٰ جوړه
۸۱	جوړي سڀهم: تکا کردن
۸۲	جوړي چواره م: پشتبه ستان
۸۴	جوړي پڼجه م: (الرغبة)
۸۴	جوړي شه شه م: (الرهبه)
۸۴	جوړي حه وته: (الخشوع)
۸۵	جوړي هه شته م: (الخشية)
۸۶	جوړي نؤيه م: (الإناية)

۸۶	جۆری ده‌یه‌م: داوای یارمه‌تیکردن، ئه‌ویش پینج جۆره:
۸۹	جۆری یازده‌یه‌م: په‌ناگرتن، ئه‌ویش چوار جۆره
۹۲	جۆری دوانزه‌یه‌م: داوای فریاکه‌وتن، ئه‌ویش چوار جۆره:
۹۴	جۆری سیانزده‌یه‌م: قوربانی سه‌ربرین، ئه‌ویش سیّ جۆره
۹۵	جۆری چوارده‌یه‌م: نه‌زرکردن
۹۶	بنچینه‌ی دووهم: به‌نده‌ی نایینه‌که‌ی بناسیّت
۹۸	پیناسه‌ی ئیسلام
۹۸	پله‌کانی نایین:
۹۸	پله‌ی یه‌که‌م: ئیسلام
۱۰۰	واتای شایه‌تیدان به (لا إله إلا الله)
۱۰۶	واتای شایه‌تیدان به (محمد رسول الله)
۱۰۷	به‌لگه‌ی نوێژ و زه‌کات و ته‌فسیری یه‌کتابه‌رستی
۱۱۱	به‌لگه‌ی رۆژووگرتن و چه‌جکردن
۱۱۳	پله‌ی دووهم: باوه‌ر
۱۱۳	ته‌وفیق له‌نیوانی ئه‌وه‌ی (باوه‌ر چه‌فتاو ئه‌وه‌نده‌ به‌شه) و ئه‌وه‌ی (پایه‌کانی شه‌شن):
۱۱۵	پایه‌ی یه‌که‌م: باوه‌ره‌هینان به‌ خوا چوار فه‌رمان له‌خۆ ده‌گریت
۱۱۵	به‌لگه‌کانی باوه‌ره‌هینان به‌ بوونی خوا
۱۲۰	دووهم: باوه‌ره‌هینان به‌ په‌روه‌ردگاریه‌تی خوا
۱۲۲	سیه‌هم: باوه‌ره‌هینان به‌ په‌رسزاویه‌تی خوا
۱۲۶	باوه‌ره‌هینان به‌ ناو و سیفه‌ته‌کانی
۱۲۹	به‌رهممه‌کانی باوه‌ره‌هینان به‌ خوا

۱۳۰	پايه ي دووهم: باوهرهٽيان به فرشته کان چوار فرمان له خوده گريٽ:
۱۳۰	يه كهه: باوهرهٽيان به بوونيان
۱۳۰	دووهم: باوهرهٽيان بهو فرشته يه ي ناويان زانيوه
۱۳۰	سيههه: باوهرهٽيان بهوه ي دهر باره ي سيفه ته كانيان زانيومانه
۱۳۱	چوارهم: باوهرهٽيان بهوه ي دهر باره ي کرده وه كانيان زانيومانه
۱۳۲	به رهه مهه كاني باوهر بوون به فرشته کان
۱۳۲	به رپه رچ دانوهه ي كه سيك نكولي له جهسته بووني فرشته کان ده كات
۱۳۵	پايه ي سيههه: باوهرهٽيان به كتيهه کان چوار فرمان له خوده گريٽ:
۱۳۵	يه كهه: باوهرهٽيان بهوه ي ناردينان له لايه ن خواوهه يه
۱۳۵	دووهم: باوهرهٽيان بهوه ي ناويان زانيوه
۱۳۵	سيههه: باوهرهٽيان به هه واله راسته كانيان
۱۳۵	چوارهم: نيش كردن به حوكمه كاني نهوه ي نه سخ كراوه ته وه
۱۳۶	به رهه مهه كاني باوهر بوون به كتيهه کان
۱۳۶	پايه ي چوارهم: باوهرهٽيان به پيغه مهبران چوار فرمان له خوده گريٽ:
۱۳۶	مه به ست له پيغه مهبر
۱۳۷	يه كهه: باوهرهٽيان بهوه ي پيامه كه يان راسته و له خواوهه يه
۱۴۰	دووهم: باوهرهٽيان بهوه ي به ناوي خودي ناويان زانيوه
۱۴۰	سيههه: باوهرهٽيان بهوه هه واله راستانه ي دهر باره يان پيمانگه يشتون
۱۴۱	چوارهم: نيش كردن به شهريعه تي نهوه يان كه بو مان ره وانه كراوه
۱۴۱	به رهه مهه كاني باوهر بوون به پيغه مهبران
۱۴۳	پايه ي پيئجهه: باوهرهٽيان به رورزي دوايي سڙي فرمان له خوده گريٽ:
۱۴۳	باوهرهٽيان به زيندو بوونه وه و به لگه ش له سه ر نهو راستيهه

۱۴۴	باوه‌رهیتان به لیپرسینه‌وه و به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئه‌و راستیه
۱۴۶	باوه‌رهیتان به به‌هه‌شت و ناگری دۆزه‌خ
۱۵۱	به‌ره‌مه‌کانی باوه‌رپوون به پۆژی دوابی
۱۵۱	به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی نکۆلی له‌زیندوبوونه‌وه ده‌کات
۱۶۰	پایه‌ی شه‌شم: باوه‌رهیتان به قه‌ده‌ر چوار فرمان له‌ خو ده‌گریت:
۱۶۰	یه‌که‌م: زانین
۱۶۰	دووهم: نووسین
۱۶۱	سیه‌هم: ویست
۱۶۱	چوارهم: دروستکردن
۱۶۰	تایا به‌نده‌ توانا و ویستی له‌ کرداره‌ خوویستییه‌کاندا هه‌یه‌؟
۱۶۳	به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی پاساو به قه‌ده‌ر له‌سه‌ر وازه‌یتان له (واجب) یان کردنی سه‌رپێچی ده‌هینیته‌وه، له‌ جه‌وت رووه‌وه
۱۶۶	به‌ره‌مه‌کانی باوه‌رپوون به قه‌ده‌ر
۱۶۸	دوو تا‌قم له‌ قه‌ده‌ردا گوم‌رپوون و به‌رپه‌رچ دانه‌وه‌یان
۱۷۰	پله‌ی سیه‌هم: ئی‌حسان و پیناسه‌که‌ی
۱۷۲	ئی‌حسان له‌ په‌رستی خوادا و ئی‌حسان به‌ره‌و په‌رستی خوا
۱۷۶	بنچینه‌ی سیه‌هم : به‌نده‌ پینغه‌مبه‌ره‌که‌ی بناسیت
۱۷۷	ژیانی پینغه‌مبه‌ر ﷺ
۱۸۰	به‌رز کرانه‌وه (المعراج)
۱۸۴	کوچکردنی پینغه‌مبه‌ر ﷺ
۱۸۸	پیناسه و حوکم و به‌لگه‌ی کوچکردن
۱۹۰	حوکمی گه‌شتکردن بۆ وولاتی بیباوه‌ران و مانه‌وه تیدا

۲۰۰	کوچی دوانی پیغمبر ﷺ
۲۱۱	باوه رهیان به زیندوو کرانه وه و به لگه کهی
۲۱۶	حیکمهت و په ند له نیرانی پیغمبران
۲۱۷	یه کهمین و دوا این پیغمبر
۲۱۹	بانگه وازی هه موو پیغمبران بو پرستی خوا و نه هیکردن له هاوبه شدانان بووه
۲۱۹	کوفرانه به طاغوت
۲۲۲	گوزهرانی خه لکی له گه ل کار به دهستان
۲۲۳	سهرانی طاغوتان:
۲۲۳	یه کهم: ئیبلیس
۲۲۴	دووه م: هه رکهس به رسزی و خو ی رازی بیت
۲۲۴	سهه م: هه رکهس بانگی خه لکی بکات بو پرستی خو ی
۲۲۴	چواره م: هه رکهس لافی شتیک له غه یزانی لی بدات
۲۲۵	پینجه م: هه رکهس حو کم به بهرنامه ی غه یری خوا بکات
۲۳۴	دوا ووته: به گیرانه وه ی زانست بو خوای گه وره و سلاوات بو سهر پیغمبر ﷺ
۲۳۵	ناوه رۆک

سو پاس بو خوا نه واو بوو